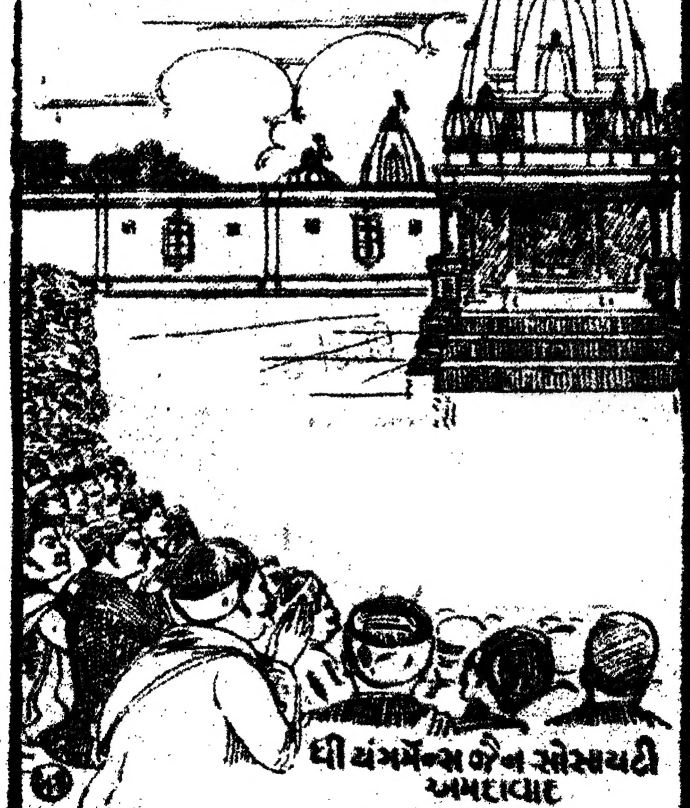

श्री विनेन्द्र स्तवनावली

धी यं भवेन्मम जैन सोऽस्य दी
अमदावाट

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજગતી કાંપીરાદટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક 2191-8 કિંમત ૦.૨૦.

ગ્રંથનામ જિજ્ઞેષુ સ્તાપનાવાન

વર્ગિક 1/2191-8-3

શ્રી જિનેન્દ્રસ્તવનાવલી

અનેક પ્રાચીન મહાપુરુષોના રચેલા ચૈત્યવંદન,
સ્તવન, સ્તુતિ અને પદોનો સંગ્રહ

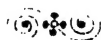
: પ્રકાશક :

શ્રી યંગ મેન્સ જૈન સોસાયટી.

રતનપોળ-અમદાવાદ.

પ્રથમ-આવૃત્તિ ।

[પ્રતિ-૧૫૦૦]

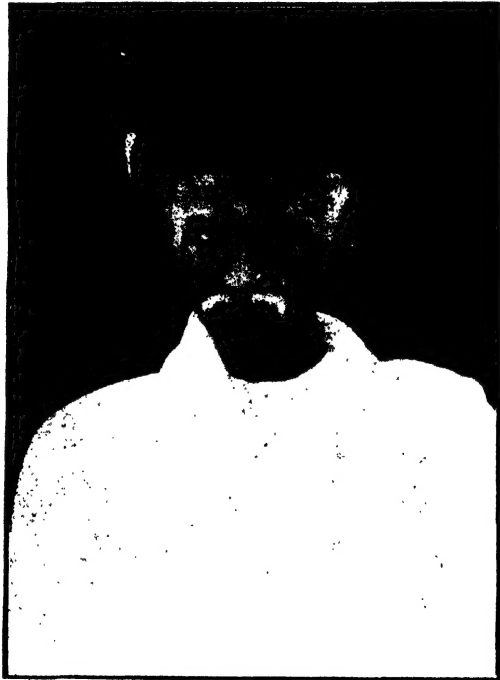
વિક્રમ સં. ૧૯૯૫] મૂલ્ય દસ આના [વીર સં. ૨૪૬૫]

જ્ઞાનના પ્રેમી વાંચકોને નમ્ર વિજ્ઞાપ્તિ.

- ૧ પુસ્તકને થૂંક લગાડવું નહિ.
- ૨ પુસ્તકને અશુદ્ધ વાંચવું નહિ.
- ૩ પુસ્તકને પટકવું કે ફેંકવું નહિ.
- ૪ પુસ્તકને પગ લગાડવો નહિ.
- ૫ પુસ્તકને પાસે રાખી વાસંચાર કરવો નહિ.
- ૬ પુસ્તકને પાસે રાખી લોજન કરવું નહિ.
- ૭ પુસ્તકને પાસે રાખી પેશાબ કરવો નહિ.
- ૮ પુસ્તકને પાસે રાખી ઝાડો કરવો નહિ.
- ૯ પુસ્તક ઉપર બેસવું કે સુવું નહિ.
- ૧૦ પુસ્તકથી પવન આવો નહિ.
- ૧૧ પુસ્તકના અક્ષરને થૂંકથી ભૂંસવો નહિ.
- ૧૨ પુસ્તકનો અગ્નિથી નાશ કરવો નહિ.
- ૧૩ પુસ્તકનો પાણીથી નાશ કરવો નહિ.
- ૧૪ પુસ્તકનો ફાડીને કે અન્ય કોઈ પ્રકારે નાશ કરવો નહિ.
- ૧૫ પુસ્તકને કાલ વેલાએ લાણવું નહિ.

આ ચોપડી ધી મહેન્દ્ર પ્રી. પ્રેસ, રતનપોળમાં
છોટાલાલ બાલચંદ હોશીએ છાપી.

અમદાવાદની ધી યંગ મેન્સ જૈન સોસાયટીના માનદ
 ખમ્મનચી, વિસાશ્રીમાળી જ્ઞાતિના આગેવાન અને અન્ય
 ધાર્મિક સંસ્થાઓના વહીવટદાર જઈને ગૃહસ્થ.
 રવ. શ્રી. મગનલાલ છગનલાલ

: જન્મ :

: સ્વર્ગવાસ :

સં. ૧૯૪૧ ના વૈશાખ સુદ ૫. સં. ૧૯૯૪ ના આસો વદ ૧))

પ્રકાશકના એ બોલ

સંયોગ અને વિયોગ એ તો સંસારનો સનાતન ક્રમ છે. જન્મ અને મૃત્યુથી નીપજતું એ નિશ્ચિત પરિણામ છે છતાંયે મોહ વિવશ દશામાં આપણે અનંત જ્ઞાનીઓએ ઉચ્ચારેલા અને પ્રતિ સમયે પ્રવૃત્તિઓયર થતા એ અટલ નિયમને વિસારી દઇ ઇષ્ટ સંયોગમાં આનંદિત અને ઇષ્ટ વિયોગમાં દુઃખિત થઈએ છીએ. જેમ આત્મામાં મોહની માત્રા વિશેષ હોય છે તેમ આનંદનો અને દુઃખનો નાચ ચિત્રવિચિત્ર રીતે થતો જગનમાં દેખાય છે. મોહની આવી વિડંબનાથી રીયાતા અને અથડાતા આત્માઓ પ્રત્યેની કેવળ ભાવદયાથી જલકાતા હૃદયવાળા શ્રી જિનેશ્વરદેવોએ ભવ્યાત્માઓ માટે મોક્ષની સીધી સડક સમાન શ્રી જૈનશાસનની સ્થાપના કરી અણુમોલ અને અનુપમેય ઉપકાર કર્યો છે. નાનાશા ગામ કે નગરનો રસ્તો બૂલેલો મુસાફર પણ યોગ્ય માર્ગે ચઢાવી ઇચ્છિત સ્થાને પહોંચાડનારને ઉપકારી માને છે, એને માટે બંડોળ અને શક્તિ પ્રમાણેના શબ્દો અને ભાવદ્વારા ઉપકાર વ્યક્ત કરે છે તો અનંત સંસારની રખડપટ્ટીમાં અટવાયેલા, ચારાશી લાખ જીવજોનિમાં અનંત જન્મ-મરણ કરી ત્રાસેલા, કેટલાક પ્રસંગે તો ફક્ત એક શ્વાસોસ્વાસમાં સત્તર સત્તર ભવની રેંટમાળે ચઢેલા અને આત્માના નૈસર્ગિક સ્થાનરૂપ મોક્ષનગરનો રસ્તો બૂલેલા આપણે એ પવિત્ર માર્ગદર્શકનાર શ્રી જિનેશ્વરદેવોનો

કેટલો મહદ્ ઉપકાર માનવો ઘટે ! અસંખ્યાતા ઈન્દ્રો અને દેવોથી પૂજાયેલા ઉપકારી શ્રી અરિહંતદેવેને જે પુણ્યાત્માઓએ આ દ્રષ્ટિએ ઓળખ્યા છે, પીછાડ્યા છે અને નાથ તરીકે સ્વીકાર્યા છે તેઓએ તો તે તારકોની સ્તવના-ભક્તિ અજન્મ રીતિયે કરી છે. એમના ગુણની સ્તુતિ કરતાં હૃદયના ભાવો શબ્દોમાં જેટલા અંકિત થયા તેટલા કરી દીધા છે કે જે વર્ષો થવા છતાંયે એ પદ્મોમાં-કડીઓમાં મહેકી રહ્યા છે એટલુંજ નહિ પણ અલ્પસંસારી આત્માઓના હૃદય-કમળોને ભક્તિમાં લયલીન કરવાનું જાદુઈ કાર્ય આજે પણ કરી રહ્યા છે. આવાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓનો પ્રચાર તથા તેના સંગ્રહની અને રક્ષણની કાળજી સ્વ-પર કલ્યાણ-કારી હોઈ અતિ આદરણીય છે. એથી અમારી સંસ્થાના માનદ કાર્યવાહક સ્વ. ભાઈ મગનલાલ છગનલાલ [રેડલી] ના સ્મરણાર્થે આ શ્રી જિનેન્દ્રસ્તવનાવલી અમોએ પ્રસિદ્ધ કરી છે. સ્વ. મગનલાલ સં. ૧૯૮૩ એટલે સંસ્થાના જન્મકાળથી તેની સાથે જોડાયેલા હતા અને કસોટીના કપરા કાળમાં પણ સોસાયટીના શાસનસેવાના કાર્યમાં સાથે રહી તેમણે તન-મન ધનથી સહાય આપી હતી. સમાજની મુડીના વહીવટદાર યની ખજાનચી બનવા માટેની સત્તાશોભુપી આત્માઓની પંડાપડી જગ જાહેર છે જ્યારે સ્વ. મગનલાલએ પોતાના પૈસા હંમેશાં સંસ્થાને ધીરીને ખજાનચી પદનો હોદ્દો જીતના અંત મુધી ભોગવ્યો હતો એટલે દુનિયા સ્વ. ને સોસાયટીના ખજાનચી

તરીકે ઓળખતી હતી પરંતુ વાસ્તવિક રીતિયે તેઓ તો સોસાયટીના સરકાર હતા. સ્વ. ના આખાયે ધાર્મિક જીવન-વ્રતરમાં પૂ. પા. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્ર-સૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રેરક વ્યાખ્યાનોનો મોટો હિસ્સો હતો. સ્વ. મગનલાલના જીવન સહવાસના સમયમાં તેઓ દ્વારા ધર્મ-સેવાના કાર્યોમાં જે સલાહ અને પ્રેરણા મેળવ્યાં છે તે ઋણ-માંથી ચતર્કિચિત્ મુક્તતા મેળવવા અમદાવાદની ધી યંગ મૅન્સ જૈન સોસાયટીની કાર્યવાહક સમિતિ આ શ્રી જિનેન્દ્ર-રતનનાવલી પ્રસિદ્ધ કરી કૃતાર્થતા અનુભવે છે અને સ્વ. મગનલાલ છગનલાલના આત્માની ચિર શાન્તિ ઇચ્છે છે. અંતમાં આ પુસ્તકને શુદ્ધ બનાવવાની સમ્પૂર્ણ કાળજી રાખવા-રખાવવા છતાં દષ્ટિદોષ અને પ્રેસ દોષથી રહી ગયેલી ભૂલોનું શુદ્ધિપત્રક છપાવ્યું છે છતાં પણ કોઈ ક્ષતિ દષ્ટિપથમાં આવે તો સંજ્ઞનો સુધારીને વાંચશે એવી આશા રાખીએ છીએ.

લિ૦

સં. ૧૯૯૫ ના
આસો સુદ ૩ રવિવાર
સોસાયટી કાર્યાલય
રતનપોળ-અમદાવાદ

ચીમનલાલ કેશવલાલ કડીઆ
કુલચંદ કાળીદાસ શાહ
મંત્રીયો-ધી યંગ મૅન્સ
જૈન સોસાયટી.

પદ્ધત્કાર મહાપુરૂષોની પવિત્ર નામાવલી.

૧ શ્રી આનંદધનજી.

૨ ઉ. શ્રી યશોવિજયજી.

૩ ઉ. શ્રી વિનયવિજયજી.

૪ ઉ. શ્રી માર્ગવિજયજી.

૫ શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરી.

૬ વાચક શ્રી ઉદયવિજયજી.

૭ પં. મોહનવિજયજી.

૮ કાપલદાસ. [આવક]

૯ શ્રી રામવિજયજી.

[શ્રી સુમતિવિજયજીના]

૧૦ શ્રી રામવિજયજી

[ઉ. વિમલવિજયજીના]

૧૧ શ્રી કાન્તિવિજયજી.

૧૨ ઉ. શ્રી મેત્રવિજયજી.

૧૩ શ્રી ઉદયરત્નજી.

૧૪ શ્રી ન્યાયસાગરજી.

૧૫ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી.

૧૬ શ્રી સંધવિજયજી.

૧૭ શ્રી જશવિજયજી.

[શ્રી કનકવિજયજીના]

૧૮ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી.

૧૯ શ્રી પદ્મવિજયજી.

૨૦ શ્રી વિશુદ્ધવિજયજી.

૨૧ શ્રી વિપ્રધવિમલજી.

૨૨ શ્રી શુભવિજયજી.

૨૩ પં. વીરવિજયજી.

૨૪ શ્રી રૂપવિજયજી.

૨૫ શ્રી જીવવિજયજી.

૨૬ શ્રી માણિકવિજયજી.

[માણિકમુનિ]

૨૭ શ્રી ચિદાનંદજી.

૨૮ શ્રી આત્મારામજી.

સમર્પણ

શુભ અને ઉપકારથી આકર્ષાઈ શ્રી જિનેશ્વરદેવોની ભક્તિમાં ઓતપ્રોત બનેલા જે પુણ્યાત્માઓની અનુપમ પદ્યકૃતિયો આ શ્રી જિનેન્દ્રસ્તવનાવલીમાં સંગ્રહવામાં આવી છે તે સ્વ-પર કસ્યાણુમાટે બનો એ ભાવના સાથે આ પુસ્તક એજ શાસ્ત્રનસમર્પિત પૂ. ખા. આચાર્યોદિ મુનિરાજેને સમર્પણ કરીએ છીએ.

મકાશક.

આભાર

શ્રી જિનેન્દ્રસ્તવનાવલીની પ્રસિદ્ધિ મૂખ્યતઃ
 સિદ્ધાંતમહોદધિ પૂ. પા. ૧૦૦૮ આચાર્યદેવ શ્રી
 વિજયમેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરમવિનેય શિષ્ય-
 રત્ન વ્યા. વા. પૂ. પા. ૧૦૦૮ આચાર્યદેવ શ્રી
 વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્નોના
 અનહદ શ્રમ અને પ્રેરણાને આભારી છે જેથી તેઓ-
 શ્રીનો અને અન્ય જે બંધુઓએ સહાય આપી છે
 તે સર્વનો અમો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

મેકાશક.

શુદ્ધિ પત્રક

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩	૧૦	સમ્યક	સમ્યક્	૨૦૮	૯	કદંબ	કદંબ
૩	૧૩	સુધીરમ	સુધીરમ	૨૨૨	૧૯	રીતે	તીરે
૧૩	૧૭	સમકિત	સમકિત	૨૨૩	૫	વધાવે	વધાવ્યે
૧૬	૫	કલિયે	કલિયે	૨૨૩	૫	ઉલ્લાસે	લાગે
૨૦	૧૨	દીપે	દીસે	૨૩૫	૧૧	સાનિધ્ય	સાનિધ્ય
૨૩	૧	હું અર્થી તુ	[એ અર્થી હું]	૨૩૮	૩	ફરી	[ફેરી]
૩૨	૧૨	લાખવીશ	લાખ વીશ	૨૩૮	૭	તિર્થયનો	તિર્થયનો
૫૪	૧૬	અંગે	સંગે	૨૩૮	૧૦	નારી	[નાર]
૬૦	૧૨	ત્રેહાલી	[નેહાલી]	૨૪૭	૪	જિણુદ	જિણુદ
૧૦૬	૨૧	અરજ	અજર	૨૫૬	૮	શુ	શું
૧૦૮	૧૮	ગતિને	[ગતિ મેં]	૨૭૧	૧૧	શ	શં
૧૧૨	૨૨	ને	ન	૨૯૨	૧	હુંબ	હુંબ
૧૩૨	૮	સત	શત	૨૯૨	૪	ધોખે	ધોખે
૧૪૨	૨	મરદેવીના	મરદેવીના	૨૯૮	૪	વરે	કરે
૧૯૮	૧૫	અચિરે	અચિરે	૨૯૯	૭	પૂણે	પૂર્ણે
		અચરે	અચરે				

ઉપર જે શબ્દો કાટખુણા કોંસમાં મૂકેલા છે તે અમેને શુદ્ધ લાગવાથી મૂળમાં ફેરફાર નહિ કરી અત્રે આપેલ છે.

વિષયાનુક્રમ.

વિષય. પૃષ્ઠ.
પ્રભુ સન્મુખ બોલવા

લાયક સ્તુતિઓ. ૧ થી ૪
સાથીઓ કરતી વખતે

ચિંતવવાનું. ૪
ઐત્યવન્દન વિધિ. ૪ થી ૫
શ્રી આદિનાથ સ્વામીનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ઐત્યવન્દન. ૨

આદિદેવ અલવેસર. ૬

સર્વારથ સિદ્ધે થકી. ૬

સ્તવન. ૫

દેવબ નિનરાજ મુજ. ૭

જગચિંતામણિ જગગુરુ ૯

જ્ઞાનરમણ રમણાયરે. ૧૦

બાલપણે આપણુ સસનેહી. ૧૧

તપબહેવ હિતકારી. ૧૨

સ્તુતિ બોડા-૨

વ્યાસીલાખ પૂરવ ધરવાસે. ૧૩

પ્રહુ ઉડી વંદુ. ૧૪

વિષય. પૃષ્ઠ
શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ઐત્યવન્દન. ૨

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યાં. ૧૫

આબ્યા વિજય વિમાનથી. ૧૫

સ્તવન. ૩

અજિત નિણેસર ચરણની. ૧૬

પ્રીતલડી બધાણીરે. ૧૭

અજિતનિણુંદ દયા કરોરે. ૧૮

સ્તુતિ. ૧

વિજયાસુત વંદો. ૧૯

શ્રી સાંભવનાથ સ્વામીનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ઐત્યવન્દન. ૨

સાવત્રી નયરી ધણી. ૧૯

સત્તમ ગેવિજ્ઞ દ્યવન છે. ૧૯

સ્તવન. ૪

સાંભળ સાહિય વિનતિ. ૨૦

સાહિય સાંભળો રે. ૨૧

વિષય પૃષ્ઠ

સમકિત દાતા સમકિત. ૨૨

માતા સેના જોહની. ૨૪

સ્તુતિ. ૧

સંભવ સ્વામી સેવીએ. ૨૫

શ્રી અભિનંદન સ્વામીનાં સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને. ૩૫

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

મન્દન સંવર રાયનો. ૨૫

સ્તવન. ૪

દીડી હો પ્રભુ દીડી જગગુર. ૨૬

તુમે જોજો જોજો રે. ૨૭

અકળ કળા અવિરૂઢ. ૨૮

અભિનંદન આણંદમાં. ૩૦

સ્તુતિ. ૧

સંવર સુત સાચો. ૩૧

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનાં શ્રી સુપાસનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

સુમતિનાથ સુહંકર. ૩૧

સ્તવન. ૩

વિષય પૃષ્ઠ

મયરી અયોધ્યા રે માતા. ૩૨

૩૫ અનૂપ નિહાણી. ૩૬

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી. ૩૪

સ્તુતિ. ૧

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને. ૩૫

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

કોસંબીપુર રાજિયો. ૩૫

સ્તવન. ૩

પદ્મપ્રભ જિનજર્મ અલગા. ૩૬

પન્થ રસ બીનો માહરો. ૩૭

શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજને. ૩૮

સ્તુતિ. ૧

અઢીશે ધનુષ કાયા. ૩૯

શ્રી સુપાસનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

શ્રી સુપાસ નિથાંદ પાસ ૩૯

સ્તવન. ૩

વિષય પૃષ્ઠ

શ્રી સુપાસજિન વંદીએ. ૪૦

નીરખી નીરખી તુજ. ૪૨

મુનિએ હો પ્રભુ. ૪૩

સ્તુતિ. ૧

અષ્ટ મહા પાંડિત્યશું એ. ૪૪

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

લક્ષ્મણા માના જનમીએ. ૪૪

સ્તવન. ૩

હારે મારે ચન્દ્રવંદન જિન. ૪૫

જિનજી ચન્દ્રપ્રભુ અવધારો. ૪૬

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિનરાજ. ૪૭

સ્તુતિ. ૧

ચન્દ્રપ્રભુ મુખ ચન્દ્રમા. ૪૭

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

સુવિધિનાથ નવમા નમુ. ૪૮

સ્તવન. ૩

વિષય પૃષ્ઠ

અરજ સુણો એક. ૪૯

તાહરી અજગ શી યોગની. ૫૦

દરસનીયાનો વાસી પ્યારો. ૫૧

સ્તુતિ. ૧

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા. ૫૨

શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

નંદા દહરથ નંદનો. ૫૨

સ્તવન. ૩

શીતલ જિન ભદ્રીલપુરી રે. ૫૩

શીતલ જિન સહજનંદી. ૫૪

શીતલ જિનવર સેવના. ૫૫

સ્તુતિ. ૧

શીતલ પ્રભુ દર્શન. ૫૭

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા. ૫૭

સ્તવન. ૩

વિષય પૃષ્ઠ
 સિંહપુરી નયરી ભલી રે. ૫૮
 વંદુ જિન શ્રેયાંસ રે. ૫૯
 શ્રી શ્રેયાંસ જિણુંદ. ૬૦

સ્તુતિ. ૧

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી ૬૧

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનાં
 ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય. ૬૧

સ્તવન. ૩

શ્રી વસુપૂજ્ય નરિંદનોજી. ૬૨

વાસવ વંદિત વંદીએ રે. ૬૩

શ્રી વસુપૂજ્ય નરિંદના ૬૪

સ્તુતિ. ૧

વિશ્વના હિપકારી. ૬૫

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનાં
 ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

કંપિલપુર વિમલ પ્રભુ. ૬૫

સ્તવન. ૩

વિષય પૃષ્ઠ
 સેવો ભવિયાં વિમલ. ૬૬
 દુઃખ દોહગ દૂરે ટલ્યાં રે. ૬૭
 વિમલ જિનેસર તાહરો રે. ૬૮

સ્તુતિ. ૧

વિમલ જિન જીહારો. ૬૯

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનાં
 ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

અનંત અનંત ગુણ આગર ૬૯

સ્તવન. ૩

અનંત જિણુંદશું પ્રીતડી. ૭૦

જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે. ૭૧

શ્રી અનંત પ્રભો સંત હૃદયે ૭૩

સ્તુતિ. ૧

અનંત અનંત નાણી. ૭૪

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનાં
 ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

બાનુવંદન ધર્મનાથ. ૭૪

સ્તવન. ૩

વિષય

પૃષ્ઠ

હારે મારે ધર્મ જિણુંદશું. ૭૫

ધર્મ જિનેશ્વર ધર્મ તુમારો. ૭૭

ધર્મ જિણેસર ધર્મ ધુરંધર. ૭૮

સ્તુતિ. ૧

ધરમ ધરમ ધોરી. ૭૯

શ્રી શાન્તિનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૨

શાન્તિ જિનેસર સોલમા. ૭૯

સર્વારથ સિદ્ધે થકી. ૭૯

સ્તવન. ૫

તાર મુજ તાર મુજ તાર. ૮૦

સોલમા શ્રી જિનરાજ. ૮૨

સાહિય ક્યમિલે સસનેહી. ૮૪

તું પારંગત તું પરમેશ્વર. ૮૫

શાન્તિજિન ચરણકળ. ૮૬

સ્તુતિ બેડા-૨

શાન્તિ જિનેસર સમરીયે ૮૭

ગળપુર અવતારા. ૮૮

શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

વિષય

પૃષ્ઠ

ચૈત્યવંદન. ૧

કુન્થુનાથ કામિત દીયે. ૮૯

સ્તવન ૩

મનકું કિમહી ન બાળે. ૮૯

કુન્થુ જિનેસર જાણજે રે. ૯૧

રસિયા કુન્થુજિનેસર કેસર. ૯૩

સ્તુતિ. ૧

કુન્થુ જિનનાથ ૯૪

શ્રી અરનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

નાગપુરે અર જિનવર. ૯૫

સ્તવન. ૩

જગપતિ શ્રી અરજિન. ૯૫

મહેં તો આણા વહેરયાંજી. ૯૭

શ્રી અરનાથજી સાંભળો. ૯૯

સ્તુતિ. ૧

અર જિનવરરાયા. ૧૦૦

શ્રી મલ્લિકનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

વિષય પૃષ્ઠ

મહિસનાથ ઓગણીશમા. ૧૦૦

સ્તવન. ૩

સેવક કિમ અવગણિયે. ૧૦૧

પંચમ સુર સોકના વાસીરે. ૧૦૩

મુગુર મુણી ઉપદેશ. ૧૦૪

સ્તુતિ. ૧

મહિસજિન નમીયે. ૧૦૫

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

મુનિસુવ્રત જિન વીશમા. ૧૦૬

સ્તવન. ૩

મુનિસુવ્રત કીજે મયારે. ૧૦૬

મુનિસુવ્રત શું મોહની. ૧૦૭

હો પ્રભુ મુજ પ્યારા. ૧૦૮

સ્તુતિ. ૧

સુવ્રતસ્વામી આતમરામી. ૧૦૯

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૧

મિથિલા નથરી રાજ્યો. ૧૧૦

વિષય પૃષ્ઠ

સ્તવન. ૩

પરમરૂપ નિરંજન. ૧૧૦

નમિયે શ્રી નમિનાથને રે. ૧૧૨

શ્રી નમિનાથ સોહામણા. ૧૧૩

સ્તુતિ. ૧

શ્રી નમિનાથ સોહામણા એ. ૧૧૩

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૨

નેમિનાથ બાવીસમા. ૧૧૪

નેમિનાથ બાવીસમા. ૧૧૪

સ્તવન. ૫

પરમાતમ પૂરણકલા. ૧૧૫

નિરખો નેમિ જિણુંદને. ૧૧૬

રહો રહો રે ચાહવ દો. ૧૧૮

નેમિ જિનેસર નમિયે. ૧૨૦

નેમિ નિરંજન નાથ હમારો. ૧૨૧

સ્તુતિ જોડા-૨

રાજુલ વરનારી. ૧૨૨

સુર અસુર વંદિત. ૧૨૩

વિષય

પૃષ્ઠ

વિષય

પૃષ્ઠ

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિઓ.

ઐત્યવંદન. ૨

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી. ૧૨૪

નયરી વણારસીયે થયા. ૧૨૪

સ્તવન. ૫

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી. ૧૨૫

પરમાતમ પરમેશ્વર. ૧૨૬

પરમ પુરુષ પરમાતમા. ૧૨૭

જિનજી ત્રેવીશમે જિન. ૧૨૮

સેવો ભવિયજી જિન. ૧૩૦

સ્તુતિ જોડા-૩

શ્રી પાસ જિજીવંદા. ૧૩૧

પાસ જિજીવંદા વામાનંદા. ૧૩૨

સકલ સુરાસુર સેવે પાયા. ૧૩૩

શ્રી મહાવીર પ્રભુનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિઓ.

ઐત્યવંદન. ૨

શ્રી સિદ્ધાર્થ નૃપ કુલતિલો. ૧૩૫

સિદ્ધારથ સુત વંદિયે. ૧૩૫

સ્તવન. ૧૦

શાસન નાયક શિવસુખ. ૧૩૬

વીર જિજીવંદ નગત. ૧૩૭

આજ જિનરાજ મુજ. ૧૩૮

માતા ત્રિશક્તાનંદ કુમાર. ૧૩૯

નારે પ્રભુ નહિ માનું. ૧૪૧

મહેં નો નજીક રહેત્યાંજી. ૧૪૨

એક વાર વચ્છદેશ આવજો. ૧૪૪

સેવધિ સંચકિ ઘેરિયાં. ૧૪૭

કોડી ગમે ગુન્હા કર્યાંજી. ૧૫૦

વંદુ વીરજિનેસર રાયા. ૧૫૧

સ્તુતિ જોડા-૪

જય જય ભવિહિતકર. ૧૫૨

શાસન નાયક વીરજી એ. ૧૫૩

ગંધારી મહાવીર જિજીવંદા. ૧૫૪

વીર નગપતિ જન્મજ. ૧૫૬

શ્રી શામાન્ય તીર્થંકરોનાં
ઐત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ઐત્યવંદન. ૫

જયજય શ્રીજિનરાજ આજ. ૧૫૮

વિષય

પૃષ્ઠ

અરિહંત નમો ભગવંત. ૧૫૯

પરમાનંદ પ્રકાશ ભાસ. ૧૬૦

બાર ગુણ અરિહંત દેવ. ૧૬૧

તુજ મૂરતિને નિરખવા. ૧૬૧

સ્તવન. ૧૦

જિનપતિ ભવતર ભંગ. ૧૬૨

સકલ સમતા સુરલતાનો. ૧૬૩

મનમાં આવળે રે નાથ. ૧૬૪

આજ મહારા પ્રભુજી. ૧૬૫

શ્રી જિનવરને વંદનાએ. ૧૬૬

જિણુંદા! વહે દિન ક્યું. ૧૬૭

જળ જિનરાજ કૃપા હોવે. ૧૬૮

મેરે સાહિબ તુમહલિ હો. ૧૬૯

ભવિ તુમે વંદો રે. ૧૭૦

આંગી અંગી આજની. ૧૭૨

સ્તુતિ. ૨

છત્ર ત્રય ચામર. ૧૭૩

એકાદશ જશ અતિશય. ૧૭૩

શ્રી પંચ પરમેશ્વરનું

સ્તવન. ૧

પંચ પરમેશ્વરા. ૧૭૪

વિષય

પૃષ્ઠ

શ્રી સિદ્ધ પરમાત્માનું

સ્તવન. ૧

સિદ્ધની શોભા રે શી કરું. ૧૭૫

શ્રી ત્રિરહમાન ભગવાનનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિઓ.

ચૈત્યવંદન. ૩

શ્રી સીમંધર જગદ્ગણી. ૧૭૬

શ્રી સીમંધર વીતરાગ. ૧૭૬

સીમંધર પરમાત્મા ૧૭૭

સ્તવન. ૧૦

શ્રી સીમંધર વિનતિ. ૧૭૮

શ્રી સીમંધર સાહિબા. ૧૭૯

તારી મૂરતિએ મન મોલું. ૧૮૦

ધ્યાનમાં ધ્યાનમાં. ૧૮૧

શ્રી સીમંધર સાહિબા. ૧૮૩

મુણસીમંધર સાહિબાજી. ૧૮૪

સાહેબ શ્રી સીમંધર. ૧૮૮

શ્રી સીમંધર સાહિબા. ૧૯૦

શ્રી સીમંધર રે. ૧૯૨

વપ્રવિજય વિજયાપુરી. ૧૯૩

બાહુ જિનેશ્વર સાહિબારે. ૧૯૮

વિષય પૃષ્ઠ

નરકથી હો જિન! ૧૯૫
અનંતવીર્ય અરિહંતનુંજી. ૧૯૭
અનંતવીરજ અરિહંત. ૧૯૮
જીરે મારે ધાતકીખંડ. ૧૯૯
જીજંગદેવ ભાવે બજો. ૨૦૧
દેવરાયનો નંદ. ૨૦૨
ચંદ્રચંદ્રા સુસીમા પુરી રે. ૨૦૩
ચેતન કરી ચિત્ત ચોખ. ૨૦૪
અજિતવીર્ય મુજ. ૨૦૫

સ્તુતિ. ૪

શ્રી સીમંધર સેવિત. ૨૦૬
શ્રી સીમંધર મુજને. ૨૦૬
શ્રી સીમંધર જિનવર. ૨૦૬
શ્રી સીમંધરદેવ સુહંકર. ૨૦૬

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિઓ.

ચૈત્યવંદન. ૮

વિમલકેવલજ્ઞાનકમલા. ૨૦૭
સિદ્ધાચલ શિખરે ચઢી. ૨૦૮
શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર. ૨૦૯
આદીશ્વર જિનરાયનો. ૨૦૯

વિષય પૃષ્ઠ

ચૈત્રી પૂનમને દિવસ. ૨૦૯
પ્રથમનાથ પ્રગટ પ્રતાપ. ૨૧૦
આદીશ્વર જિનરાયનો. ૨૧૦
આદીશ્વર અરિહંત દેવ. ૨૧૦

સ્તવન. ૧૬

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ. ૨૧૧
ચાલો ચાલો વિમલગિરિ. ૨૧૨
તું ત્રિજીવન સુખકાર. ૨૧૪
સિદ્ધાચલ ગુણ ગેહ. ૨૧૫
આપો આપોને લાલ. ૨૧૬
આપલડાં રે પાતિકડાં. ૨૧૭
મારું મન મોહું રે. ૨૧૮
વંદના વંદના વંદના રે. ૨૧૯
આજ મહારા નયણાં. ૨૨૦
સુખના હો સિંધુ રે. ૨૨૧
સિદ્ધાચલ સિદ્ધ સુહાવે. ૨૨૨
વિવેકી વિમલાચલ વસીયે. ૨૨૪
અગ્ર તો પાર બચે. ૨૨૬
જિનંદા તોરે ચરણ. ૨૨૯
કપલ જિથુંદ વિમલગિરિ. ૨૩૦
શૈત્રુંજ મહના વાસી રે. ૨૩૩

વિષય પૃષ્ઠ

સ્તુતિ જોડા-૩

શેત્રુંજય સાહિબ પ્રથમ. ૨૩૪

ચૈત્રી પૂનમ દિન. ૨૩૬

સવિ મલિ કરી આવો. ૨૩૭

શ્રી ગિરનારજી તીર્થનાં

સ્તવન તથા સ્તુતિઓ.

સ્તવન. ૨

તોરણથી રથ ફેરી ચાલ્યા. ૨૩૮

સહસાવન જાજ વસીઓ. ૨૩૯

સ્તુતિ. ૨

ગિરનારે ગીરવો. ૨૪૧

શ્રી ગિરનાર શિખર. ૨૪૧

શ્રી અર્ધુદગિરિ તીર્થ

સ્તવન.

આદિ જિજ્ઞેસુર પૂજતાં. ૨૪૨

શ્રી અષ્ટાપદગિરિ તીર્થ

સ્તવન.

અષ્ટાપદગિરિ યાત્રા. ૨૪૩

ધી સમ્મેત શિખરગિરિ

તીર્થ સ્તવન.

વિષય પૃષ્ઠ

નામ સુણન શીતલ. ૨૪૫

શ્રી તારંગા તીર્થનાં

સ્તવન. ૨

આણુંદ અધિક ઉચ્છાહ. ૨૪૭

જીહો તારંગિનાનો રાજ્યો. ૨૫૨

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનાં

ચૈત્ય. સ્ત. અને સ્તુતિ.

ચૈત્યવંદન. ૨

સકલ ભવિષ્યન ચમત્કારી. ૨૫૪

સેવો પાસ શંખેશ્વરો. ૨૫૬

સ્તવન. ૧૨

અખ મોહો ઐસી આય. ૨૫૮

પાસ શંખેશ્વરો સારકર. ૨૫૯

પાસજી તોરા રે પાય. ૨૬૦

પાસ શંખેશ્વર ભેટીયે. ૨૬૧

દરિસણુ ઘોજી ઘોજી. ૨૬૨

પ્રભુ જગજીવન જગજીવંધુરે. ૨૬૩

સુણો સખી શંખેશ્વર. ૨૬૪

આજ શંખેશ્વર જિન. ૨૬૬

નિત્ય સમર સાહિબ. ૨૬૮

વિષય પૃષ્ઠ

સહજનંદી શીતલ. ૨૭૦

શ્રી શંખેશ્વર દેખ દરશ. ૨૭૪

સારકર સારકર સ્વામી. ૨૭૫

સ્તુતિ.

શંખેશ્વર પાસજી પૂજાએ. ૨૭૭

શ્રી શામલા પાર્શ્વનાથ

જિન સ્તવન. ૨

અકલ સરૂપી શામલા. ૨૭૮

મેરે સાહિબ પાસજી. ૨૮૦

શ્રી પંચાસર પાર્શ્વનાથ

જિન સ્તવન.

શ્રી પંચાસર પાસ. ૨૮૧

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથનું

સ્તવન.

જય જય જય જય પાસ. ૨૮૨

શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ

જિન સ્તવન.

વામાનંદન જિનવર ગોડી. ૨૮૩

બીજનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધધર્મ જણે ઉપદિસ્યો. ૨૮૪

વિષય પૃષ્ઠ

બીજની સ્તુતિ.

જમ્બુદ્વીપે અહોનિશ દીપે. ૨૮૫

પંચમીનું ચૈત્યવંદન.

બાર પરપદા આગલે. ૨૮૬

પંચમીનું સ્તવન.

ચોવીશ દંડક વારવા. ૨૮૭

પંચમીની સ્તુતિ.

શ્રીનેમિ: પચ્ચરૂપ. ૨૮૮

અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

મહા સુદિ આઠમને દિને. ૨૯૦

અષ્ટમીનું સ્તવન.

હારે મારે હામ ધરમના. ૨૯૧

અષ્ટમીની સ્તુતિ.

અષ્ટમી વાસર મજિઝમ. ૨૯૫

એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરજી. ૨૯૬

એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નેમિ. ૨૯૭

એકાદશીની સ્તુતિ.

શ્રીભાગુનેમિર્માબે. ૨૯૮

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
પર્યુષણાનું ચૈત્યવંદન.		જય જિનવર જગહિતકારી. ૩૦૯	
પર્વ પર્યુષણ ગુણનીશો. ૩૦૦		દીવાલીની સ્તુતિ.	
પર્યુષણાનું સ્તવન.		મનહર મૂર્તિ મહાવીરતણી. ૩૧૦	
સુણજો સાજન સંત. ૩૦૧		પદો તથા નાના સ્ત. ૧૫	
પર્યુષણાની		પ્રભુ મેરે અઘસી આય. ૩૧૧	
સ્તુતિ જોડા-૨		મેરે પ્રભુશું પ્રગટયો. ૩૧૨	
પુણ્યનું પોષણ. ૩૦૩		આજ આનંદ ભયો. ૩૧૩	
મણિરચિત સિંહાસન. ૩૦૪		જિન! તેરે ચરન. ૩૧૩	
નવપદજીનું ચૈત્યવંદન.		દેખતહી ચિત્ત ચોર. ૩૧૪	
સકલ મંગલ પરમ કમલા. ૩૦૫		તો યિન ચોર ન જન્યું. ૩૧૫	
નવપદજીનું સ્તવન.		સુખદાઇ રે સુખદાઈ. ૩૧૫	
સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજો. ૩૦૫		વામાનંદન જગદાનંદન. ૩૧૬	
નવપદજીની સ્તુતિ.		સલુને પ્રભુ ભેટે. ૩૧૭	
વીરજિનેશ્વર ભવન દિનેશ્વર. ૩૦૭		દેખો માઇ અજબ રૂપ. ૩૧૭	
સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી થુણિયે. ૩૦૮		માન કહા અખ મેરા. ૩૧૮	
દીવાલીનું ચૈત્યવંદન.		સરણ તિહારે ગહી છે. ૩૧૮	
વીર જિનવર વીર જિનવર. ૩૦૯		વિમલગિરિ કયું ન ભયે. ૩૧૯	
દીવાલીનું સ્તવન.		સાધશું દ્વિલ્લગા પ્રાની. ૩૨૦	
		ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે. ૩૨૦	

જગતના અવનવા સાથે જન સમાજના
વિસ્તૃત સમાચારો ઘેર ઘેર પહોંચાડનારૂં,
સસ્તામાં સસ્તું, હિંદભરમાં પ્રચાર
પામેલું સાધન

ધી યંગ મેન્સ જૈન સોસાયટીનું
પાક્ષિક મુખપત્ર.

દુન્દુભિ

તંત્રી-ચીમનલાલ કેશવલાલ કડીઆ.

વાર્ષિક લવાજમ : ૮. ખ. સાથે ફક્ત રૂ. ૧-૮-૦

પ્રત્યેક જૈને ઘરમાં વસાવવું જ જોઈએ.

લખા:—દુન્દુભિ કાર્યાલય.

૩૦/૧ રતનપોળ, અમદાવાદ.

વાંચો અને વંચાવો

શ્રી જૈન પ્રવચન

પૂ. પા. પરમ શાસનપ્રભાવક વ્યા. વા.
આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચન્દ્ર-
મૂર્તીશ્વરજી મહારાજનાં પ્રવચનોનો
સાર પ્રગટ કરતું સાપ્તાહિક.

—: વાર્ષિક લવાજમ :—

હિન્દમાં.....રૂ. ૩-૧૨-૦

હિન્દ બહાર.....રૂ. ૫-૮-૦

લખો:—

શ્રી જૈન પ્રવચન કાર્યાલય.

રતનપોળ : અમદાવાદ.

ઈડર રાજ્યની ઉત્તરે અને મેવાડ-મારવાડની
સરહદ પર આવેલું મારીન તીર્થ

શ્રી મોટા પોશીનાજી ની યાત્રાર્થે જરૂર પધારો.

ત્યાંના ભવ્ય જિનાલયોના ઉદ્ધારનું કાર્ય ચાલુ છે.
તાત્કાલિક મદદનો જરૂર છે.

અવશ્ય મદદ કરો.

શ્રી મોટા પોશીનાજી તીર્થની યાત્રાએ જવા
માટે અમદાવાદ-પ્રાંતિજ રેલ્વેના ખેડપ્રદા સ્ટેશને
ઉતરવું. ત્યાંથી મોટરો મળે છે. મેતા છગનલાલ
દેવચંદ, ખેડપ્રદા એ સીરનામે અગાઉથી ખબર
આપવાથી દરેક બચવશ થશે.

મદદ મોકલવાનું કથન:—

ધી યંગ મૅન્સ જૈન સોસાયટી.

૩૦/૧ રતનપોળા : અમદાવાદ.

શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ

શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવનાવલી

પ્રભુસન્મુખ યોજવા લાયક સ્તુતિઓ.

શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વ ! વિશ્વજનતા-સંજીવનસ્ત્વં મયા,
દૃષ્ટતાત ! તતઃ શ્રિયઃ સમલવન્નાશકમાયક્રિણુઃ ।
મુક્તિઃ કીડતિ હસ્તયોર્બહુવિધં, સિદ્ધં મનોવાગ્મિછતમ્,
દુર્દૈવં દુરિતં ચ દુર્દિનભયં, કષ્ટં પ્રણુષ્ટં મમ ॥ ૧ ॥
નેત્રાનન્દકરી ભવોદ્ધિતરી, શ્રેયસ્તરોમંજરી,
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી, વ્યાપદલતાધૂમરી ।
હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી, રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
ભૂતિઃ શ્રીજિનપુર્ણવસ્ય ભવતુ, શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્

॥ ૨ ॥

કિં ! કપૂરમયં સુધારસમયં, કિં ! ચન્દ્રરોચિર્મયમ્,
કિં ! લાવણ્યમયં મહામણિમયં, કારુણ્યકેલિમયમ્ ।

विश्वानन्दमयं महोदयमयं, शोभामयं चिन्मयम्,
शुक्लध्यानमयं वपुर्जिनपतेर्भूयाद् लवालम्बनम् ॥३॥
अन्द्रेऽश्विनिता प्रतापलवनं, लव्यार्जिनेत्रामृतम्,
सिद्धान्तोपनिषद्विचार्यतुरैः, प्रीत्या प्रमाणीकृता ।
भूतिः स्फूर्तिमती सदा विजयते, जैनेश्वरी विस्फुरन्-
मोहोन्मादधनप्रमादमदिरामत्तैरनालोकिता ॥ ४ ॥

किं ! पीयूषमयी कृपारसमयी, कर्पूरपारीमयी,
किं ! वानन्दमयी महोदयमयी, सद्धान्तलीलामयी ।
तत्त्वज्ञानमयी सुदर्शनमयी, निस्तन्द्रयन्द्रप्रला-
सारस्फारमयी पुनातु सततं, भूतिस्त्वदीया सताम् ॥५॥
श्रीमद्गुणेश्वरेशभूषणभण्डिं, सर्वज्ञताधारकम्,
मिथ्याज्ञानतमःपलायनविधायुधत्प्रलं तायिनम् ।
पार्श्वस्थायुक्पार्श्वयक्षपतिना, संसेव्यपार्श्वद्वयम्,
श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथमकुमानन्देन वन्दे सदा

॥ ६ ॥

श्रीशेटीतटिनीतटे पुरवरे, श्रीस्तम्भने स्वर्गिंशे
श्रीपूज्यालयदेवसूरिविजुधाधीशैः समारोपितः ।
संसिक्तः स्तुतिलिङ्गैः शिवक्षलः, स्फुञ्जत्क्षणापलवः,
पार्श्वः कल्पतरुः स मे प्रथयतां, नित्यं मनोवाञ्छितम्

॥ ७ ॥

નિત્યાનન્દપદપ્રયાણસરણિઃ, શ્રેયોવનીસારણી,
 સંસારાણ્યવતારણૈકતરણિ-વિશ્વદ્વિવિસ્તારિણી ।
 પુણ્યાકુરભરપ્રરોહધરણિ-વ્યામોહસંહારિણી,
 પ્રીત્યૈ કસ્ય ન તેડખિલાતિહરણી, મૂર્તિર્મનોહારિણી ॥૮॥
 શ્રેયઃસંકેતશાલા સુગુણપરિમલૈર્જેયમન્દારમાલા,
 છિન્નવ્યામોહબલા પ્રમદભરસરઃપૂરણે મેઘમાલા ।
 નમ્રશ્રીમન્મરાલા વિતરણકલયા નિર્જિતસ્વર્ગિશાલા,
 ત્વન્મૂર્તિઃ શ્રીવિશાલા વિદલતુ દુરિતં નન્દિતક્ષોણિપાલા
 ॥ ૯ ॥

સમ્યક્સુરેન્દ્રકૃતસંસ્તુતિપાદપદ્મ-
 મુદ્દામકામકરિરાજકઠોરસિંહમ્ ।
 સદ્ધર્મદેશકવરં વરદં નતોડસ્મિ,
 વીરં વિશુદ્ધતરબોધનિધિં સુધીરમ ॥ ૧૦ ॥

દિક્ષે તુહ મુહકમલે, તિન્નિવિ નકાઈ નિરવસેસાઈ ।
 દારિદ્રં દોહગ્ગં, જમ્મંતરસંચિયં પાવં ॥ ૧૧ ॥
 અથ મે સફલં જન્મ, અથ મે સફલા ક્રિયા ।
 અથ મે સફલં ગાત્રં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્ ॥૧૨॥
 ધન્યોડહં કૃતપુણ્યોડહં, નિસ્તીર્ણોડહં ભવાણ્યવાત્ ।
 અનાદિભવકાન્તારે, દષ્ટો યેન શ્રુતો મયા ॥ ૧૩ ॥

કલ્યાણપાદપારામં, શ્રુતગર્જાહિમાચલમ્ ।
 વિશ્વામ્લોજરવિં દેવં, વન્દે શ્રીજ્ઞાતનન્દનમ્ ॥ ૧૪ ॥
 તવ પ્રેષ્યોઽસ્મિ દાસોઽસ્મિ, સેવકોઽસ્મ્યસ્મિ કિર્કુરઃ ।
 ઓમિતિ પ્રતિપદ્યસ્વ, નાથ ! નાતઃ પરં પુત્રવે ॥ ૧૫ ॥
 જન્મવાનસ્મિ ધન્યો સ્મિ, કૃતકૃત્યોઽસ્મિ યન્મુહુઃ ।
 જાતોઽસ્મિ ત્વદ્ગુણુગ્રામ-રામાણીયકલમ્પટઃ ॥ ૧૬ ॥
 જયાખિલજગન્નાથ ! જયવિશ્વાલયપ્રદ ! ।
 જય પ્રથમતીર્થેશ ! જય સંસારતારક ! ॥ ૧૭ ॥
 દર્શનાદ્ દુરિતધ્વંસી, વન્દનાદ્ વાન્ઞિતપ્રદઃ ।
 પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીણાં, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ ॥ ૧૮ ॥
 જિનેલક્ષિતર્જિનેલક્ષિત-ર્જિનેલક્ષિતદિર્નેદિને
 સદા મેડસ્તુ સદા મેડસ્તુ, સદા મેડસ્તુ ભવેભવે ॥ ૧૯ ॥

સાથીઓ કરતી વખતે ચિંતવવાનું ।

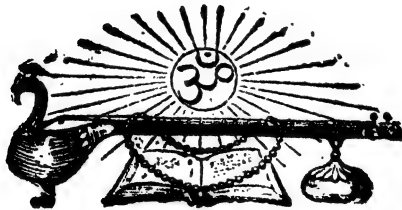
ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ મરણ જંજાળ;
 અષ્ટકર્મનિવારીને, માણું મોક્ષકૃણ સાર ૧
 દ્રવ્યપૂજા વિધિપૂર્વકે કર્યા બાદ ભાવપૂજા કરવી.
 ચૈત્યવંદન વિધિ.

ત્રણ ખમાસમણ દેવા.

ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છં.

સકલકુશલવદ્લી, - પુષ્કરાવર્તમેધો,
 દુરિતતિમિરભાનુઃ, કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ।
 ભવજલનિધિપોતઃ, સર્વસંપત્તિહેતુઃ,
 સ ભવતુ સતતં વઃ, શ્રેયસે શાંતિનાથઃ ॥ ૧ ॥

પછી ખીન્નું ચૈત્યવંદન બોલીને જાંકિંચિ, નમો-
 ત્યુણું, જાવંતિ ચેઈયાઈ, ખમાસમણ, જાવંત કેવિસાદૂ,
 નમોહાંત કહી સ્તવન કહેવું. પછી જયવીયરાય કહી
 ઉભા થઈ અરિહંતચેઈઆણું કહી અન્નતથ કહી એક
 નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી નમોહાંત બોલી થોય બોલી
 એક ખમાસમણ દેવું.

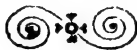
શ્રી આદિનાથસ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

આદિદેવ અલવેસરૂ, વિનીતાનો રાય;
 નાભિરાયા કુલમંડણો, મરૂદેવા માય. ૧
 પાંચશેં ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ;
 ચોરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આયુ વિશાળ. ૨
 વૃષભ લંછન જિન વૃષધરૂએ, ઉત્તમગુણ મણિખાણુ;
 તાસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણુ. ૩

(૨)

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, અવિયા આદિ જિણુંદ;
 પ્રથમ રાય વિનીતા વસે, માનવગણ સુખકંદ. ૧
 યોનિ નકુલ જિણુંદને, ્હાયન એક હજાર;
 મોનાતીતે કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર. ૨
 ઉત્તરાષાઢા જન્મ છે એ, ધનરાશિ અરિહંત;
 દશ સહસ્ત્ર પરિવારશું, વીર કહે શિવકંત. ૩

શ્રી આદિનાથસ્વામીના સ્તવનો. ૫

(૧)

(તારહો તાર પ્રભુ એ દેશી)

રૂપલજિનરાજ મુજ આજદિન અતિ ભડો,
 ગુણ નીલો જેણે તુજ નયણ દીડો;
 હુઃખ ટલ્યાં સુખ મલ્યાં સ્વામી તુજ નિરખતાં,
 સુકૃત સંચય હુઓ પાપ નીડો. રૂપલ૦ ૧
 કલ્પ શાખી ફલ્યો કામ ઘટ મુજ મલ્યો,
 આંગણે અમીયનો મેહ વૂડો;
 મુજ મહીરાણુ મહી-ભાણુ તુજ દર્શને,
 ક્ષય ગયો કુમતિ અધાર જૂડો. રૂપલ૦ ૨
 કવણુ નર કનક મણિ છોડી તૃણ સંગ્રહે ?
 કવણુ કુંજર તણ કરહ લેવે ?
 કવણુ બેસે તણ કલ્પતરૂ બાઉલે ?
 તુજ તણ અવર સુર કોણુ સેવે ? રૂપલ૦ ૩
 એક મુજ ટેક સુવિવેક સાહિબ સદા,
 તુજ વિના દેવ દૂજો ન ઇહું;
 તુજ વચન-રાગ સુખ સાગરે ઝીલતો,
 કર્મભર ભ્રમ થકી હું ન બીહું. રૂપલ૦ ૪
 કોડી છે દાસ વિભુ ! તાહરે ભલભલા,

માહરે દેવ તું એક ખ્યારો;
 પતિત પાવન સમેા જગત ઉદ્ધારકર,
 મહેર કરી મોહે ભવ જલધિ તારો. રૂપલ૦ ૫
 મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,
 જેહશું સખળ પ્રતિબંધ લાગેા;
 ચમક પાષાણુ જિમ લોહને ખેંચશ્યે,
 મુક્તિને સહજ તુજ ભક્તિ રાગેા. રૂપલ૦ ૬
 ધન્ય ! તે કાય જેણે પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ થુણે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ! જીહા;
 ધન્ય તે હૃદય જેણે તુજ સદા સમરતાં,
 ધન્ય ! તે રાત ને ધન્ય ! દીહા. રૂપલ૦ ૭
 ગુણ અનંતા સદા તુજ ખજાને ભર્યા,
 એક ગુણુ દેત મુજ શું વિમાસેા;
 રચણુ એક દેત શી હાણુ રચણાયરે ?
 લોકની આપદા જેણે નાસેા. રૂપલ૦ ૮
 ગંગ સમ રંગ તુજ કીર્તિ કલ્લોલિની,
 રવિ થકી અધિક તપ-તેજ તાને;
 નયવિજય વિબુધ સેવક હું આપરો,
 જસ કહે અખ મોહે બહુ નિવાજે. રૂપલ૦ ૯

(૨)

(જગજીવન જગવાલહો એ દેશી)

જગચિંતામણી જગગુરૂ, જગત શરણુ આધાર; લાલરે,
અઢાર કેડા કેડી સાગરે, ધર્મ ચલાવણુ હાર. લાલરે.

જગ૦ ૧

અષાઠ વહી ચોથે પ્રભુ, સ્વર્ગથી લીએ અવતાર; લાલરે,
ચૈતર વહી આઠમ દિને, જનમ્યા જગદાધાર. લાલરે.

જગ૦ ૨

પાંચશે' ધનુષની દેહડી, સોવન વરણુ શરીર; લાલરે,
ચૈતર વહી આઠમે લીએ, સંજમ મહાવડવીર. લાલરે.

જગ૦ ૩

ફાગણુ વહી અગ્યારશે, પામ્યા પંચમ નાણુ; લાલરે,
મહા વહી તેરશે શિવવર્ચા, યોગ નિરોધ કરી જાણુ. લાલરે.

જગ૦ ૪

લાખ ચોરાશી પૂરવતણું, જિનવર ઉત્તમ આય; લાલરે,
પૂનવિજય કહે પ્રણમતાં, વહેલું શિવ સુખ થાય. લાલરે.

જગ૦ ૫

(૩)

(દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાંરે એ દેશી)

જ્ઞાન રચણુ રચણાયરૂરે, સ્વામી શ્રી રૂષલ જિણુંદ;
ઉપગારી અરિહા પ્રભુરે, લોક લોકોત્તરાનંદરે.

ભવિયાં ભાવે ભજ્જે ભગવંત.

મહિમા અતુલ અનંતરે, ભવિયાં ભાવે ભજ્જે ભગવંત.

એ આંકણી. ૧

તિગ તિગ આરક સાગરૂરે, કોડા કોડિ અઢાર;
યુગલા ધર્મ નિવારીયોરે, ધર્મ પ્રવર્તનહારરે. ભ૦ ૨
જ્ઞાનાતિશયે ભવ્યનારે, સંશય છેદનહાર;
દેવ નરા તિરિ સમજીયારે, વચન!તિશય વિચારરે. ભ૦ ૩
આર ધને મધવા સ્તવેરે, પૂજાતિશય મહંત;
પાંચધને યોજન ટલેરે, કષ્ટએ તૂર્ય પ્રસંતરે. ભ૦ ૪
યોગક્ષેમંકર જિનવરૂરે, ઉપશમ ગંગા નીર;
પ્રીતિ ભક્તિપણે કરીરે, નિત્યનમે શુભવીરે ભ૦ ૫

(૪)

બાળપણે આપણુ સસનેહી, રમતા નવનવ વેશે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્થ, અમે તો સંસારનિવેશે.

હો પ્રભુજી ઓગંભડે મતખીને. ૧

જો તુમ ધ્યાતા શિવસુખ લહીએ, તો તુમને કેઈ ધ્યાવે;
પણુ ભવસ્થિતિપરિપાક થયા વિણુ, કોઈ ન મુગતિ જાવે.

હો પ્રભુજી ૦ ૨

સિદ્ધ નિવાસ લહે ભવસિદ્ધિ, તેહમાં શ્યો પાડ તુમારો;
તો ઉપગાર તુમારો વહીએ, અભવ્ય સિદ્ધને તારો.

હો પ્રભુજી ૦ ૩

નાણુરચણુ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાસી;
તે માંહેલો એક અંશ જો આપો, તે વાતે શાખાશી.

હો પ્રભુજી ૦ ૪

અક્ષય પદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય;
શિવપદ દેવા જો સમરથ છો, તો જશ લેતાં શું જાય.

હો પ્રભુજી ૦ ૫

સેવાગુણુ રંજ્યો ભવિજનને, જો તુમે કરો વડલાગી;
તો તુમે સ્વામી કેમ કહાવો, નિરમમ ને નિરાગી.

હો પ્રભુજી ૦ ૬

નાભિનંદન જનવંદન પ્યારો, જગચુરૂ જગ જયકારી;
રૂપવિબુધનો મોહન પભણે, વૃષભ લંછન બલિહારી.

હો પ્રભુજી ૦ ૭

(૫)

રૂપભદ્રેવ હિતકારી, જગતચુરૂ રૂપભદ્રેવ હિતકારી;
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ વ્રતધારી.

જગત....૧

વરસીદાન દેઈ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;
તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરના, સાહિબ બેર હમારી.

જગત....૨

માગત નહી હમ હાથી ચોરે, ધન કન કંચન નારી;
દીઓ મોહે ચરનકમલકી સેવા, ચાહિ લાગત મોહે ખ્યારી.

જગત....૩

ભવ લીલા વાસિત સુર ડારે, તું પર સખહી ઉવારી;
મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા શિરધારી.

જગત....૪

એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, ચાશું હોય દિલદારી;
દિલહી દલાલ પ્રેમકં બીચે, તિહાં હઠ ખેંચે ગમારી.

જગત....૫

તુમહી સાહિબ મેં હું બંદા, ચા મત દીઓ વિસારી;
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકે, તુમહો પરમ ઉપકારી.

જગત....૬

શ્રી આદિનાથ સ્વામીની સ્તુતિ જોડા ૨.

(૧)

ત્યાસીલાખ પૂરવ ઘરવાસે, વસીયા પરિકર યુક્તાજી,
જનમ થકી પણ દેવતરૂલ, ક્ષીરોદધિજલ લોકતાંજી;
મઈ સુઅ ઓહિ નાણે સંયુત, નયણ વયણ કજ અંદાજી,
ચાર સહસ્રશું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી શ્રી રૂપલ જિણુંદાજી. ૧
મનઃપર્યવ તવ નાણ ઉપનું, સંયત લિંગ સહાવાજી,
અઢીયદ્વીપમાં સન્નીપચેદ્રિય જાણે મનોગત ભાવાજી;
દ્રવ્ય અનંતા સૂક્ષ્મ તીર્થ અઢારસે ખિત્ત ઠાયાજી,
પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય
પરજાયાજી. ૨

રૂપલ જિણેસર કેવલ પામી, રચણ સિંહાસન ઠાયાજી,
અનલિલખ અલિલખ અનંતા, ભાગ અનંત
ઉચ્ચરાયાજી;

તાસ અનંતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સૂત્રજી;
ગણધર રચિયાં આગમ પૂજી, કરીયે જનમ પવિત્રજી. ૩
ગોમુખ જક્ષ ચક્રેસરી દેવી, સમક્ષિત શુદ્ધ સોહાવેજી,
આદિ દેવની સેવ કરંતી, શાસન શોભ ચઢાવેજી;
શ્રદ્ધા સંયુત જે વ્રતધારી, વિધન તાસ નિવારેજી,
શ્રીશુભવીરવિજય પ્રભુ ભગતે, સમરે નિત્ય સવારેજી. ૪

(૨)

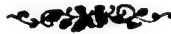
પ્રહ ઉઠી વંદુ, ઋષભદેવ ગુણવંત,
 પ્રભુ ખેઠા સોહે, સમવસરણુ ભગવંત;
 ત્રણ છત્ર વિરાજે, ચામર ઢાળે ઈન્દ્ર,
 જિનના ગુણ ગાયે, સુરનર નારીના વૃંદ. ૧
 ખાર પર્ષદા ખેસે, ઈન્દ્ર ઇંદ્રાણીરાય,
 નવકમળ રચે સુર, તિહાં ઠવતા પ્રભુ પાય;
 દેવ હુંદુલિ વાજે, કુસુમ વૃષ્ટિ ખહુ હુંત,
 એવા જિન ચોવીશે, પૂજે એકણુ ચિત્ત. ૨
 જિન જોજન ભૂમિ, વાણીનો વિસ્તાર,
 પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે, રચના ગણધર સાર;
 સો આગમ સુણુતાં, છેદીજે ગતિચાર,
 જિન વચન વખાણી, લીજે ભવનો પાર. ૩
 જક્ષ ગોમુખ ગિરવો, જિનની ભક્તિ કરેવ,
 તિહાં દેવી ચક્કેસરી, વિઘન કોડી હરેવ;
 શ્રી તપગચ્છ નાયક, વિજયસેન સૂરિરાય,
 તસ કેરો શ્રાવક, રૂપભદાસ ગુણુગાય. ૪

શ્રી અજિતનાથ સ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨.

(૧)

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વિનીતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણે, નંદન શિવગામી. ૧
ખહોંતેર લાખ પૂરવ તાણું, પાલ્યું જિણે આય;
ગજ લાંછન લાંછન નહિ, પ્રણમે સુર રાય. ૨
સાડા ચારશેં ધનુષનીએ, જિનવર ઉત્તમ દેહ;
પાદ પદ્મ તસ પ્રણુમીએ, જિમ લહિએ શિવગેહ. ૩

(૨)

આવ્યા વિજય વિમાનથી, નયરી અયોધ્યા ઠામ;
માનવગણ રિખ રોહિણી, મુનિજનના વિશ્રામ. ૧.
અજિતનાથ વૃષરાશિએ, જનમ્યા જગદાધાર;
યોનિ ભુજંગમ ભયહરૂં, મૌને વર્ષ તે ખાર. ૨.
સપ્તપરણુ તરુ હેઠલેએ, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર;
એકસહસ્રશું શિવ વર્યા, વીર ધરે બહુ ખ્યાર. ૩.

શ્રી અજીતનાથ સ્વામીના સ્તવનો ૩

(૧)

(મ્હારો મુજરો લોને રાજ સાહિય શાંતિ સલુણા એ દેશી)
અજિત જિણેસર ચરણની સેવા, હેવા એ•હું હલિયો;
કહિયે અણ ચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાણો મલિયો,
પ્રભુજી મહેર કરીને આજ, કાજ હમારા સારો. ૧
મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચુકું એ નવિટાણો;
લક્ષિતાલાવ ઉઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો.

પ્રભુજી ૦ ૨

લોચન શાંત સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાળુ પ્રસન્ન;
યોગ મુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિધન્ન.

પ્રભુજી ૦ ૩

પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થે લીનો, ચરણ કમલ તુજ અહીયાં;
બ્રમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસાં કાં કરો મહીયાં.

પ્રભુજી ૦ ૪

આજ કાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયે નવિ જાગ્યો;
યૌવન કાળે તે રસ ચાખ્યો, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો.

પ્રભુજી ૦ ૫

તું અનુભવરસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી તેહનો;
ચિત્તવિત્તને પાત્ર સંબંધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો.

પ્રભુજી ૬

પ્રભુની મહેરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરંગ સુખ પામ્યો;
માનવિજય વાચક ઈમ જંપે, હુઓ મુજમન કામ્યો.

પ્રભુજી ૭

(૨)

પ્રીતલડી ખંધાણીરે અજિત જિજ્ઞાસું,
પ્રભુ પાખે ક્ષણ એકે મન ન સુકાયજે;
ધ્યાનની તાલીરે લાગી નેહ શું,
જલદ ઘટા જીમ શિવસુત વાહન દાયજે. પ્રીં ૧
નેહ ઘેલું મન માઈ રે પ્રભુ અળજે રહે,
તન મન ધન એ કારણથી પ્રભુ મુજ જો;
મારે તો આધારરે સાહિબ રાવજો,
અંતરગતનું પ્રભુ આગળ કહું ગુજ્જ જો. પ્રીં ૨
સાહેબ તે સાચોરે જગમાં જાણીએ,
સેવકનાં જો સહેજે સુધારે કાજ જો;
એહવેરે આચરણે કેમ કરીને રહું,
ખિરક તમારો તારણ તરણ જહાજજો. પ્રીં ૩
તારકતા તુજ માંહેરે શ્રવણે સાંભળી,
તે ભણી હું આવ્યો છું દીન દયાળજો;
તુજ કર્ણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,
શું ઘણું કહીએ જાણ આગળ કૃપાળજો. પ્રીં ૪

કરૂણા દ્રષ્ટિ કીધીરે સેવક ઉપરે,
 ભવ ભવ ભાવઠ ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગને;
 મન વંછિત ફલીયારે જિન આલંબને,
 કરજોડીને મોહન કહે મન રંગને. પ્રીં ૫

(૩)

(સુત સિદ્ધારથ ભૂપનોરે એ દેશી)

અજિતજિણુંદ દયા કરોરે, આણી અધિક પ્રમોહ;
 જાણી સેવક આપણોરે, સુણીયે વચન વિનોહરે.
 જિનજી સેવના, ભવ ભવ તાહરી હોજોરે,
 એ મન કામના-આંકણી. ૧
 કર્મશત્રુ તુમે જિતીઆરે, તિમ મુજને જિતાડ;
 અજિત થાઉં દુશ્મન થકીરે, એ મુજ પુરો રૂહાડરે.
 જિં ૨

જિતશત્રુ નૃપનાંદનોરે, જિપે વચરી જોહ;
 અચરિજ ઇહાં કણે કેા નહિરે, અવધારો ગુણુજોહરે.
 જિં ૩

સકલ પદારથ પામીએરે, દીઠે તુમ દિદાર;
 સોભાગી મહિમાનીલોરે, વિજયામાત મહ્દારરે. જિં ૪
 જ્ઞાનચિમલ સુપ્રકાશથીરે, ભાસિત લોકાલોક;
 શિવસુંદરીના વાલહારે, પ્રણમે ભવિજન થોકરે. જિં ૫

શ્રી અજિતનાથ સ્વામીની થાય.

વિજયા સુત વંદો, તેજથી જ્યું દિણુંદો,
શીતલતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીંદો;
મુખ જિમ અરવિંદો, જસ સેવે સુરીંદો,
લહો પરમાણુંદો, સેવના સુખ કંદો. ૧

શ્રી સંલવનાથ સ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

સાવત્થી નયરી ધણી, શ્રી સંલવનાથ;
જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ. ૧
સેના નંદન ચંદને, પૂજે નવ અંગે;
ચારશેં ધનુષનું દેહમાન, પ્રણમો મનરંગે. ૨
સાઠલાખ પૂરવતાણું એ, જિનવર ઉત્તમ આય;
તુરગ લંછન પદ પદ્મને, નમતાં શિવસુખ થાય. ૩

(૨)

સત્તમ ગેવિજ્જ વ્યવન છે, જન્મ્યા મૃગશિર માંડિ
દેવગણે સંલવજિના, નમીયે નિત્ય ઉત્સાહી. ૧
સાવત્થી પુરી રાણ્યો, મિથુન રાશિ સુખકાર;
પદ્મગ યોનિ પામીયા, યોનિ નિવાસ્ય હાર. ૨
ચૌદ વરસ છદ્મસ્થમાં એ, નાણુ શાલતરુ સાર;
સહસ્રવતીશું શિવવર્ચા, વીર જગત આધાર. ૩

શ્રી સંભવનાથ સ્વામીના સ્તવનો. ૪

[૧]

સાંભળ સાહિબ વિનતી, તું છે ચતુર સુબાણ; સનેહી.
 કીધી સુબાણને વિનતી, પ્રાપ્તે ચઢે તે પ્રમાણ. સં ૧
 સંભવ જિન અવધારીયે, મહેર કરી મહેરબાન; સં
 ભવભવ ભાવઠ ભંજણો, ભક્ત વચ્છલ ભગવાન. સં સં ૨
 તું બાણે વિણું વિનવે, તોડે મેં ન રહાય; સં
 અરથી હોએ ઉતાવળો, ક્ષણ વરસાં સો થાય. સં સં ૩
 તું તો મોટિમમાં રહે, વિનવિયેં પણ વિલંબાય; સં
 એક ધીરો એક ઉતાવળો, ઇમ કીમ કારજ થાય.
 સં સં ૪

મન માન્યાની વાતડી, સઘળે દીપે નેટ; સં
 એક અંતર પેસી રહે, એક ન પામે ભેટ. સં સં ૫
 યોગ્યાયોગ્ય જે જ્ઞેયવા, તે અપૂરણું કામ; સં
 ખાઈના જળને પણ કરે, ગંગાજળ નિજનામ. સં સં ૬
 કાળ ગયો બહુ વાયઢે, તે તો મેં ન ખમાય; સં
 જોગવાઈ એ ફરી ફરી, પામવી દુરલભ થાય. સં સં ૭
 ભેદ ભાવ મુકી પરો, મુજસ્યું રમો એકમેક; સં
 માનવિજય વાચક તણી, એ વિનતી છે છેક. સં સં ૮

(૨)

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી,
ભવો ભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તુમારી;
નરક નિગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમિયો,
તુમ વિના દુઃખ મહ્યાં રે, અહોનિશ ક્રોધે ધમધમિયો.

સાં ૧

ઇંદ્રિયવશ પડ્યો રે, પાદ્યાં વ્રત નવિ સૂંસે,
વ્રસ પણુ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા થાવર હૂંસે;
વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન ખોદ્યું,
પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હઇડલું ખોદ્યું.

સાં ૨

ચોરી મેં કરી રે, અઉવિહ અદત્ત ન ટાડ્યું,
શ્રીજિન આણુશું રે, મેં નવિ સંજમ પાડ્યું;
મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો,
રસના લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો.

સાં ૩

નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવશ પડિયો,
પરસ્તી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો;
કામ ન કો સર્થો રે, પાપે પીંડ મેં ભરીઓ,
શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીઓ.

સાં ૪

લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
 તો પણ નવિ મલી રે, મલી તો નવિ રહી રાખી;
 જે જન અભિલખેરે, તે તો તેહથી નાસે,
 તૃણસમ જે ગણે રે, તેહને નિત રહે પાસે. સાં ૫
 ધનધન તે નરા રે. એહનો મોહ વિછોડી,
 વિષય નિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી;
 અલક્ષ તે મેં લખ્યા રે, રાત્રિ ભોજન કીધાં,
 વ્રત નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મૂળથી લીધાં. સાં ૬
 અનંત ભવ હું ભમ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મળીયો,
 તુમ વિષુ કેણુ દિયે રે, બોધિ રચણુ મુજ બળીયો;
 સંભવ આપજો રે, ચરણુ કમળ તુમ સેવા,
 નય એમ વિનવે રે, સુણજો દેવાધિદેવા. સાં ૭

(૩)

(મહારો મુજરો લોને રાજ સાહિબ શાંતિસલુણા એ દેશા)
 સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માંગે થઈ મીઠું;
 છતિ વસ્તુ દેતાં શું સોચો, મીઠું જે સહુએ દીઠું.
 પ્યારા પ્રાણથકી છો રાજ, સંભવ જિનવર મુજને.

આંકણી. ૧

ઈમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તે લાધું શું લેવું;
 પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહજ કહીયેં દેવું. પ્યાં ૨

હું અર્થી તું અર્થ સમર્પક, ઇમ મત કરજ્યો હાંસું;
પ્રગટ હતું તુજને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું પાસું.

૧૫૧૦ ૩

પરમ પુરૂષ તુમે પ્રથમ લજીને, પામ્યા ઇમ પ્રભુતાઈ;
તેણે રૂપે તુમને એ લજીએ, તેણે તુમ હાથે વડાઈ.

૧૫૧૦ ૪

તુમે સ્વામી હું સેવા કામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે;
નહિ તો હઠ માંડી માંગતાં, કિણવિધ સેવક લાજે.

૧૫૧૦ ૫

જ્યોતે જ્યોતિ મિલે મત પ્રીછો, કુણુ લહેશે કુણુ ભજશે;
સાચી ભક્તિ તે હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય કરશે.

૧૫૧૦ ૬

ઓલગ કીધી લેખે આવી, ચરણ લેટ પ્રભુ દીધી;
રૂપ વિબુધનો મોહન પલણે, રસના પાવન કીધી.

૧૫૧૦ ૭

(૪)

(જગજીવન જગવાલ્લો એ દેશી)

માતા સેના જેહની, તાત જિતારિ ઉદાર લાલરે;
હેમ વરણ હય લંછનો, સાવત્રી શણગાર લાલરે.

સંભવ ભવભય ભંજણો. આંકણી. ૧

સહસ પુરૂષશું વ્રત લીયે, ચારશે' ધનુશત માન લાલરે;
સાઠ લાખ પૂરવ ધરે, આયુષ્ય સુગુણ નિધાન લાલરે.

સં૦ ૨

હોય લાખ મુનિવર ભલા, પ્રભુજનો પરિવાર લાલરે;
ત્રણ લાખ વર સંચતી, ઉપર છત્રીશ હજાર લાલરે.

સં૦ ૩

સમેત શિખર શિવપદ લહ્યું, કરે મહોચ્છવ દેવ લાલરે;
હુરિતારિ શાસન સુરી, ત્રિમુખ યક્ષ કરે સેવ લાલરે.

સં૦ ૪

તું માતા તું મુજ પિતા, તું બંધવ ત્રિહું કાળ લાલરે;
શ્રી નયવિજય વિષ્ણુધ તણો, શિષ્ય કહે દુઃખ ટાલ.

લાલરે. સં૦ ૫

શ્રી સંભવનાથ સ્વામીની થોય.

સંભવ સ્વામી સેવીએ, ધન્ય સજ્જન દીડા,
જિન ગુણ માળા ગાવતા, ધન્ય તેહની જીડા;
વયણ સુગંગ તરંગમાં, ન્હાતા શિવગેહી,
ત્રિમુખસુર દુરિતારિકા, શુભવીર સનેહી. ૧

શ્રી અભિનંદન સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

(૧)

નંદન સંવર રાયનો, ચોથા અભિનંદન;
કપિલંછન વંદન કરો, ભવ દુઃખ નિકંદન. ૧
સિદ્ધારથા જસ માવડી, સિદ્ધારથ જિનરાય;
સાડા ત્રણસેં ધનુષ્યમાન, સુંદર જસ કાય. ૨
વિનીતા વાસી વંદીએ એ, આયુ લખ પંચાસ;
પૂરવ તસ પદ પદ્મને, નમતાં શિવપુર વાસ. ૩

શ્રી અભિનંદન સ્વામીના સ્તવનો. ૪

(૧)

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગચર તુજ,
 મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ મોહન વેલડીજ;
 મીઠી હો પ્રભુ મીઠી તાહરી વાણી,
 લાગે હો પ્રભુ લાગે જેસી શેલડીજ. ૧
 જાણું હો પ્રભુ જાણું જન્મ કયતથ,
 ને હું હો પ્રભુ ને હું તુમ સાથે મિલ્યોજ;
 સુરમણિ હો પ્રભુ સુરમણિ પામ્યો હતથ,
 આંગણે હો પ્રભુ આંગણે મુજ સુરતરૂ દ્રવ્યોજ. ૨
 જાગ્યાં હો પ્રભુ જાગ્યાં પુણ્ય અંકુર,
 માગ્યાં હો પ્રભુ મુહ માગ્યાં પાસા ઢલ્યાંજ;
 વૂઠા હો પ્રભુ વૂઠા અમીરસ મેહ,
 નાઠા હો પ્રભુ નાઠા અશુભ શુભદિન વડ્યાંજ. ૩
 ભૂખ્યાં હો પ્રભુ ભૂખ્યાં મિલ્યાં ધૃતપૂર,
 તરસ્યાં હો પ્રભુ તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંજ;
 થાક્યાં હો પ્રભુ થાક્યાં મિલ્યાં સુખપાલ,
 ચાહતાં હો પ્રભુ ચાહતાં સજ્જન હેજે હલ્યાંજ. ૪
 દીવો હો પ્રભુ દીવો નિશા વન ગેહ,
 શાખી હો પ્રભુ શાખી થલે જળ નો મળીજ;

કલિયુગે હો પ્રભુ કલિયુગે દુલ્લહો તુજ,
 દરિશણુ હો પ્રભુ દરિશણુ લહું આશા ફળીજી. ૫
 વાચક હો પ્રભુ વાચક જસ તુમ દાસ,
 વિનવે હો પ્રભુ વિનવે અભિનંદન સુણોજી;
 કધયેં હો પ્રભુ કધયેં મ દેશ્યો છેહ,
 દેજો હો પ્રભુ દેજો સુખ દરિશન તણોજી. ૬

(૨)

(રાગ સારંગ)

તુમે જોજો જોજોરે, વાણીનો પ્રકાશ તુમે જોજો જોજોરે,
 ઉઠે છે અખંડ ધ્વનિ, જોજોને સાંભળાય;
 નર તિરિ દેવ આપણી સહુ, ભાષાયે સમજાય.

તુમેં ૧

દ્રવ્યાદિક દેખી કરીને, નય નિખેપે જીત;
 ભંગ તણી રચના ઘણી કાંઈ, જાણે સહુ અદ્ભુત.

તુમેં ૨

પય સુધાને ઈશ્તુ વારિ, હારી જાયે સર્વ;
 પાખંડી જન સાંભળીને, મુકી દીયે ગર્વ. તુમેં ૩
 ગુણ પાંત્રીશે અલંકરી કાંઈ, અભિનંદન જિનવાણુ;
 સંશય છેદે મન તણા પ્રભુ, કેવળ જ્ઞાને જાણુ. તુમેં ૪
 વાણી જે જન સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ;
 નિશ્ચયને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ પર ભાવ. તુમેં ૫

સાધ્ય સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર;
 હેય સ્ત્રેય ઉપાદેય જાણે, તત્વાતત્વ વિચાર. તુમે૦ ૬
 નરક સ્વર્ગ અપવર્ગ જાણે, ચિર વ્યયને ઉત્પાદ;
 રાગ દ્વેષ અનુબંધ જાણે, ઉત્સર્ગને અપવાદ. તુમે૦ ૭
 નિજ સ્વરૂપને ઝોળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ;
 ચિદાનંદધન આતમા તે, થાયે નિજ ગુણ ભૂપ.
 તુમે૦ ૮

વાણીથી જિન ઉત્તમ કેરા, અવલંબે પદ પદ;
 નિયમા તે પર ભાવ તણને, પામે શિવપુર સદા.
 તુમે૦ ૯

(૩)

(શ્રી સુપાસ જિનરાજ એ દેશી)

અકલ કળા અવિરુદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબુદ્ધ, આછેલાલ,
 અભિનંદન જિન ચંદનાળ;
 રામાંચિત થઇ દેહ, પ્રગટ્યો પૂરણ નેહ, આછેલાલ,
 ચંદ્રજ્યું વન અરવિંદનાળ. ૧
 એ કેા ક્ષણ મન રંગ, પરમપુરૂષને સંગ, આછેલાલ,
 પ્રાપ્તિ હોવે સો પામીએળ;
 સુગુણ સદ્ગુણી ગોઠ, જિમ સાકર ભરી પોઠ,
 આછેલાલ, વિણ દામે વ્યવસાધયેળ. ૨

સ્વામી ગુણમણિ તુજ, નિવસો મનડે મુજ, આછેલાલ,
પણ કહીયે ખટકે નહીંજ;

જિમ રજ નયણે વિલગ્ગ, નીર ઝરે નિરવગ્ગ,
આછેલાલ, પણ પ્રતિજિજ રહે સંસહીજ. ૩

મેં જાચ્યા કેઈ લક્ષ, તારક લોભે પ્રત્યક્ષ, આછેલાલ,
પણ કેા સાચ નાચ્યો વગેજ;

મુજ બહુ મિત્રી દેખ, પ્રભુ કાં મૂકેા ઉવેખ, આછેલાલ,
આતુરજન બહુ ઓળગેજ. ૪

જગ જોતાં જગનાથ, જિમતિમ આચ્યા છો હાથ,
આછેલાલ, પણ હવે રખે કુમચાકરોજ;

ખીજા સ્વારથી દેવ, તું પરમારથ હેવ, આછેલાલ,
પામ્યો હવે હું પટંતરોજ. ૫

તેં તાર્યા કેઈ કોડ, તો મુજથી શી હોડ, આછેલાલ,
મેં એવડો શો અલેહણોજ;

મુજ અરદાસ અનંત, લવની છે ભગવંત, આછેલાલ,
જાણુને શું કહેવું ઘણુંજ. ૬

સેવા ફલ ઘો આજ, લોળવો કાં મહારાજ;

આછેલાલ, ભુખ ન ભાંગે ભામણેજ;

રૂપવિખુધ સુપસાય, મોહન એ જિનરાય,

આછેલાલ, ભૂખ્યો ઉમાડે ઘણોજ. ૭

(૪)

(જગજીવન જગવાલહો એ દેશી)

અભિનંદન આણુંદમાં, અતિશય લીલ અનંત લાલરે;
સંવર રાયનો ખેટડો, સંવર સુખ વિલસંત લાલરે.

અભિં ૧

સિદ્ધારથાનો લાડલો, સિદ્ધારથ ભગવાન લાલરે;
એ જુગતું જગતી તલે, વિચરે મહિમ નિધાન લાલરે.

અભિં ૨

ચાલે ગજગતિ ગેલશું, કામકેશરી કરે નાશ લાલરે;
દીપે દિનકર તેજથી, શીતળ સહજ વિલાસ લાલરે.

અભિં ૩

વરસે વાણી મેઘ જ્યું, તૃષ્ણા તટિની શોષ લાલરે;
આતમ સંપદ વેલડી, ક્ષાયિક ભાવે પોષ લાલરે.

અભિં ૪

ખાંધ્યું ભાવના સાંકળે, મુજથી અંચળ ચિત્ત લાલરે;
લંછન મિશ ચરણે રહ્યો, વાનર કરે વિનત્તિ લાલરે.

અભિં ૫

તેરિ ગર્જ અપલાઈપણું, વારો આપ વિવેક લાલરે;
મુખાવિજય જિન ચાકરી, ન તણું ત્રિવિધે એ ટેક

લાલરે. અભિં ૬

શ્રી અભિનંદન સ્વામીની થોય.

સંવર સુત સાચો, જસ સ્યાદ્વાદ વાચો,
થયો હીરો જાચો, મોહને દેઈ તમાચો;
પ્રભુ ગુણ ગણ માચો, એહને ધ્યાને રાચો,
જિનપદ સુખ સાચો, ભવ્ય પ્રાણી નિકાચો. ૧

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

સુમતિનાથ સુહંકર, કોસલ્લા જસ નયરી;
મેઘરાય મંગલા તણો, નંદન જિતવયરી. ૧
કૈંચ લંછન જિન રાજ્યો, ત્રણશેં ધનુષની દેહ;
ચાલીસ લાખ પૂરવ તણું, આયુ અતિ ગુણુગેહ. ૨
સુમતિ ગુણે કરી જે ભર્યાં એ, તર્યાં સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ્મ સેવા થકી, લહો સુખ અવ્યાખાધ. ૩

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીના સ્તવનો. ૩

(૧)

(સિદ્ધારથનારે નંદન વિનવું એ દેશી)

નયરી અયોધ્યારે માતા મંગલા, મેઘ પિતા જસ ધીર;
લાંછન કૌંચ કરે પદ સેવના, સોવન વાન શરીર. ૧

મુજ મન મોહુંરે સુમતિ જીણેસરે, ન રૂચે કેા પર દેવ;
ખિણુ ખિણુ સમરૂંરે ગુણ પ્રભુજી તણા, એ મુજ લાગીરે ટેવ.

મુજ૦ ૨

ત્રણશે' ધનુ તનુ આયુ ધરે પ્રભુ, પૂરવ લાખ ચાલીશ;
એક સહસ શું દીક્ષા આદરી, વિચરે શ્રી જગદીશ.

મુજ૦ ૩

સમેતશિખરગિરિ શિવ પદવી લહી, ત્રણ લાખવી શહબર;
મુનિવર ષણુ લખ પ્રભુની સંયતી, ત્રીશ સહસ વળી સાર.

મુજ૦ ૪

શાસન દેવી મહાકાલી ભલી, સેવે તુંબરૂ યક્ષ;
શ્રી નયત્રિજય વિબુધ સેવક ભણે, હોળે મુજ તુજ પક્ષ.

મુજ૦ ૫

(૨)

રૂપ અનૂપ નિહાળી, સુમતિ જિન તાહરું, હો લાલ,
સુમતિ જિન તાહરું

છાંડી ચપલ સ્વભાવ, ઠયું મન માહરું; હો લાલ, ઠયું
રૂપી સરૂપ ન હોત, જો જગ તુજ દીસતું, હો લાલ, જો
તો કુણુ ઉપર મન, કહો અમ હીંસતું. હો લાલ, કહો ૧
હિંસ્યા વિણુ કિમ શુદ્ધ, સ્વભાવને ઇચ્છતા, હો લાલ, સ્વ
ઇચ્છ્યા વિણુ તુજ ભાવ, પ્રગટ કિમ પ્રીચ્છતા; હો લાલ, પ્ર
પ્રીચ્છ્યા વિણુ કિમ ધ્યાન, દશામાં હિ લાવતા, હો લાલ, દ
લાવ્યા વિણુ રસ સ્વાદ, કહો કિમ પાવતા. હો લાલ,

ક ૦ ૨

ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ, હુએ કોઈ ભક્તને, હો લાલ, હું
રૂપી વિના તો તેહ, હુએ કિમ વ્યક્તને; હો લાલ, હું
નવણુ વિલેપન માલ, પ્રદીપને ધૂપણાં, હો લાલ, પ્ર
નવનવ ભૂષણુ ભાલ, તિલક શિર ખૂંપણા. હો લાલ, તિ ૦ ૩
અમ સત પુણ્યને યોગે, તુમે રૂપી થયા, હો લાલ, તું
અમૃત સમાણી વાણી, ધરમની કહી ગયા; હો લાલ, ધ
તેહ આલંબને જીવ, ઘણાએ જીજીયા, હો લાલ, ધ
ભાવિ ભાવને જ્ઞાને, અમે પણુ રંજયા. હો લાલ, અ ૦ ૪

તે માટે તુજ પિંડ, ઘણા ગુણકારણો, હો લાલ, ધ૦
 સેવ્યો ધ્યાયો હુએ, મહા ભય વારણો; હો લાલ, મ૦
 શાન્તિવિજય બુધ સીસ, કહે ભવિકા જના, હો લાલ, ક૦
 પ્રભુનુ પિંડસ્થ ધ્યાન, કરો થઈએક મના. હો લાલ, ક૦ ૫

(૩)

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી, વાધે મુજ મન પ્રીતિ;
 તેલખિન્દુ જિમ વિસ્તરેજી, જલમાંહિ ભલી રીતિ.
 સોભાગી જિનશું, લાગ્યો અવિહડ રંગ. આંકણી. ૧
 સજ્જનસું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય;
 પરિમલ કસ્તુરીતણોજી, મહી માંહિ મહકાય. સો૦ ૨
 અંગુલીયે નવિ મેરૂ ઢંકાયે, છાળડીયે રવિ તેજ;
 અંજલિમાં જિમ ગંગ ન માયે, મુજમન તિમ પ્રભુ
 હેજ. સો૦ ૩

હુએ છિપે નહિ અધર અરૂણ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ;
 પીવત ભરભર પ્રભુગુણ ખ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ.
 સો૦ ૪

ઢાંકી ધક્કુ પરાળશુંજી, ન રહે લહી વિસ્તાર;
 વાચકે જસ કહે પ્રભુતણોજી, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર.
 સો૦ ૫

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીની થાય.

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને,
મમત મોહ નહિ ભગવંતને;
પ્રગટ જ્ઞાન વરે શિવબાલિકા,
તુંબરુ વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

કોસંખીપુર રાજિયો, ધર નરપતિ તાય;
પદ્મપ્રભ પ્રભુતામયી, સુસીમા જસમાય. ૧
ત્રીસ લાખ પૂરવ તણું, જિન આયુ પાલી;
ધનુષ અઢીસેં દેહડી, સવિં કમંને ટાલી. ૨
પદ્મ લંછન પરમેશ્વરજી, જિનપદ પદ્મની સેવ;
પદ્મવિજય કહે કીજીએ, ભવિજન સહુ નિતમેવ. ૩

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

[૧]

પદ્મપ્રભજિન જઈ અલગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી;
કાગળને મસી જિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી.
સુગુણ સનેહા રે કલ્પિય ન વિસરે. આંકણી. ૧
ઘડાંથી તિહાં જઈ કોઈ આવે નહિ, જેહ કહે સંદેશોજી;
જેહનું મિલવું રે દોહિલું તેહનું, નેહ તે આપ કિલેશોજી.

સુ૦ ૨

વીતરાગનું રે રાગ તે એકપખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
ઘોડો દોડેરે સાહિબ વાજમાં, મન નાણે અસવારોજી.

સુ૦ ૩

સાચીબક્ષિતરે ભાવનરસ કલ્પો, રસ હોયે તિહાં દોય રીઝોજી;
હોડાહોડેરે જિહું રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીઝોજી.

સુ૦ ૪

પણ ગુણવંતારે ગોઠે ગાજીએ, મોટા તે વિશ્રામજી;
વાચક જશ કહે એહજ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી.

સુ૦ ૫

[૨]

(પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા સૈયર મોરી-એ દેશી)

પરમ રસ ભીનો માહરો, નિપુણ નગીનો માહરો;
સાહેબો, પ્રભુ મોરા, પદમ પ્રભુ પ્રાણાધારહો,
જ્યોતિરમા આલિંગીને, પ્રં અછક છકયો દિનરાતહો;
ઓલગ પણ નવિ સાંભળે, પ્રં તો શી દરસણુ વાત હો.

પં નિં સાં પ્રં ૧

નિરભય પદ પામ્યા પછે, પ્રં જાણીયેં ન હોવે તેહહો;
તો નેહ જાણે આગલે, પ્રં અલગા તે નિસનેહહો.

પં નિં સાં પ્રં ૨

પદ લેહતા તો લલ્લો વિભુ, પ્રં પણ નિજ દ્રવ્ય
કહાયહો;

અમે સુદ્રવ્ય સુગુણ ધણું, પ્રં સહીતો તિણે શરમાયહો.

પં નિં સાં પ્રં ૩

તિહાં રહ્યા કરુણા નયનથી, પ્રં જોતાં શું ઓછું થાયહો;
જિહાં તિહાં જિન લાવણ્યતા, પ્રં દેહલીલીપક ન્યાય હો.

પં નિં સાં પ્રં ૪

જો પ્રભુતા અમે પામતા, પ્રં કેહવું ન પડે તો એમ હો;
જો દેશે તો જાણું અમે, પ્રં દરિસણુ દરિદ્રતા કેમ હો.

પં સાં નિં પ્રં ૫

સાથે તો નાવી શક્યો, પ્ર૦ ન કરો કોઈનો વિશ્વાસ હો;
પણ લોળવીયે જે લક્ષિતથી, પ્ર૦ કહેજ્યો તો

સાબાસ હો. ૫૦ નિ૦ સા૦ પ્ર૦ ૬
કમલ લંછન કીધી મયા, પ્ર૦ ગુનહ કરી બગસીસ હો;
રૂપ વિશુદ્ધના મોહન ભણી, પ્ર૦ પૂરજો સકલ જગીસ
હો. ૫૦ નિ૦ સા૦ પ્ર૦ ૭

(૩)

(એક દિન પુંડરીક ગણધરે લો-એ દેશા)

શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજનેરે લો, વિનતિ કરું કર જોડરે;
જિણુંદરાય,

માહરે તું પ્રભુ એક છેરે લો, મુજ સમ તાહરે કોડરે.
જિણુંદરાય. શ્રી૦ ૧

લોકાલોકમાં જાણીએરે લો, ઈમ ન સરે મુજ કામરે; જિ૦
દાસ સલાવે જે ગણુરે લો, તો આવે મન ઠામરે.
જિ૦ શ્રી૦ ૨

કહેવાયે પણ તેહનેરે લો, જેહ રાખે મુહ લાજરે; જિ૦
પ્રારથીયાં પહિડિયે નહિરે લો, સાહિબ ગરીબ નિવાજરે.
જિ૦ શ્રી૦ ૩

કર પદ મુખ કજ શોભથીરે લો, જીતી પંકજ જાતરે; જિં
લાંછન મિસિ સેવા કરેરે લો, ધરનૃપ સુસીમા માતરે.

જિં શ્રીં ૪

ઉગત અરૂણ તનુ વાન છેરે લો, છઠ્ઠો દેવ દયાલરે; જિં
ન્યાય સાગર મન કામનારે લો, પૂરણ મુખ રસાલરે.

જિં શ્રીં ૫

પદ્મપ્રભ સ્વામીની થોય.

અઘીશેં ધનુષ કાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા,
સુસીમા જસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા;
કેવલ વરપાયા, ચામરાદિ ધરાયા,
સેવે સુર રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવદન.

શ્રીસુપાસ જિણુંદ પાસ, ટાલ્યો ભવ ફેરો;
પૃથિવી માત ઉરે જયો, તે નાથ હમેરો. ૧
પ્રતિષ્ઠિત સુત સુંદર, વાણારસી રાય;
વીશ લાખ પૂરવતાણું, પ્રભુજીનું આય. ૨
ધનુષ બસેં જિનદેહડી એ, સ્વસ્તિક લાંછન સાર;
પદપદ્મે જસ રાજતો, તાર તાર ભવ તાર. ૩

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીના સ્તવનો. ૩

(૧)

શ્રી સુપાસ જિન વંદીએ, સુખ સંપત્તિનો હેતુ લલના;
શાંત સુધારસ જલનિધિ, ભવસાગરમાંહે સેતુ લલના.

શ્રી૦ ૧

સાત મહાભય ટાળતો, સપ્તમ જિનવર દેવ લલના;
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ લલના.

શ્રી૦ ૨

શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન લલના;
જિન અરિહા તીર્થંકર, જ્યોતિસરૂપ અસમાન લલના.

શ્રી૦ ૩

અલખ નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ વિશ્રામ લલના;
અભયદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ લલના.

શ્રી૦ ૪

વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય સોગ લલના;
નિદ્રા તન્દ્રા દુરંદશા, રહિત અખાધિત યોગ લલના.

શ્રી૦ ૫

પરમ પુરૂષ પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન લલના;
પરમ પદારથ પરમેષ્ઠી, પરમદેવ પરમાણુ લલના.

શ્રી૦ ૬

વિધિ વિરંચિ વિશ્વંભરૂ, હૃષીકેશ જગનાથ લલના;
અઘડર અઘમોચન ધણી, મુક્તિ પરમ પદ સાથ લલના.

શ્રી૦ ૭

ઈમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર લલના;
જે જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર લલના.

શ્રી૦ ૮

(૨)

(સુનંદાનો કંત નમો-એ દેશી)

નિરખી નિરખી તુજ ઝિંબને, હરખિત હુએ મુજ મન્ન;
 સુપાસ સોહામણા,
 નિરવિકારતા નયનમાં, મુખડું સદા સુપ્રસન્ન. સુ૦ ૧
 ભાવ અવસ્થા સાંભરે, પ્રાતિહારજની શોભ; સુ૦
 કોડીગમે દેવા સેવા, કરતાં મૂઝી લોભ. સુ૦ ૨
 લોકાલોકના સવિભાવા, પ્રતિભાસે પરતક્ષ; સુ૦
 તોહો ન રાચે નવિ રૂસે, નવિ અવિરતિનો પક્ષ. સુ૦ ૩
 હાસ ન રતિ ન ચરતિ નહિ, નહિ ભય શોક દુગંધ; સુ૦
 નહિ કંદર્પકદર્થના, નહિ અંતરાયનો સંચ. સુ૦ ૪
 મોહ મિથ્યાત નિદ્રા ગઇ, નાહા દોષ અદાર; સુ૦
 ચોત્રીસ અતિશય રાજતો, મૂલાતિશય ચાર. સુ૦ ૫
 પાંત્રીશ વાણી ગુણે કરી, દેતો ભવિ ઉપદેશ; સુ૦
 ઇમ તુજ ઝિંબે તાહરો, લેદનો નહિં લવ લેશ. સુ૦ ૬
 રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે, ધ્યાન રૂપસ્થ વિચાર; સુ૦
 માનવિજય વાચક વદે, જિનપ્રતિમા જયકાર. સુ૦ ૭

(દીડી હો પ્રભુ દીડી જગગુરુ તુજ-એ દેશી)

સુનિએ હો પ્રભુ સુનિએ દેવ સુપાસ,

મનકી હો પ્રભુ મનકી વાત સવે કહુંજી;

થાં વિન હો પ્રભુ થાં વિન ન લહું સુખ,

દીડે હો પ્રભુ દીડે તુમ મુખ મુખ લહુંજી. ૧

છોડું હો પ્રભુ છોડું ન થાંકી ગૈલ,

પામ્યા હો પ્રભુ પામ્યા વિણ સુખ શિવ તણાંજી;

લોજને હો પ્રભુ લોજને લાંજે ભૂખ,

લાંજે હો પ્રભુ લાંજે ભૂખ ન લામણાંજી. ૨

ખમજે હો પ્રભુ ખમજે માંકો દોષ,

ચાકર હો પ્રભુ ચાકર મહેં છાં રાઉલાંજી;

મીઠા હો પ્રભુ મીઠા લાગે બોલ,

બાળક હો પ્રભુ બાળક બોલે જે વાઉલાંજી. ૩

કેતું હો પ્રભુ કેતું કહિયે તુજ,

જાણો હો પ્રભુ જાણો સવિ તુમહે જગધણીજી;

ધારી હો પ્રભુ ધારી નિવહો પ્રેમ,

લજ્જત હો પ્રભુ લજ્જત બાંહુ ગ્રહ્યા તણીજી. ૪

થુણિઓ હો પ્રભુ થુણિઓ સ્વામિ સુપાસ,

ભૂષણ હો પ્રભુ ભૂષણ મલકાપુર તણોજી;

વાચક હો પ્રભુ વાચક જસ કહે એમ,

દેને હો પ્રભુ દેને દરશન સુખ ઘણોજી. ૫

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીની થોય.

(શ્રાવણ શુદ્ધ દિન પંચમીએ-એ દેશી)

અષ્ટ મહા પડિહારશું એ, શોભે સ્વામી સુપાસતો,
મહાભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, સુર નર જોહના દાસ તો;
શુભ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ ગ્રંથ મોઝારતો,
માતાંગ શાંતા સુરસુરી એ, વીર વિઘ્ન અપહારતો. ૧

શ્રી ચંદ્રમલ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

લક્ષ્મણા માતા જનમીઓ, મહસેન જસ તાય;
૧ઉડુપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય. ૧
દશ લખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ;
સુર નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ. ૨
ચંદ્રમલ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર;
પદ્મવિજય કહે પ્રણમીએ, મુજ પ્રભુ પાર ઉતાર. ૩

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીના સ્તવનો. ૩

[૧]

(હારે મારે હામ ધરમના સાડા પચવીશ દેશ જો--એ દેશ(1))

હારે મારે ચંદ્રવદન જિન ચંદ્રપ્રભુ જગનાથજો,
દીઠો મીઠો ઇઠો જિનવર આઠમેરે લો;
હારે મારે મનડાનો માનીતો પ્રાણુ આધાર જો,
જગ સુખદાયક જંગમ સુરશાખી સમેરે લો. ૧

હારે મારે શુભ આશય ઉદયાચલ સમકિત સુર જો,
વિમલ દશા પૂરવદિશિ ઉગ્યો દીપતો રે લો;
હારે મારે મૈત્રી મુદિતા કરુણાને માધ્યસ્થ જો,
વિનય વિવેક સુલંછન કમળ વિકાસતોરે લો. ૨

હારે મારે સદ્ગુણા અનુમોદ પરિમલ પૂરજો,
પસર્યો મન માનસ સર અનુભવ વાયરો રે લો;
હારે મારે ચેતન ચક્રવા ઉપશમ સરોવર નીરજો,
શુભમતિ ચક્રવી સંગે રંગરમલ કરે રે લો. ૩

હારે મારે જ્ઞાન પ્રકાશે નયણ ખુલ્યાં મુજ દોયજો,
જાણે રે ષટદ્રવ્ય સ્વભાવ યથાપણેરે લો;
હારે મારે જડ ચેતન ભિન્નાભિન્ન નિત્યાનિત્ય જો,
રૂપી અરૂપી આદિ સ્વરૂપ આપાપણેરે લો. ૪

હારે મારે લખગુણુદાયક લખમણા રાણી નંદ જો,
ચરણ સરોરુડ સેવા મેવા સારખીરે લો;
હારે મારે પંડિત શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાય જો,
મુનિ જિન જંપે જગમાં જોતાં પારખીરે લો. ૫

(૨)

જિનજી ચંદ્રપ્રભુ અવધારો કે, નાથ નિહાલજેરે લો,
 ખમણી ખીરૂદ ગરીબ નિવાજકે, વાચા પાલજેરે લો;
 હરખે હું તુમ શરણે આળ્યો કે, મુજને રાખજેરે લો,
 ચોરટા ચાર ચૂગલજે ભૂંડા કે, તેહ હરે નાખજેરે લો. ૧
 પ્રભુજી પાંચ તણી પરસંસા કે, રૂડી થાપજેરે લો,
 મોહન મહેર કરીને દરસણુ, મુજને આપજેરે લો;
 તારક તુમ પાલવ મેં આલ્યો કે, હવે મુને તારજેરે લો,
 કુતરી કુમતિ થઈ છે કેડેકે, તેહને વારજેરે લો. ૨
 સુંદરી સુમતિ સોહાગણુ સારી કે, ખ્યારી છે ઘણુંરે લો,
 તાતજી તે વિણુ જીવે ચૌદ, ભુવન કચું આંગણુંરે લો;
 લખગુણુ લખમણુ રાણીજાકે, મુજમન આવજેરે લો,
 અનુભવ અનુપમ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજેરે લો. ૩
 દીપતી દોઢસો ધનુષ પ્રમાણુ કે, પ્રભુજીની દેહડીરે લો,
 દેવની દસ પૂરવલખ માન કે, આયુષ વેલડીરે લો;
 નીરંગુણુ નિરાગી પણ હું રાગી કે, મન માંહે રહ્યોરે લો,
 શુભગુરુ સુમતિવિજય સુપસાય કે, રામે સુખ
 લહ્યોરે લો. ૪

(૩)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ, ઉદિત મન અંખરે હોલાલ;
ઉદિત૦

વદને જીત દિજરાજ, રહ્યો સેવા કરે હોલાલ. રહ્યો૦ ૧
લંછનભિસિ નિતુ પાસ, રહ્યો કરે વિનતિ હોલાલ; રહ્યો૦
નિત્ય ઉદય નિકલંક, કરો મુજ જિનપતિ હોલાલ.

કરો૦ ૨

શ્રી મહસેન નરેશ, કુલાંબુજ ચંદ્રમા હોલાલ; કુલાં૦
લક્ષમણા માત મદહાર, જિણુંદ છે આઠમા હોલાલ.

જિણુંદ૦ ૩

વિધુરચિદેહ અનેહ, અગેહ અસંગ છે હોલાલ; અ૦
આઠમો ચંદને સુખકર, અચિરજ એહ છે હોલાલ.

અ૦ ૪

આઠ કર્મનો નાશ, કરી અડસિદ્ધિ લહ્યા હોલાલ; કરી૦
ન્યાયસાગર કવિરાયે, પ્રભુના ગુણ કહ્યા હોલાલ. પ્ર૦ ૫

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીની થોય.

ચંદ્રપ્રભ મુખ ચંદ્રમા, સખિ જોવા જઈએ,
દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દરિસણે, નિર્મલતા લઈએ;
વાણી સુધારસ વેલડી, સુણીએ તતખેવ,
ભજે ભકંત ભૂકુટિકા, વીરવિજય તે દેવ. ૧

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીનું ચૈત્તવંદન.

સુવિધિનાથ નવમા નમું, સુગ્રીવ જસ તાત;
 મગર લાંછન ચરણેં નમું, રામા રૂડી માત. ૧
 આયુષ લાખ પૂરવ તણું, શત ધનુષની કાય;
 કાકંદી નયરી ધણી, પ્રણમું પ્રભુ પાય. ૨
 ઉત્તમ વિધિ જેહથી લહ્યો એ, તેણે સુવિધિ જિનનામ;
 નમતાં તસ પદ પદ્મને, લહીએ શાશ્વત ધામ. ૩

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીના સ્તવનો. ૩

(૧)

(સ્વામી તુમેકાંઈ કામણ કીધું-એ દેશી)

અરજ સુણો એક સુવિધિ જિણેસર, પરમ કૃપાનિધિ
 તું પરમેસર;
 સાહિબા સુજાની જોવો તો, વાત છે માન્યાની, આંકણી.
 કહેવાઓ પંચમ ચરણનાધારી, કિમ આદરી અશ્વની
 અસવારી. સાં ૧
 છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો, સુગ્રીવ સુત રથે કિમ
 બેસો છો;
 આંગી પ્રમુખ પરિશ્રદમાં પડ્યો, હરિ હરાદિકને
 કિણુવિધ નડ્યો. સાં ૨

ધુરથી સકલ સંસાર નિવાર્યો, કિમ ફરી દેવ
 દ્રવ્યાદિક ધાર્યો;
 તજી સંજમને થાસ્યો ગૃહવાસી, કુણુ આશાતના
 તજશે ચોરાસી. સાં ૩
 સમકિત મિથ્યામતમેં નિરંતર, ઇમ કિમ લાંજશે
 પ્રભુજી અંતર;
 લોક તો દેખશે તેહવું કહેશે, ઇમ જિનતા તુમ
 કિણુવિધ રહેશે. સાં ૪
 પણ હવે શાસ્ત્ર ગતે મતિ પહોંચી, તેહથી મેં જ્ઞેયું
 ઉંડું આલોચી;
 ઇમ કીધે તુમ પ્રભુતાઈ ન ઘટે, સાહમું ઇમ અનુભવ
 ગુણુ પ્રગટે. સાં ૫
 હય ગય યદ્યપિ તું આરોપાએ, તોપણુ સિદ્ધપણું
 ન લોપાએ;
 જિમ મુગટાદિક ભૂષણુ કહેવાયે, પણુ કંચનની કંચનતા
 ન જાયે. સાં ૬
 ભક્તની કરણી હોય ન તમને, અઘટિત કહેવું
 અયુક્ત તે અમને;
 લોપાએ નહિ તું કોઈથી સ્વામી, મોહન વિજય
 કહે શિરનામી. સાં ૭

(૨)

(તું પારંગત તું પરમેશ્વર-એ દેશી.)

તાહરી અજબશી યોગની મુદ્રારે, લાગે મુને મીઠીરે,
એતો ટાલે મોહની નિદ્રારે, પરતક્ષ દીઠીરે,
લોકોત્તરથી ભેગની મુદ્રા, વાલ્હા મહારા, નિરૂપમ
આસન સોહે;

સરસ રચિત શુક્લ ધ્યાનની ધારે, સુરનરના મન
મોહરે, લાગે મુને મીઠીરે. ૧

ત્રિગટે રતનસિંહાસન બેસી, વાં ચિહ્નું દિશે આમર
ઢલાવે;

અરિહંત પદ પ્રભુતાનો ભોગી, તોપણ ભેગી કહાવેરે.
લાગે ૦ ૨

અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી, વાં જેમ આપાઠો ગાજે;
કાન મારગ થઈ હિયડે પેસી, સંદેહ મનના ભાંજેરે.
લાગે ૦ ૩

કોડિગમે ઉભા દરબારે, વાં જયમંગલ સુર બોલે;
ત્રણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે, દીસે ધમ તૃણતોલેરે.
લાગે ૦ ૪

લેહ લહું નહિ ભેગ ભુગતિનો, વાં સુવિધિ જિણુંદ
બતાવો;

પ્રેમશું કાન્તિ કહે કરી કરૂણા, મુજ મન મંદિર
આવોરે. લાગે ૦ ૫

(૩)

(સિદ્ધાયલનો વાસી ખ્યારો લાગે મોરા રાજીંદા-એ દેશી.)
 દરસનીયાનો વાસી ખ્યારો, લાગે મહારા રાજીંદા. ૧
 તુંડિજ બ્રહ્મા બ્રાહ્મણુ જાણે, વૈશ્ણવ વિષ્ણુ વખાણે.

મહા ૦ ૬૦ ૨

રુદ્ર તપસ્વી તુજને બાળે, સઘલા તુજ દિલ રાખે.

મહા ૦ ૬૦ ૩

જૈન જિનેંદ્ર કહે શિવદાતા, બુદ્ધ બૌદ્ધ મત રાતા.

મહા ૦ ૬૦ ૪

કૌલિક કૌલ કહે ગુણુ ગાતા, ખટ દરશનનો ત્રાતા.

મહા ૦ ૬૦ ૫

રૂપ અનેક કૃતિકમાં લાસે, વર્ણુ ઉપાધિને પાસે.

મહા ૦ ૬૦ ૬

ખટ દરશન સવિ તુજને ધ્યાવે, એક અનેક કહાવે.

મહા ૦ ૬૦ ૭

વિવિધ રૂપજ ભૂમિ વિલાગે, તિમ તું દરસન લાગે.

મહા ૦ ૬૦ ૮

કેવલધ્યાન ગમ્ય દિલ રાજે, કેવલજ્ઞાન વિરાજે.

મહા ૦ ૬૦ ૯

ન્યાયસાગર પ્રભુ સુવિધિ મદહાવે, મહાનંદ પદ પાવે.

મહા ૦ ૬૦ ૧૦

શ્રી સુવિધિનાથ સ્વામીની થોય.

(પાસ જિણુંદા વામાનંદા-એ દેશી.)

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજી વિષય વાસના,
શિવસુખદાતા જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે હુઃખ દાસના;
નય ગમ લંગે રંગે ચંગે, વાણી ભવહારિકા,
અમર અતીતે મોહાતીતે, વિરચ સુતારિકા. ૧

શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નંદા દઢરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ;
રાજા લહીલપુર તણે, ચલવે શિવ સાથ. ૧
લાખ પૂરવનું આઉખું, નેવું ધનુષ પ્રમાણ;
કાયા માયા ટાલીને, લક્ષ્મી પંચમ નાણ. ૨
શ્રીવત્સ લાંછન સુંદર એ, પદપદ્મે રહે જસ;
તે જિનની સેવા થકી, લહીએ લીલ વિલાસ. ૩

શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

(૧)

(પુષ્પલવઘ વિજયે જયોરે-એ દેશી.)

શીતલજિન ભદ્રીલપુરીરે, દઢરથ નંદા જાત;
 નેવું ધનુષ્ય તનુ ઉચ્ચતારે, સોવન વાન વિખ્યાતરે,
 જિનજી, તુજશું મુજ મન નેહ,
 જિમ ચાતકને મેહરે, જિનજીં તું છે ગુણમણિગેહરે.

જિં તું ૧

શ્રીવત્સ લંછન સોહતુંરે, આયુ પૂરવ લખ એક;
 એક સહસશું વ્રત લીયેરે, આણી હૃદય વિવેકરે.

જિં તું ૨

સમેતશિખર શુભ ધ્યાનથીરે, પામ્યા પરમાનંદ;
 એક લાખ ખટ સાહુણીરે, એક લાખ મુનિવૃંદરે.

જિં તું ૩

સાવધાન પ્રદ્ધા સદારે, શાસન વિધન હરેય;
 દેવી અશોકા પ્રભુ તણીરે, અહનિશ ભગતિ કરેચરે.

જિં તું ૪

પરમપુરુષ પુરુષોત્તમોરે, તું નરસિંહ નિરીહ;
 કવિયજ્ઞ તુજ જશ ગાવતાંરે, પવિત્ર કરે નિજ જીહરે.

જિં તું ૫

[૨]

(સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો-એ દેશી.)

શીતલ જિન સહજનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી;
પરજાયી ખુદ્ધિ નિવારી, પરિણામિક ભાવ સમારી,
મનોહર મિત્ર એ પ્રભુ સેવો, દુનિયામાં દેવ ન એવો.

મનો ૦ આંકણી-૧

વર કેવલનાથુ વિલાસી, અજ્ઞાન તિમિર ભર નાસી;
જયો લોકાલોક પ્રકાશી, ગુણ પજજવ વસ્તુ વિલાસી.

મનો ૦ ૨

અક્ષયથિતિ અવ્યાખાધ, દાનાદિક લગ્નિધ અગાધ;
જેહ શાશ્વત સુખનો સ્વામી, જેહ ઇન્દ્રિય ભોગ વિરામી.

મનો ૦ ૩

જેહ દેવનો દેવ કહાવે, યોગીશ્વર જેહને ધ્યાવે;
જસ આણુ સુરતરૂ વેલી, મુનિહૃદય આરામે ફેલી.

મનો ૦ ૪

જેહની શીતલતા અંગે, સુખ પ્રગટે અંગેઅંગે;
ક્રોધાદિક તાપ સમાવે, જિન વિજયાનંદ સમાવે.

મનો ૦ ૫

(પરમ પુરૂષ પરમાત્મા સાહેબજી-એ દેશી)

શીતલ જિનવર સેવના, સાહેબજી૦

શીતલ જીમ શશીબિંબ હો;

સસનેહી, મુરત માહરે મનવશી, સાહેબજી૦

સાપુરીસાથું ગોઠડી, સાહેબજી૦

મોટો તે આલાલુંબ હો. સસનેહી૦ ૧

ખીણુ એક મુજને ન વિસરે, સા૦ તુમ ગુણુ પરમ

અનંત હો; સ૦

દેવ અવરને શું કરું, સા૦ ભેટ થઈ બગવંત હો.

સ૦ ૨

તુમે છો મુગટ ત્રિહું લોકના, સા૦ હું તુમ પગની

ખેહ હો; સ૦

તુમે છો સઘન રૂતુ મેહૂલો, સા૦ હું પશ્ચિમદિશિ ત્રેહ

હો. સ૦ ૩

નિરાગી પ્રભુ રીઝવું, સા૦ તે ગુણુ નહિ મુજ માંહિ હો;

સ૦

ગુરૂ ગુરૂતા સામું જુઓ, સા૦ ગુરૂતા તે મુકે નાંહિ

હો. સ૦ ૪

મોટા સેંતી બરોબરી, સાં સેવક કિણુવિધ થાય હો; સં
આસંગો કિમ કીજિએ, સાં તિહાં રહ્યા આતુંભાય
હો. સં ૫

જગગુરુ કરૂણા કીજિએ, સાં ન લખ્યો આભાર
વિચાર હો; સં

મુજને રાજ નિવાજશે, સાં તો કુણુ વારણુહાર હો.
સં ૬

ઓલગ અનુભવ ભાવથી, સાં નણો નાણુ મુનણુ હો;
સં

મોહન કહે કવિ રૂપનો, સાં જિનજી જીવન પ્રાણુહો.
સં ૭

શ્રી શીતલનાથ સ્વામીની થોય.

(પ્રહ હડી વંદુ-એ દેશી.)

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અંગ ઉવંગે,
કલ્યાણક પંચે, પ્રાણીગણ સુખસંગે;
તો વચન સુણતાં, શીતલ કિમ નહિ લોકા,
શુભવીર તે પ્રદા, શાસન દેવી અશોકા. ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય;
વિષ્ણુ માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય. ૧
વરસ ચોરાશી લાખનું, પાદ્યું જેણે આય;
ખડ્ગી લંછન પદકજે, સિંહપુરીનો રાય. ૨
રાજ્ય તજ દીક્ષા વરીએ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન;
પામ્યા તસ પદપદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનાં સ્તવનો. ૩

[૧]

(સુત સિદ્ધારથ ભૂપનોરે-એ દેશી.)

સિંહપુરી નયરી ભલીરે, વિષ્ણુ નૃપતિ જસ તાત;
માતા વિષ્ણુ મહાસતીરે, લીજે નામ પ્રભાતરે.

જિન ગુણ ગાઇએ. ૧

શ્રી શ્રેયાંસ જિનેસરે, કનક વરણ શુચિ કાય;
લાખ ચોરાશી વરસનુંરે, પાળે પ્રભુ નિજ આયરે.

જિં ૨

એક સહસ્રશું વ્રત લીયેરે, અસિય ધનુષ તનુ માન;
ખડ્ગી લાંછન શિવ લહેરે, સમેતશિખર શુભ ધ્યાનરે.

જિં ૩

સહસ ચોરાશી મુનિવરારે, ત્રણ સહસ લખ એક;
પ્રભુજીની વર સાહુણીરે, અદ્ભુત વિનય વિવેકરે.

જિં ૪

સુર મનુજેશ્વર માનવીરે, સેવે પથ અરવિંદ;
શ્રીનયવિજય સુશિષ્યનેરે, એ પ્રભુ સુરતરુ કંદરે.

જિં ૫

(૨)

(પામી સુગુર પસાયરે-એ દેશી.)

- વંદુ જિન શ્રેયાંસરે, હંસ તણી પરે;
મુનિજન મન કમલે રમે એ. ૧
- મુજ મન તરૂઆર છાંયરે, સ્વામી અનુસરો;
જનમ સફળ માહરો કરો એ. ૨
- વિષ્ણુ નરેસર વંશરે, ધ્વજ તણી પરે;
જેણે કીધો જગ ગાજતો એ. ૩
- નિસુણુ વયણુ મુજ તાતરે, હું ભમીયો ઘણું;
ભવ સાયરના પુરમાં એ. ૪
- હવે નિજ પાસે રાખરે, દાખો શુભ મતિ;
વિનય કરે એમ વિનતિ એ. ૫

(૩)

શ્રીશ્રેયાંસ જિણુંદ, ધનાધન ગહ ગહ્યો-રે, ધનાં
 વૃક્ષ અશોકની છાયા, સુભર છાઈ રહ્યો-રે; સું
 ભામંડળની ઝલક, ઝળુકે વીજલી-રે, ઝં
 ઉન્નત ગદ તિગ ઈંદ્ર-ધનુષ શોભા મિલી-રે. ધં ૧
 દેવહુંદુભિનો નાદ, ગુહિર ગાજે ઘણું-રે, ગું
 ભાવિક જનનાં નાટિક, મોર કીડા ભણું-રે; મોં
 આમર કેરી હાર, ચલંતી ખગતતિ-રે, ચં
 દેશના સરસ સુધારસ, વરસે જિનપતિ-રે. વં ૨
 સમકિતિ આતકવૃંદ, તૃપ્તિ પામે તિહાં-રે. તૂં
 સકલ કષાય દાવાનલ, શાન્તિ હુઈ જિહાં-રે; શાં
 જનચિત્તવૃત્તિસુભુમિ, ત્રેંહાલી થઈ રહી-રે, ત્રેં
 તેણિ રોમાંચઅંકુર-વતી કાયા લહી-રે. વં ૩
 શ્રમણ કૃષિવલ સન્નજ, હુએ તવ ઉજ્જમી-રે, હું
 ગુણવંત જનમન ક્ષેત્ર, સમારે સંચમી-રે; સં
 કરતા ખીજધાન, સુધાન નીપાવતા-રે, સું
 જેણે જગના લોક, રહે સ્થિતિ જીવતા-રે. રં ૪
 ગણધર ગિરિતટ સંગી, થઈ સૂત્ર ચૂંથના-રે, થં
 તેહ નદીપરવાહે, હુઈ ખહુ પાવના-રે; હું
 એહજ મોટો આધાર, વિષમ કાલે લહ્યો-રે, વિં
 માન વિજય ઉવજઆય, કહે મેં સદહ્યો-રે. કં ૫

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીની થોય.

(શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર-એ દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર કુણુ દેવાળ,
કનક તરૂં સેવે કુણુ પ્રભુને, છંડી સુરતરૂં સેવાળ;
પૂર્વાપર અવિરોધી સ્યાત્પદ, વાણી સુધારસ વેલીળ,
માનવી મણુએસર સુપસાયે, વીર હૃદયમાં ફેલીળ. ૧

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ;
વસુપૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ. ૧
મહિષ લાંછન જિન ખારમા, સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણુ;
કાયા આયુ વરસ વલી, બહોંતેર લાખ વખાણુ. ૨
સંઘ ચતુર્વિંધ થાપીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તસ મુખ પદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય. ૩

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

(૧)

(સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહૃત રંગ-એ દેશી.)

શ્રી વસુપૂજ્ય નરિંદનોજી, નંદન ગુણમણી ધામ;
 વાસુપૂજ્ય જિન રાજ્યોજી, અતિશય રતન નિધાન.
 પ્રભુ ચિત્ત ધરીને, અવધારે મુજ વાત.આંકણી.૧
 દોષ સયલ મુજ સાંસહોજી, સ્વામી કરી સુપસાય;
 તુમ ચરણે હું આવિઓજી, મહેર કરો મહારાય. પ્ર૦ ૨
 કુમતિ કુસંગતિ સંગ્રહિજી, અવિધિને અસદાચાર;
 તે મુજને આવિ મિદ્યાજી, અનંત અનંતીવાર. પ્ર૦ ૩
 જળ મેં તુમને નિરખીયાજી, તવ તે નાઠા દૂર;
 પુણ્યે પ્રગટે શુભ દિશાજી, આયો તુમ હજુર. પ્ર૦ ૪
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જાણુનેજી, શું કહેવું બહુ વાર;
 દાસ આસ પૂરણ કરોજી, આપો સમકિત સાર. પ્ર૦ ૫

(૨)

(વિમલ જિન, દીઠા કોયણ આજ-એ દેશી.)

વાસવ વંદિત વંદીએરે, વાસુપૂજ્ય જિનરાય;
 શ્રેયાંસને વાસુપૂજ્ય વિએરે, ચોપન સાગર ભય,
 જિનેસર, તું મુજ પ્રાણુઆધાર, તુંહિજ મોક્ષ દાતાર.
 જિં ૧

ચવીયા જેઠ સુદિ નવમીએરે, જનમ તો ફાગણ માસ;
 વદિ ચૌદશ દિન બાણીએરે ત્રોડે ભવ ભય પાસ. જિં ૨
 સીત્તેર ધનુ તનુ રક્તતારે, દીપે બસ પવિત્ત;
 અમાવાસ્યા ફાગણ તણીરે, જિનવર લિએ ચારિત્ત.
 જિં ૩

ખીજ મહા સુદની ભલીરે, પામ્યા જ્ઞાન મહંત;
 અશાઠ સુદિ ચૌદસે કર્યોરે, આઠ કરમનો અંત. જિં ૪
 આયુ બોંતેરલખ વરસનુંરે, જિન ઉત્તમ મહારાજ;
 બાંદા ગ્રહીને તારીએરે, પદ્મવિજય કહે આજ. જિં ૫

(૩)

શ્રી વસુપૂજ્ય નરિંદના, નંદન જિન નયણાનંદ,
શ્રી જિન વાલહા;

પ્રભુ કેમ આવું તુજ ઓળગે, મારે કૂડા કુટુંબનો ફંદ.
શ્રી જિન સાંભળો ૧

કુમતિરમણી મોહ નંદની, મુજ કેડ ન મૂકે તેહ; શ્રી૦
મિત્ર મદ્યો તે લોભીયો, લાગ્યો તેહશું બહુ નેહ.
શ્રી૦ ૨

ત્રેવીશ મદ્યા ધૂતારડા, તેહના વક્ત્રી નવનવા રંગ; શ્રી૦
અહનિશ તેણે હું લોળવ્યો, ન ધર્યો પ્રભુ સાથે સંગ.
શ્રી૦ ૩

પ્રભુ દરશણ તલસે ઘણું, જિન મુજ મનડું દિનરાત; શ્રી૦
પણ દશ ત્રણ આડા રહે, જે નીચ ઘણું કમળત.
શ્રી૦ ૪

પ્રભુ કુડો કલિયુગ આજનો, બહુ ગાડરીયો પરવાહ; શ્રી૦
પ્રભુ તાહરૂં રૂપ ન ઓલખે, નહિ શુદ્ધ ધરમની ચાહ.
શ્રી૦ ૫

પ્રભુદરિસણ વિણ જીવડા, કરતા દીસે વ્યવહાર; શ્રી૦
તેણે ભરમે ભુલા ઘણા, પ્રભુ દોહિલો લોકાચાર. શ્રી૦ ૬
વરસ ખોંતેર લખ આઉખું, તોરી સ્તીત્તેર ધનુષ તનુ
સાર; શ્રી૦

શ્રી રામવિજય કર જોડીને, કહે ઉતારો ભવપાર.
શ્રી૦ ૭

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીની થોથ.

વિશ્વના ઉપકારી, ધર્મના આદિકારી,
 ધર્મના દાતારી, કામ ક્રોધાદિ વારી;
 તાર્યા નરનારી, દુઃખ દોહગ હારી,
 વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી. ૧

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

કંપિલપુર વિમલ પ્રભુ, શ્યામા માત મહ્દાર;
 કૃતવર્મો નૃપ કુલ નલે, ઉગમીયો દિનકાર. ૧
 લાંછન રાજે વરાહનું, સાઠ ધનુષની કાય;
 સાઠ લાખ વરસાં તણું, આશુ સુખદાય. ૨
 વિમલ વિમલ પોતે થયા ઝી, સેવક વિમલ કરેહ;
 તુજ પદ પદ્મ વિમલ પ્રતિ, સેવું ધરી સસનેહ. ૩

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૩

(૧)

સેવો ભવિયાં વિમલ જિનેસર, દુલ્લહા સજ્જન સંગાળ;
એહવા પ્રભુનું દરિશણ લહેવું, તે આળસમાંહિ ગંગાળ.

સેં ૧

અવસર પામી આળસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલોળ;
ભૂખ્યાને જિમ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘહેલોળ. સેં ૨
ભવ અનંતમાં દરિશણ દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેળ;
વિકટ ગ્રંથિ જે પોળ પોળિયો, કર્મ વિવર ઉઘાડેળ. સેં ૩
તત્ત્વપ્રીતિકર પાણી પાએ, વિમલાલોકે આંળળ;

લોચણ ગુરૂ પરમાત્મ દિએ તવ, ભ્રમ નાંખે સવિ ભાંજિળ.

સેં ૪

ભ્રમ ભાંગ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલીળ;
સરલતણે જે હીયડે આવે, તેહ જણાવે ખોલીળ. સેં ૫
શ્રીનયવિજય વિભુધ પય સેવક, વાચક જશ કહે

સાયુંળ;

કોડિ કપટ જો કોઈ દિખાવે, તોહી પ્રભુ વિષુ નવિ
રાયુંળ. સેં ૬

[૨]

દુખ દોહગ દૂરે ટલ્યાંરે, સુખ સંપદશું ભેટ;
 ધીંગ ધણી માથે કીયારે, કુણુ ગંજે નર ખેટ,
 વિમલજિન ! દિઠાં લોચણુ આજ,
 મહારા સિધ્યાં વંછિત કાજ. વિમલજિન૦ ૧.
 ચરણુ કમલ કમલા વસેરે, નિર્મળ ચિરપદ દેખ;
 સમલ અચિર પદ પરિહરિરે, પંકજ પામર પેખ. વિ૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો ગુણુ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદિર ધરાંરે, ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગિંદ. વિ૦ ૩
 સાહિબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર,
 મન વિસરામી વાલહોરે, આતમચો આધાર. વિ૦ ૪
 દરિસણુ દીઠે જિનતણુરે, સંશય ન રહે વેધ;
 દિનકર કરભર પસરતાંરે, અંધકાર પ્રતિષેધ. વિ૦ ૫
 અમીય ભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 શાંતસુધારસ ઝીલતીરે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય. વિ૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો જિનદેવ;
 કૃપા કરી મુજ દીજિયેરે, આનંદધન પદ સેવ. વિ૦ ૭

(વિમલજિન ! દીઠાં બોયણુ આજ-એ દેશી.)

વિમલ જિનેસર તાહરોરે, અતુલ અચિંત્ય પ્રભાવ,
 ગુરૂ પણુ નિજ પર સમ કહ્યોરે, તરવા ભવજલ નાવ,
 વિમલજિન ! તુમશું ધમં સનેહ, જિમ ચાતકને મેહ,
 વિમલજિન ! જિમ પ્રાણીને દેહ....વિં આંકણી. ૧
 અબુધ વિબુધ કરે તુરતમાંરે, રૂપી અરૂપી કીધ;
 કરમી અકરમી કરેરે, યોગી અયોગી સિદ્ધ. વિં ૨
 લંછન મિસિ સેવા કરેરે, વિનતિ કરણુ વરાહ;
 ભૂમિ ભારથી ઉભગોરે, દિઓ સુખ નિતુ જગનાહ. વિં ૩
 શ્રીકૃતવમં નૃપ નંદનોરે, શ્યામા માતા જાત;
 વિમલમતિ પ્રણુ ધ્યામયેરે, તો હોયે વિમલ અવહાત.
 વિં ૪

તેરકિયા ટાલિ જિણેરે, તેરસમા જિનભાણુ;
 ન્યાયસાગર કહે ભવ ભવેરે, શિર ધરૂં તેહની આણુ.
 વિં ૫

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીની થોય.

વિમલ જિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો,
 શ્યામાંબ મલ્હારો, વિશ્વ કીર્તિ* વિકારો;
 થોજન વિસ્તારો, જસ વાણી પ્રસારો,
 ગુણ ગણ આધારો, પુણ્યના એ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

અનંત અનંત ગુણ આગર, અયોધ્યા વાસી;
 સિંહસેન નૃપ નંદનો, થયો પાપ નિકાસી. ૧
 સુજસા માતા જનમીઓ, ત્રીસ લાખ ઉદાર;
 વરસ આઉખું પાલીયું, જિનવર જયકાર. ૨
 લંછન સિંચાણાતાણુંએ, કાયા ધનુષ પચાસ;
 જિન પદપદ્મ નમ્યા થકી, લહીએ સહજ વિલાસ. ૩

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૩

[૧]

(૩૫૯ જિણુંદશું પ્રીતડી-એ દેશી.)

અનંત જિણુંદશું પ્રીતડી, નીકી લાગીહો અમૃતરસ જેમ;
અવર સરાગી દેવની, વિષ સરિખી હો સેવા કરું કેમ.

અં ૧

જિમ પદમિની મન પીઉ વસે, નિરધનીયાહો મન ધનકી
પ્રીત;

મધુકર કેતકી મન વસે, જિમ સાજન હો વિરહીજન
ચિત. અં ૨

કરખણી મેહ અપાઠ જયું, નિજ વાછડ હો સુરભિ
જિમ પ્રેમ;

સાહિબ અનંત જિણુંદશું, સુજ લાગી હો ભક્તિ
મન તેમ. અં ૩

પ્રીત અનાદિની દુઃખભરી, મેં કીધીહો પર પુદ્ગલ સંગ;
જગત ભમ્યો તિણુ પ્રીતશું, સ્વાંગ ધારી હો નાચ્યો
નવનવ રંગ. અં ૪

જિસકો અપના બનિયા, તિન દીના હો છિનમેં
અતિ છેહ;

પરજન કેરી પ્રીતડી, મેં દેખી હો અંતે નિસનેહ.

અં ૫

મેરા કોઈ ન જગતમેં, તુમ છોડી હો જિનવર
જગદીશ;
પ્રીત કહં અખ કોનથું, તુમ ત્રાતા હો મોહે
વિસવાવીસ. અં ૬
આતમરામ તું માહરો, સિરસેહરો હો હિયડાનો હાર;
દીનદયાલ કૃપા કરો, મુજ વેગેહો અખ પાર ઉતાર.
અં ૭

(૨)

(નમો નિત નાથજીરે-એ દેશી.)

જ્ઞાન અનંતું તાહરેરે, દરિસણુ તાહરે અનંત,
સુખ અનંતમય સાહિબારે, વીરજ પણુ ઉલ્લસ્યું અનંત,
અનંતજિન ! આપજોરે, મુજ એહ અનંતા ચાર, અં
મુજને નહિ અવરશું ખ્યાર, અં તુજને આપતાં
શીવાર, અં એહ છે તુજ યશનો ઠાર. અં ૧
આપ ખજનો ન ખોલવોરે, નહિ મલવાની ચિંત;
માહરે પોતે છે સવેરે, પણુ વિચે આવરણુની લીંત.
અં ૨

તપ જપ કિરિયા મોઘરેરે, ભાંજી પણ ભાંગી ન જાય;
પણ તુજ આણ લહે થકેરે, હેલામાં પરહી થાય. અ૦ ૩
માત ભણી મરૂદેવીનેરે, જિન રૂપસે ક્ષણમાં દીધ;
આપ પરાયું વિચારતાંરે, ઇમ કીમ વીતરાગતા સિદ્ધ.

અ૦ ૪

તે માટે તસ અરથીયારે, તુજ પ્રાર્થતા જે કોઈ લોક;
તેહને આપો આક્રણીરે, તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક.

અ૦ ૫

તેહને તેહનું આપવુંરે, તિહાં ક્યો ઉપજે છે ખેદ;
પ્રાર્થના કરતાં તાહરેરે, પ્રભુતાઈનો પણ નહિ છેદ.

અ૦ ૬

પામ્યા પામે પામશેરે, જેહ જ્ઞાનાદિ અનંત;
તે તુજ આણાથી સવેરે, કહે માનવિજય ઉદ્ધસંત.

અ૦ ૭

(૩)

(ધાર તરવારની સોહિલી દોહિલી—એ દેશી.)

- શ્રીઅનંત પ્રભો સંત હૃદયે વિભો,
 ગુણ અનંતા રહે ધ્યાન રૂપા;
 અતિશયવંત મહંત જિનરાજ્યા,
 વાજ્યા પરિસદા સકલ રૂપા. શ્રીઅનંત૦ ૧
- જ્ઞાન દર્શન સુખ સમકિતાક્ષયસ્થિતિ,
 અરૂપી અવગાહના અખય ભાવે;
 વીચં અનંત એ અષ્ટક ઉપનું,
 આઠ કૃતકમં કેરે અભાવે. શ્રીઅનંત૦ ૨
- શ્યેન નિજ કૂરતા ટાળવા તુમ પદે,
 લંછન મિસિ રદ્યો સેવ સારે;
 સદયતા સુભગતાદિક ગુણ તુમ તણી,
 સેવના પાવનાને આધારે. શ્રીઅનંત૦ ૩
- સિંહસેન ભૂપ સુજસા તણે નંદનો,
 ચોદમે ચોદ ભૂયગામ પાળે;
 ચોદ ગુણઠાણ સોપાન સદી નિજ ગુણે,
 આપતા આપમાંડિ સંભાળે. શ્રીઅનંત૦ ૪
- અનંતજિન સેવથી અનંત જિનવર તણી,
 ભક્તિની વ્યક્તિ નિજ શક્તિ સારૂ;
 ન્યાયસાગર કહે અવનીતલે ભેવતાં,
 એહ સમ અવર નહિ કોય તારૂ. શ્રીઅનંત૦ ૫

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીની થોય.

અનંત અનંતનાણી, જાસ મહિમા ગવાણી,
સુર નર તિરિ પ્રાણી, સાંભળે જાસ વાણી;
એક વચન સમ જાણી, જેહ સ્યાદ્રાહ જાણી,
તર્યા તે ગુણ ખાણી, પામીઆ સિદ્ધિ રાણી. ૧

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

ભાનુ નંદન ધર્મનાથ, સુવ્રતા ભલી માત;
વજ્ર લંછન વજી નમે, ત્રણ ભુવન વિખ્યાત. ૧
દશ લાખ વરસનું આઉખું, વપુ ધનુ પીસ્તાલીશ;
રત્નપુરીનો રાજ્યો, જગમાં જાસ જગીશ. ૨
ધર્મ મારગ જિનવર કહીએ, ઉત્તમ જન આધાર;
તેણે તુજ પાદ પદ્મતણી, સેવા કરે નિરધાર. ૩

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

(૧)

(હાંરે મારે હામ ધરમના--એ દેશી.)

- હાંરે મારે ધર્મ જિણુંદશું લાગી પૂરણ પ્રીતને,
જીવડલો લલચાણો જિનજીની ઓલગેરે લો;
હાંરે મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્નને,
વાતલડી માહરીરે સવી થાશે વગેરે લો. ૧
- હાંરે પ્રભુ દુરજનનો ભંભેર્યો મારો નાથને,
ઓલવશે નહિ ક્યારે કીધી આકરીરે લો;
હાંરે મારા સ્વામી સરખો કુણુ છે દુનિયા માંડને,
જઈયેરે જિમ તેહને ઘર આશા કરીરે લો. ૨
- હાંરે જસ સેવા સેંતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધિને,
ઠાલીરે શી કરવી તેહથી ગોઠડીરે લો;
હાંરે કાંઈ જીહું ખાય તે મીઠાઈને માટે ને,
કાંઈરે પરમારથ વિણુ નહિ પ્રીતડીરે લો. ૩
- હાંરે પ્રભુ અંતરભ્રમી જીવન પ્રાણુ આધારને,
વાયોરે નવિ બધ્યો કલિયુગ વાયરોરે લો;
હાંરે મારે લાયક નાયક ભક્તવચ્છલ ભગવંતને,
વારૂરે ગુણુ કેરો સાહિબ સાયરૂરે લો. ૪

હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી માયા જોર જો,
અલગારે રહ્યાથી હોય ઓસીંગલોરે લો;

હાંરે કુણુ જાણે અંતરગતની વિણુ મહારાજને,
હોજેરે હસી યોલો છાંડી આમલોરે લો. ૫

હાંરે તારે મુખને મટકે અટકયું માહરું મનજો,
આંખડલી અણીયાલી કામણુગારડીરે લો;

હાંરે મારા નયણુ લપટ જોવે ખિણુખિણુ તુજજો,
રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાંરે લો. ૬

હાંરે પ્રભુ અલગા તોપણુ જાણુજો કરીને હંજુરજો;
તાહરીરે બલિહારી હું જાઉં વારણુરે લો;

હાંરે કવિરૂપવિષ્ણુધનો મોહન કરે અરદાસજો,
ગિરૂઆથી મન આણી ઉલટ અતી ઘણુરે લો. ૭

(૨)

(મહારો મુજરો લોને રાજ-એ દેશી.)

ધર્મ જિનેશ્વર ધર્મ તુમારો, જગ જનને દીપાવે,
દર્શનજ્ઞાન ચરિત તપ ચઉવિધ, એ વિનુ અવર દિલ
નાવે;

જિનજી ! થેં છો મોટારાજ, જગ જનને ઉપકારી,
તોરા પાપ નમું હું આજ, જાઉં મેં બલિહારી. આંકણી.૧
કુગતિ પડતાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ અર્થ તે સાચો;
નામ ધર્મ પરિણામ કલુષિત, તે પામી મત રાચો.
જિં ૨

સુવ્રતાનંદન સુવ્રત ધર્મે, વરતે તે તો જુગતું;
બાનુ ભૂપ સુત કર્મ તમ ત્રાસેં, એ પથ પદ તુમ
લગતું. જિં ૩

ભવભય ભ્રમણ કદાપિ ન હોવે, ધર્મ શરણુ જો રાખે;
ઈન્દ્ર સદા સેવા મિસિ લાંછન, વજ્રતાલું તિણે દાખે.
જિં ૪

પત્તર લેહે સિદ્ધ કેળાવે, પત્તરમે જિન દીપે;
ન્યાયઆગર કહે ધર્મ પસાવે, સકલ વિધનને જીપે.
જિં ૫

(૩)

(મારો મુજરો ભોને રાજ—એ દેશી.)

ધમ્મં જિણેસર ધમ્મં ધુરંધર, પૂરણ પૂણ્યે મલિઓ,
મનમરૂથલમેં સુરતરૂ ફલિઓ, આજ થકી દિન વલિઓ;
પ્રભુજી મહેર કરી મહારાજ, કાજ હવે મુજ સારો,
સાહિબ ગુણનિધિ ગરીબ નિવાજ, ભવદવ પાર ઉતારો.

એ આંકણી. ૧

બહુ ગુણવંતા જેહ તેં તાર્યા, તે નહિ પાડ તુમારો;
મુજ સરિખો પત્થરજે તારો, તો તુમચી બલિહારો. પ્ર૦ ૨
હું નિર્ગુણ પણ તાહરી સંગતે, ગુણ લહું તેહ ઘટમાન;
નિંબાદિક પણ ચંદન સંગે, ચંદન સમ લહે તાન. પ્ર૦ ૩
નિર્ગુણ બાણી છેહ મ દેવો, જોવો આપ વિચારી;
ચંદ કલંકિત પણ નિજ શિરથી, ન તજે ગંગાધારી. પ્ર૦ ૪
સુવ્રતાનંદન સુવ્રતદાયક, નાયક જિનપદવીનો;
પાયક જાસ સુરાસુર કિન્નર, ધાયક મોહ રિપુનો. પ્ર૦ ૫
તારક તુમ સમ અવર ન દીઠો, લાયક નાથ હમારો;
શ્રી ગુરૂ ક્ષમાવિજય પય સેવી, કહે જિન ભવજલ
તારો. પ્ર૦ ૬

શ્રી ધરમનાથ સ્વામીની થોય.

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી,
કેવલશ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી;
દર્શન મદ છોરી, જાય ભાગ્યા સટોરી,
નમે સુરનર કોરી, તે વરે સિદ્ધિ ગોરી. ૧

શ્રી શાન્તિનાથ સ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

શાન્તિ જિનેસર સોલમા, અચિરાસુત વંદો;
વિશ્વસેન કુલ નભમણિ, ભવિજન સુખ કંદો. ૧
મૃગ લાંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
હતિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ ખાણુ. ૨
ચાલીશ ધનુષની દેહડીએ, સમચઉરસ સંઠાણુ;
વદન પદ્મ જયું ચંદલો, હીઠે પરમ કલ્યાણુ. ૩

(૨)

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, ચવીયા શાન્તિ જિનેશ;
હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ. ૧
માનવગણુ ગુણુવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ;
ભરણીએ જનમ્યા પ્રભુ, છન્નસ્થા ઇગવાસ. ૨
કેવલ નંદીતરૂતલેએ, પામ્યા અંતરઆણુ;
વીર કરમનો ક્ષય કરી, નવશતશું નિરવાણુ. ૩

શ્રી શાન્તિનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૫

(૧)

(તારહો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક બણી-એ દેશી.)

તાર મુજ તાર મુજ તાર જિનરાજ ! તું,
 આજ મેં તોડિ દિદાર પાચો;
 સકલ સંપત્તિ મિલ્યો આજ શુભ દિન વડ્યો,
 સુરમણિ આજ અણુચિત આયો. તાં ૧
 તાહરી આણ હું શેષ પરે શિરવહું,
 નિરવહું ભવભમે ચિત્ત શુદ્ધે;
 ભમતાં ભવકાનને સુરતરૂની પરે,
 તું પ્રભુ ઓળખ્યો દેવ ખુદ્દે. તાં ૨.
 અથિર સંસારમાં સાર તુજ સેવના,
 દેવનાદેવ તુજ સેવ સારે;
 શત્રુને મિત્ર સમભાવે બેહુ ગણે,
 ભક્તવત્સલ સદા બિરૂદ ધારે. તાં ૩
 તાહરા ચિત્તમાં દાસ ખુદ્દે સદા,
 હું વસું એહવી વાત ફરે;
 પણ મુજ ચિત્તમાં તુંડિ બે નિત વસે,
 તો કિશું કીજિયે મોહ ચારે. તાં ૪

તું કૃપાકુંલ ગતદંલ ભગવંત તું,
 સકલ ભવિલોકને સિદ્ધિ દાતા;
 ત્રાણ મુજ પ્રાણ મુજ શરણ આધાર તું,
 તું સખા માતને તાત બ્રાતા. તા૦ ૫
 આતમારામ અભિરામ અભિધાન તુજ,
 સમરતાં દાસનાં દુરિત જાવે;
 તુજ વહન ચંદ્રમા નિશદિન પેખતાં,
 નયન ચકોર આનંદ પાવે. તા૦ ૬
 શ્રી વિશ્વસેનકુલ કમલ કિનકર જિશ્યો,
 મન વસ્યો માત અચિરા મહુદાયો;
 શાન્તિજિનરાજ શિરતાજ દાતારમાં,
 અલયદાની શિરે જગ સવાયો. તા૦ ૭
 લાજ જિનરાજ અખ દાસની તો શિરે,
 અવસરે મોહશ્યું મોજ પાવે;
 પંડિતરામ કવિ ધીરવિમલતણો,
 શિષ્યગુણ જ્ઞાનવિમલાદિ ગાવે. તા૦ ૮

સોલમા શ્રી જિનરાજ, ઓલગ સુણે અમ તણી લલના
ભગતથી એવડી કેમ, કરો છો લોલામણી લલના;
ચરણે વિલગ્યો જેહ, આવીને થઈ ખરો લલના,
નિપટ તેહથી કોણ, રાખે રસ આંતરો લલના. ।

મેં તુજ કારણ સ્વામી, ઉવેળ્યા સુર ઘણા લલના,
માહરી દિશાથી મેં તો, ન રાખી કાંઈ મણા લલના
તો તુમે મુજથી કેમ, અપુઠા થઈ રહો લલના,
ચુક હોવે જો કોય, સુખે મુખથી કહો લલના. ।

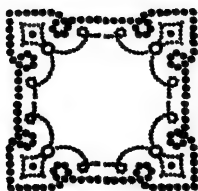
તુજથી અવર ન કોય, અધિક જગતીતલે લલના,
જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ, એકાંગી જઈ મલે લલના;
દીજે દરિશન વાર, ઘણી ન લગાવીએ લલના,
વાતલડી અતી મીઠી, તે કિમ વિરમાવીએ લલના. ।

તું જો જલ તો હું કમલ, કમલ તો હું વાસના લલના
વાસના તો હું ભ્રમર, ન મુકું ઉપાસના લલના;
તું છોડે પણ હું કેમ, છોડું તુજ લણી લલના,
લોકોત્તર કોઈ પ્રીત, આવી તુજથી બની લલના. ।

ધુરથી સ્થાને સમકિત, દેધને લોળવ્યો લલના,
 ખોટે હવે કિમ જાઉં, દિલાસે ઓળવ્યો લલના;
 જાણી ખાસો દાસ, વિમાસો છો કિશ્યું લલના,
 અમે પણ ખીજમત માંહિ, ખોટા કિમ થાયશ્યું લલના. ૫

ખીજ ખોટી વાતે, અમે રાચું નહિ લલના,
 મેં તુજ આગળ માહરા, મનવાલી કહી લલના;
 પૂરણ રાખો પ્રેમ, વિમાસો શું તમે લલના,
 અવસર પામી એકાંતે, વિનવીએ છીએ અમે લલના. ૬

અંતરજામી સ્વામી, અચિરાનંદના લલના,
 શાન્તિકરણ શ્રી શાન્તિજી, માનજે વંદના લલના;
 તુજ સ્તવનાથી તનમન, આનંદ ઉપન્યો લલના,
 કહે મોહન મનરંગ, સુપંડિત રૂપનો લલના. ૭

(૩)

(સંયમ કબહી મીલે સસનેહી પ્યારા હો—એ દેશી.)

સાહિબ કબ મિલે, સસનેહી પ્યારા હો; સાં આંકણી.
કાયા કામિની જીઉસેં ન્યારી, એસા કરત વિચારા હો.

સાં ૧

સુન સાંઈ જબ આંન મિલાવે, તવ હમ મોહનગારા
હો. સાં ૨

મેં તો તુમારી ખિજમતગારી, જૂઠં નહિ જે લારા હો.

સાં ૩

શ્રમણ કહે સુન જોણ હમારા, ટારો વિષય વિકારા હો.

સાં ૪

સંયમ પાલો નિજ તન ગાલો, લેઈ અનુભવ લારા હો.

સાં ૫

પિઉકે સાચે હમ મન માચે, ઘટમેં હોત ઉત્તરા હો.

સાં ૬

કહેના કીના સંયમ લીના, ન રહ્યા કરન ઉધારા હો.

સાં ૭

વેદ ઉછેદી જાતિ અલેદી, મેલે શાન્તિ સુધારા હો.

સાં ૮

અચિરાનંદન શીતલચંદન, ન્યાયસાગર સુખકારા હો.

સાં ૯

(૪)

તું પારંગત તું પરમેશ્વર, વાલા મારા, તું પરમારથ વેદી;
તું પરમાત્મ તું પુરુષોત્તમ, તુંહિ અછેદી અવેદીરે.
મનના મોહનીયા, તાહરી કીકી કામણુગારીરે,

જગના સોહનીયા. આંકણી૦ ૧
યોગી અયોગી ભોગી અભોગી, વા૦ તુંહીજ કામી અકામી;
તુંહી અનાથ નાથ સહુ જગનો, આતમસંપદરામીરે.

મ૦ ૨

એક અસંખ્ય અનંત અનુચર, વા૦

અકલ સકલ અવિનાશી;
અરસ અવણું અગંધ અકાસી,

તુંહી અપાશી અનાશીરે. મ૦ ૩
સુખ પંકજ જમરી પરે અમરી, વા૦ તુંહી સદા પ્રદાયારી;
સમવસરણ લીલા અધિકારી, તુંહીજ સંયમધારીરે.

મ૦ ૪

અચિરાનંદન અચરિજ એહી, વા૦ કહણી માંહિ ન આવે;
સુમાવિજય જિન વયણ સુધારસ,

પીવે તેહીજ પાવેરે. મ૦ ૫

(૫)

(સ્વામી સીમંધરા વિનતિ-એ દેશી.)

શાંતિજિન ચરણકજ સેવના, પાવના પરમ ગુણ ધામરે;
 પાપના તાપ શમાવવા, ખાવના ચંદન ઠામરે. શાં ૧
 નિસિદ્ધિ તિગ તિન્નિ પરદક્ષણા, પૂયા તિગ ત્રિવિધ
 પરિણામરે;
 તિન્નિ મુદ્રા અવસ્થાતિગ, ભાવ વિશદ પરિણામરે.

શાં ૨

ભૂમિકાવાર ત્રય પુંજવી, તિન્નિ અવલંબના તાનરે;
 દક્ષિણ વામ પશ્ચિમ દિશે, જોવું નહિ ત્રિવિધ નિધાનરે.
 શાં ૩

પાંચ અહિગમ પ્રણિધાન તિમ, અવગ્રહ તિન્નિ દશ
 દોયરે;
 વંદના તિગ દશાશાતના, છંડિ નિજ કમં મલ ધોયરે.
 શાં ૪

તામસી રાજસી પરિહરી, સાત્વિકી ભક્તિ સુખ હેતુરે;
 શુદ્ધિ સગ ખટ ગુણે શોભતી, રોપતી સમકિત કેતુરે.
 શાં ૫

પીઠિકા ધર્મ પ્રાસાદની, પાંચ અડ સત્તર એકવીશરે;
 એકસો આઠ ઇત્યાદિકા, કહ્યા ભેદ યોગીશરે. શાં ૬
 ભાવથી સેવતા સાધુને, જ્ઞાન દંસણ ચરણ રૂપરે;
 અમૃતઅનુષ્ઠાનશું આદરે, તે હોય જિનપદ ભૂપરે.

શાં ૭

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીની થોય જોડા-૨

(૧)

(શાંતિ સુહંકર સાહિબો-એ દેશી.)

શાન્તિ જિનેસર સમરીએ, જેની અચિરા માય,
વિશ્વસેન કુલ ઉપન્યા, મૃગ લાંછન પાય;

ગજપુર નયરીનો ધણી, કંચન વરણી છે કાય,
ધનુષ ચાલીશની દહેડી, લાખ વરસનું આય. ૧

શાન્તિ જિનેસર સોલમા, ચક્રી પંચમ જાણું,
કુન્થુનાથ ચક્રી છઠ્ઠા, અરનાથ વખાણું;

એ ત્રણે ચક્રી સહી, દેખી આણુંદુ,
સંજમ લેઈ મુગતે ગયા, નિત્ય ઉઠીને વંદુ. ૨

શાન્તિ જિનેસર કેવલી, જોડા ધર્મ પ્રકાશે,
દાન શિયલ તપ ભાવના, નર સોદે અભ્યાસે;

એ રે વચન જિનજી તણાં, જેણે હૈડે ધરીયાં,
સુણતાં સમકિત નિર્મલા, નિશ્ચે કેવલ વરીયાં. ૩

સમેતશિખર ગિરિ ઉપરે, જેણે અણસણ કીધાં,
કાઉસગ્ગ ધ્યાન મુદ્રા રહી, જેણે મોક્ષજ સિધ્યાં;

જક્ષ ગરૂડ સમરૂં સદા, દેવી નિર્વાણી,
ભવિક જીવ તુમે સાંભલો, રૂપભદ્રાસની વાણી. ૪

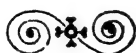
[૨]

- ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા,
 અવનીતલે ઉદારા, ચક્કવિ લચ્છી ધારા;
 પ્રતિ દિવસ સવારા, સેવિયે શાન્તિ સારા,
 ભવજલધિ અપારા, પામીએ જેમ પારા. ૧
- જિન ગુણ જસ મલ્લી, વાસનાં વિશ્વ વલ્લી,
 મન સદન ચ સલ્લી, માનવંતી નિસલ્લી;
 સકલ કુશલ વલ્લી, કુલડે વેગ કુલ્લી,
 દુરગતિ તસ દૂલ્લી. તાસદા શ્રી ખડુલ્લી. ૨
- જિન કથિત વિશાલા, સૂત્ર શ્રેણિ રસાલા,
 સકલ સુખ સુખાલા, મેળવા મુક્તિ ખાલા;
 પ્રવચન પદ માલા, દ્વિતિકા એ દયાલા,
 ઉરધરી સુકુમાલા, મૂકીયે મોહ જાલા. ૩
- અતિ ચપલ વખાણી, સૂત્રમાં જે પ્રમાણી,
 ભગવતી પ્રદ્માણી, વિધનહંતા નિર્વાણી;
 જિનપદ લપટાણી, કોડી કલ્યાણ ખાણી,
 ઉદયરતને જાણી, સુખદાતા સયાણી. ૪

શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

કુન્થુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય;
સિરિ માતા ઉર અવતર્યો, શૂર નરપતિ તાય. ૧
કાયા પાંચિશ ધનુષની, લાંછન જસ છાગ;
કેવલજ્ઞાનાદિક ગુણા, પ્રણુમેા ધરી રાગ. ૨
સહસ પંચાણું વરસનું એ, પાલી ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે પ્રણુમીએ, ભાવે શ્રી જિનરાય. ૩

શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૩

(૧)

મનડું કિમહી ન બાજે હો કુન્થુજિન !

મનડું કિમહી ન બાજે;

જિમ જિમ જતન કરીને રાખું,

તિમ તિમ અલગું બાજે. હો-કુન્થુજિન૦ ૧

રજની વાસર વસતિ ઉજ્જડ, ગયણ પાચાલે જાય;

સાપ ખાયને મુખડું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાય.

હો-કું૦ ૨

મુગતિ તણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાનને ધ્યાન અભ્યાસે;

વૈરીડું કાંઈ એહવું ચિતે, નાખે અવળે પાસે. હો-કું૦ ૩

આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આંકું;
કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું,

તો વ્યાલતણી પરે વાંકું. હો-કું ૪
જો ઠગ કર્કુ તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહિ;
સર્વમાંહેને સહુથી અલગું, એ અચિરજ મનમાંહિ.

હો-કું ૫
જે જે કર્કુ તે કાન ન ધારે, આપમતે રહે કાલો;
સુરનર પંડિતજન સમજાવે,

સમજે ન માહરો સાલો. હો-કું ૬
મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુસક, સકલ મરદને ઠેલે;
ખીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે.

હો-કું ૭
મન સાધ્યું તેણે સઘળું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી;
ઇમ ઠહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહી વાત છે ખોટી.
હો-કું ૮

મનકું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું,
તે આગમથી મતિ આણ્યું;
આનંદધન પ્રભુ માહઈ આણો,
તો સાચું દરી જાણ્યું. હો-કું ૯

(૨)

(પર્વ પશુસણ આવીયારે લાલ-એ દેશી.)

કુન્થુજિનેસર જાણુજેરે લાલ, મુજ મનનો અભિપ્રાયરે;

જિનેશ્વરમોરા,

તું આતમ અલવેસરે લાલ, રખે તુજ વિરહો થાયરે.

જિં

તુજ વિરહો કિમ વેઠીયેરે લાલ, તુજ વિરહો દુઃખ

દાયરે, જિં

તુજ વિરહો ન ખમાયરે, જિંક્ષણ વરસાં સો થાયરે, જિં

વિરહો મોટી બદાયરે. જિં તુજં એ આંકણી. ૧

તાહરી પાસે આવવુંરે લાલ, પહેલાં ન આવતું દાયરે; જિં

આંચા પછી જે જાયવુંરે લાલ, તુજ ગુણ વશે ન

સુઢાયરે. જિં તુજં ૨

ન મિલ્યાનો ઘોખો નહિરે લાલ, જસ ગુણનું નહિ

નાણરે; જિં

મળીયા ગુણ કળીયા પછીરે લાલ, વિધુડત જયે

પ્રાણરે. જિં તુજં ૩

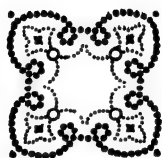
જાતિ અંધને દુઃખ નહિરે લાલ, ન લહે નયનનો

સ્વાદરે; જિં

નયન સ્વાદ લહી કરીરે લાલ, હાર્યાને વિખવાદરે.

જિં તુજં ૪

ખીજે પણ કિહાં નવિ ગમેરે લાલ, જિણે તુજ વિરહે
 બચાયરે; જિં
 માલતી કુસુમે મ્હાલીયોરે લાલ, ૧મધુપ ૨કરીરે ન
 બચ રે. જિં તુજં પ
 વનદવ દાધાં ૩રૂખડાં રે લાલ, ૪પાલ્લવે વલી
 વરસાતરે; જિં
 તુજ વિરહાનલના બલ્યારે લાલ, કાલ અનંત
 ગમાતરે. જિં તુજં ૬
 ટાઢક રહે તુજ સંગમારે લાલ, આકુલતા મિટિબચરે; જિં
 તુજ સંગે સુખીયો સદારે લાલ, માનવિજય
 ઉવજાયરે. જિં તુજં ૭

(૩)

(જિનજી ત્રેવીશમે જિન પાસ-એ દેશી.)

રસિયા કુન્થુજિનેસર કેસર, ભીની દેહડીરે લો,
મોહરા નાથજીરે લો,

રસિયા મન વંછિત વર પૂરણ, સુરતરૂ વેલડીરે લો. માં ૧

રસિયા અંજન રહિત નીરંજન, નામ હિયે ધરારે
લો; માં ૦

રસિયા જીગતે કરી મન લગતે, પ્રભુ પૂજ કરારે
લો. માં ૨

રસિયા શ્રી નંદન આનંદન, અંદનથી શિરેરે લો; માં ૦

રસિયા તાપનિવારણ તારણ, તરણ તરી પરેરે લો.
માં ૩

રસિયા મન મોહન જગ સોહન, કોહ નહિ કિસ્યોરે
લો; માં ૦

રસિયા કુડા કલિયુગમાંહી, અવર ન કે ઇસ્યોરે લો.
માં ૪

રસિયા ગુણ સંભારી જાઉં, બલિહારી નાથનેરે લો; માં ૦

રસિયા કેાણ પ્રમાદે છાંડે, શિવપુર સાથનેરે લો. માં ૫

રસિયા કાચ તણે કેાણ કારણ, નાંખે સુરમણિરે લો; માં ૦

રસિયા કેાણ આખે વિષફલને, મેવો અવગણીરે લો.
માં ૬

રસિયા સુરનરપતિ સુત ઠાવો, ચાવો ચિહું દિસેરે લો; માં
રસિયા વરસ સહસ પંચાણું, જિન પૃથવી વસેરે લો.

માં ૭

રસિયા ત્રીશ ધનુષ પણ ઉપર, ઉંચપણે પ્રભુરે લો; માં
રસિયા ત્રણ ભુવનનો નાથ કે, થઈ બેઠો વિભુરે લો.

માં ૮

રસિયા અજલંછન ગતલંછન, કંચનવાન છેરે લો;

માં ૯

રસિયા શિદ્ધિપૂરે દુખ ચૂરે, જેહને ધ્યાનછેરે લો. માં ૧૦

રસિયા બુધ શ્રી સુમતિવિજય કવિ, સેવક વિનવેરે લો;

રસિયા રામ કહે જિનશાસન, નવિ મુકું હવેરે લો.

માં ૧૦

શ્રી કુન્થુનાથ સ્વામીની થાય.

કુન્થુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ.

તારે ભવપાથ, જે ગ્રહી લગ્ય હાથ;

એહનો તને સાથ, ખાવલ દીયે બાથ,

તારે સુર નર સાથ, જે સુણે એક ગાથ.

૧

શ્રી અરનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

નાગપુરે અર જિનવરૂ, સુદર્શન નૃપનંદ;
 દેવી માતા જનમીયો, ભવિજન સુખકંદ. ૧
 લાંછન નંદાવર્તનું, કાયા ધનુષહ ત્રીશ;
 સહસ ચોરાશી વરખનું, આયુ જાસ જગીશ. ૨
 અરૂજ અજર અજ જિનવરૂએ, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણુ;
 તસ પદ પદ્મ આલંબતાં, લહીયે પદ નિરવાણુ. ૩

શ્રી અરનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૩

(૧)

(જગપતિ નાયક નેમિજિણુંદ-એ દેશી.)

જગપતિ શ્રી અરજિન જગદીશ, હસ્તિનાગપુર રાણ્યો;
 જગપતિ રાયસુદર્શન નંદ, મહિમા મહીમાંહે
 ગાણ્યો. ૧

જગપતિ કંચન વરણ શરીર, કામિત પૂરણ સુરતરૂ;
 જગપતિ લાંછન નંદાવર્ત, ત્રણ ભુવન મંગલકરૂ. ૨
 જગપતિ ખટખંડ ભરત અખંડ, ચક્રવર્તિની સંપદા;
 જગપતિ સહસ જત્રીશ ભૂપાલ, સેવિત ચરણકમલ

સદા. ૩

જગપતિ સોહૈ સુંદર વાન, ચઉસઠ સહસ અંતેઉરી;
જગપતિ ભોગવી ભોગ રસાલ, જોગદશા ચિત્તમાં

ધરી. ૪

જગપતિ સહસ પુરૂષ સંઘાત, મૃગશિર સુદ્ધિ એકાદશી;
જગપતિ સંયમ લીધે પ્રભુ ધીર, ત્રિકરણ યોગે

ઉલ્લસી. ૫

જગપતિ ચોસઠ સુરપતિ તામ, ભક્તિ કરે ચિત્ત ગહગહી;
જગપતિ નાચે સુરવધૂ કોડિ, અંગ મોડી આગળ

રહી. ૬

જગપતિ વાળે નવ નવ છાંદ, દેવ વાજિત્ર સોહામણા;
સુરપતિ દેવદુબ્ય ઠવે ખંધ, પુષ્પવૃષ્ટિ કરે સુર ઘણા. ૭
જગપતિ ધન્ય વેળા ઘડી તેહ, ધન્ય તે સુરનર ખેચરાં;
જગપતિ જેણે કલ્યાણુક દીઠ, ધન્ય જનમ તે ભવતર્યા. ૮
જગપતિ પ્રભુ પદ પદ્મની સેવ, ત્રિકરણ શુદ્ધે જે કરે;
જગપતિ કરીય કરમનો અંત, શુદ્ધરૂપ નિજ તે વરે. ૯

(૨)

(માતા માણેવીના નંદ-એ દેશી.)

મહેં તો આણા વહેસ્યાંજી, મહારારે સાહિબરી
મહેં તો આણા વહેસ્યાંજી—આંકણી.

આણા વહેસ્યાં ભક્તિ કરેસ્યાં, રહેસ્યાં નયન હજૂર;
અરબિન આગળ અરબ કરંતાં, લહસ્યાં સુખ મહમૂર.
મહેં ૦ ૧

૧એકને છંડી બેને ૨ખંડી, ૩ત્રણસ્યું તોડી નેહ;
૪ચારજણાં શિર ચોટ કરીશું, ૫પણનો આણી છેહ.
મહેં ૦ ૨

૬છ ૭સત ૮અડ ૯નવ ૧૦દશને ટાલી,
અબુઆલી ૧૧અગીયાર;
૧૨બાર જણાનો આદર કરીશું, ૧૩તેરનો કરી પરિહાર.
મહેં ૦ ૩

૧—અસંયમ. ૨—રાગદ્રેષ. ૩—ત્રણ દંડ. ૪—ચાર કપાય.
૫—પાંચમિથ્યાત્વ. ૬—છકાયનીહિંસા. ૭—સાતભય.
૮—આઠમદ. ૯—નવનિયાણા. ૧૦—કામની દશ અવસ્થા. ૧૧—અ-
ગીઆર શ્રાવકની પ્રતિમા. ૧૨—બાર ભાવના. ૧૩—તેર કાઠીયા.

૧૪પણુ ૧૫અડ ૧૬નવ ૧૭દશ ૧૮સત્તર પાલી,
 ૧૯સત્તાવીશ ધરી સાથ;
 ૨૦પચવીશ જણસ્યું પ્રીતિ કરીશું,
 ૨૧ચાર ચતુર કરી હાથ. મહેં ૦ ૪
 ૨૨બત્રીશ ૨૩તેત્રીશને ૨૪ચોરાશી,
 ૨૫ઓગણીશ દૂર નીવારી;
 ૨૬અડતાલીશનો સંગ તજીશું,
 ૨૭એકાવન દીલધારી. મહેં ૦ ૫
 ૨૮વીશ આરાધી ૨૯બાવીશ બાંધી, ૩૦ત્રેવીશનો કરી ત્યાગ;
 ચોવીશ જિનનાં ચરણ નમીને,
 પામશું ભવ જલ તાગ. મહેં ૦ ૬
 ધ્યાતા ધ્યેયને ધ્યાન સ્વરૂપે, તનમન તાન લગાય;
 ક્ષમાવિજય કવિ પદકજ મધુકર,
 સેવક જિન ગુણ ગાય. મહેં ૦ ૭

૧૪-પાંચ મહાવ્રત. ૧૫-આઠ પ્રવચન માતા.

૧૬-નવ બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિ. ૧૭-દશયતિધર્મ. ૧૮-સત્તર પ્રકારે
 સંયમ. ૧૯-સત્તાવીશ સાધુનાગુણ. ૨૦-પાંચ મહાવ્રતની
 પચીશ ભાવના. ૨૧-ચારમૈત્ર્યાદિભાવના. ૨૨-બત્રીશ સામાયિકના
 દોષ. ૨૩-તેત્રીશ ગુરૂની આશાતના. ૨૪-ચોરાશી જિનમંદિરની
 આશાતના. ૨૫-ઓગણીશ કાઠિસગ્ગના દોષ. ૨૬-અડતાલીશ
 તિર્યંચના ભેદ. ૨૭-એકાવન જ્ઞાનના ભેદ. ૨૮-વીશસ્થાનક.
 ૨૯-બાવીશ પરિસહ. ૩૦-પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીશ વિષય.

(૩)

(ભુલ્યો મન ભરરા તું ક્યાં ભમ્યો-એ દેશી.)

શ્રીઅરનાથજી સાંભળો, સેવકની અરદાસ;
 ભવ અટવીમાંહિ હું ભમ્યો, બંધાણો મોહ પાસ. શ્રી૦૧
 મોહ રાયના રાજ્યમાં, બહુલું કટક જણાય;
 મિથ્યામહેતો તિહાં અછે, મંત્રી કુબુદ્ધિ કહાય. શ્રી૦૨
 અભગા સિપાઈ અતિ ઘણા, કહેતાં નાવે પાર;
 તો પણ અધિકારીતણા, નામ કહું નિરધાર. શ્રી૦૩
 ક્રોધ માયા લોભ માન તે, મૂકે ન માહરો સંગ;
 મુજ પણ તે છે વાલહા, નવિ મુકું રંગ. શ્રી૦૪
 રાગ દ્વેષ દોષ મદલ મલી, બાંધ્યો બાંધ્ય મરોડ;
 હવે પ્રભુ તુમ્હ આગળ રહી, વિનતિ કહું કર્જોડ. શ્રી૦૫
 બંધનમાંહિથી છોડવો, ઉતારો ભવપાર;
 હરિહર દેવ સેવ્યા ઘણા, નવિ પામ્યો હું સાર. શ્રી૦૬
 સહસ્રવદન ન સ્તવી શકે, તુજ ગુણ અગમ અપાર;
 જિમ રચણાયર રત્નનો, નવિ વિલસે પાર. શ્રી૦૭
 આચારજ પંડિત ઘણા, સત્યવિજય ગુરરાય;
 કુપુરવિજય તસ પાટવી, ભવિજનને સુખદાય. શ્રી૦૮
 ખીમાવિજય તસ પાટવી, જિનવિજય સુપસાય;
 પંડિત ઉત્તમવિજયનો, પદ્મવિજય ગુણગાય. શ્રી૦૯

શ્રી અરનાથ સ્વામીની થોય.

અર જિનવરરાયા, જોહની દેવી માયા,
સુદર્શન નૃપ તાયા, બસ સુવર્ણકાયા;
નંદાવત્ પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા,
સમવસરણ વિરચાયા, ઈન્દ્ર ઈન્દ્રાણી ગાયા. ૧

શ્રી મલિનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

મલિનાથ ઓગણીશમા, જસ મિથિલા નયરી;
પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાલે કર્મ વયરી. ૧
તાત શ્રીકુંભ નરેસરૂ, ધનુષ પચવીશની કાય;
લંછન કલશ મંગલ કરૂ, નિર્મમ નિરમાય. ૨
વરસ પંચાવન સહસ્રનુંએ, જિનવર ઉત્તમ આય;
પદ્મવિજય કહે તેહને, નમતાં શિવ સુખ થાય. ૩

શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

(૧)

સેવક કિમ અવગણિએ ? હો મલ્લિનિન !

એ અબ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દીયે, તેહને મૂલ નિવારી.

હો-મલ્લિ૦ ૧

જ્ઞાનસ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તે લીધું તુમે તાણી;
જુઓ અજ્ઞાનદશા રીસાવી, જાતાં કાણુ ન આણી.

હો-મલ્લિ૦ ૨

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરીય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી.

હો-મલ્લિ૦ ૩

સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સપરિવારશું ગાઢી;
મિથ્યામતિ અપરાધણુ જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી.

હો-મલ્લિ૦ ૪

હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુગંછા, ભય પામર કરસાલી;
નોકષાય શ્રેણી ગજ ચઢતાં, શ્વાન તણી ગતિ ઝાલી.

હો-મલ્લિ૦ ૫

રાગ દ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ ચરણમોહના યોદ્ધા;
વીતરાગપરિણતિ પરિણમતાં, ઉઠી નાહા બોદ્ધા.

હો-મલ્લિ૦ ૬

વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
નિઃકામી કર્ણારસસાગર, અનંત ચતુષ્કપદ પાગી.

હો-મદ્દિલ ૭

દાન વિધન વારી સહુજનને, અલયદાન પદ દાતા;
લાલવિધન જગ વિધન નિવારક, પરમલાલરસમાતા.

હો-મદ્દિલ ૮

વીર્ય વિધન પંડિત વીર્યે હણી, પૂરણ પદવી જોગી;
લોગોપલોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ લોગ સુલોગી.

હો-મદ્દિલ ૯

ધર્મ અઢાર દૂષણ વરજિત તનુ, મુનિજનવૃંદે ગાયા;
અવિરતિરૂપક દોષ નિરૂપણ, નિરદુષણ મન લાયા.

હો-મદ્દિલ ૧૦

ધણુવિધ પરખી મનવિશરામી, જિનવર ગુણ જે ગાવે;
દીનબંધુની મહેરનજરથી, આનંદધન પદ પાવે.

હો-મદ્દિલ ૧૧

[૨]

પંચમ સુરલોકના વાસીરે, નવ લોકાંતિક સુવિલાસીરે;
કરે વિનતિ ગુણની રાશી.

મહિલજિન ! નાથજી વ્રત લીજે રે,

ભવિજીવને શિવ સુખ દીજે. મહિલ૦

૧

તુમે કર્ણધારસ ભંડારરે, પામ્યા છે ભવજલ પાર રે;

સેવકનો કરો ઉદ્ધાર. મહિલ૦

૨

પ્રભુ દાન સંવત્સરી આપે રે, જગના દારિદ્ર દુઃખ કાપે રે;

ભવ્યત્વપણે તસ થાપે. મહિલ૦

૩

સુરપતિ સઘળા મલિ આવેરે, મણિ રચણ સોવન વરસાવેરે;

પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવે.

મહિલ૦ ૪

તીર્થોદક કુંભા લાવેરે, પ્રભુને સિંહાસન ઠાવેરે;

સુરપતિ ભક્તે નવરાવે.

મહિલ૦ ૫

વસ્ત્રાભરણે શણગારેરે, કુલ માલા હૃદય પર ધારેરે;

દુખડા ઇન્દ્રાણી ઉવારે.

મહિલ૦ ૬

મલ્યા સુરનર કોડાકોડી રે, પ્રભુ આગે રહ્યા કરજોડી રે;

કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી.

મહિલ૦ ૭

મૃગશિર સુદિની અબ્જુઆલી રે, એકાદશી ગુણની આલી રે;

વર્યા સંયમ વધુ લટકાલી.

મહિલ૦ ૮

દીક્ષા કલ્યાણક એહ રે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહ રે;

લહે રૂપવિજય જસ નેહ.

મહિલ૦ ૯

સુગુરુ સુણી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિલમેં ધરી હો લાલ, ધ્યા૦
 કીધી ભગતિ અનંત, ચવી ચવી ચાતુરી હો લાલ; ચ૦
 સેઓ રે વિસવાવીશ, ઉલટધરી ઉલસ્યો હો લાલ, ઉ૦
 દીઠો નવિ દિદાર, કાંન કિણુહી લસ્યો હો લાલ. કાં૦ ૧
 પરમેસરશું પ્રીત, કહો કિમ કીજિએ હો લાલ, ક૦
 નિમેષ ન મેલે મીટ, દોષ કિણુ દીજિએ હો લાલ; દો૦
 કેણુ કરે તકસીર, સેવામાં સાહિબા હો લાલ, સે૦
 કીજે ન છોકરવાદ, ભગત ભરમાવવા હો લાલ. ભ૦ ૨
 જાણ્યું તમારું જાણુ-પુરૂષ ન પારિખો હો લાલ, ખુ૦
 સુગુણુ નિગુણુનો રાહ, કર્યો શું સારિખો હો લાલ; ક૦
 દીધો દીલાસો દીન-દયાલ કહાવ્યો હો લાલ, દ૦
 કર્ણારસભંડાર, ખિરક કિમ પાલ્યો હો લાલ. ખિ૦ ૩
 શું નિવસ્યા તુમે સિદ્ધિ, સેવકને અવગણી હો લાલ, સે૦
 દાખો અવિહક પ્રીત, જાવા ઘો ભોલામણી હો લાલ; જ૦
 જો કોઈ રાખે રાગ, નિરાગ ન રાખીએ હો લાલ, નિ૦
 ગુણુઅવગુણુની વાત, કહી પ્રભુ ભાખીએ હો લાલ.

અમચા દોષ હબર, તિકે મત ભાલજ્યો હો લાલ, તિં
 તુમે છો ચતુરસુખાણુ, પ્રીતમ ગુણ પાલજ્યો હો લાલ; પ્રીં
 મલ્લિનાથ મહારાજ, મ રાખો આંતરો હો લાલ, મં
 ઘો દરિસણુ દીલધાર, મિટે જ્યું આંતરો હો લાલ. મિં પ
 મનમન્દિર મહારાજ, વિરાજો દીલ મલી હો લાલ, વિં
 ચંદ્રાતપ જિમ કમલ, હૃદય ત્રિકસે કલી હો લાલ; હું
 કવિરૂપવિયુધ સુપસાય, કરો અમ રંગરલી હો લાલ, કં
 કહે મોહન કવિરાય, સકલ આશા ફલી હો લાલ. સંદ

શ્રી મલ્લિનાથ સ્વામીની થોય.

મલ્લિજિન નમીયે, પૂરવલાં પાપ ગમીએ,
 ઇન્દ્રિયગણુ દમીયે, આણુ જિનની ન કમીયે;
 ભવમાં નવિ ભમીયે, સર્વ પરલાવ વમીયે,
 જિનગુણમાં રમીયે, કમં મલ સર્વ ધમીયે.

૧

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

મુનિસુવ્રત જિન વીશમા, કચ્છપનું લાંછન;
પદ્મા માતા જેહની, સુમિત્ર નૃપ નંદન. ૧

રાજગૃહી નગરી ધણી, વીશ ધનુષ શરીર;
કર્મ નિકાચિત રેણુ વ્રજ, ઉદામ સમીર. ૨

ત્રીશ હજાર વરસતણું એ, પાત્રી આયુ ઉદાર;
પદ્મવિજય કહે શિવ લહ્યા, શાશ્વત સુખ નિરધાર. ૩

શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

[૧]

મુનિસુવ્રત કીજે મયારે, મનમાંહિ ધરી મહેર,
મહેર વિહૂણા માનવીરે, કઠિણ જણાયે કહેર;
જિનેસર ! તું જગનાયકદેવ, તુજ જગહિત કરવા ટેવ,
ખીજા જૂએ કરતાં સેવ. જિં ૦ તું ૦ ૧

અરહટ ક્ષેત્રની ભૂમિકારે, સીંચે કૃતારથ હોય;
ધારાધર સઘલી ધરારે, ઉદ્ધરવા સજ્જ જોય. જિં ૦ ૨
તે માટે અશ્વઉપરેરે, આણી મનમાં મહેર;

આપે આયા આકૃષ્ટીરે, યોધવા ભર્યય શહેર. જિં ૦ ૩
અણપ્રારથતા ઉદ્ધર્યારે, આપે કરીય ઉપાય;
પ્રારથતા રહે વિલવતારે, એ કુણ કહીયે ન્યાય. જિં ૦ ૪
સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચેરે, સ્વામીસેવકભાવ;
માન કહે હવે મહેરનોરે, ન રહ્યો અરજ પ્રસ્તાવ. જિં ૦ ૫

(૨)

(પરમ પુરુષ પરમાતમા સાહિબજી એ-દેશી.)

મુનિસુવતશું મોહની, સાહિબજી,
લાગી મુજ મન જોર હો,

શામલડી સુરતે મન મોહીયો સાહિબજી;
વાહીપણું પ્રભુથી નહિ, સાં કલેજની કોર હો.

શામલડીં ૧

અમને પૂરણ પારખું, સાં એ પ્રભુ અંગીકાર હો; શાં
દેખી દિલ બદલે નહિ, સાં અમચા દોષ હજાર હો.

શાં ૨

નિરગુણ પણ બાંહે ગ્રહ્યા, સાં ગિર્યા છંદે કેમ
હો; શાં

વિષધર કાલો કંઠમે, સાં રાખે ઈશ્વર જેમ હો.

શાં ૩

ગિર્યા સાથે ગોઠડી, સાં તેતો ગુણનો હેત હો; શાં
કરે ચંદન નિજ સારીખો, સાં જિમ તરૂંઅરનો

ખેત હો. શાં ૪

જ્ઞાન દશા પરગટ થઈ, સાં મુજ ઘટ મલીયો ઈશ
હો; શાં

વિમલવિજય ઉવજાચનો, સાં રામ કહે શુભ
શિષ્ય હો. શાં ૫

(હો પિયુ પંખીડા કાંઈ નારી ગુણાવલી તામળે-એ દેશી.)

હો પ્રભુ મુજ પ્યારા, ન્યારા થયા કેઈ રીતળે,
ઓલગુઆને આલાલુંબન તાહરેરે લો;

હોં ભક્તવચ્છલ ભગવંતળે,

આયવસો મન મંદિર સાહેબ માહરેરે લો. ૧

હોં ખિણુ ન વિસાઈં તુજ ને,

તંબોલીના પત્ર તણી પરે ફેરતોરે લો;

હોં લાગી મુને માયા જોરજો,

દીણુચર વાસી સુસાહિબ તુમને હેરતોરે લો. ૨

હોં તું નિસનેહી જિનરાયજો,

એકપખી પ્રીતલડી કિણુપરે રાખીયેરે લો;

હોં અંતરગતની મહારાજજો,

વાતલડી વિણુ સાહિબ કેહને દાખીયેરે લો. ૩

હોં અલખરૂપ થઈ આપજો,

જાઈવરયો શિવમંદિર માંહે તું જઈરે લો;

હોં લાધ્યો તુમારો લેઢજો,

સૂત્ર સિદ્ધાંત ગતિને સાહિબ તુમ લહીરે લો. ૪

હોં જગજીવન જિનરાયજો,
 મુનિસુવત જિન મુજરો માનજો માહરોરે લો;
 હોં પય પ્રણમી જિનરાયજો,
 ભવ ભવ શરણો સાહિય સ્વામી તાહરોરે લો. ૫
 હોં રાખશું હૃદય મોઝારજો,
 આપોને શામલીયા પદવી તાહરીરે લો;
 હોં રૂપવિજયનો શિષ્યજો,
 મોહનને મન લાગી માયા તાહરીરે લો. ૬

શ્રી મુનિસુવત સ્વામીની થાય.

(પાસ જિણુંદા વામાનંદા-એ દેશી.)

સુવતસ્વામી આતમરામી, પૂજો ભવિ મનરૂલી,
 જિનગુણ થુણીએ પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી;
 વચને રહીએ જૂઠં ન કહીએ, ટલે ફલવંચકો,
 વીર જિણુપાસી સુરીનરદત્તા, વરૂણ જિનાચકો. ૧

નમિનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

- મિથિલા નયરી રાજ્યો, વપ્રાસુત સાચો;
 વિજયરાય સુત છોડીને, અવરાં મત રાચો. ૧
- નીલકમલ લાંછન લલું, પત્તર ધનુષની દેહ;
 નમિ જિનવરનું સોહતું, ગુણગણ મણિગેહ. ૨
- દશ હજાર વરસ તાણુંએ, પાદ્યું પરગટ આય;
 પદ્મવિજય કહે પુણ્યથી, નમીયે તે જિનરાય. ૩

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં સ્તવન. ૩

(૧)

- (સોલમા શ્રી જિનરાજ ઓલગ સુણો અમતણી-એ દેશી.)
- પરમરૂપ નિરંજન, જનમન રંજણો, લલના,
 ભક્તવચ્છલ ભગવંત, તું ભવ ભય ભંજણો; લ૦
- જગત જંતુહિતકારક, તારક જગધણી, લ૦
 તુજ પદ પંકજ સેવ, હેવા મુજને ઘણી. લ૦ ૧
- આળ્યો રાજહંશુર, પૂરવ ભગતિ ભરે, લ૦
 આપો સેવના આપ, પાપ જિમ સવિ ટલે; લ૦
 તુમ સરિખા મહારાજ, મેહેર એ નવિ કરે, લ૦
 તો અમ સરિખા જીવના, કારજ કિમ સરે. લ૦ ૨

જગ તારક જિનરાજ, બિરૂદ છે તુમ તણો,	લ૦
આપો સમકિતદાન, પરાયા મત ગણો;	લ૦
સમરથ જાણી દેવ, સેવના મેં કરી,	લ૦
તુંડિજ છે સમરથ, તરણ તારણ તરી.	લ૦ ૩
મૃગશિર સિત એકાદશી, ધ્યાન શુકલ ધરી,	લ૦
ઘાતિકરમ કરી અંત કે, કેવલશ્રી વરી;	લ૦
જગ નિસ્તારણ કારણ, તીરથ થાપીયો,	લ૦
આતમ સત્તા ધર્મ, લગ્યને આપીયો.	લ૦ ૪
અમવેળા કિમ આજ, વિલાંબ કરી રહ્યા,	લ૦
જાણો છો મહારાજ, સેવકે ચરણાં ગ્રહ્યા;	લ૦
મન માન્યાવિના માહરૂં, નવિ છોડું કદા,	લ૦
સાચો સેવક તેહ જે, સેવ કરે સદા.	લ૦ ૫
વપ્રામાત સુખત, કહાવો શું ઘણું,	લ૦
આપો ચિદાનંદ દાન, જનમ સફલો ગણું;	લ૦
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ, વિજય પદ દીજીયે,	લ૦
રૂપવિજય કહે સાહિબ, મુજરો લીજીયે.	લ૦ ૬

[૨]

(એકદિન પુંડરીક ગણધરે લાલ-એ દેશી.)

નમિયે શ્રી નમિનાથનેરે લાલ, વિજયનરેસરનંદ,
મેરે ખ્યારેરે;

અપરાજિતથી આવીયારે લાલ, વપ્રા ઉર અરવિંદ.

મેં નં ૧

મૃગશિર સુદ્ધિ એકાદશીરે લાલ, નક્ષત્ર અશ્વિની સાર; મેં
પ્રથમ પ્રહર અઠ્ઠમ તપેરે લાલ, બકુલ તરૂતલે સાર.

મેં નં ૨

ઘાતિ કરમ ક્ષયે કેવલીરે લાલ, સત્તર ગણધર જાસ; મેં
વીશ સહસ્ર મુનિ સાધવીરે લાલ, સહસ્ર એકતાલીશ
ખાસ. મેં નં ૩

શ્રાવક એક લક્ષ ઉપરેરે લાલ, સત્તરી સહસ્ર ઉદાર; મેં
ત્રણ લાખવર શ્રાવિકારે લાલ, અડતાલીશ હજાર. મેં નં ૪
પન્નરધનુષ તનુ જેહનુંરે લાલ, દશસહસ્ર વરસનું આય;
મેં

નીલ કમલ લંછન ભલુંરે લાલ, સમેતગિરિ સિદ્ધ થાય.
મેં નં ૫

એકવીશમે જિન જાણીયેરે લાલ, પ્રણમતાં પાતક
જાય; મેં

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સાનિધેરે લાલ, નામે નવનિધિ થાય.
મેં નં ૬

(૩)

(જાત્રા નવાણું કરીએ સલુણા-એ દેશી.)

શ્રી નમિનાથ સોહામણા, નમિયે અતિ આનંદ;
સલુણા સાહિબો ૦

અવર દેવ તુમ અંતરો, જિમ સુરતરૂ પિયુમંદ.
સોભાગી સાહિબો ૧

પાચ કાચ મણિ પત્થરા, જિમ દિનકર ખઘોત; સ૦
ખીરસિંધુ ને છીલ્લઈ, જિમ મૃગપતિ મૃગપોત. સો ૦ ૨
વપ્રારાણીનંદનો, વિજય નરેસર જાત; સ૦

નીલ કમલ દલ લંછનો, કંચન વાન વિખ્યાત. સો ૦ ૩
અરિ નમીયા તિણે કારણે, નામ ઠંચું નમિનાથ; સ૦
ગર્ભાકાં મહિમા ઇસ્યો, સો સાહિબ શિવસાથ. સો ૦ ૪
તો ધ્યાને અંતર નથી, કિમ રહે નિશ્ચય એહ; સ૦
ન્યાયસાગર નમિનાથને, દરિશણુ સુખ અછેહ. સો ૦ ૫

શ્રી નમિનાથ સ્વામીની થાય.

(શ્રાવણ સુદ દિન પંચમીએ-એ દેશી.)

શ્રી નમિનાથ સોહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન તો,
વિશ્વંભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાન તો;
રત્નત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાંખે ખટ દ્રવ્ય જ્ઞાન તો,
ભૂકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુમાન તો. ૧

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

નેમિનાથ બાવીસમા, અપરાજિતથી આય;
 સૌરીપુરમાં અવતર્યા, કન્યારાશિ સુહાય. ૧
 યોનિ વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસ ગણ અદ્ભુત;
 પરિખ ચિત્રા ચોપનદિન, મૌનવતા મનપૂત. ૨
 વેતસ હેઠે કેવલી એ, પંચ સયા છત્રીશ;
 વાચંચમ શું શિવવર્યા, વીર નમે નિશદીશ. ૩

(૨)

નેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય;
 સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય. ૧
 દશહ ધનુષ્યની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
 શંખ લાંછન ધર સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર. ૨
 સૌરીપુરી નયરી બલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન. ૩

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીનાં સ્તવન. ૫

(૧)

(ઋષભ નિષ્કંદથું પ્રીતડી-એ દેશી.)

પરમાતમ પૂરણકલા, પૂરણગુણ હો પૂરણજન આશ;
પૂરણદ્રષ્ટિ નિહાલીએ, ચિત્ત ધરિયે હો

અમચી અરદાશ. ૫૦ ૧

સર્વ દેશ ઘાતી સહુ, અઘાતી હો કરી ઘાત દયાલ;
વાસ કીયો શિવમંદિરે, મોહે વીસરી હો ભમતો

જગબલ. ૫૦ ૨

જગ તારક પદવી લહી, તાર્યા સહિ હો અપરાધી અપાર;
તાત કહો મોહે તારતા, કિમ કિની હો ઇણે અવસર

વાર. ૫૦ ૩

મોહ મહામદ છાકથી, હું છકીઓ હો નહિ શુદ્ધિ લગાર;
ઉચિત સહિ ઇણે અવસરે, સેવકની હો કરવી સંભાર.

૫૦ ૪

મોહ ગયે જો તારશો, તિણવેળા હો કહા તુમ ઉપગાર;
સુખવેળા સજ્જન ઘણા, દુઃખવેળા હો વિરલા સંસાર.

૫૦ ૫

પણ તુમ દરિસન જોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પ્રકાશ;
અનુભવ અભ્યાસી કરે, દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ.

૫૦ ૬

કર્મ કલંક નિવારીને, નિજરૂપે હો રમે રમતાશમ;
 લહત અપૂરવ ભાવથી, ધણી રીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ. ૫૦ ૭
 ત્રિકરણ જોગે વિનવું, સુખદાયી હો શિવાદેવીનંદ;
 ચિદાનંદ મનમેં સદા, તુમે આવો હો પ્રભુ
 નાણુદિણુંદ. ૫૦ ૮

(૨)

નિરજો નેમિજિણુંદને, અરિહંતાજી૦
 રાજિમતી કર્યો ત્યાગ; ભગવંતાજી૦
 બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહ્યો, અરિહંતાજી૦
 અનુક્રમે થયા વીતરાગ. ભગવંતાજી૦ ૧
 ચામર ચક્ર સિંહાસન, અ૦
 પાદપીઠ સંયુક્ત; ભ૦
 છત્ર ચાલે આકાશમાં, અ૦
 દેવ હુંદુભિ વર ઉત્ત. ભગ૦ ૨
 સહસ્ર જોયણુ ધ્વજ સોહતો, અ૦
 પ્રભુ આગલ ચાલંત; ભ૦
 કનક કમલ નવ ઉપરે, અ૦
 વિચરે પાચ ઠવંત. ભગ૦ ૩

ચાર મુખે દીયે દેશના, અં
ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાલ; ભં
કેશ રોમ શ્મશ્રુ નખા, અં
વાધે નહિ કોઈ કાલ.

ભગં ૪

કાંટા પણ ઉંઘા હોય, અં
પંચવિષય અનુકૂલ; ભં
ષટરતુ સમકાલે રૂળે, અં
વાયુ નહિ પ્રતિકૂલ.

ભગં ૫

પાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અં
વૃષ્ટિ હોય સુરસાલ; ભં
પંખી દીયે સુપ્રદક્ષિણા, અં
વૃક્ષ નમે અસરાલ.

ભગં ૬

જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અં
સેવ કરે સુરકોડી; ભં
ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અં
ચૈત્યવૃક્ષ તેમ જોડી.

ભગં ૭

રહો રહો રે યાદવ દો ઘડીયાં, રહો૦

દો ઘડીયાં દો ચાર ઘડીયાં, રહો રહોરે યાદવ દો ઘડીયાં;
શિવામાત મદ્દાર નગીને, કયું ચલીએ હમ વિછડીયાં

રહો૦

યાદવવંશવિભૂષણુ સ્વામી, તુમે આધાર છો અડવડીયાં

રહો૦ ૧

તો બિન ચોરસેં નેહ ન કિનો, ચોર કરનકી આંખડીયાં

રહો૦

ધતને બિચ હમ છોડ ન જઈએ, હોત બુરાઈ લાજડીયાં

રહો૦ ૨

પ્રીતમ ખ્યારે કેહ કર જનાં, જે હોત હમ શિર આંકડીયાં

રહો૦

હાથસેં હાથ મિલાદે સાંઈ, કુલ બિછાઉં સેજડીયાં.

રહો૦ ૩

પ્રેમકે ખ્યાલે બહુત મસાલે, પીવત મધુરે સેલડીયાં

રહો૦

સમુદ્રવિજય કુલ તિલક નેમકું, રાણુલ ઝરતી આંખડીયાં

રહો૦ ૪

રાજુલ છોર ચલે ગિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ વરીયાં;

રહો ૦

રાજિમતી પણ દીક્ષા લીની, ભાવના રંગ રસે ચડીયાં.

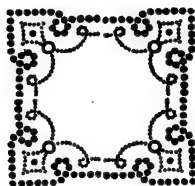
રહો ૦ ૫

કેવલ લઈ કરી મુગતિ સિધારે, દંપતી મોહન વેલડીયાં;

રહો ૦

શ્રી શુભવીર અચલ લઈ જોડી, મોહરાય શિર લાકડીયાં.

રહો ૦ ૬

(૪)

(સિદ્ધારથનારે નંદન વિનવું-એ દેશી.)

નેમિ જિનેસર નમિયે નેહશું, ઘડ્ઘચારી ભગવાન;
 પાંચલાખ વરસનું આંતરં, શ્યામવરણ તનુ વાન. ને૦ ૧
 કાતિંકવદિ બારસ ચવિયા પ્રભુ, માત શિવાદે મહાર;
 જનમ્યા શ્રાવણ સુદિ પાંચમદિને, દશધનુ કાયા ઉદાર.

ને૦ ૨

શ્રાવણ સુદિ છઠે દીક્ષા ગ્રહી, આસો અમાસેરે નાણુ;
 આષાઢ સુદિ આઠમે સિદ્ધિ વર્યાં, વરસ સહસ આયુ
 પ્રમાણ. ને૦ ૩

હરિ પટરાણી શાંખપ્રદુમ્ન વલી, તિમ વસુદેવની નાર;
 ગજસુકુમાલ પ્રમુખ મુનિરાજ્યા, પહોંચાડ્યા ભવપાર.
 ને૦ ૪

રાજિમતી પ્રમુખ પરિવારને, તાર્યો કર્ણજારે આણુ;
 પદ્મવિજય કહે નિજ પર મત કરો, મુજ તારો તો
 પ્રમાણ. ને૦ ૫

(મારો મુજરો લ્યોને રાજ સાહિત્ર શાંતિ સલુણા-એ દેશી.)
 નેમિ નિરંજન નાથ હમારો, અંજન વણું શરીર;
 પણ અજ્ઞાન તિમિરને ટાલે, જીત્યો મનમથ વીર.
 પ્રણમો પ્રેમધરીને પાય, પામો પરમાનંદા;
 યદુકુલ ચંદા રાય, માત શિવાહે નંદા.

આંકણી. ૧

રાજિમતીશું પૂરવલવની, પ્રીત લક્ષ્મી પરે પાલી;
 પાણિગ્રહણ સંકેતે આવી, તોરણથી રથ વાલી. પ્ર૦ ૨
 અળલા સાથે નેહ ન જોડ્યો, તે પણ ધન્ય કહાણી;
 એક રસે બિહું પ્રીત થઈતો, કીરતિ કેડ ગવાણી. પ્ર૦ ૩
 ચંદન પરિમલ જિમ જિમ ખીરે, ધૃત એક રૂપ નવિ
 અલગાં;

ઇમજે પ્રીત નિવાહે અહનિશ, તે ધન ગુણશું વલગાં.

પ્ર૦ ૪

ઇમ એકંગી જે નર કરશે, તે ભવ સાથર તરશે;
 જ્ઞાનવિમલ લીલા તે ધરશે, શિવસુંદરી તસ વરશે. પ્ર૦ ૫

શ્રી નેમિનાથ સ્વામીની થોય જોડા. ૨

- રાજુલ વરનારી, રૂપથી રતિ હારી,
તેહના પરિહારી, ખાલથી બ્રહ્મચારી;
પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચારિત્રધારી,
કેવલશ્રી સારી, પામીયા ઘાતી વારી. ૧
- ત્રણુજ્ઞાન સંયુતા, માતની કૂખે હુંતા,
જનમે 'પુરુહૂતા, આવી સેવા કરંતા;
અનુક્રમે વ્રત કરંતા, પંથ સમિતિ ધરંતા,
મહીયલ વિચરંતા, કેવલશ્રી વરંતા. ૨
- સવિ સુરવર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે,
ત્રિગુડું સોહાવે, દેવ છંદો બનાવે;
સિંહાસન ઠાવે, સ્વામીના ગુણ ગાવે,
તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી સુણાવે. ૩
- શાસન સુરી સારી, અંગિકા નામ ધારી,
જે સમકિતિ નર નારી, પાપ સંતાપ વારી;
પ્રભુ સેવાકારી, જાપ જપીએ સવારો,
સંઘ દુરિત નિવારો, પદ્મને જેહ ખ્યારી. ૪

(૨)

સુર અસુર વંદિત પાયપંકજ, મયણ મલ્લ અશ્લોભિતં,
 ઘન સુઘન શ્યામ શરીર સુંદર, શંખલંછન શોભિતં;
 શિવાદેવી નંદન ત્રિજગ વંદન, ભવિક કમલ દિનેશ્વરં,
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદુ, શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વરં. ૧
 અષ્ટાપદે શ્રી આદિજિનવર, વીર પાવાપુરી વર,
 વાસુપૂજ્ય અંપાનયર સિદ્ધા, નેમ રેવા ગિરિવર;
 સમેતશિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિ પહોતા મુનિવર,
 ચૌવીશ જિનવર નિત્ય વંદુ, સયલ સંઘ સુહંકર. ૨
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બાર, દશ પયજ્ઞા બાણીયે,
 છ છેદ ગ્રંથ પસત્ય સત્યા, ચાર મૂલ વખાણીએ;
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદી-સૂત્ર જિનમત ગાઈએ,
 વૃત્તિ ચૂણિં બાળ્ય પિસ્તા-લીશ આગમ ધ્યાઈએ. ૩
 હોય દિશિ બાલક હોય જોડને, સદા ભવિયણ સુખકર,
 દુઃખહરી અંબા લુંબ સુંદર, દુરિત દોહગ અપહર;
 ગિરનાર મંડળ નેમિ જિનવર, ચરણ પંકજ સેવિયે,
 શ્રી સંઘ સુપ્રસન્ન મંગલ, કરો તે અંબા દેવીએ. ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
 વામામાતા જનમીયો, અહિ લાંછન બાસ. ૧
 અશ્વસેન સુત સુખકરૂ, નવ હાથની કાય;
 કાશીદેશ વણારશી, પુણ્યે પ્રભુ આય. ૨
 એકસો વરસનું આઉખુંએ, પાળી પાસ કુમાર;
 પદ્મ કહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર, ૩

(૨)

નયરી વણારસીયે થયા, પ્રાણુતથી પરમેશ;
 યોનિ વ્યાધ સુહંકરી, રાક્ષસગણ સુવિશેષ. ૧
 જન્મ વિશાખાયે થયો, પાર્શ્વ પ્રભુ મહારાય;
 તુલારાશિ છદ્મસ્થમાં, ચોરાશી દિન બાય. ૨
 ધવતરૂ પાસે પામીયાએ, ખાચિક દુગ ઉપયોગ;
 મુનિ તેત્રીશે શિવવર્યા, વીર અખચ સુખ ભોગ. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીના સ્તવન. ૫

(૧)

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજમન ભાવીરે;
મનમોહના જિનરાયા, સુરનરકિન્નર ગુણ

ગાથારે. મં ૦ ટેક

જે દિનથી મૂરતિ દીડી, તે દિનથી આપદ નીડીરે. મં ૧
મટકાણું મુખ સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ મન્નરે; મં
સમતારસ કેશં કચોલાં, નયણાં દીઠે રંગરોલાંરે. મં ૨
હાથે ન ધરે હથીયાર, નહિ જપ માલાનો પ્રચારરે; મં
ઉત્સંગે ન ધરે વામા, તેહથી ઉપજે સવિ કામારે. મં ૩
ન કરે ગીત નૃત્યના ચાલા, એતો પ્રત્યક્ષ નટના

ખ્યાલારે; મં ૦

ન વજ્રવે આપે વાજાં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણુ સાજાંરે. મં ૪
ધમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ, વીતરાગપણે કરી સાધીરે; મં
કહે માનવિજય ઉવજાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ
પાથારે. મં ૦ ૫

(૨)

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણુમીએ-એ દેશી.)

પરમાતમ પરમેશ્વર, જગદીશ્વર જિનરાજ;
જગ બંધવ જગલાણુ, બલિહારી તુમતણી,
લવજલધિમાંહિ જહાજ. ૧

તારક વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ ક્રદ્ધિ;
અતિશયવંત ભદંત, રૂપાલી શિવવધૂ,
પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વલી તુજ ચરણ અનંત;
એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિકભાવે થયાં,
ગુણ તે અનંતાનંત. ૩

બત્રીશ વરણ સમાય છે, એકજ શ્લોક મોઝાર;
એક વરણ પ્રણુ ! તુજ ન માયે જગતમાં,
કેમ કરી થુણીએ ? ઉદાર. ૪

તુજ ગુણ કોણ ગણી શકે ? જો પણ કેવલ હોય;
આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણ માહરે,
પ્રચ્છન્નભાવથી જોય. ૫

શ્રી પંચાસરા પાસણ ! અરજ કરું એક તુજ;
આવિરભાવથી થાય, દયાળ ! કૃપાનિધિ !
કરૂણા કીજેણ મુજ. ૬

શ્રી જિન ! ઉત્તમ તાહરી, આશા અધિક મહારાજ !
પદ્મવિજય કહે એમ લહું શિવનગરીનું,

અક્ષય અવિચલ રાજ. ૭

(૩)

પરમ પુરૂષ પરમાત્મા! સાહેબજી, પુરીસાદાણી પાસ હો;
શિવ સુખરા ભ્રમર થાશું-વિનતિ, સાહેબજી.
અવસર પામી ઓલગું, સાં સફલ કરોં અરદાસ હો.

શિં ૧

દોય નંદન મોહ ભુપરા, સાં તેણે કર્યો જગ ધંધોળ
હો; શિં
દ્વેષગજેન્દ્ર રાગકેશરી, સાં તેહનાં રાણા સોળ હો.

શિં ૨

મિથ્યા મહેતો આકરો, સાં કામ કટક શિરદાર હો; શિં
ત્રણરૂપ ધરી તેહ રમે, સાં હાસ્યાદિક પરિવાર હો.

શિં ૩

મોહ મહીપરા જોરથી, સાં જગ સઘલો કર્યો જોર હો; શિં
હરિહર સુરનર સહુ નમ્યા, સાં જકડી કર્મની ઘેર હો.

શિં ૪

ભવસ્થિતિ યોગતિ ચોકમાં, સાં લોક કરે પોકાર હો;
શિં

આપ ઉદાસી થઈ રહ્યા, સાં ઇમ કિમ સરશે કાર્ય હો.

શિં ૫

ક્ષપકશ્રેણીરી ગજધટા, સાં હલકારો અરિહંત હો; શિં
નાણુ ખડગ મુજ કર દિયો, સાં ક્ષણમાં કર અરિઅંત
હો. શિં ૬

કરણા નયન કટાક્ષથી, સાં રિપુદલ હોય વિસરાલ હો;
શિં

ક્ષમાવિજય જિન સંપદા, સાં પ્રગટે ઝાકઝમાલ
હો. શિં ૭

[૪]

જિનજી ત્રેવીશમો જિનપાસ, આશ મુજ પૂરવેરે લો,
માહારા નાથજીરે લો

જિનજી ઇહભવ પરભવ દુઃખ, દોહગ સવિ ચૂરવેરે લો;
માં

જિં આઠ પ્રાતિહાર્યશું, જગમાં તું જયોરે લો, માં
જિં તાહરા વૃક્ષ અશોકથી, શોક દૂરે ગયોરે લો.

માં ૧

જિં જાનુ પ્રમાણુ ગીર્વાણુ, કુસુમ વૃષ્ટિ કરેરે લો, માં

જિં દિવ્યધ્વનિ સુર પૂરેકે, વાંસલીયે સ્વરેરે લો; માં

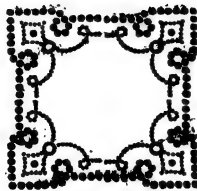
જિં ચામર કેરી હાર ચલંતી, એમ કહેરે લો, માં

જિં જે નમે અમ પદે તે ભવી, ઉર્ધ્વગતિ લહેરે લો.

માં ૨

જિં પાદપીઠ સિંહાસન, વ્યંતર વિરચિયેરે લો, માં
 જિં તિહાં ખેસી જિનરાજ, ભવિક દેશના દિયેરે લો; માં
 જિં ભામંડલ શિર પૂઠે, સૂર્ય પરે તપેરે લો, માં
 જિં નિરખી હરખેજેહ, તેહના પાતક ખપેરે લો. માં ૩
 જિં દેવહુંદુભિનો નાદ, ગંભીર ગાજે ઘણેરે લો, માં
 જિં ત્રણ છત્ર કહે તુજકે, ત્રિભુવન પતિપણેરે લો; માં
 જિં ઐઠકુરાઈ તુજકે, ખીજે નવિ ઘટેરે લો, માં
 જિં રાગી દેખી દેવ કે, તે ભવમાં જાટેરે લો. માં ૪
 જિં પૂજક નિદક દોયકે, તાહરે સમપણેરે લો, માં
 જિં કમઠ ધરણુપતિ ઉપર, સમચિત્ત તું જણેરે લો; માં
 જિં પશુ ઉત્તમ તુજ પાદ-પદ્મ સેવા કરેરે લો, માં
 જિં તેહ સ્વભાવે ભવ્ય કે, ભવસાથર તરેરે લો.

માં ૫

(૫)

સેવો ભવિષ્ય જિન ત્રેવીશમો, લાંછન નાગ વિખ્યાત;
જલધરસુંદર પ્રભુજીની દેહડી, વામા રાણીનો જાત.

સેં ૧

ચઉદ્દિશિ ઘોરઘટા ધનશું મલ્યો, કમઠે રચ્યો જલધાર;
મૂસલધારે જલ વરસે ઘણું, જલ થલનો નહિ પાર. સેં ૨
વહાલો મારો વડહેઠે કાઉસગ્ગ રહ્યો, મેરૂતણી પેરે ધીર;
ધ્યાન શુકલ તે મનમાં ધ્યાવતાં, ઉંચા ચડીયાં છે નીર.

સેં ૩

અચલ ન ચલીયા પ્રભુજી માહરા, પામ્યા પામ્યા
કેવલ નાણુ;

સમોવસરણ સુરકોડિ મલ્યા તિહાં, વાગ્યાં વાગ્યાં
જીત નિશાણુ. સેં ૪

નવકર ઉંચપણે પ્રભુ ઓપતા, અશ્વસેન રાયના નંદ;
પ્રગટ પરચો પૂરણ પાસજી, દીઠડે હોવે આનંદ. સેં ૫
એકશત વરસનું આઉખું લોગવી,

પામ્યા પામ્યા અવિચલ રિદ્ધિ;

બુધ શ્રી સુમતિવિજયગુરૂ નામથી,

રામ લહે વર સિદ્ધિ. સેં ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીની થોથ ભેડા-૩

(૧)

શ્રી પાસ જિણુંદા, મુખ પૂનમ ચંદા,
પદયુગ અરવિંદા, સેવે ચોસઠ ઈંદા;
લંછન નાગિંદા, બસ પાયે સોહંદા,
સેવે ગુણી વૃંદા, જેહથી સુખ કંદા. ૧

જનમથી વર ચાર, કર્મ નાસે અગ્યાર,
ઓગણીશ નિરધાર, દેવે કીધાં ઉદાર;
સવિ ચોત્રીશ ધાર, પુણ્યના એ પ્રકાર,
નભિયે નર નાર, જેમ સંસાર પાર. ૨

એકાદશ અંગા, તેમ ખારે ઉવંગા,
ષટ છેદ સુચંગા, મૂલ ચારે સુરંગા;
દશ પદ્મ સુસંગા, સાંભલો થઈ એકંગા,
અનુયોગ બહુ ભંગા, નંદી સૂત્ર પ્રસંગા. ૩

પાસે યક્ષ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો,
અડતાલીશ બસો, સહસ પરિવાર ખાસો;
સહુએ પ્રભુ દાસો, માગતા મોક્ષ વાસો,
કહે પદ્મ નિકાસો, વિમ્બના વૃંદ પાસો. ૪

(૨)

પાસજિણુંદા વામાનંદા, જળ ગરભે ફલી,
 સુપના દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મલી;
 જિનવર જાયા સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે,
 નેમિરાજ ચિત્ર વિસજી, વિલોકિત પ્રત લીએ. ૧
 વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા ધુર જિનપતિ,
 પાસને મલિલ ત્રયશત સાથે, ળીજ સહસે પ્રતી;
 ષટ સત સાથે સંયમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય જગધણી,
 અનુપમ લીલા જ્ઞાન રસીલા, દેખે મુજને ઘણી. ૨
 જિનમુખ દીઠી વાણી મીઠી, સુરતરૂ વેલડી,
 દ્રાખ વિહાસે ગઈ વનવાસે, પીલે રસ શેલડી;
 સાકર સેંતી તરણાં લેતી, મુખે પશુ આવતી,
 અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું, સુરવધૂ ગાવતી. ૩
 ગજમુખ દક્ષા વામન યક્ષા, મસ્તકે ફણાવલી,
 ચાર તે ખાંહી કચ્છપવાહી, કાયા જસ શામલી;
 ચઉકર પ્રોઢા નાગારૂઢા, દેવી પદ્માવતી,
 સોવન કાન્તિ પ્રભુગુણ ગાતી, વીર ઘરે આવતી. ૪

સકલ સુશસુર સેવે પાયા, નયરી વાણારસી નામ સોહાયા,
 અશ્વસેન કુલ આયા,
 દશને ચાર સુપન દીખલાયા, વામાદેવી માતાએ જાયા,
 લંછન નાગ સોહાયા;
 છપ્પન દિગકુમરી હુલરાયા, ચોસઠ ઇન્દ્રાસન ડોલાયા,
 મેરૂ શિખર નવરાયા,
 નીલવરણ તનુ સોહો કાયા, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ્વરરાયા,
 પાસ જિનેશ્વર ગાયા. ૧

વિદ્રુમ વરણા દોય જિથુંદા, દો નીલા દો ઉજ્જવલ ચંદા,
 દો કાલા સુખ કંદા,
 સોલો જિનવર સોવનવણી, શિવપુરવાસી શ્રી પરસન્ના,
 જે પૂજે તે ધન્ના;
 મહાવિદેહે જિન વિચરંતા, વીથે પૂરા શ્રી ભગવંતા,
 ત્રિભુવન તે અરિહંતા,
 તીરથ થાનક નામું એ શીષ, ભાવધરીને વિશ્વાવીશ,
 શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશ. ૨

સાંભળ સખરા અંગ અગીયાર, મન શુદ્ધે ઉપાંગજ બાર,
દશ પયજ્ઞા સાર,

છેદ ગ્રંથ વલી પટ વિચાર, મૂલ સૂત્ર બોલ્યા જિન ચાર,
નંદી અનુયોગદ્વાર;

પણ્યાલીસ જિન આગમ નામ, શ્રી જિન અરથે
ભાખ્યા ભમ, ગણુધર ગુંથે તામ,

શ્રીવિજયસેનસૂરીંદ વખાણે, જે ભવિકા નિજ ચિત્તમાં
બાણે, તસ ધર લક્ષ્મી આણે. ૩

વિભપુરમાં થાનક બાણી, મહિમા મ્હોટે તું મંડાણી,
ધરણેંદ્ર ધણીઆણી,

અહનિશ સેવે સુર વૈમાની, પરતો પૂરણ તું સપરાણી,
પૂરવ પુન્ય કમાણી;

સંઘચતુર્વિધ વિધન નિવારો, પાશ્વનાથની સેવા સારો,
સેવક પાર ઉતારો,

શ્રીવિજયસેનસૂરીશ્વરરાયા, શ્રીવિજયદેવગુરૂ
પ્રણુમી પાયા, રૂપભદ્રાસ ગુણ ગાયા. ૪

શ્રી મહાવીર સ્વામીના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

શ્રી સિદ્ધાર્થ નૃપ કુલ તિલો, ત્રિશલા જસ માત;
હરિ લાંછન તનુ સાત હાથ, મહિમા વિખ્યાત. ૧
ત્રીશ વરસ ગૃહવાસ છંડી, લીએ સંયમ ભાર;
બાર વરસ છન્નસ્થ માન, લહી કેવલ સાર. ૨
ત્રીશ વરસ એમ સવિ મલીએ, બહોંતેર આયુ પ્રમાણ;
દીવાલી દિન શિવ ગયા, કહે નય તે અણુખાણ. ૩

(૨)

સિદ્ધારથ સુત વંદિયે, ત્રિશલાનો બયો;
સત્રિયકુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો. ૧
શુગપતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા;
બહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિનેશ્વર રાયા. ૨
સુમાવિજય જિનરાયનાં એ, ઉત્તમગુણ અવદાત;
સાત બેલથી વણુંવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

શ્રી મહાવીર ક્ષામીના સ્તવનો. ૧૦

(૧)

શાસન નાયક શિવસુખ-દાયક જિનપતિ, મારાલાલ
 પાયક જસ સુસસુર, ચરણે નરપતિ; મારાલાલ
 સાયક કંદર્પ કેરાં, જેણે નવિ ચિત્ત ધર્યાં, મારા
 હાયક પાતક વૃંદ, ચરણ અંગીકર્યાં. મારા ૧
 ક્ષાયક ભાવે કેવલ, જ્ઞાનદર્શન ધરે, મારા
 જ્ઞાયક લોકાલોકના, ભાવશું વિસ્તરે; મારા
 ધાયક ધાતિકર્મ, મર્મની આપદા, મારા
 હાયક અતિશય પ્રાતિ-હાર્યાની સંપદા. મારા ૨
 કારક પદ્મ થયાં તુજ, આતમ તત્ત્વમાં, મારા
 ધારક ગુણ સમુદાય, સયલ એકત્વમાં; મારા
 નારક નર તિરિ દેવ, ભ્રમણથી હું થયો, મારા
 કારક જેહ વિભાવ, તેણે વિપરીત બયો. મારા ૩
 તારક તું ભવિજીવને, સમરથ મેં લલ્યો, મારા
 ઠારક કરુણારસથી, ક્રોધાનલ દહ્યો; મારા
 વારક જેહ ઉપાધિ, અનાદિની સહચરી, મારા
 કારક નિજગુણ રિદ્ધિ, સેવકને બરાબરી. મારા ૪
 જાણી એહવી સાંભલી, જિન આગમ તણી, મારા
 જાણી ઉત્તમ આશ, ધરી મનમાં ઘણી; મારા
 જાણી ગુણની તુજ પદ, પદની ચાકરી, મારા
 જાણી હેયડે હેજ, કંઈ નિજ પદ કરી. મારા ૫

(૨)

વીરજિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ નિવારીજી;
દેશના અમૃતધારા વરસી, પરપરિણતિ સર્વિ વારીજી.

વીં ૧

પાંચમે આરે જેહનું શાસન, દોય હજારને ચારજી;
યુગપ્રધાન સૂરીસર વહેશે, સુવિહિત મુનિ આધારજી.

વીં ૨

ઉત્તમ આચારજી મુનિ અલ્પજા, શ્રાવક શ્રાવિકા અચ્છજી;
લવણજલધિમાંહિ મીઠું જલ, પીવે શૃંગીમચ્છજી. વીં ૩
દશ અચ્છેરે દુષિત ભરતે, બહુ મતલેદ કરાલજી;
જિન કેવલિ પૂરવધર વિરહે, ક્ષણિસમ યંચમ કાલજી.

વીં ૪

તેહનું ઝેર નિવારણ મણિસમ, તુજ આગમ તુજ જિંમજી;
નિશિદ્ધીપક પ્રવહણ જિમ દરીયે, મર્યામાં સુરતરૂણજી.

વીં ૫

જૈનાગમ વક્તા ને શ્રોતા, સ્વાદવાદ શુચિ બોધજી;
કલિકાલે પણ પ્રભુ ! તુજ શાસન, વસ્તે છે અવિરોધજી.

વીં ૬

મહારે તો સુખમાથી દુષમા, અવસર પુન્યનિધાનજી;
ક્ષમાવિજય જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધિ

નિદાનજી. વીં ૭

(૩)

આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિધ્યાં સવે,
તું કૃપાકુંભ જો મુજ તુઠ્યો;
કલ્પતરુ કામઘટ કામઘેતુ મિલ્યો,
આંગણે અમીયરસ મેહ વૂઠ્યો.

આજ૦ ૧

વીર તું કુંડપુરનયર ભૂષણ હુઓ,
રાય સિદ્ધાર્થ ત્રિશલા તનૂજો;
સિંહ લંછન કનક વર્ણ કર સમ તનુ,
તુજ સમો જગતમાં કો ન દૂજો.

આજ૦ ૨

સિંહપરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહી,
આયુ બહોંતેર વરસ પૂર્ણ પાલી;
પુરી અપાપાયે નિષ્પાપ શિવવડૂ વર્યો,
તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી દીવાલી.

આજ૦ ૩

સહસ તુજ ચોદ મુનિવર મહાસંયમી,
સાહુણી સહસ છત્રીશ રાજો;
યક્ષ માતાંગ સિદ્ધામિકા વરસુરી,
સકલ તુજ ભવિકની ભીતિ ભાંજો.

આજ૦ ૪

તુજ વચનરાગ સુખસાગરે ઝીલતો,
પીલતો મોહ મિથ્યાત્વવેલી;
આવિયો ભાવિયો ધરમપથ હું હવે,
દીજિયે પરમપદ હોઈ બેલી.

આજ૦ ૫

સિંહ નિશદીહ ને હૃદયગિરિ મુજ રમે,
 તું સુગુણલીહ અવિચલ નિરીહો;
 તો કુમતરંગ માતંગના યૂથથી,
 મુજ નહિ કોઈ લવલેશ બીહો. આજ૦ ૬
 ચરણ તુજ શરણમે ચરણગુણનિધિ પ્રદ્યા,
 ભવતરણ કરણદમ શર્મ દાખો;
 હાથ નેડી કહે જશવિજય બુધ ઇશ્યું,
 દેવ નિજ ભુવનમાં દાસ રાખો. આજ૦ ૭

(૪)

(આમલકી કીડા વર્ણનગર્ભિત-સ્તવન.)

માતા ત્રિશલાનંદ કુમાર, જગતનો દીવોરે,
 મારા પ્રાણતણે આધાર, વીર ઘણું જીવોરે;
 આમલકી કીડાએ રમતાં, હાયો સુર પ્રભુ પામીરે,
 સુણને તે સ્વામી અંતરજામી, વાત કહું શીર નામીરે.
જગ૦ ૧

સુધર્મા દેવલોકે રહેતા, અમે મિથ્યાત ભરાણારે;
 નાગદેવની પૂજા કરતાં, શીર ન ધરી પ્રભુ આણારે.
જગ૦ ૨

એકદિન ઈંદ્ર સભામાં બેઠા, સોહમપતિ એમ બોલેરે;
ધીરજ બલ ત્રિભુવનનું નાવે, ત્રિશક્તિ બાલક તોલેરે.

જગ૦ ૩

સાચું સાચું સહુસુર બોલ્યા, પણ મેં વાત ન માનીરે;
કષ્ટિધરને લલ્લુ બાલક રૂપે, રમત રમીયો છાનીરે.

જગ૦ ૪

વર્ધમાન તુમ ધૈરજ મોટું, બલમાં પણ નહિ કાચુંરે;
ગિર્યાના ગુણ ગિર્યા ગાવે, હવે મેં જાણ્યું સાચુંરે.

જગ૦ ૫

એકજ મુદ્ધિ પ્રહારે મારું, મિથ્યાત્વ ભાગું જાયરે;
કેવલ પ્રગટે મોહરાયને, રહેવાનું નહિ થાયરે. જગ૦ ૬
આજ થકી તું સાહિબ મારો, હું છું સેવક તાહરોરે;
ક્ષણ એક સ્વામી ગુણ ન વિસાઈ, પ્રાણથકી તું પ્યારોરે.

જગ૦ ૭

મોહ હરાવે સમકિત પાવે, તે સુર સ્વર્ગ સિધાવેરે;
મહાવીર પ્રભુ નામ ધરાવે, ઈંદ્રસભા ગુણ ગાવેરે.

જગ૦ ૮

પ્રભુ મલપંતા નિજ ઘર આવે, સરખા મિત્રે સોહાવેરે;
શ્રી શુભચીરનું મુખડું નીરખી, માતાજી સુખ
પાવેરે. જગ૦ ૯

(૫)

નારે પ્રભુ નહિ માનું, નહિ માનું અવરની આણ, નારે૦
 માહરે તાહરું વચન પ્રમાણ-નારે પ્રભુ૦ એ આંકણી૦
 હરિ હરાદિક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગ માંયરે;
 ભામિની ભ્રમર ભૃકુટિએ ભૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાય.
 નારે૦ ૧

કેઈક રાગી ને કેઈક દેખી, કેઈક લોભી દેવરે;
 કેઈક મદ્દ માયાના ભરીયા, કેમ કરીએ તસ સેવ.
 નારે૦ ૨

મુદ્રા પણ તેહમાં નવિ દીસે પ્રભુ, તુજ માંહેલી તિલ
 માત્રરે;
 જે દેખી દીલડું નવિ રીઝે, શી કરવી તસ વાત. નારે૦ ૩
 તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, તું જીવ જીવન આધારરે;
 રાત દિવસ સુપનાંતર માંહિ, તું મારે નિરધાર.

નારે૦ ૪
 અવગુણ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કરીને નિહાલરે;
 જગખંધવ એ વિનતિ મારી, મારાં ભવોભવનાં
 હુંખ ટાલ. નારે૦ ૫

ચોવીશમા પ્રભુ ત્રિભુવન સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદરે;
 ત્રિશદ્ધાજીના નાનડીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિહિ આણુંદ.
 નારે૦ ૬

સુમતિવિજય કવિરાયનોરે, રામવિજય કરજોડરે;
 ઉપકારી અરિહંતજી માહરા, ભવો ભવના ખંધ છોડ.
 નારે૦ ૭

(રાગ સારંગ-માતા માઝદેવીના નંદ-એ દેશી.)

મહેં તો નજીક રહેશ્યાંજી, મોરારે સાહેબની મહેં તો
 સેવા કરશ્યાંજી,
 સાહેબની સેવામાં રહેશ્યાં, કરશ્યાં સુખદુઃખ વાત;
 આણી વહેશ્યાં શિવસુખ લહેશ્યાં, તજશું દુરગતિ સાથ.
 મહેં તો ૦ ૧

સિદ્ધારથ રાબનો નંદન, ત્રિશલાદેવી માય;
 ચોવીશમા જિનના ગુણ ગાતાં, નિર્મલ કરશું કાય.
 મહેં તો ૦ ૨

બેને મંડી છને છંડી, બોલાવીશું બાર;
 પંદર જણને પાસ ન પડશું, તેરને દેશું માર.
 મહેં તો ૦ ૩

બે પાંચ સત્તાવીશ ધરશું, બેંતાલીશે શુદ્ધ;
 તેત્રીશ ને ચોરાશી ટાલી, કરશું આતમ શુદ્ધ.
 મહેં તો ૦ ૪

ચાર પાંચ સાત આઠ હણીને, નવશું ધરશું નેહ;
 દશ પોતાના દોસ્ત કરીને, એકને દેશું છેહ.
 મહેં તો ૦ ૫

સત્તર પાલી અઢાર અબુઆલી, ખાંધીશું ખાવીશ;
ત્રેવીશ જણને દુર કરીને, ચિત્ત ધરશું ચોવીશ.

મહે' તો ૦ ૬

ચારમાંથી બે પરિહરશું, બેનો આદર કરશું;
એમ જિનની આણા વહીને, ભવસાયરને તરશું.

મહે' તો ૦ ૭

અંગ વિનાનો સંગ ન કરીએ, તરીએ ભવજલ તીર;
ઉદયરત્ન કહે ત્રિશલાનંદન, જયજય શ્રી
મહાવીર. મહે' તો ૦ ૮

(૭)

(સમવસરણુ વર્ણન મર્મિત-સ્તવન.)

(વંદના વંદના વંદનારે જિનરાજકું સદામોરી વંદના-એ દેશી.)

એકવાર વચ્છ દેશ આવજો, જિણુંદણ !

એકવાર વચ્છદેશ આવજો,
જયંતિને પાય નમાવજો, જિણુંદણ ! એકવાર૦વળી સમવસરણુ દેખાવજો. જિણુંદણ ! એકવાર૦ ૧
સમવસરણુ શોભા જે દીઠી, ક્ષણ ક્ષણ સાંભરી આવશે;
જિ૦

ભૂતલ સુગંધી જલ વરસાવે, કુલના પગર ભરાવશે.

જિ૦ ૨
કનક રતનનો પીઠ કરીને, ત્રિગઠાની શોભા રચાવશે; જિ૦
રૂપાનો ગઢને કનક કોસીસાં, વચ્ચે વચ્ચે રતન જડાવશે.જિ૦ ૩
ચણગઠે મણિના કોસીસાં, અઘમગ જયોતિ દીપાવજો;
જિ૦ચાર દુવારે એંસી હબારા, શિવ સોપાન ચડાવજો. જિ૦ ૪
દેવ ચારે કર આયુધધારી, દ્વારે ખડા કરે ચાકરી; જિ૦
દૂર પાસથી એક સમયે વાંદે, જયંતિને લઘુ છોકરી.

જિ૦ ૫

સહસ યોજન ધ્વજ ચાર તે ઉંચા,

તોરણ આઠ ગઉ વાવડી; જિં

મંગળ આઠને ધૂપ ઘટાડી,

કુલ માળા કર કુટડી.

જિં ૬

આઠ સુરી ખીજે ગઠ દ્વારે,

રચણ ગઠે ચઉ દેવતા; જિં

ભતિ વેર છંડી પશુ પંખી,

તુજ પદ કમલને સેવતા.

જિં ૭

પંચ વરણમયી જલ થલ કેરા,

કુલ અમર વરસાવતા; જિં

પરપદા સાત તે ઉપર બેસે,

મુનિ નર નારી દેવતા.

જિં ૮

આવશ્યક ટીકાયે પણ ઉત્તર,

થાયે ન કુસુમ કિલામણી; જિં

સાધવી વૈમાનિકની દેવી,

ઉભી સુણે હોય ચૂરણી.

જિં ૯

ખત્રીશ ધનુષ અશોક તે ઉંચો,

આમર છત્ર ધરાવળે; જિં

ચઉ મુખ રચણ સિંહાસન બેસી,

અમૃત વયણાં સુણાવળે.

જિં ૧૦

ધર્મચક્ર લામંડલ તેજે,

મિથ્યા તિમિરે હરાવજે; જિં

ગણધર વાણી જળ અમે સુણીએ,

તવ દેવછંદે સુહાવજે.

જિં ૧૧

દેવતાસુર કવિ સાચું બોલે,

જિહાં જાશે તિહાં આવશે; જિં

રંભાદિક અપચ્છરની ટોલી,

વંદી નમી ગુણ ગાવશે.

જિં ૧૨

અંતરજામી દૂરે વિચરે,

અમ ચિત્ત ભીંજ્યું જ્ઞાનશું; જિં

હૃદયથડી દૂરે જો જાઓ,

તો સાચું કરી માનશું.

જિં ૧૩

સુલસાદિક નવ જિનપદ દીધાં,

અમશું અંતર એવડો; જિં

વીતરાગ જો નામ ધરાવો,

સહુને સરિખા ત્રેવડો.

જિં ૧૪

જ્ઞાન નજરથી વાત વિચારો,

રાગ દશા અમ રૂચડી; જિં

સેવક રાગે સાહિબ રીઝે,

ધન ધન ત્રિશલા માવડી.

જિં ૧૫

તુમ વિણ સુરપતિ સઘળા તુસે,
 પણ અમે આમણુદુમણા; જિં
 શ્રી શુભવીર હજુરે રહેતાં,
 ઓચ્છવ રંગ વધામણાં,

જિં ૧૬

(૮)

(જન્મ કુંડલી વિચાર ગર્ભિત.)

(દુનીયાકે સાંધ મેખી સેવક તોરા પાયકા-એ દેશી.)

સેવધિ સંચઉ ઘેરિયાં, અલખેલે સાંધ,
 કયુંરે લગાઓ અતિ ખેરિયાં-એ આંકણીં
 દિયે ખિના ન ચલે, છોડ ન પીછે વલે,
 ખાખત આપ ઉછેરિયાં; અલખેં કયુંં
 ભાગ્ય અતુલ ખલી, માગત અટકલી,
 જન્મ ખલી ગ્રહ ચારિયાં. અલખેં કયુંં ૧
 સંવત પાસ ઇશ, દોશત અડતાલીશ,
 ઉજ્જલ ચૈતર તેરશે; અલખેં કયુંં
 સાઠ ઘડી ન ઉણી, ઉત્તરા ફાલગુણી,
 મંગલવાર નિશા વસે. અલખેં કયુંં ૨

સિદ્ધિયોગ ઘડી, પત્રર ચારે ચરી,

વેલા મુહૂરત ત્રેવીશમે; અલખેં કયું
લગ્ન મકર વહે, સ્વામી જનમ લહે,

જીવ સુખી સહુ તે સમે. અલખેં કયું ૩
ત્રિશલા રાણીયે જાયો, દેવ દેવીએ ગાયો,

સુત સિદ્ધારથ ભૂપકો; અલખેં કયું
મંગલ કેતુ લગને, રવિ બુધ ચોથે લવને,
દશમે શનિશ્ચર ઉંચકો. અલખેં કયું ૪

પંચમે જીવ રાહુ, સાતમે વેદ સાહુ,
કેન્દ્રભુવન અહ મંડલી; અલખેં કયું
ભાગ્યભુવન શશી, શુક સંતાન વસી,

મેઘ ધુઆ એક વિજલી. અલખેં કયું ૫
ચંદ્રદશા વિપાકી, માસ ભુવન બાકી,

જન્મ દશા શનિ સંજમી; અલખેં કયું
ગુરૂ મહા દશામે, કેવલજ્ઞાન પામે,

તા મુખ વાની મેરે દિલ રમી. અલખેં કયું ૬
થાવર વિગલમે, કાલ અનંત ભમે,

મેંલી નિકલિયા સાથમે; અલખેં કયું
નારક તિરિગતિ, સુખ ન એક રતિ,

કાલ નિગમિયો અનાથમે. અલખેં કયું ૭

બહોત મેં નાચ નચે, ચિહું ગતિ ચોક ગિચે,
 નેકિ ન મિલિએ નાચણ; અલખેં કયું
 પોત પ્રકાશ દિચે, આશ નિરાશ કિચે,
 અલગ કિયા મેં આજથી. અલખેં કયું ૮
 માનવ ગણ લહી, તુમ સનમુખ રહી,
 ખેર ખેર શિવ માગતે; અલખેં કયું
 ખાત ન ઓર કહું, લિયા ખિના ન રહું,
 ખાલ હલ્યો રસ લાગતે. અલખેં કયું ૯
 નાચ નજર કરી, ખેર ન એક ઘડી,
 સદા મગન સુખ લહેરસેં; અલખેં કયું
 મંગલ તૂરવરા, ગાવત અપછરા,
 શ્રી શુભવીર પ્રભુ મહેરસેં. અલખેં કયું ૧૦

(૯)

(જિનજી મુજ પાપીને તાર-એ દેશી.)

કોડી ગમે ગુન્હા કર્યાજી, વિષય થયો લયલીન;
 તે બગસીસ હવે કરોજી, અરિહંત વીર ! અમીન.
 જિનેસર ! શાસનનો શણગાર-
 ઓલંગીયા ઓલંભડેજી, મત આણો મનરીશ;
 જે પુઠે સરજ્યા સદાજી, જંપે ઈમ જગદીશ.

જિને૦ :

લળી લળી લટકે પાયે પડુંજી, વળી વળી વિનવું એહ
 સમકિત ચિત્ત તિમશું મલ્યોજી, મત મુકાવો તેહ.

જિ૦ :

કહો કેહી પરે ફીજીયેજી, બહાલો તું વીતરાગ;
 ભગતે કાંઈ ન રંજીયેજી, લાલચનો શો લાગ. જિ૦૧
 ધ્યાતા દાતા ધન તણોજી, ત્રાતા તું જિનરાય;
 કેવળ લક્ષ્મી વર કરોજી, મેઘવિજય ઉવજ્જાય.
 જિનેસર ! શાસનનો શણગાર-

વંદુ વીરજિનેસર રાયા, વર્ધ્ધમાન સુખદાયાળુ;
શાસન નાયક જોડ કહાયા, જગ જસવાદ સવાયાળુ.

વં ૧

હરિલંછન કંચનવન કાયા, સિદ્ધારથ નૃપ તાયાળુ;
સિદ્ધારથ થયા કમં ખપાયા, ત્રિશલા રાણી માયાળુ.

વં ૨

લઘુ વયથી જોણે મેરૂ ચલાયા, વીરવેતાલ હરાયાળુ;
હુદ્દર મોહજોડ જીતીને, જ્યોતિમેં જ્યોતિ મિલાયાળુ.

વં ૩

જસ શાસનથી ખટ દ્રવ્ય પાયા, સ્યાદવાદ સમજાયાળુ;
અભિનવ નંદન વનની છાયા, દર્શનજ્ઞાન ઉપાયાળુ.

વં ૪

જસ વજીર છે ગૌતમરાયા, લખિધનિધાન મન ભાયાળુ;
ન્યાયસાગર પ્રભુના ગુણગાયા, સુજસ સુખોધ

સવાયાળુ. વં ૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીની થોય જોડા-૪

(૧)

જય જય ભવિહિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ,
 સુર નરના નાયક, જેહની સારે સેવ;
 કર્ણભારસ કંદો, વંદો આણુંદ આણી,
 ત્રિશલા સુત સુંદર, ગુણમણિ કેરો ખાણી. ૧

જસ પંચ કલ્યાણક, દિવસ વિશેષ સુહાવે,
 પણુ થાવર નારક, તેહને પણુ સુખ થાવે;
 તે રચવન જનમ વ્રત, નાણુ અને નિર્વાણુ,
 સવિ જિનવર કેરાં, એ પાંચે અહિંઠાણુ. ૨

જિહાં પાંચ સમિતિ યુત, પંચ મહાવ્રત સાર,
 જેહમાં પરકાશ્યા, વલિ પાંચે વ્યવહાર;
 પરમેષ્ઠિ અરિહંત, નાથ સર્વજ્ઞને પાર,
 એહ પંચ પદે લલ્યો, આગમ અર્થ ઉદાર. ૩

માતાંગ સિદ્ધાઈ, દેવી જિનપદ સેવી,
 દુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ, જે ટાલે નિતમેવી;
 શાસન સુખદાઈ, આઈ સુણો અરદાશ,
 શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણુ, પૂરો વંછિત આશ. ૪

(૨)

શાસન નાયક વીરજીએ, પામી પરમ આધાર તો,
રાત્રિ ભોજન મત કરો એ, જાણી પાપ અપાર તો;
ધ્રુવડ કાગને નાગના એ, તે પામે અવતાર તો,
નિયમ નોકારશી નિત્ય કરો એ, સાંજે કરો ચોવિહાર
તો. ૧

વાસી બોળ ને રિંગણાં એ, કંદમૂળ તું ટાલ તો,
ખાતાં ખોટ ઘણી કહી એ, તે માટે મત વાલ તો;
દાયા દુધ દહિં છાશમાં એ, કઠોળ જમવું વાર તો,
રૂપભાદિક જિન પુજતાં એ, રાગ ધરે શિવનાર તો. ૨
હોલી બજેવ ને નોરતાં એ, પીપળે પાણી મરેડ તો,
શીલ સાતમનાં વાસી વડાંએ, ખાતાં મોટી ખોડ તો;
સાંભળી સમકિત દઢ કરોએ, મિથ્યા પર્વ નિવારતો,
સામાયિક પડિશ્કમણું નિત્ય કરો એ, જિનવાણી

જગસાર તો. ૩

ઋતુવંતી અડકે નહિ એ, ન કરે ઘરનાં કામ તો,
તેહના વંછિત પૂરશે એ, દેવી સિદ્ધાયિકા નામ તો;
હિત ઉપદેશે હર્ષ ધરો એ, કોઈ ન કરશે રીશ તો,
કીર્તિકમળા પામશે એ, જીવ કહે તસ શિશ તો. ૪

ગંધારી મહાવીર જિણુંદા, જેને સેવે સુરનર ઇંદા,
 દીઠે પરમાનંદા,
 ચૈતરસુદિતેરસદિન જાયા, છપ્પન દિગકુમરી ગુણ ગાયા,
 હરખ ધરી હુલરાયા;
 ત્રીશ વરસ પાલી ધરવાસ, માગશર વદ દશમી વ્રત જાસ,
 વિચરે મન ઉલ્લાસ,
 એ જિન સેવો હિતકર જાણી, એહથી લહીએ શિવપટરાણી,
 પુન્યતણી એ ખાણી. ૧
 રિખલ જિનેશ્વર તેર ભવસાર, ચન્દ્રપ્રભુ ભવ આઠ ઉદાર,
 શાન્તિ કુમાર ભવ ખાર,
 મુનિસુવ્રત ને નેમકુમાર, તે જિનના નવ નવ ભવ સાર,
 દશ ભવ પાર્શ્વકુમાર;
 સત્તાવીશ ભવ વીરના કહીએ, સત્તરજિનના ત્રણત્રણ
 લહીએ; જિન વચને સદહીએ,
 ચોવીશ જિનનો એહ વિચાર, એહથી લહીએ ભવનો પાર,
 નમતાં જય જયકાર. ૨

વૈશાખ સુદ દશમી લહી નાણ, સિંહાસન યેઠા વર્ધમાન,
 ઉપદેશ દે પ્રધાન,
 અગ્નિપુણે હવે પર્વદા સુણીએ, સાધવી વૈમાનિક સ્ત્રી
 ગણીએ, મુનિવર ત્યાંહિજ ભણીએ;
 વ્યંતર જ્યોતિષી ભુવનપતિ સાર, એહનો નૈઋત્ય
 પુણે અધિકાર, વાયવ્ય પુણે એની નાર,
 ઇશાને સોહીએ નરનાર, વૈમાનિકસુર થઈ પર્વદા ખાર,
 સુણે જિનવાણી ઉદાર. ૩
 ચક્ષેસરી અજિયા દુરિયારિ, કાલી મહાકાલી મનોહારી,
 અચ્યુત સંતા સારી,
 જવાલા સુતારયા અસોયા, સિરિવત્સા વર ચંડા માયા,
 વિજયાંકુસી સુખદાયા;
 પત્નિ નિવ્વાણી અચ્યુતા ધરણી, વૈરૂદત્ત ગંધારી
 અધહરણી, અંબા પઉમા સુખકરણી,
 સિદ્ધાઈ શાસન રખવાલી, કનકવિજય બુધ
 આનંદકારી, જસવિજય જયકારી. ૪

વીર જગપતિ જન્મજ થાવે, નંદન નિશ્ચિત શિખર રહાવે,
 આઠ કુમારી ગાવે,
 અડ ગજદંતા હેઠે વસાવે, રૂચક ગિરિથી છત્રીશ જાવે,
 દ્વીપ રૂચક ચઉ ભાવે;
 છપ્પન દિગકુમરી હુલારાવે, સૂતી કરમ કરી નિજધર
 પાવે, શક સુધોષા વળાવે,
 સિહનાદ કરી જ્યોતિષી આવે, ભવન વ્યંતર શંખ પડહે
 મિલાવે, સુરગિરિ જન્મ મદહાવે. ૧

રૂપભ તેર શશિ સાત કહીજે, શાંતિનાથ ભવ ખાર સુણીજે,
 મુનિસુમત નવ કીજે,
 નવ નેમીશ્વર નમન કરીજે, પાસ પ્રભુના દશ સમરીજે,
 વીર સત્તાવીશ લીજે;
 અજિતાદિક જિન શેષ રહીજે, ત્રણ ત્રણ ભવ સઘલે
 ઠવીજે, ભવ સમકિતથી ગણીજે,
 જિનનામ ખંધ નિકાચિત કીજે, ત્રીજે ભવ તપ ખંતી
 ધરીજે, જિનપદ ઉદયે સીઝે. ૨

આચારાંગ આદે અંગ અગ્યાર, ઉવવાઇ આદે ઉપાંગ તે
 ખાર, દશ પયત્તા સાર,
 છ છેદ સૂત્ર વિચિત્ર પ્રકાર, ઉપગારી મૂલ સૂત્ર તે ચાર,
 નંદી અનુયોગદ્વાર;
 એ પીસ્તાલીશ આગમ સાર, સુષુતા લહીયે તત્ત્વ ઉદાર,
 વસ્તુસ્વભાવ વિચાર,
 વિષય ભુજંગિની વિષ અપહાર, એ સમો મંત્ર ન કો
 સંસાર, વીરશાસન જ્યકાર. ૩
 નકુલ બીજેર દોયકર ઝાલી, માતાંગ સુર શ્યામ કાન્તિ
 તેજલી, વાહન ગજ શુંઢાલી,
 સિંહ ઉપર બેઠી રઢીયાલી, સિદ્ધાયિકા દેવી લટકાલી,
 હરિતાલા ચાર ભુજલી;
 પુસ્તક અભયા જિમણે ઝાલી, માતુલિંગને વીણા રસાલી,
 વામ ભુજ નહિ ખાલી,
 શુભ ગુરુ ગુણ પ્રભુ ધ્યાન ઘટાલી, અનુભવ નેહશું
 દેતી તાલી, વીર વચન ટંકશાલી. ૪

સામાન્ય તીર્થંકરોનાં ચૈત્યવંદન. ૫

(૧)

જય જય શ્રી જિનરાજ ! આજ, મલીઓ મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અકલંક રૂપ, જગ અંતરજામી. ૧

રૂપારૂપી ધર્મદેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ ચેતન અચિત્ય, શિવલીલા પામી. ૨

સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધિ વર બુદ્ધ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઋદ્ધ. ૩

કાળ બહુ સ્થાવર ગ્રહો, ભમિયો ભવમાંહી;
વિકલેન્દ્રિય એળે ગયો, સ્થિરતા નહિ કયાંહી. ૪

તિર્થંચ પંચેન્દ્રિયમાંહી દેવ ! કર્મે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિસણુ નવિ પાયો. ૫

એમ અનંત કાલે કરીએ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મલ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ૬

(૨)

અરિહંત નમો લગવંત નમો, પરમેસર શ્રીજિનરાજ
નમો;

પ્રથમ જિનેસર પ્રેમે પેખત, સિધ્યાં સધળાં કાજ નમો.

અં ૧

પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો;

અજર અમર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચન જલધિ-

મયંક નમો. અં ૨

તિહુયણુ ભવિયણુ જનમનવંછિય-પૂરણુ દેવરસાલ
નમો;

લળી લળી પાય નમું હું લાલે, કરજોડી ત્રિકાલ નમો.

અં ૩

સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગજન સજ્જન-નયનાનંદન દેવ નમો;

સકલ સુરાસુર નરવર નાયક, સારે અહનિશ સેવ નમો.

અં ૪

તું તીર્થંકર સુખકર સાહિબ, તું નિષ્કારણ બંધુ નમો;

શરણાગત ભવિને હિતવત્સલ, તુંહિ કૃપારસસિધુ નમો.

અં ૫

કેવલજ્ઞાનાદર્શે દર્શિત, લોકાલોક સ્વભાવ નમો;

નાશિતસકલકલંકકલુષગણુ-હરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો.

અં ૬

જગ ચિંતામણિ જગગુરુ જગહિત-કારક જગજનનાથ
નમો;

ધોરઅપારભવોદધિતારણ, તું શિવપુરનો સાથ નમો.
અં ૭

અશરણ શરણ નિરાંગી નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ
નમો;

બોધિ દીયો અનુપમ દાનેસર, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ
નમો. અં ૮

(૩)

પરમાનંદ પ્રકાશ ભાસ, ભાસિત ભવ કીલા;
લોકાલોકને લોકવે, નિત એહવી લીલા. ૧

ભાવ વિભાવ પણે કરી, જેણે રાખ્યો અલગો;
તકપરે પય મેળવી, તેહ થકી નવિ વલગો. ૨

તેણી પરે આતમ ભાવને એ, વિમલ કર્યો જેણે પુર;
તે પરમાતમ દેવનું, દિન દિન વધતું નુર. ૩

નામે તો જગમાં રહ્યો, થાપના પણ તિમહી;
દ્રવ્યે ભવમાંહે વસે, પણ ન કળે કિમહી. ૪

ભાવ થકી સવિ એકરૂપ, ત્રિભુવનમેં ત્રિકાલે;
તે પારંગને વંદીએ, ત્રિહું યોગેં સ્વભાલે. ૫

પાલે પાવન ગુણ થકીએ, યોગ ક્ષેમંકર જેહ;
જ્ઞાનવિમલ દર્શન કરી, પૂરણ ગુણ મણિ ગેહ. ૬

(૪)

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રણમીજે ભાવે;
 સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ બાવે. ૧
 આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીશ ઉવજાયા;
 સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખ થાય. ૨
 અષ્ટોત્તર સય ગુણમલી એ, ઇમ સમરો નવકાર;
 ધીરવિમલ પંડિત તણો, નય પ્રણમે નિત્ય સાર. ૩

(૫)

તુજ મૂરતિને નિરખવા, મુજ નયણાં તરસે;
 તુજ ગુણગણને બોલવા, રસના મુજ હરષે. ૧
 કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગપદ કરસે;
 તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરસે. ૨
 એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોહો જોય;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રણ સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય. ૩

શ્રી સામાન્ય તીર્થ કરના સ્તવનો. ૧૦

(૧)

(જગપતિ નાયક નેમિજિથુંદ-એ દેશી.)

જિનપતિ લવતરૂ ભંગ સમીર, ગુણમણિ મકરાકર ભલો;
 જિં ભીમમોહકરિકુંભ, લેદવા સિંહ તે ગુણનીલો. ૧
 જિં ભવદવ ઉપશમ મેઘ, પાપ પંક દૂરે કરૂ;
 જિં પદકજ નમિયે સ્વામી, અમલ કલાનો આગરૂ. ૨
 જિં પાપપડલ હિમપૂર, હરવા સૂર્ય પરે તપે;
 જિં બુદ્ધિ સિદ્ધિનો ગેહ, તુજને સહુ સુરનર જપે. ૩
 જિં માયા વેલીનો દાહ, દારૂણ દાવાનલ જયો;
 જિં સિદ્ધિ કમલ વરભૂંગ, ઉત્તમ કુલ માંહી થયો. ૪
 જિં ભવ તારણ તું દેવ, નારક વારક પ્રભુ જાણીયે;
 જિં રામાસંગ વિરક્ત, કરૂણારસ મન આણીયે. ૫
 જિં અચલ અસંગ નિરીહ, નિષ્કારણ ઉપગારીયો;
 જિં ગરૂડરાગનાગ સ્વામી, લોભ સાયર ચુલુકારીયો. ૬
 જિં કુનય કુસંગ કુવાસ, હાસ મત્સર નગ દારણો;
 જિં જનમ જરા રોગ શોક, મરણ મોહરિપુ મારણો. ૭
 જિં સાયરસમ ગંભીર, ભવ વિરહો મુજ આપીએ;
 જિં સેવક જાણી સ્વામી, સાંસારિક દુઃખ કાપીએ. ૮
 જિં સ્તવના કરે સુરરાય, પ્રણમે પાપ જિનેસરૂ;
 જિં ઉત્તમવિજયનો શિષ્ય, પદ્મવિજય કહે
 સુખકરૂ. ૯

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહિ અનોપમ કંદરે;
 તું કૃપારસ કનક કુંભો, તુંહિ જિણુંદ મુણીંદરે. ૧
 પ્રભુ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ ધરતા ધ્યાનરે;
 તુજ સરૂપી જે થયા તેણે, લઘું તાહરં તાનરે. પ્ર૦ ૨
 તુંહિ અલગો ભવ થકી પણ, ભવિક તાહરે નામરે;
 પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચરિજ ઠામરે. પ્ર૦ ૩
 જન્મ પાવન આજ માહરો, નિરખીયો તુજ નૂરરે;
 ભવોભવ અનુમોદના જે, હુઓ આપ હજૂરરે. પ્ર૦ ૪
 એક માહરો અખય આતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશરે;
 તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કરં તાસ નિવેશરે. પ્ર૦ ૫
 એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનંતનો વાસરે;
 એમ કરી તુજ સહજ મીલત, હુએ જ્ઞાન પ્રકાશરે.

પ્ર૦ ૬

ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકે, એકી ભાવ હોયે એમરે;
 એમ કરતાં સેવ્ય સેવક, ભાવ હોયે ખેમરે. પ્ર૦ ૭
 શુદ્ધ સેવા તાહરી જો, હોય અચલ સ્વભાવરે;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવરે.

પ્ર૦ ૮

(૩)

મનમાં આવજોરે નાથ, હું થયો આજ સનાથ.

મન૦

જય જિનેશ નિરંજણો, લંજણો લવહુઃખ રાશ;
રંજણો સવિ ભવિચિત્તનો, મંજણો પાપનો પાશ.

મન૦ ૧

આદિ બ્રહ્મ અનુપમ તું, અબ્રહ્મ કીધાં દૂર;
લવબ્રમ સવિ ભાંજી ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સનૂર.

મન૦ ૨

૧વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;
તિહાં લગે તુમ પદકમલની, સેવના રહેજો એ ટેવ.

મન૦ ૩

યદ્યપિ તુમે અતુલબલી, યશવાદ એમ કહેવાય;
પણ કબજે આવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય.

મન૦ ૪

મન મનાવ્યા વિણ માહરું, કેમ બંધનથી છુટાય;
મનવંછિત દેતાં થકાં કાંઈ, પાલવડો ન ઝલાય. મન૦૫
હઠ બાલનો હોય આકરો, તે લહો છો જિનરાજ;
ઝાઝું કહાવ્યે શું હોવે, ગિફઆ ગરીબ નિવાજ. મન૦૬
જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો, સવિ ભવિક મનના ભાવ;
તો અક્ષયસુખ લીલા દિયો, જિમ હોવે સુજશ જમાવ.

મન૦ ૭

૧-વીતરાગ ભાવના આવરી-ધતિ પ્રત્યન્તરે.

આજ મહારા પ્રભુજી સ્હામું જીઓને,

સેવક કહીને બોલાવોરે;

એટલે હું મનગમતું પામ્યો, રૂઠડાં બાલ મનાવો.

મોરા સાંધરેં આજં ૧

પતિતપાવન શરણાગતવચ્છલ,

એ જશ જગમાં ચાવો રે;

મન મનાવ્યા વિણ નવિ મુકું, એહિજ માહરો દાવો.

મોં આં ૨

કબજે આવ્યા સ્વામી હવે નહિ છોડું,

જિહાં લગે તુમ સમ થાવો રે;

જો તુમ ધ્યાનવિના શિવ લહિએ, તેહીજ દાવ બતાવો.

મોં આં ૩

મહાગોપ ને મહાનિર્યામક, એવા એવા બિરૂદ ધરાવો રે;

તો શું આશ્રિતને ઉદ્ધરતાં, ઘણું ઘણું શું કહેવરાવો.

મોં આં ૪

જ્ઞાનવિમલગુરૂનો નિધિ મહિમા, મંગલ એહિ વધાવોરે;

અચલ અભેદપણે અવલંબી, અહનિશ એહિ દિલ

ધ્યાવો. મોં આં ૫

(૫)

(સિદ્ધારથ રાજા કુલ તિલોએ-એ દેશી.)

શ્રી જિનવરને વંદનાએ, કરતાં લાલ અનંત તો,
સ્વામી સોહામણા એ, ભવ ભયનાં દુઃખ ભાંજવા એ;
સમરથ તુમે ગુણવંતતો. સ્વામીં ૦

તારક તુમ સમ કોઈ, ન દીઠો ભૂતલે એ-આંકણીં ૧
તુમે ઉપકાર ઘણાં કર્યાં એ, કહેતાં નાવે પાર તો;
આ સંસાર બિહામણો એ, ઉતારો તસ પાર તો.

સ્વામીં ૦ ૨
જાણુ કને શું યાચિયે એ, જે જાણે વિણુ કહ્યે વાતતો;
પણુ એમ કહે માગ્યાવિના એ, નવિ પીરસે નિજ
માત તો. સ્વામીં ૦ ૩

તે માટે હું વિનવું એ, આપો તુમ પદ સેવ તો;
ઢીલ કિશી કરો એવડી એ, દાયક છો સ્વયમેવ તો.
સ્વામીં ૦ ૪

જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા એ, શુભ અનુબંધી જાણુ તો;
અધિક હુવે હુવે આજથી એ, પ્રભુ તુમ વચન
પ્રમાણુ તો. સ્વામીં ૦ ૫

જિણુંદા ! વહે દિન કયું ન સંભારે,
સાહિબ તુમહ અમ્હ સમય અનંતો;

એકઠા ઇણે સંસારે. જિં ૧
આપ અજર અમર હોઈ બેઠે, સેવક કરીય કિનારે;
મોટા જેહ કરે તે છાજે, તિહાં કુણુ તુમ્હને વારે. જિં ૨
ત્રિભુવન ઠકુરાઈ અળ પાઈ, કહો તુમ્હ હો કુણુ સારે;
આપ ઉદાસ લાવમેં આર્યે, દાસકું કયું ન સુધારે. જિં ૩
તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ જે ચિત્ત ધારે;
યાહિ હેતુ જે આપ સ્વલાવે, લવજલ પાર ઉતારે.

જિં ૪

જ્ઞાનવિમલ ગુણુ પરમાનંદે, સકલ સમીહિત સારે;
બાહ્ય અભ્યંતર ઇતિ ઉપદ્રવ, અરિયાણુ દૂર નિવારે.

જિં ૫

(મેરે સાહિબ તુમહિ હો પ્રભુ પાસ જિથુંદા-એ દેશી.)

જળ જિનરાજ કૃપા હોવે, તળ શિવસુખ પાવે;
 અક્ષય અનોપમ સંપદા, નવનિધિ ઘરે આવે. જળ૦ ૧
 એસી વસ્તુ ન જગતમાં, જિનસમતા આવે;
 સુરતરૂ રવિશશી પ્રમુખ જે, જિન તેજે છીપાવે. જળ૦ ૨
 જન્મ જરા મરણા તણા, દુઃખ દુરિત શમાવે;
 મનવનમાં જિનધ્યાનનો, જલધર વરસાવે. જળ૦ ૩
 ચિંતામણિ રચણે કરી, કુણ કાગ ઉડાવે;
 મૂરખ કુણ જિન છોડીને, અવરાકું ધ્યાવે. જળ૦ ૪
 ઇલી લમરી સંગથી, લમરી પદ પાવે;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ધ્યાનથી, જિનસમતા આવે. જળ૦ ૫

(૮)

મેરે સાહિબ તુમહડિ હો, જીવન આધારા;

પાર ન આવે સમરતાં, તુમહ ઉપગારા. મેરે૦ ૧
દૂર કરે દુઃખ વિશ્વકો, વરષતી જલધારા;

તેસે તુમ હમકું ભયે, સમકિત દાતારા. મેરે૦ ૨
તુમહ ગુણ સાયરમેં ભલે, હમ ભાવ દુયારા;

અખય અખંડિત ગુણ ભયે, નહિ ભેદ વિચારા.

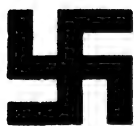
મેરે૦ ૩

હમ ગુણકું કંચન કરે, તુમહ ગુણ-રસ-તારા;

સો કયું તાંબા હોઈગા, ભયા કંચન સારા. મેરે૦ ૪
તુમહ અનંત કેતા કહું, ગુણ અનંત અપારા;

જસ કહેં સ્મરણ ભજન થેં, તુમહ તારણહારા.

મેરે૦ ૫

(૬)

ભવિ તુમૈ વંદોરે, અરિહા દેવ જિણુંદા;
 શુણુગણુ કંદોરે, નમતા જાયે ભવફંદા. આંકણી.૦
 જય પરમેશ્વર જગદાનંદન, જય જગવલ્લભ નાથ;
 જય ત્રિભુવન એક મંગલ રૂપી, જય તું શિવપુર સાથ.

ભવિ૦ ૧

જય જોગીસર સેવિત પદકજ, જય ઇન્દ્રિય ગજ સિંહ;
 જય દુર્જય નિર્જિત કંદરૂપહ, જય તું અકલ અખીહ.

ભવિ૦ ૨

જય ભવિકમલ વિકાસન હિનકર, જય સુરનર નતપાય;
 જય મનવંછિત પૂરણ સુરગવી, જય તું અમલ અમાય.

ભવિ૦ ૩

જય પારંગત જય નિકલંકી, જય સ્યાદ્રાદ સ્વરૂપ;
 જય ગુણુ રહિત ગુણાકર સ્વામી, જય અશરીર અરૂપ.

ભવિ૦ ૪

જય પરિષહ ફ્રેજે ઐરાવણુ, જય અજરામર દેવ;
 જય ભવભયભંજન અવિનાશી, જય સુરતરૂ સમ સેવ.

ભવિ૦ ૫

જય ગતરાગદ્વેષ ગતવેદ, જય ગતરોગ ને શોગ;
 જય ગતમાનમત્સરરતિઅરતિ, જય ગતભોગ વિજોગ.

ભવિ૦ ૬

જય સર્વેશ તથા સર્વદેશી, જય તું ઘરણુ અનંત,
જય અપુનર્ભવ જય જય નિરૂપમ, જય ભગવંત ભદંત.
ભવિં ૭

જય તું અચલ અનંત અખંડહ, જય અક્ષય અવિકાર;
જય નિજ ગુણ ભોગીને અભોગી, જય તું માર્ગ દાતાર.
ભવિં ૮

જય જગ ખંધવ જય જગ રક્ષક, જય નિરીહ નિઃસંગ;
જય શાશ્વત સુખ અવ્યાખાધહ, જય નિજ આતમરંગ.
ભવિં ૯

જય પૂર્ણાનંદી પરમાતમ, જય ચિદ અમૃત ખાની;
જય નિજગુણકર્તા તહ ભોક્તા, જય તુજ અકહ
કહાની. ભવિં ૧૦

જય ગુણ અનંત અદ્ય મુજ પુદ્ધિ,
જય જિનવર કેમ કહીએ;
હિતમ ગુણે પદ્મવિજય કહે, પ્રગટે તો સવિ લહીએ.
ભવિં ૧૧

(૧૦)

[આંગી વર્ણન સામાન્ય જિન સ્તવન.]

આંગી ચંગી આજની, સુખ લાડીયેરે,
 દેખી શ્રી મહારાજ, નિર્મલ થઇયેરે;
 કેસર ચંદન અરચિયે, સું જિન તનુ યે શિરતાજ.

નિં ૧

વચે વચે રત્ન જડીજીયે, સું કંઠ અમુલખ હાર; નિં
 કંચનમય મુગટ શિરે, સું રત્નજડિત જયકાર. નિં ૨
 ઇણિ પરે જિન આંગી રચી, સું ભાવો ભાવન સાર;

નિં

ત્રણ અવસ્થા ભાવિયે, સું તાર તાર મુજ તાર.

નિં ૩

પિંડસ્થ પદસ્થથી, સું ત્રીજી રૂપાતીત; નિં
 છન્નસ્થા કેવલિપણું, સું સિદ્ધ ક્રમેણ પ્રતીત. નિં ૪
 બાલક રાજ્ય શ્રમણપણું, સું છન્નસ્થા ત્રણ ભેદ; નિં
 ઠહે શુભવીર સદા હોજ્યો, સું જિનથી મુજ

નિરવેદ. નિં ૫

શ્રી સામાન્ય જિનની થોય. ૨

(૧)

છય ત્રય ચામર, તરૂ અશોક સુખકાર,
 દિવ્ય ધ્વનિ હુંદુલિ, ભામંડલ ઝલકાર;
 સુર કુસુમ વૃષ્ટિ વર, ભદ્રાસન અતિસાર,
 એહ પ્રાતિહાય જસ, તે જિન વંદુ ઉદાર. ૧

(૨)

એકાદશ જસ અતિશય પ્રગટે, કર્મ કલંક ઉચ્છેદેળ,
 તિમ ઓગણીશ કરે શુભઅતિશય, સુરસમુદાય
 અખેદેળ;
 જન્માતિશય ચઉર સંયુતએ, અતિશય ચોત્રીશ લેદેળ,
 તેહશું જેહ બિરાજે જિનવર, પ્રણમું તેહ ઉમેદેળ. ૧

શ્રી પંચ પરમેશ્વરનું સ્તવન.

પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેસરા,
 વિશ્વ વાલેસરા વિશ્વવ્યાપી;
 ભક્તવત્સલ પ્રભુ ભક્ત જન ઉદ્ધરી,
 મુક્તિપદ જે વર્યા કર્મ કાપી. પંચ ૧
 વૃષભ અંકિત પ્રભુ વૃષભજિન વંદીએ,
 નાભિમરૂદેવીનો નંદ નીકો;
 ભરતને ગ્રાહીના તાત ભુવનાંતરે,
 મોહમદ ગંજણો મુક્તિ ટીકો. પંચ ૨
 શાન્તિ પદ આપવા શાન્તિ પદ થાપવા,
 અદ્ભુત કાન્તિ પ્રભુ શાન્તિ સાચો;
 મૃગાંક પારાવત સેનથી ઉદ્ધરી,
 જગતપતિ જે થયો જગત જાણ્યો. પંચ ૩
 નેમિ બાવીશમા શંખલંછન નમું,
 સમુદ્રવિજય અંગજ અનંગ જીતી;
 રાજકન્યા તણ સાધુ મારગ ભણ,
 જીત જેણે કરી જગ વિદીતી. પંચ ૪
 પાસ જિનરાજ અશ્વસેનકુલ ઉપનો,
 જનની વામા તણો જેહ જાણ્યો;
 આજ ખેટકપુરે કાજ સિદ્ધાં સવે,
 ભીડભંજન પ્રભુ જે કહાણ્યો. પંચ ૫

વીર મહાવીર સર્વવીરશિરોમણિ,
 રણુવટ મોહભટ માન મોડી;
 મુક્તિગઢ આસીઓ જગત ઉપાસીઓ,
 તેહ નિત્ય વંદીએ હાથ જોડી. પંચ૦ ૬
 માત ને તાત અવદાત એ જિન તણાં,
 ગામ ને ગોત્ર પ્રભુ નામ થુણુતાં;
 ઉદયવાચક વઢે ઉદય પદ પામીએ,
 ભાવે જિનરાજની કીર્તિ ભણુતાં. પંચ૦ ૭

શ્રી સિદ્ધ પરમાત્માનું સ્તવન.

સિદ્ધની શોભારે શી કહું—એ આંકણી.
 સિદ્ધ જગત શિર શોભતા, રમતા આતમરામ;
 લક્ષ્મી લીલાની લહેરમાં, સુખિયા છે શિવઠામ. સિ૦ ૧
 મહાનંદ અમૃતપદ નમો, સિદ્ધિ કૈવલ્ય નામ;
 અપુનર્ભવ પ્રહ્લપદ વલી, અક્ષય સુખ વિસરામ. સિ૦ ૨
 સંશ્રેય નિશ્રેય અક્ષરા, હુઃખ સમસ્તની હાણુ;
 નિર્વૃત્તિ અપવર્ગતા, મોક્ષ મુગતિ નિરવાણુ. સિ૦ ૩
 અચલ મહોદય પદ લહું, જોતાં જગતના ઠાઠ;
 નિજ નિજ રૂપેરે જુજુઆ, વીત્યાં કર્મ તે આઠ.
 સિ૦ ૪

અગુરૂલધુ અવગાહના, નામે વિકસે વદન;
 શ્રીશુભવીરને વંદતાં, રહિયે સુખમાં મગન. સિ૦ ૫

શ્રી વિહરમાન ભગવાનનાં ચૈત્યવંદનો. ૩

(૧)

શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે આવો;
 કર્ણાવંત કર્ણા કરી, અમને વંદાવો. ૧
 સકલ ભક્ત તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ;
 ભવોભવ હું છું તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ. ૨
 સયલ સંગ છંડી કરીએ, ચારિત્ર લઈશું;
 પાય તુમારા સેવિને, શિવરમણી વરીશું. ૩
 એ અલજો મુજને ઘણો એ, પુરો સીમંધર દેવ;
 ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો મુજ સેવ. ૪

(૨)

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી;
 શ્રી શ્રેયાંસપિતાકુલે, બહુ શોભા તુમારી. ૧
 ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જોણે જાણે જયકારી;
 વૃષભ લંછને વિરાજમાન, વંદે નર નારી. ૨
 ધનુષ પાંચસે દેહડીએ, સોહીએ સોવનવાન;
 કીર્તિવિજય ઉવજાચનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

(૩)

- સ્ત્રીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના દાતા;
 પુકળલવઈ વિજયે જયો, સર્વ જીવના ત્રાતા. ૧
 પૂર્વવિદેહ પુંડરીકગિણી, નયરીએ સોહો;
 શ્રી શ્રેયાંસ રાજ તિહાં, ભવિયણના મન મોહો. ૨
 ચૌદ સુપન નિર્મલ લહી, સત્યક્રી રાણી માત;
 કુંથુ અરજિન અંતરે, સ્ત્રીમંધર જિન જાત. ૩
 અનુક્રમે પ્રભુ જનમિયા, વલી યૌવન પાવે;
 માતપિતા હરખે કરી, રૂકિમણી પરણાવે. ૪
 ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંયમ મન લાવે;
 મુનિસુત્રત નમિ અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે. ૫
 ઘાતિકર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવલ નાણુ;
 વૃષભ લાંછને શોભતા, સર્વ ભાવના જાણુ. ૬
 ચોરાશી જસ ગણધરા, મુનિવર એકસો કોડ;
 ત્રણ ભુવનમાં ભેવતાં, નહિ કોઈ એહગી ભેડ. ૭
 દશ લાખ કહ્યા કેવલી, પ્રભુજનો પરિવાર;
 એક સમય ત્રણ કાલના, જાણે સર્વ વિચાર. ૮
 ઉદય પેઢાલ જિનાંતરે એ, થાશે જિનવર સિદ્ધ;
 જસવિજય ગુરૂ પ્રણમતાં, શુભ વાંછિત ફલ લીધ. ૯

શ્રી વિહરમાન ભગવાનનાં સ્તવનો. ૨૦

(૧)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિણુંદા-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધર વિનતિ, સુણ સાહિબ મેરા;
 અહનિશ તુમ ધ્યાને રહું, મેં ફરજન તેરા. શ્રીસીં ૧
 ભાવ ભક્તિશું વંદના, કરું ઉઠી સવેરા;
 ભવદુઃખસાગર તારીએ, જિમ હોય તુમ નેરા.

શ્રીસીં ૨

અંતર રવિ જળ પ્રગટીયા, પ્રભુ તુમ ગુણ કેરા;
 તવ હમ મન નિર્મલ ભયા, મિથ્યા મોહ અંધેરા.

શ્રીસીં ૩

તારક તુમ વિણ અવર કો, કહો કવણ ભલેરા;
 તે પ્રભુ હમકું દાખવો, કરું તાસ નિહોરા. શ્રીસીં ૪
 નય નિતુ નેહ નિરખીયે, પ્રભુ અળકી વેરા;
 બોધિખીજ મોહે દીજિએ, કરું કહા બહુ તેરા. શ્રીસીં ૫

(૨)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(તુમે બહુ મિત્રીરે સાહિબા-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધર સાહિબા, ધરજો ધરમ સનેહ;
સેવક રસિયો સેવાતણો, હું છું તુમ પદ ખેહ.

શ્રીસીં ૧

વહાલા તુમે વશ્યા વેગળા, છો અમ્હ હિયડા હજૂર;
તિણથી તિમિર દુરે ગયા, ઉગ્યો અનુપમ સૂર.

શ્રીસીં ૨

નયણે પ્રીતિ જે દાખવે, તે સંયોગ સંબંધ;
અંતર અંતર વિણુ જિકે, મિત્રીયા પરમ તે બંધુ.

શ્રીસીં ૩

પુકબલવઇ વિજયા જિહાં, નયરી પુડરીકિણીમાંહિ;
વિચરે તિહાં સહુ ઇમ કહે, પણ તે નિયતિ ન પ્રાહિ.

શ્રીસીં ૪

વિજયા મુજ શુદ્ધ ચેતના, લક્ષિત નયરી નિરૂપાધિ;
તિહાં વિચરે મુજ સાહિબો, જિહાં સુખ સહજ સમાધિ.

શ્રીસીં ૫

એકતારી તોહિ ઉપરે, મેં તો કીધી રે સ્વામ;
લોકપ્રવાહથી જે ખીહે, તેહના ન સરે રે કામ. શ્રીસીં ૬
જિણુદિનથી તુમ્હે ચિત્ત વશ્યા, નાવે અવર કે દાય;
જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા, અધિક અધિક હવે થાય.

શ્રીસીં ૭

(૩)

(શ્રી સીમંધર સ્વામીનું સ્તવન.)

તારી મૂરતિએ મન મોહ્યુંરે, મનના મોહનીયા,
 તારી સૂરતિએ જગ સોહ્યુંરે, જગના જીવનીયા;
 તુમ જોતાં સવિ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવિ જાણી,
 પ્રભુ ગુણગણ સાંકળશું ખાંધ્યું, ચંચળ ચિત્તકું તાણીરે.

મનનાં ૧

પહેલાં તો એક કેવલ હરખે, હેજાળુ થઈ હળિયો;
 ગુણ જાણીને રૂપે મિલીઓ, અભ્યંતર જઈ ભળિયોરે.

મનનાં ૨

વીતરાગ ઇંમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરેહ;
 આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે, દાસ અરૂપ ધરેહ રે.

મનનાં ૩

શ્રી સીમંધર તું જગખંધુ, સુંદર તાહરી વાણી;
 મંદર ભૂધર અધિક ધીરજધર, વંદે તે ધન્ય પ્રાણીરે.

મનનાં ૪

શ્રી શ્રેયાંસ નરેસર નંદન, ચંદન શીતલવાણી;
 સત્યકીમાતા વૃષભલંછન પ્રભુ,

જ્ઞાનવિમલ ગુણ ખાણી રે. મનનાં ૫

(૪)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(વંદના વંદના વંદનારે જિનરાજકું સદા મેરી વંદના-એ દેશી.)

ધ્યાનમાં ધ્યાનમાં ધ્યાનમાં રે, જિનરાજ લિયા

મેં ધ્યાનમાં,

અળ કહેશું વાત તે કાનમાં રે; જિં

પ્રભુ સમજવીશું સાનમાંરે, જિં

અમે રમશું અંતરજ્ઞાનમાંરે. જિનં એ આંકણીં

ગુણ અનંત અનંત ગિરાજે,

સીમંધર ભગવાનમાંરે; જિં

દોષ અઢાર ગયે પ્રભુ તુમચે,

વરસ્યો સુખ નિરવાણમાંરે.

જિં ૧

દેવ ! દેવ જગ કેઈ કહાવે,

માચે વિષય વિકારમાંરે; જિં

પરખી નાણું જે જગ લેશે,

તે સુખીયો સંસારમાંરે.

જિં ૨

વનિતાવશે ઈશ્વર પણ નાચ્યો,

(?) રૌદ્ર નિધન વેશ્યા ન માંરે; જિં

વેદ ચાર પણ ચિહું મુખ નાઠે,

જડ ગુણ સરખા સાનમાંરે.

જિં ૩

- સીતા વિણુ ગ્રહી વનતરૂ લંબ્યાં,
રૂપ કપિ હનુમાનમારે; જિં૦
કંસારિ પમુહા જગ દેવા,
જે ફરીયા તોફાનમારે. જિં૦ ૪
- તે તો રાગી તું વીતરાગી,
અંતર ખહુલ વિચ્ચાનમારે; જિં૦
રત્નોપલ ખજુઓ ખગ અંતર,
અજ્ઞાની વિજ્ઞાનમારે. જિં૦ ૫
- ઉત્તમ થાનક હીરો પાવે,
વયરાગરકી ખાનમારે; જિં૦
શરણુ હુઓ અખ મુજ ખટ્ટીયાકો,
કર્મ કઠીન ગત રાનમારે. જિં૦ ૬
- દૂર રહ્યા પણ અનુલવ મિત્રે,
મનમંદિર મેલાનમારે; જિં૦
તુમ સંગે શિવપદ લહું કંચન,
ત્રાંબુ રસ વેધાનમારે. જિં૦ ૭
- મોહ સુલટ દુરદંત હઠીકું,
અંતર ખલ શુભ ધ્યાનમારે; જિં૦
વીરવિજય કહે સાહિબ સાનિધે,
જિત લિયો મેદાનમારે. જિં૦ ૮

(૫)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(ઋષભ જિણુંદયું પ્રીતડી-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધર સાહિબા,

સુણેા સંપ્રતિ હો ભરત ખેત્રની વાત કે;

અરિહા કેવલી કેા નહિ,

કેને કહીયે હો મનના અવદાત કે. શ્રી૦ ૧

ઝાઝું કહેતાં જુગતું નહિ,

તુમ સોહે હો જગ કેવલનાણુ કે;

ભુખ્યાં ભોજન માગતાં,

આપે ઉલટ હો અવસરના જાણુ કે. શ્રી૦ ૨

કહેશ્યેા તમે જુગતા નહિ,

જુગતાને હો વલી તારે સાંઈ કે;

યોગ્ય જનનું કહેવું કિરયું,

ભાવહીનને હો તારે ગ્રહી ખાંહિ કે. શ્રી૦ ૩

થોડુંહી અવસરે આપીયે,

ઘણાની હો પ્રભુ છે પછે વાત કે;

પગલે પગલે પાર પામીયે,

પછે લહીયે હો સઘલા અવદાત કે. શ્રી૦ ૪

મોડું વેલું તમે આપશો,

ખીજનો હો હું ન કરું સંગ કે;

શ્રી વીરવિમલ ગુરૂ શિષ્યનો,

રાખીજે હો પ્રભુ અવિચલ રંગ કે. શ્રી૦ ૫

(૬)

(શ્રી સીમંધર જિન વિનતિ.)

(સુણુ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી-એ દેશી.)

સુણુ સીમંધર સાહિબાજી, શરણાગત પ્રતિપાલ;
 સમરથ જગજન તારવાજી, કર માહરી સંભાલ. ૧
 કૃપાનિધિ, સુણુમોરી અરદાસ, હું ભવે ભવે તુમચો
 દાસ; કૃં
 તાહરો છે વિશ્વાસ, કૃં પૂરો અમારી આશ. કૃં ૨
 હું અવગુણનો રાશિ છુંજી, તિલ તુસ નહિ ગુણલેશ;
 ગુણીની હોડ કઈં સદાજી, એહિજ સખલ કિલેશ. કૃં ૩
 મચ્છર ભયને લાલચેજી, કરતો કિરિયા લેશ;
 તે પણ પરજન રંજવાજી, ભલો ભળ્લોયો વેશ. કૃં ૪
 છઠ્ઠા ગુણઠાણા ધણીજી, નામ ધરાવું રે સ્વામ !
 આગમ વચણે જોયતાંજી, ન ગયો કષાય ને કામ. કૃં ૫
 રસના રામા ને રમાજી, એ ત્રણ પાતિક મૂલ;
 તેહની અહનિશ ચિંતનાજી, કરતાં ભવ થયા થૂલ. કૃં ૬
 વ્રત મુખપાઠે ઉચ્ચરીજી, દિવસમાંહિ બહુવાર;
 તેહ તુરત વિરાધતાંજી, નાણી શંક લગાર. કૃં ૭
 ધૂલિતણા દેઉલ કરીજી, જિમ પાવસમાં રે બાલ;
 ખોભૂલા મુખે એમ વહેજી, તિમ વ્રત મેં કર્યાં આલ. કૃં ૮

આપ અશુદ્ધ પરને કરંજી, દેઈ આલોચણ શુદ્ધ;
 મા-સાહસ પાંખી પરેજી, પાડું કંદે મુદ્ધ. કૃં ૯
 અછતાં ગુણ નિસુણી મનેજી, હરખું અતિ સુવિશેષ;
 દોષ છતાં પણ સાંભળીજી, તસ ઉપરે ધરં દેષ. કૃં ૧૦
 પરિભવ પર પરિવાદનાજી, પરે પરે ભાખું રે આપ;
 નિજ ઉત્કર્ષ કરં ઘણેજી, એહિજ મુજ સંતાપ. કૃં ૧૧
 નિશ્ચયપંથ ન ભણીયોજી, વ્યવહારિયો વ્યવહાર;
 મદનમસ્તે નિઃશંકથીજી, થાખ્યો અસદાચાર. કૃં ૧૨
 સમય સંઘયણાદિ દોષથીજી, નાવે શુકલ ધ્યાન;
 સુહણે પણ નવિ આવિયોજી, નિરાશંસ ધર્મ ધ્યાન.

કૃં ૧૩

આત્મ રોદ્ર બેહુ અહનિશેજી, સેવાકાર ખવાસ;
 મિથ્યારાજા જિહાં હોયેજી, તૃણા લોભ વિલાસ. કૃં ૧૪
 જિનમત વિતથ પ્રરૂપણાજી, ક્રીધી સ્વારથ બુદ્ધ;
 બહુ પણાના બેરથીજી, ન રહી કોઈ શુદ્ધ. કૃં ૧૫
 હિંસા અત્રીક અદત્તશુંજી, સેવ્યા ત્રિવિધ કુશીલ;
 મમતા પરિગ્રહ મેળવીજી, ક્રીધી લવની લીલ. કૃં ૧૬
 અક્રિય સાધે જે ક્રિયાજી, તે નાવે તિલ માત્ર;
 મદ અજ્ઞાન ટળે જેહથીજી, તે નહિ નાણની વાત. કૃં ૧૭

દર્શન પણ ફરસ્યાં ઘણાંજી, ઉઠર ભરણુને કામ;
 પણ તુમ તત્ત્વપ્રતીતશુંજી, ન ધરં દર્શન નામ. કૃં ૧૮
 સુવિહિતગુરુબુદ્ધે લોકનેજી, હું વંદાવુંરે આપ;
 આચરણા નહિ તેહવીજી, એ મોટો સંતાપ. કૃં ૧૯
 મિથ્યાદેવ પ્રશંસિયાજી, કીધી તેહની રે સેવ;
 અહાછંદાના વચણનીજી, ન ટળી મુજને ટેવ. કૃં ૨૦
 કોરે ચિત્ત ચૂના પરેજી, ધર્મ કથા મેં કીધ;
 આપ વંચી પર વંચિયાજી, એકો કાજ ન સિદ્ધ. કૃં ૨૧
 રાતો રમણી દેખીનેજી, જિમ અણનાથ્યો રે સાંઠ;
 ભાંડ ભવૈયાની પરેજી, ધર્મ દેખાડું માંડ. કૃં ૨૨
 ક્રોધ દાવાનલ પ્રબલથીજી, ઉગે ન સમતા વેલ;
 માન મહીધર આગલેજી, ન ચલે ગુણનદી રેલ. કૃં ૨૩
 માયા સાપણ પાપિણીજી, મનગિલ મુકે રે નાહિ;
 કેમલ ગુણને તે ડસેજી, લોભ વિલાસ અથાહ. કૃં ૨૪
 વસ્ત્ર પાત્ર જન પુસ્તકેજી, તૃષ્ણા કીધ અનંત;
 અંત ન આવે લોભનોજી, કહું કેતો વૃત્તાંત. કૃં ૨૫
 ધર્મ તણે ઠંભે કર્યાજી, પૂર્યા અર્થને કામ;
 તેહથી ત્રણ ભવહારીયાજી, બોધ હોવે વલી વામ. કૃં ૨૬
 કલ્યાણકલ્યાણ વિચારણાજી, રાખી કાંઈ ન શંક;
 અનેષણીય પરિભોગથીજી, રૂઢ્યો યોગતિ જિમ રંક.
 કૃં ૨૭

થે તુમ ધ્યાન સનાથતાજી, આડો વાડ્યોરે આંક;
 ડણા કરીને નિરખીયેજી, મત ગણજો મુજ વાંક. કૃ૦ ૨૮
 જને કહેતાં નાવડેજી, નાણે જે તુજ દીઠ;

અપરાધી તાહરેજી, ખમજો અવિનય ધીઠ. કૃ૦ ૨૯
 મે જિમ જાણો તિમ કરેજી, હું નવિ જાણું રે કાંય;
 વ્યભાવ સવિ રોગનાજી, જાણો સર્વ ઉપાય. કૃ૦ ૩૦

એક જાણું તાહરુંજી, નામ માત્ર નિરધાર;
 ॥લંબન મેં તે કર્યુંજી, તિણથી લહું ભવપાર. કૃ૦ ૩૧
 ॥તા સત્યકી નંદનોજી, રૂક્મણી રાણીનો કંત;
 ॥ત શ્રેયાંસ નરેસરૂજી, વિચરંતા ભગવંત. કૃ૦ ૩૨
 ॥ત્તમાંહે અવધારશેજી, તો એ કેતીક વાત;
 હી સહાય તુમહારકુંજી, પ્રગટે ગુણ અવદાત. કૃ૦ ૩૩
 રમપુરૂષ ! પરમેસરૂજી, પ્રાણાધાર ! પવિત્ર;
 રૂપોત્તમ ! હિતકારકુંજી, ત્રિભુવન જનના મિત્ર.

કૃ૦ ૩૪

॥નત્રિમલ ગુણથી લહોજી, માહરા મનની રે હુંસ;
 ॥રી શિશુ સુખીયો કરોજી, મુજ માનસ સર હંસ.

કૃ૦ ૩૫

(૭)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

સાહેબ શ્રીસીમંધર સાહિબા, સાહેબ તુમ પ્રભુ દેવાધિદેવ,

સાં સનમુખ જીઓને મહારા સાહિબા;

સાહેબ મન શુદ્ધે કરું તુમ સેવ,

એકવાર મળોને મહારા સાહિબા. ૧

સાં સુખદુઃખ વાતો મહારે અતિ ઘણી,

સાં કોણુ આગળ કહું નાથ;

સાં કેવલજ્ઞાની પ્રભુ જો મળે,

સાં તો થાઉં હું રે સનાથ. એકં ૨

સાં ભરતક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો,

સાં યોધું એટલું પુન્ય;

સાં જ્ઞાનિવિરહ પડ્યો આકરો,

સાં જ્ઞાન રહ્યું અતિન્યૂન. એકં ૩

સાં દશ દ્રષ્ટાંતે દોહિલો, સાં ઉત્તમ કુળ સોભાગ;

સાં પામ્યો પણ હારી ગયો,

જેમ રત્ને ઉડાડ્યો કાગ. એકં ૪

સાં પટરસ ભોજન ખહુ કર્યો,

સાં તૃપ્તિ ન પામ્યો લગાર;

સાં હું રે અનાદિની ભૂલમાં,

સાં રજ્યો ઘણો સંસાર. એકં ૫

સાં સ્વજન કુટુંબ મેળ્યાં ઘણાં,
 સાં તેહને દુઃખે દુઃખી થાય;
 સાં જીવ એકને કર્મ જૂજીઆ,
 સાં તેહથી દુર્ગતિ જાય. એકં ૬
 સાં ધન મેળવવા હું ધસમસ્યો,
 સાં તૃણાનો નાવ્યો પાર;
 સાં લોભે લટપટ જહુ કરી,
 સાં ન જોયો પાપ વ્યાપાર. એકં ૭
 સાં જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ છે,
 સાં રવિ કરે તેહ પ્રકાશ;
 સાં તિમહીજ જ્ઞાની મલ્યે થકે,
 તે તો આપે રે સમકિત વાસ. એકં ૮
 સાં મેઘ વરસે છે વાડમાં, સાં વરસે છે ગામોગામ;
 સાં ઠામકુઠામ જીએ નહિ,
 સાં એહવાં મ્હોટાનાં કામ. એકં ૯
 સાં હું વસ્યો ભરતને છેડલે,
 સાં તુમે વસ્યા મહાવિદેહ મોઝાર;
 સાં દૂર રહી કંઈ વંદના,
 ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર. એકં ૧૦

સાં તુમ પાસે દેવ ઘણા વસે,
 સાં એક મોકલજો મહારાજ;
 સાં મુખનો સંદેશો સાંભળો,
 તો સહેજે સરે મુજ કાજ. એકં ૧૧
 સાં હું તુમ પગની મોજડી,
 સાં હું તુમ દાસનો દાસ;
 સાં જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ લણે,
 મને રાખો તમારી પાસ. એકં ૧૨

[૮]

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(અજિત જિણુંદશું પ્રિતડી-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધર સાહિબા, વિનતડી હો સુણીયે કિરતાર કે;
 તે દિન લેખે લાગશે, જિણુ દિવસે હો લહીશું દિદાર કે.

શ્રીં ૧

હેનળું હેયું ઉદલસે, પણ નયણે હો નિરખ્યે સુખ
 થાય કે;

જે જલપાન પિપાસીયો, તસ દુઃખે હો કરી તૃપ્તિ ન
 થાય કે. શ્રીં ૨

જાણો છો પ્રભુ બહુ પરે,

માહરા મનની હો વીતકની વાત કે;

તો શું તાણો છો ઘણું,

આવી મિલો હો મુજ થઈ સાક્ષાત કે. શ્રી૦ ૩

હું ઉચ્છ્રક બહુ પરે કહું, પણ ન ગણું હો કાંઈ

રીઝ અરીઝ કે;

એ લક્ષણ રાગીતણું, તિણે ભાખ્યું હો સઘળું

મન ગુઝ કે. શ્રી૦ ૪

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આપણો, જાણીને હો કીજે

ઉચ્છાહકે;

ઉત્તમ આપ અધિક કરે, આવી મળ્યા હો ગ્રહ્યા જે

ખાંદ્ય કે. શ્રી૦ ૫

(૯)

(શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.)

(જ્યોતિ જગમગે રે-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધરે, મારા પ્રાણ તણા આધાર,
જિનવર જયકરે રે, જેહના ઝાઝા છે ઉપગાર;
ક્ષણ ક્ષણ સાંભરે રે, એક શ્વાસમાંહિ સોવાર;
કિમહિ ન વિસરે રે, જે વસિયા છે હૃદય મોઝાર.

શ્રી સીં ૧

હુંસી હિયડલે રે, જેમ હોય મુક્તાક્ષનો હાર,
તે તો જાણીયે રે, એ સવિ બાહિરનો શણગાર;
પ્રભુ તો અભ્યંતરે રે, અલગા ન રહે લગાર,
અહનિશ વંદના રે, કરીયે છીયે તે અવધાર.

શ્રી સીં ૨

નયન મેલાવડે રે, નિરખી સેવકને સંભાર,
તો હું લેખવું રે, મહારો સક્ષણ સક્ષણ અવતાર;
નહિ કોઈ તેહવો રે, વિદ્યા લખિધનો ઉપાય,
આવીને મળું રે, ચરણ ગ્રહું હું વળી ધાય.

શ્રી સીં ૩

મળવું દોહિલું રે, તેહશું નેહતણા જે લાગ,
કરતાં સોહિલું રે, પણ પછી વિરહનો વિલાગ;
ચંદ ચકોરને રે, ચકવા દિનકર તે હોય જેમ,
હરે રહ્યા થકી રે, તો પણ તસ વધતો છે પ્રેમ.

શ્રી સીં ૪

પણ તિહાં એક છે રે, કારણ નજરનો સંબંધ,
 વિરહે તે નહી રે, એ મન મોટા છે રે ધંધ;
 પણ એક આશરો રે, સુગુણશું જે રે એકતાન,
 તેહથી વાધશે રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણનો જસ માન.
 શ્રી સીં ૫

(૧૦)

(શ્રી યુગમંધરજિન રતવન.)

(જગજીવન જગ વાલહો—એ દેશી.)

વપ્રવિજય વિજયાપુરી, માતાસુતારાનંદ લાલરે;
 તારક ત્રિભુવન લોકનો, અવતર્યો કરુણાકંદ લાલરે.
 અકલ અરૂપી મનવસ્યો—આંકણીં ૧
 સુદ્રઢ સુત કર્મને હણે, રોપી ચરણ રણથંભ લાલરે;
 પ્રિયમંગલા પ્રિય લોકને, પ્રિય મંગલવર્ષ અચંભ
 લાલરે. અં ૨

ઋદ્ધિ અનંતી ભોગવો, ભોગ રહિત ભગવાન લાલરે;
 વરણ ગંધાદિક ગુણવિના, ગુણવંત કંચનવાન લાલરે.
 અં ૩

કામ દહે કામિત ભરે, ધરે યોગ અયોગી થાય લાલરે;
 કરે ક્રિયા અક્રિયા વરં, અક્ષર પણ લિપિ ન લખાય
 લાલરે. અં ૪

ગજલંછન દુઃખલંજનો, શ્રી યુગમંધર નાહ લાલરે;
 ક્ષમાવિજય જિન સેવના, શિવસુંદરી વિવાહ લાલરે.

(૧૧)

(શ્રી આહુજિન સ્તવન.)

(કુંથુ જિનેશ્વર જાણુજેરે લાલ-એ દેશી.)

આહુજિનેશ્વર સાહિબારે લાલ, વિનતડી અવધાર રે;
વાલેસર મોરાં

ફરે જઈ વસિયા તુમેરે લાલ, કિમ પામું દિદાર રે.
વાં આં ૧

સંભારી તુમ ગુણ ઘણારે લાલ, પામું પરમાનંદ રે;વાં
વિસાર્યો નવિ વિસરેરે લાલ, મધુકર મન માકંદ રે.
વાં આં ૨

લોકાલોક પ્રકાશતોરે લાલ, તાહરો સહજ સ્વભાવ રે;
વાં

કહેવે શું અધિકું અછેરે લાલ, જાણો સેવક ભાવરે.
વાં આં ૩

વપ્રવિજય સુસીમા પુરીરે લાલ, સુગ્રીવનૃપ કુલહંસરે;
વાં

વિજયાસુત મૃગલંછનોરે લાલ, મોહિની ચિત્ત
અવતાંસરે. વાં આં ૪

જ્ઞાનવિમલ ગુણ તાહરારે લાલ, કહેતાં નાવે
પારરે; વાં

લવલય પાર ઉતારીએરે લાલ, હૃશ્મન ફરે નિવારરે.
વાં આં ૫

(૧૨)

(નિગોદલવ વર્ણુન ગર્ભિત શ્રી સુખાહુજિન સ્તવન.)

(દીડી હો પ્રભુ દીડી જગગુરુ તુજ-એ દેશી.)

નરકથી હો જિન ! નરકથકી નિગોદ,

મોટાં હો દુઃખ મોટાં સુખાહુ ! તે કહ્યાંજી;

સાસો હો જિન ! સાસો સાસે સત્તર,

ઝાઝાં હો પ્રભુ ઝાઝાં જનમ મરણુ લહ્યાંજી. ૧

પાંસઠ હો જિન ! પાંસઠ સહસ પંચશત,

છત્રીશ હો લવ છત્રીશ એક મુહરતે કર્યાંજી;

દ્રવ્ય હો જિન ! દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ લાવ,

પુદ્ગલ હો ઈમ પુદ્ગલ પરાવર્તન કર્યાંજી. ૨

છાસઠ હો જિન ! છાસઠ સહસ ઝોગણીશ,

લાખ હો જિન ! લાખ અસિ અધિકેરડાંજી;

એક હો જિન ! એક દિવસમાં એમ,

જીવ હો જિન ! જીવ કરે લવ ફેરડાંજી. ૩

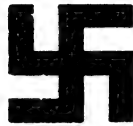
ચાર હો જિન ! ચાર શત પંચ કોડ,

લાખ હો જિન ! લાખ નેવ્યાશી ઉપર લહ્યાંજી;

ખ્યાસી હો જિન ! ખ્યાસી સહસ જિનરાજ !

એક હો જિન ! એક માસમાં લવ થયાંજી. ૪

ભવમાં હો જિન ! ભવમાં ભમતાં જોડ,
 દુઃકર હો જિન ! દુઃકરે નરભવ તે કહ્યોજી;
 તારો હો જિન ! તારો મુજને દેવ !
 વિશુદ્ધ હો જિન ! વિશુદ્ધ નરભવ મેં લહ્યોજી. ૫

નિગોદનાભવ-૧ શ્વાસોશ્વાસમાં-૧૭ ઝાઝેરા,
 ૧-મુહૂર્ત (૪૮ મિનિટ) માં-૬૫૫૩૬,
 એક દિવસમાં ૧૯૬૬૦૮૦, એક માસમાં-૫૮૯૮૨૪૦૦,
 એક વરસમાં ૭૦૭૭૮૮૮૦૦.

(૧૩)

(અનંતવીર્ય જિન સ્તવન.)

(જનજી મુજ પાપીને તાર-એ દેશી.)

અનંતવીર્ય અરિહંતનુંજી, અહોનિશ ક્રીજે રે ધ્યાન,
સમરથ સ્વામી સેવતાંજી, આપે શિવસુખ દાનરે;
આતમ ! ક્રીજે વિષય વિરામ, લીજે જિનવર નામરે,
આતમ ! થિર નહિ હોલત દામરે. આ૦ ૧

એ સંસારે નવનવેજી, રૂપે રમીયોરે આપ;
નરક નિગોહ તણા ઘણાજી, પામ્યા દુઃખ સંતાપ રે.
આ૦ ૨

નાઠા દુઃખ હોહગ હવેજી, પુન્ય પ્રગટ થયાં આજ;
મન મંદિર માહરે વસ્યાજી, મહેર કરી મહારાજ રે.
આ૦ ૩

ધાતકી ખંડે જાણીયેજી, પૂરવ અરધ સુખકાર;
વિજય વિમલ નલિનાવતીજી, નયરી અયોધ્યા સારરે.
આ૦ ૪

તિહાં વિચરે વસુધામણિજી, મેઘનરિંદ મહાર;
માતા જસ મંગલાવતીજી, વિજયાવતી ભરતારરે.
આ૦ ૫

ગજ લંછન સોહામણેજી, સ્વામી સદા સુપ્રસન્ન;
વિનય કહે લવોલવ હજ્યોજી, જિન ગરણે મુઝ
મન્નરે. આ૦ ૬

(૧૪)

અનંતવીરજ અરિહંત ! સુણેા મુજ વિનતિ,
 અવસર પામી આજ, કહું હું દિલ છતી;
 આતમ સત્તા હારી. સંસારે હું લમ્યો,
 મિથ્યા અવિરતિ રંગ, કષાયે ખહુ દમ્યો. ૧
 ક્રોધ દાવાનલ દગ્ધ, માન વિષધર ડસ્યો,
 માયા જાલે ખદ્ધ, લોભ અજગર ગ્રસ્યો;
 મન વચન કાયા યોગ, ચપલ થયા પરવશા,
 પુદ્ગલ પરિચય પાપ, તણી અહનિશ દશા. ૨
 કામરાજે આણુનાથ્યો, સાંઠ પરે ધસ્યો,
 સ્નેહરાગની રાચે, લવપિંજર વસ્યો;
 દગ્ધિ રાજ રૂચિ કાચ, પાચ સમકિત ગાળું,
 આગમ રીતે નાથ ! ન નીરંખું નિજપાણું. ૩
 ધર્મ દેખાડું માંડ, ભાંડ પરે અતિલહું,
 'અચિરે અચિરે રામ,' શુક પરે કહું;
 કપટ પટુ નટુવા પરે, મુનિ મુદ્રા ધરું,
 પંચવિષયસુખપોષ, સદૌષવૃત્તિ લરું. ૪
 એક દિનમાં નવવાર, 'કરેમિલંતે' કરું,
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચક્રખાણે, ક્ષણ એક નવિ ઠરું;
 મા-સાહસ ખગ રીતિ, નીતિ ઘણી કહું,
 ઉત્તમ કુલવટ વાટ, ન તે પણ નિરવહું. ૫

દીન દયાળ ! કૃપાળ ! પ્રભુ મહારાજ ! છો,
 જાણુ આગળ શું કહેવું ? ગરીબ નિવાજ છો;
 પૂરવ ધાતકી ખંડ, વિજય નલિનાવતી,
 નયરી અયોધ્યા નાયક, લાયક યતિપતિ. ૬
 મેઘ મહીપ મંગલાવતી, સુત વિજયાવતી,
 આનંદન ગજલંછન, જગજનતા રતિ;
 ક્ષમાવિજય જિનરાજ ! અપાય નિવારજો,
 વિહરમાન ભગવાન ! સુનજરે તારજો. ૭

(૧૫)

(શ્રી વજ્રધર જિન સ્તવન.)

જીરે મારે ધાતકી ખંડ મઝાર,
 પશ્ચિમ અરધ સોહાકરી જીરેજી;
 જીરે મારે વચ્છ વિજય મંડાણુ,
 શાશ્વતી જિહાં સુસીમા પુરી જીરેજી. ૧
 જીરે મારે પદમરથ ભૂનાથ,
 નંદન નંદનવન સમો જીરેજી;
 જીરે મારે હરિચંદન મંદાર,
 દેહ સુગંધ સદા નમો જીરેજી. ૨

જીરે મારે નિર્મલ ગત ઉપતાપ,
 સરસ સુગંધ સુખકાર છે જીરેજી;
 જીરે મારે શુભમતિ સરસ્વતી પુત્ર,
 વિજયાવતી ભરતાર છે જીરેજી. ૩
 જીરે મારે ઉજ્જવલ લોહી માંસ,
 સાસ સુરભિ ઘણો મહમહે જીરેજી;
 જીરે મારે આહાર નિહાર અદ્રશ્ય,
 ચરમ ચક્ષુ કોઈ નવિ લહે જીરેજી. ૪
 જીરે મારે શંખ ધર્યો નિજપાય,
 નિરંજન ઉપમાનથી જીરેજી;
 જીરે મારે સુખીયા સેવક લોક,
 કીધા સમર્કિત દાનથી જીરેજી. ૫
 જીરે મારે વદો વજ્રધર દેવ,
 વજ્ર જસ ચરણે નમે જીરેજી;
 જીરે મારે ક્ષમાવિજય જિન ભક્તિ,
 કામગવી મન ધર રમે જીરેજી. ૬

(૧૬)

(શ્રી ભુજંગજિન સ્તવન.)

(જગજીવન જગવાલહો-એ દેશી.)

ભુજંગ દેવ લાવે લજ્જે, રાય મહાગણ નાંદ લાલરે;
મહિમા કુળે હંસલો, કમલ લાંછન સુખકંદ લાલરે.

ભુ૦ ૧

વપ્ર વિજય વિજયાપુરી, કરે વિહાર ઉચ્છાહ લાલરે;
પૂરવ અરધે પુષ્કરે, ગંધસેનાનો નાહ લાલરે. ભુ૦ ૨
કાગલ લિખવો કારમો, આવે જો દુરજન હાથ લાલરે;
આણુ મિલવું દૂરંત રે, ચિત્ત ફિરે તુમ સાથ લાલરે.

ભુ૦ ૩

કિસી ઇસારત કિજીએ, તુમે જાણોછો જગલાવ લાલરે;
સાહિબ જાણુ અજાણુને, સાહમું કરે પ્રસ્તાવ લાલરે.

ભુ૦ ૪

ખિજમતમાં ખામી નહિ, મેલ ન મનમાં કોય લાલરે;
કરૂણા પૂરણ લોચણે, સાહમું કાંઈ ન જોય લાલરે.

ભુ૦ ૫

આસંગો મોટા તણો, કુંજર ગ્રહવો કાન લાલરે;
વાચક જસ કહે વિનતિ, લગતિ વસે મુજ માન
લાલરે. ભુ૦ ૬

(૧૭)

(શ્રી મહાભદ્રજિન સ્તવન.)

(શ્રી સુપાત્ર જિનરાજ-એ દેશી.)

દેવરાયનો નંદ, માતા ઉમા મન ચંદ;
 આજહો, રાણીરે સૂરિકાંતા, કંત સોહામણોજી. ૧
 પુષ્કર પશ્ચિમ અર્ધ, વિજય તે વમ્ર સુગન્ધ;
 આજહો, નયરીરે વિજયાણે, વિહરે ગુણનીલોજી. ૨
 મહાભદ્ર જિનરાય, ગજલંછન જસ પાય;
 આજહો, સોહરે મોહે મન, લટકાલે લોચણોજી. ૩
 તેહશું મુજ અતિ પ્રેમ, પર સુર નમવા નેમ;
 આજહો, રંજેરે દુઃખ લાંજે, પ્રભુ મુજ તે ગુણોજી. ૪
 ધર્મ યૌવન નવરંગ, સમકિત પામ્યો ચંગ;
 આજહો, લાખિણી લાડી, મુગતિ તે મેલશેજી. ૫
 ચરણધર્મ અવદાત, તે કન્યાનો તાત;
 આજહો, માહારા પ્રભુજીને, તે છે વશ સદાજી. ૬
 શ્રી નમવિજય સુશિષ્ય, જશ કહે સુણો જગદીશ !
 આજહો, તારોરે હું સેવક, દેવ ! કરો દયાજી. ૭

(૧૮)

(શ્રી ચંદ્રયશાજિન સ્તવન.)

(કુઃખ દોહગ ફૂરે ટળ્યારે-એ કેશી)

ચંદ્રયશા સુસીમા પુરીરે, વચ્છ વિજય વિહરંત;

પશ્ચિમ દિશે પુષ્કલવરેરે, પદમાવતીનો કંત.

જગતગુરુ ! તુમસમ અવર ન કોય—આંકણી૦ ૧

સર્વભૂતિ ગંગા તણોરે, પુત્ર પવિત્ર ચરિત્ર;

સાન્વયી નામે હારીયોરે, ચંદ્ર ચરણ રહે નિત. જ૦ ૨

મઈ સુઅ ઓહિ મણ પજ્જવારે, તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદ્ર;

ક્ષયોપશમ જ્યોતિ ક્ષાયક મિલીરે, ઉગ્યો કેવલ દિણંદ.

જ૦ ૩

જુગપદ જીવ અક્ષયનારે, સંશય છેદણુહાર;

નિજ નિજ ભાષા પરિણમે રે, વાણી પુષ્કર જલધાર.

જ૦ ૪

એકસો ભેયણ ચિહ્ન દિશેરે, ઉંચ અઘો પણવીસ;

રોગ વૈરાદિક ભય નહિરે, જિહાં વિચરે જગદીશ.

જ૦ ૫

સુરનર મધુકર પરે રમેરે, પય અરવિદ પરાગ;

ક્ષમાવિજય જિનરાજનોરે, છાનો નહિ પરભાગ.

જ૦ ૬

(૧૯)

(શ્રી દેવજસાગ્ગિન સ્તવન.)

(શ્રી સુપાસ જિનરાજ-એ દેશી.)

- ઘેતન કરી ચિત્ત ચોખ, દૂર કરો નાખ દોષ;
 આજહો, દેવજસાગ્ગિન, મુજ ધર આવશેજી. ૧
 ધ્યાન કુસુમકી સેજ, જ્ઞાન દીપક બહુ તેજ;
 આજહો, ચારિત્ર ચંદ્રોદય, ચિહ્નદિશિ ઝલહલેજી. ૨
 સંવર લે ઉઠાર, તિહાં મહકે ધનસાર;
 આજહો, મૃગમદ ચંદન, પાવન ભાવનાજી. ૩
 સુમતિ ગુપતિ સહકાર, તેહ તણાં દલસાર;
 આજહો, તોરણ બહુગુણ, બાંધ બાંધો બારણેજી. ૪
 પુષ્કર દ્વીપ મોઝાર, પશ્ચિમ અરધ સંભાર;
 આજહો, વચ્છનામે વિજય, તિહાં ઘણું સોહેજી. ૫
 નયરી સુસીમા નામ, તિહાં વિહરે જગસ્વામ;
 આજહો, નરપતિ સરવભૂતિ-કુલ ચંદલોજી. ૬
 ગંગા માત મલ્હાર, પદમાવતી ભરતાર;
 આજહો, હિમકર લાંછન, વિનયે વંદીયેજી. ૭

(૨૦)

(શ્રી અજિતવીર્ય જિન સ્તવન.)

(જનજ મુજ પાપીને તાર-એ દેશી.)

અજિતવીર્ય મુજ વીર્યનીજ, કહું કેતી કરતૂત;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી ઉચરતાંજ, ભાંજ્યાં પ્રત અદ્ભૂત.

જિનેસર! વિનતડી અવધાર-એ આંકણી૦ ૧
ઈંદ્રિયાર્થને કારણેજ, દાખ્યા આગમ ખેલ;
ગુણિજન ભક્તિ ન સાંસહીજ, નિર્દય નિગુણ નિટોલ.
જિને૦ ૨

આપ આલોચણ આપીનેજ, કરતા અવરને શુદ્ધ;
વંચક ભાવે ઉપદેશ્યાજ, વાસી બહુ દુર્બુદ્ધિ.
જિને૦ ૩

છટ્ટા ગુણ ઠાણા તણુંજ, રાખ્યું દાખ્યું રે સંચ;
પણ ન ગયો મનમાં થકીજ, બહુવિધ દંભ પ્રપંચ.
જિને૦ ૪

પણ એક તુમ પરતીતનોજ, મોટો છે આધાર;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ માહરોજ, કીજે દાસ ઉદ્ધાર.
જિને૦ ૫

શ્રી સીમંધર સ્વામીની થોય. ૪

(૧)

શ્રી સીમંધર સેવિત સુરવર, જિનવર જગ જયકારીજી,
 ધનુષ પાંચસેં કંચન વરણી, મૂર્તિ મોહન ગારીજી;
 વિચરંતા પ્રભુ મહાવિદેહે, ભવિજનને હિતકારીજી,
 પ્રહ ઉઠી નિત્યનામ જપીજે, હૃદય કમલમાં ધારીજી. ૧

(૨)

શ્રી સીમંધર મુજને વહાલા, આજ સફળ સુવિહાણુંજી,
 ત્રિગટે તેજે તપતા જિનવર, મુજ તુઝ્યા હું જાણુંજી;
 કેવલ કમલા કેલિ કરંતા, કુલમંડન કુલદીવોજી,
 લાખ ચોરાસી પૂરવ આયુ, ઋકમિણી વર ધણું જીવોજી. ૧

(૩)

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહિબ દેવ,
 અરિહંત સકલની, ભાવધરી કરં સેવ;
 સકલાગમ પારગ, ગણુધર ભાષિત વાણી,
 જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમલ ગુણુખાણી. ૧

(૪)

શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર, મુનિ મન પંકજ હંસાજી,
 કુંથુઅરજિન અંતર જનમ્યા, તિહુઅણુજન પરશંસાજી;
 સુપ્રત નમિ અંતર વરી દીક્ષા, શિક્ષા જગત નિરાસેજી,
 ઉદય પેઢાલ જિનાંતરમાં પ્રભુ, જાશે શિવ વહુ પાસેજી. ૧

શ્રી સિદ્ધાચલજના ચૈત્યવ-દન. ૮

(૧)

વિમલકેવલજ્ઞાનકમલા—દક્ષિત ત્રિભુવનહિતકરં;
 સુરરાજસંસ્તુતચરણપંકજ, નમો આદિજિનેશ્વરં. ૧
 વિમલગિરિવરશૃંગમંડન, પ્રવરગુણગુણભૂધરં;
 સુરઅસુરકિન્નરકોડિસેવિત— નમો ૧૦ ૨
 કરતી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહરં;
 નિર્જરાવલી નમે અહનિશ— નમો ૧૦ ૩
 પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડી પણ મુનિ મનહરં;
 શ્રી વિમલગિરિવરશૃંગ સિદ્ધા— નમો ૧૦ ૪
 નિજસાધ્યસાધક સુરમુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં;
 મુક્તિરમણી વર્યા રંગે— નમો ૧૦ ૫
 પાતાલ—નર—સુર લોકમાંહિ, વિમલગિરિવરતો પરં;
 નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે— નમો ૧૦ ૬
 ઇમ વિમલગિરિવરશિખરમંડળ, દુઃખ વિહંડળ ધ્યાઇએ;
 નિજશુદ્ધસત્તાસાધનાથં, પરમ જ્યોતિ નિપાઇએ. ૭
 જિત-મોહ-કોહ વિછોડનિદા, પરમપદસ્થિત જયકરં;
 ગિરિરાજસેવાકરણતપર, પદ્મવિજય સુહિતકરં. ૮

(૨)

- સિદ્ધાચલ શિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ;
મનવચ કાય એકાગ્રશુ, નામ જપો એકવીશ. ૧
- શત્રુજય ગિરિ વંદીએ, બાહુબલી શિવઠામ;
મરૂદેવ ને પુંડરીકગિરિ, રૈવતગિરિ વિશ્રામ. ૨
- વિમલાચળ સિદ્ધરાજજી, નામ ભગીરથ સાર;
સિદ્ધક્ષેત્ર ને સહસ્રકમલ, મુક્તિનિલય જયકાર. ૩
- સિદ્ધાચલ શતકુટગિરિ, ઢંકને કોગિનિવાસ;
કદંબગિરિ લોહિત નમુ, તાલધ્વજ પુણ્યરાસ. ૪
- મહાબલ દઢશક્તિ સહી, એ એકવીશે નામ;
સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પરણામ. ૫
- દગ્ધ શૂન્યને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણતિ જેહ;
ચાર દોષ છંડી ભજો, ભક્તિભાવ ગુણગેહ. ૬
- માનવ ભવ પામી કરીએ, સદ્ગુરૂ તીરથ ભોગ;
શ્રી શુભવીરને શાસને, શિવરમણી સંજોગ. ૭

(૩)

શ્રી શત્રુઞ્જય સિદ્ધક્ષેત્ર, હીઠે દુર્ગાંતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧
અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય;
પૂર્વ નવાણું રીખવદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય. ૨
સૂરજ કુંડ સોહામણો એ, કવડ જક્ષ અભિરામ;
નાભિરાયા કુલમંડણો, જિનવર કરં પ્રણામ. ૩

(૪)

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગુણધર ગુણવંત;
પ્રગટ નામ પુંડરીક જસ, મહીમાંહે મહંત. ૧
પંચ કોડી સાથે મુણિહ, અણુસણુ તિહાં કીધ;
શુકલ ધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરીકગિરિ; નામ દાન સુખ કંદ. ૩

(૫)

ચૈત્રી પૂનમને દિવસ, શત્રુઞ્જય ભેટે;
ભક્તિ ધરે જે ભવ્યલોક, તે ભવ દુઃખ ભેટે. ૧
આદીશ્વર જિનની અમૂલ, પૂજા વિરચાવે;
છતિ ભીતિ સઘલી ટલે, સુખ સંપદ પાવે. ૨
પરમાત્મ પરકાશથી એ, પ્રગટે પરમાનંદ;
શ્રી વિજયરાજ સૂરીશ્વર, દાન અધિક આણુંદ. ૩

(૬)

પ્રથમનાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જેહનો જગે રાજે;
 પાપ તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાંજે. ૧
 પરમતત્ત્વ પરમાત્મ રૂપ, પરમાનંદ દાયી;
 પરમ જ્યોતિ જસ જલહલે, પરમ પ્રણતા પાઈ. ૨
 ચિદાનંદ સુખ સંપદા એ, વિલસે અક્ષય સનૂર;
 ઋષભદેવ ચરણે નમે, શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણસૂર. ૩

(૭)

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણધાર;
 પુંડરીક નામે થયો, ભવિ જનને સુખકાર. ૧
 ચૈત્રી પૂનમને દિને, કેવલસિરિ પામી;
 ઇણગિરિ તેહથી પુંડરીક-ગિરિ અભિધા પામી. ૨
 પંચકોડી મુનિશું લહ્યા એ, કરી અનશન શિવ હામ;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિ તેહના, પય પ્રણમે અભિરામ. ૩

(૮)

આદીશ્વર અરિહંત દેવ, અવિનાશી અમલ;
 અક્ષય સરૂપીને અનુપ, અતિશય ગુણ વિમલ. ૧
 મંગલ કમલા કેલી વાસ, વાસવ નિત્ય પૂજિત;
 તુજ સેવા સહકાર સાર, કરતાં કલ કૂજિત. ૨
 યોજિત યુગ આદિ જિણે એ, સકલ કલા વિજ્ઞાન;
 શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણ તણો, અનુપમ નિધિ
 ભગવાન. ૩

શ્રી સિદ્ધાચલજીના સ્તવન. ૧૬

(૧)

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ, કીજે એહની સેવા;
 માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂ ફલ લેવા. વિં ૧
 ઉજ્જવલ જિનગૃહ મંડળી, તિહાં દીપે ઉત્તાંગા;
 માનું હિમગિરિ વિભ્રમે, આધ અંબરગંગા. વિં ૨
 કોઇ અનેઈ જગ નહિ, એ તીરથ તોલે;
 એમ શ્રીમુખ હરિ આગળે, શ્રી સીમંધર બોલે.

વિં ૩

જે સઘળાં તીરથ કહ્યાં, યાત્રા ફળ કહીએ;
 તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, શતગણું ફળ લહીએ. વિં ૪
 જનમ સફળ હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વંદે;
 સુજસવિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નંદે. વિં ૫

ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જઈયે રે, ભવજલ તરવાને;
 તુમે જયણુએ ધરજો પાય રે, પાર ઉતરવાને. આંકણીં
 બાલ કાલની ચેષ્ટા ટાળી, હાંરે હુંતો ધર્મ યોવન
 હવે પાયો રે; ભવં
 ભૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હાંરે હુંતો અનુભવમાં
 લય લાયો રે. પારં ચાલોં ૧

ભવ તૃષ્ણા સવિ દૂર નિવારી,
 હાંરે મારી જિન ચરણે લય લાગી રે; ભવં
 સંવર ભાવમાં દિલ હવે ઠરીયું,
 હાંરે મારી ભવની ભાવઠ ભાંગી રે. પારં ચાલોં ૨
 સચિત્ત સર્વનો ત્યાગ કરીને,
 હાંરે નિત્ય એકાસણુ તપ કારી રે; ભવં
 પડિમ્ભણું હોય ટંકનાં કરશું,
 હાંરે ભલી અમૃતક્રિયા દિલ ધારી રે. પારં ચાલોં ૩
 વ્રત ઉચ્ચરશું ગુરૂની સામે,
 હાંરે હુંતો યથાશક્તિ અનુસારે રે; ભવં
 ગુરૂ સાથે ચડશું ગિરિ પાળે,
 હાંરે એતો ભવોદધિ બૂડતાં તારે રે. પારં ચાલોં ૪

ભવતારક એ તીરથ કરસી,

હાંરે હુંતો સૂરજ કુંડમાં નાહી રે; ભવં

અષ્ટપ્રકારી ઋષભ જિણ્ઠની,

હાંરે હુંતો પૂજ કરીશ લય લાહી રે. પારં ચાલોં ૫

તીરથ પતિને તીરથ સેવા,

હાંરે એતો સાચા મોક્ષના મેવા રે; ભવં

સાત છઠ્ઠે હોય અકૃમ કરીને,

હાંરે મને સ્વામીવચ્છલની હેવા રે. પારં ચાલોં ૬

પ્રભુ પદ પદ્મ રાયણ તલે પૂજ,

હાંરે હુંતો પામીશ હરખ અપાર રે; ભવં

રૂપવિજય પ્રભુ ધ્યાન પસાયે,

હાંરે હુંતો પામીશ સુખ શ્રીકાર રે. પારં ચાલોં ૭

તું ત્રિભુવનસુખકાર, ઋષભજિન ! તું ત્રિભુવન
શત્રુજયગિરિ શણુગાર, ઋં ભૂષણ ભરતમઝાર—ઋં
આદિપુરૂષ અવતાર— ઋં આંકણી.

તુમ ચરણે પાવન કયું રે, પૂર્વ નવાણું વાર;
તેણે તીરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર. ઋં ૧
અવર તે ગિરિ પવંતે વડા રે, એહ થયો ગિરિરાજ;
સિદ્ધ અનંતા ઇહાં થયા રે, વલી આઘ્યા અવર
જિનરાજ. ઋં ૨

સુંદરતા સુરસદનથી રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ;
બિંબ અનેકે શોભતો રે, દીઠે ટળે વિખવાદ. ઋં ૩
ભેટણ કાળે ઉમદ્યા રે, આવે સવિ ભવિલોક;
કલિમલ તસ અડકે નહિ રે, જયું સોવનધન રોક. ઋં ૪
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જસ શિરે રે, તસ ખસે ભવ પરવાહ;
કરતલગત શિવસુંદરી રે, મળે સહજ ધરી ઉચ્છાંહ. ઋં ૫

(શ્રી સુપાસ જિનરાજ-એ દેશી.)

- સિદ્ધાચલ ગુણ ગેહ, ભવિ પ્રણમો ધરી નેહ;
આજહો સોહે રે મન મોહે, તીરથ રાજયોજી. ૧
- આદીશ્વર અરિહંત, મુક્તિ વધૂનો કંત;
આજહો પૂરવવાર નવાણું, આવી સમોસર્યાજી. ૨
- સકલ સુરાસુરરાજ, કિન્નરદેવ સમાજ;
આજહો સેવા રે સારે, તે કરજોડી કરીજી. ૩
- દર્શનથી દુઃખ દૂર, સેવે સુખ ભરપૂર;
આજહો એણે રે કલિકાલે, કલ્પતરૂ અછેજી. ૪
- પુડરીકગિરિ ધ્યાન, લહિયે બહુ યશ માન;
આજહો દીપે રે અધિકી તસ, જ્ઞાનકલા ઘણીજી. ૫

(૫)

આપો આપોને લાલ, મુંઘાં મૂલાં મોતી;
લાવો લાવોને રાજ, મુંઘાં મૂલાં મોતી—આંકણી.
શ્રી સિદ્ધાચલ નિરખી વધાવું, પૂરણપુન્ય પનોતી.

આપો ૧

પ્રથમ જિનેશ્વરને જઈ પૂજું, પહેરી નિર્મળ ઘોતી;
હરખી હરખી જિનમુખ નિરખી, મુખને મટકે ભેતી.

આપો ૨

પૂર્વ સંચિત જે બહુ પાતિકડાં, દુઃખ દોહડગડાં ખોતી;
પ્રભુગુણગણ મોતનકી માલા, લાવનાગુણમાં પરોતી.

આપો ૩

અનુભવલીલા ઐસી પ્રગટી, પહેલાં કદીય ન હોતિ;
ધ્યાનધ્યેયકિરિયા અનુભાવે, પ્રગટે નિરંજન જ્યોતિ.

આપો ૪

પૂજા વિવિધ પ્રકારે વિરચિત, મણિમય ભૂષણ ઘોતિ;
નાટક ગીત કરંતા મોરી, વાંછિત આશ ફલંતિ.

આપો ૫

સિદ્ધાચલ નિરખી ભવભવની, અલચ્છી ગઈ રોવંતી;
ઋદ્ધિસિદ્ધિ લીલાસુખ પાઈ, હૃદયે હેજ હસંતી.

આપો ૬

શિવસુંદરી વરવા વરમાલા, કંઠે ઠવે વશ હોંતી;
જ્ઞાનવિભલ ગુરૂ પ્રભુની સેવા, કામગવી દોહંતી.

આપો ૭

(૬)

(સાંભળજો મુનિ સંયમ રાજે-એ દેશા.)

ખાપલડાં રે પાતિકડાં તુમે, શું કરશે હવે રહીને રે;
શ્રીસિદ્ધાચલ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ તમે વહીને રે.

ખાં ૧

કાલ અનાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત ધરી નિરવહીને રે;
આજથકી પ્રભુચરણે રહેવું, ઇમ શિખવીયું મનને રે.

ખાં ૨

દુષમસમયે ઇણે ભરતે, મુક્તિ નહિ સંધેણને રે;
પણ તુમ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે,

ચમક ઉપલ જેમ લોહને રે. ખાં ૩

શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ આપ્યું, મિથ્યાપંકશોધનને રે;
તેહથી આતમ થયો મુજ નિર્મલ, આનંદમય તુજ
ભજને રે. ખાં ૪

અખચનિધાન તુજ સમકિત પામી,

કુણ વંછે ચલ ધનને રે;

શાંતમુધારસ નયનકચોલે, સીંધો સેવક તનને રે.

ખાં ૫

ખાહ્ય અખચંતર શત્રુ કેરો, ભય ન હોવે હવે મુજને રે;
સેવક સુખીયો મુજસવિલાસી, એ મહિમા પ્રભુ

તુજને રે. ખાં ૬

નામ મંત્ર તુમારો સાધ્યો, એ થયો જગ મોહનને રે;
તુઝ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, ચાતક જેમ જલધરને રે.

ખા૦ ૭

તુઝ વિષ્ણુ અવરને દેવ કરીને, નવિ ચાહું ફરી ફરીને રે;
જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવક ખાંહ્ય ગ્રહીને રે.

ખા૦ ૮

(૭)

માઈ મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચલે રે, દેખીને હરખિત થાય;
વિધિશું કીજે રે જાત્રા એહની રે,

ભવભવનાં હુખ જાય. માઈ૦ ૧

પંચમે આરે રે પાવન કારણે રે, એ સમો તીરથ ન કોય;
મોટો મહિમા રે જગમાં એહનો રે,

આ ભરતે ઈહાં જોય. માઈ૦ ૨

ઈશુગિરિ આગ્યા રે જિનવર ગણધરા રે,

સિધ્યા સાધુ અનંત;

કઠિણ કરમ પણ ઈશુગિરિ કરસતાં રે,

હોયે કરમ નિશાંત. માઈ૦ ૩

જૈન ધરમનો જાઓ જાણિયે રે, માનવ તીરથ એ થાંભ;
સુર નર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતાં નાટારંભ.

માઈ૦ ૪

ધન ધન દહાડોરે ધન વેલા ઘડી રે, ધરીયે હૃદય મોઝાર;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણ એહના ઘણા રે,

કહેતાં નાવે હો પાર. માઈ૦ ૫

(૮)

વંદના વંદના વંદના રે, ગિરિરાજકું સદા મેરી વંદના,
વંદના તે પાપ નિકંદના રે, આદિનાથકું સદા મેરી વંદના;
જિનકે દરિસણુ દુર્લભ દેખી,

કીધી તે કર્મ નિકંદના રે. ગિ૦ ૧

વિષય કષાય તાપ ઉપશમીયે;

જિમ મલે બાવન અંદના રે. ગિ૦ ૨

ધન ધન તે દિન કબહી હોયે;

આશે તુમ મુખ દર્શના રે. ગિ૦ ૩

તિહાં વિશાલ ભાવ પણુ હોયે;

જિહાં પ્રભુ પદકજ દર્શના રે. ગિ૦ ૪

ચિત્તમાંહેથી કબહુ ન વિસારં;

પ્રભુ ગુણગણની ધ્યાવના રે. ગિ૦ ૫

વળી વળી દરિસણુ વહેલું લહીયે;

એહવી રહે નિત્ય ભાવના રે. ગિ૦ ૬

ભવો ભવ એહીજ ચિત્તમાં આહું;

મેરે આર નહિ વિચારણા રે. ગિ૦ ૭

ચિત્રગયંદના મહાવતની પેરે;

ફેર ન હોય ઉતારના રે. ગિ૦ ૮

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પૂર્ણકૃપાથી;

સુકૃત સુબોધ સુવાસના રે. ગિ૦ ૯

આજમારાં નયણાં સફલ થયાં, શ્રી સિદ્ધાચલ નિરખી;
 ગિરિને વધાવું મોતીડે, મારા હૈડામાં હરખી. આજ૦ ૧
 ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશને, જિહાં એ તીરથ જોડી;
 વિમલાચલ ગિરનારને, વંદુ જે કરજોડી. આજ૦ ૨
 સાધુ અનંતા ઇણે ગિરિ, સિધ્યાં અણસણ લેઈ;
 રામ પાંડવ નારદ ઋષિ, ખીજા મુનિવર કેઈ. આજ૦ ૩
 માનવ ભવ પામી કરી, નવિ એ તીરથ લેટયો;
 પાપ કરમજે આકરાં, કહો કેણી પેરે મેટયો. આજ૦ ૪
 તીર્થરાજ સમરૂં સદા, સારે વંછિત કાજ;
 દુઃખ દોહગ દૂરે કરી, આપે અવિચલ રાજ. આજ૦ ૫
 સુખ અભિલાષી પ્રાણીયા, વંછે અવિચલ સુખડાં;
 માણેકે મુનિ ગિરિ ધ્યાનથી, ભાંગે ભવોભવ દુખડાં.
 આજ૦ ૬

(૧૦)

સુખના હો સિધુ રે સખી મારે ઉલસ્યા રે,
 દુઃખના તે દરીયા નાઠા બાયે દૂર;
 પુણ્યતણા અંકુરા હોજી મારે પ્રગટીયા રે,
 મેં તો ભેલ્યો શત્રુજય ગિરિરાય. સુખનાં ૧
 પૂરવ નવાણું વાર સમોસર્યા રે,
 ધન્ય ધન્ય રાયણ કેરું રે રૂખ;
 પ્રેમે પૂજેરે પગલા પ્રભુજી તણાં રે,
 ભવોભવ કેરાં રે બાય દુઃખ. સુખનાં ૨
 નયણે નિરખ્યો રે નાભિ નરિંદનો રે,
 નંદ તે કંઠારસનો કંદ;
 આંખલડી જોઈ કમલની પાંખડી રે,
 મુખડું તે જોયું પુનમ કેરો અંદ. સુખનાં ૩
 સુરનર મુનિવર મોટા રાજવી રે, વલી વિદ્યાધર કેરોરે વૃંદ;
 ભવોભવ કેરા રે તાપ શમાવવા રે,
 મુખડું તે જાણે શરદકેરો અંદ. સુખનાં ૪
 ધન્ય ધન્ય રાજા રે શ્રી રૂપલ જિનેશ્વર રે,
 ધન્ય ધન્ય શત્રુજય ગિરિરાય;
 રૂપની કીર્તિ રે ચરણ પસાઉલે રે,
 ઈમ સાધુ માણેકમુનિ ગુણ ગાય. સુખનાં ૫

સિદ્ધાચલ સિદ્ધ સુહાવે, અનંત અનંત કહાવે,
 ભેદ પંદરથી શિવ જાવે, ગુણ અગુરુ લઘુ નીપજાવે રે;
 વિમલાચલ વેગે વધાવે, ગિરિરાજ તણા ગુણ ગાવે રે,
 જો હોવે શિવપુર જાવે રે, વિમલાચલ વેગે વધાવે૦૧
 જિતારી અભિગ્રહ લીધો, દિન સાતમે ભોજન કીધો;
 શુક રાજાએ રાજ તે લીધો,

શત્રુજય નામ તે લીધો રે. વિમલાચલ૦ ૨
 દેવ દાનવ ઇણગિરિ આવે, જિનરાજને શીષ નમાવે;
 સૂત્ર માંહે નાચ નચાવે, જોગાવંચક ફલ પાવે રે.

વિમલાચલ૦ ૩

વિદ્યાચારણ મુનિવરીયા, મકંટ ફલ જલ સંચરીયા;
 આકાશે પવનસેં ચલીયા, દેખો હેમગિરિ હેઠા ઉતરીયા રે.

વિમલાચલ૦ ૪

પ્રભુ દેખીને આનંદ પાવે, જિનરાજને શીષ નમાવે;
 દેવ સાથે ભાવના ભાવે, પછી ઇચ્છિત થાનકે જાવે રે.

વિમલાચલ૦ ૫

જ્ઞાન દર્શન જોડથી લહીએ, નવમો શ્રાવક ગુણ વહીએ;
 સંસારની રીતે રહીએ, જિન શાસન તીરથ કહીએ રે.

વિમલાચલ૦ ૬

સહુ તીરથનો એ રાજા, સૂરજ કુંડમાં જલ તાજા;
નાહતાં જિન આનંદ ભાજા, હુઓ કુકડો તે ચંદરાજા રે.

વિમલાચલ ૭

એ તીરથ લેટણુ કાજે, ગુજરાતનો સંઘ સમાજે;
પંથે પંથે વિસામા છાજે, ગિરિ દેખી વધાવે ઉદલાસે રે.

વિમલાચલ ૮

અઠાર તિહુંતેરા વરસે, માગશીર વત્તિ તેરસ દિવસે;
લેઠ્યા આદીશ્વર ઉદલસે, બાણુ ભવજલ પાર

ઉતરશે રે. વિમલાચલ ૯

ગિરિ દેખી લોચન ઠરીયા, ચક્કેસરી વીર કેસરીયા;
બાઈ કેતકી વૃક્ષ લહેરીયા, શેત્રુંજી નદી જલ ભરીયા રે.

વિમલાચલ ૧૦

રાય ભરત રતન ગિંબ ઠાવે, ધ્વજેસરી યાત્રા કરાવે;
તે ત્રીજે ભવે શિવ ભવે, શુભવીર વચન રસ ગાવે રે.

વિમલાચલ ૧૧

વિવેકી વિમલાચલ વસીયે, તપ જપ કરી કાઢા કસીયે,
ખોટી માયાથી ખસીયે, વિવેકી વિમલાચલ વસીયે૦

વસી ઉનમારગથી ખસીયે. વિ૦ ૧

માયા મોહિનીએ મોહ્યો, કેણુ રાખે રણમાં રોયો;
આ નરભવ એળે ખોયો. વિ૦ ૨

ખાળ લીલાએ હુલારાઓ, યૌવન યુવતિયે ગાયો;
તોયે તૃપ્તિ નવિ પાયો. વિ૦ ૩

રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મદિરાએ માચ્યો;
નવ નવ વેશ કરી નાચ્યો. વિ૦ ૪

આગમ વાણી સમી આસી, ભવજલધિ માંહી વાસી;
રોહિત મત્સ્ય સમે થાસી. વિ૦ ૫

મોહની જલને સંહારે, આપ કુદુંજ સકલ તારે;
વરણવીયે તે સંસારે. વિ૦ ૬

સંસારે કુડી માયા, પંથ શિરે પંથી આયા;
મૃગતૃષ્ણા જલને ધાયા. વિ૦ ૭

ભવ દવ તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા;
શીતલ સિદ્ધાચલ છાયા. વિ૦ ૮

ગુરૂ ઉપદેશ સુણી ભાવે, સંઘ દેશે દેશથી આવે;
ગિરિવર દેખી ગુણુ ગાવે. વિ૦ ૯

સંવત અઠાર ચોરાશીએ, માઘ ઉજ્જવલ એકાદશીએ;
વાંઘા પ્રભુજી વિમલવશીએ. વિં ૧૦

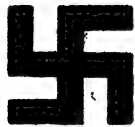
ભાત્રા નવાણું અમે કરીએ, ભવભવ પાતિકડાં હરીએ;
તીર્થ વિના કહો કેમ તરીએ. વિં ૧૧

હંસ મયુરા ઇણે ઠામે, ચકવા શુક પિક પરિણામે;
દર્શને દેવ ગતિ પામે. વિં ૧૨

શેત્રુંજી નદીએ ન્હાઈ, કળે સુર સાન્નિધ્ય દાઈ;
પણસય ચાપ ગુહા ઠાઈ. વિં ૧૩

રચણમય પડિમા પૂજે, તેના પાતિકડાં ધૂજે;
તે નર સીઝે ભવે ત્રીજે. વિં ૧૪

સાસયગિરિ રાયણ પગલાં, ચઉમુખ આદિ ચૈત્ય ભલાં;
શ્રી શુભવીર નમે સઘલાં. વિં ૧૫

અખતો પાર બયે હમ સાધો !

શ્રી સિદ્ધાયલ દર્શ કરી રે-આંકણીં
આદિ જિનેશ્વર મહેર કરી અખ,

પાપ પડલ મળ દૂર ગયો રે;
તન મન પાવન ભવિજન કેરો,

નિરખી જિનંદ ચંદ સુખ થયો રે. અં ૧
પુડરીક પમુહા મુનિ બહુ સિદ્ધા,

સિદ્ધક્ષેત્ર હમ ભય લહ્યો રે;
પશુ પંખી જિહાં છિનકમેં તરીયા,

તો હમ દહ વિશ્વાસ ગ્રહ્યો રે. અં ૨
જિન ગણુધર અવધિ મુનિ નાહિ,

ક્રીસ આગે મેં પોકારે કંઈ રે;
જીમ તીમ કરી વિમલાયલ લેઠ્યો,

ભવ સાચરથી નાહિ ડરે રે. અં ૩
દૂર દેશાંતરમેં હમ ઉચને,

કુચુર કુપંથકી બલ પયો રે;
શ્રી જિન આગમ હમ મન માન્યો,

તખડી કુપંથકી બલ જયો રે. અં ૪

તો તુમ શરણુ વિચારી આયો,

હીન અનાથકુ' શરણુ હીયો રે;

જયો વિમલાચલ પૂરણુ સ્વામી,

જનમ જનમ કો પાપ જયો રે. અં ૫

દુર્ભાગી અભાગ્ય નજરે ન દેજે,

સૂરિ ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે;

વિમલાચલ ફરસે જો પ્રાણી,

મોક્ષ મહેલ તીન વેગે લહ્યો રે. અં ૬

જયો જગદીશ્વર તું પરમેશ્વર,

પૂરવ નવાણુંવાર થયો રે;

સમવસરણુ રાયણુતલે તેરો,

નિરખી મમ અઘ હર જયો રે. અં ૭

શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વસીયો,

માનુ સંસારનો અંત થયો રે;

યાત્રા કરી મન તોવ લયેા અખ,

જનમ મરણુ દુઃખ હર થયો રે. અં ૮

નિર્મલ મુનિજન જે તે તાર્યા,

તે તો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંત કહ્યો રે;

મુજ સરિખા નિહક જો તારો,

તારક બિરૂદ એ સાચ લહ્યો રે. અં ૯

જ્ઞાનહીન ગુણરહિત વિરોધી,

લાંપટ ધીકું કપાયો ખરો રે;

તુમ ખીન તારક કોઈ ન દીસે,

જયે! જગદીશ્વર સિદ્ધિગિરો રે. અ૦ ૧૦

નરક તિર્થંચ ગતિ દૂર નિવારી,

ભવસાયરકી પીર હરી રે;

આતમરામ અનઘપદ પામી,

મોક્ષ વધુ ત્રીન વેગે વરી રે. અ૦ ૧૧

સંવત ખત્રીસ ઓગણીસે,

માસ વૈશાખ આનંદ ભયો રે;

પાલીતાણા શુભ નયર નિવાસી,

રૂપભ જિણુંદ ચંદ દરશ થયો રે. અ૦ ૧૨

જિનંદા તોરે ચરણ કમલકી રે, હું ચાહું સેવા ખ્યારી;
તો નાશે કમ કહારી, ભવ બ્રાંતિ મીટ ગઈ સારી.

જિનંદા૦ ૧

વિમલગિરિ રાજે રે, મહિમા અતિ ગાજે રે;
વાજે જગ ડંકા તેરા, તું સચ્ચા સાહિબ મેરા.

હું બાલક ચેરા તેરા-જિનંદા૦ ૨

કરૂણા કર સ્વામી રે, તું અંતરજામી રે;
નામી જગ પુનમ ચંદા, તું અબર અમર સુખકંદા.

તું નાભિરાયા કુલનંદા-જિનંદા૦ ૩

કૃષ્ણગિરિ સિદ્ધા રે, મુનિ અનંત પ્રસિદ્ધા રે;
શ્રી પુડરીક ગણધારી, પુડરીકગિરિ નામ કહારી.

એ સખ મહિમા હૈ થારી-જિનંદા૦ ૪

તારક જગ દીઠા રે, પાપ પંક સખ નિઠા રે;
ધૃષ્ટિ મો મનમેં લારી, મેં કીની સેવા થારી.

હું માસ સ્થો શુભ ચારી-જિનંદા૦ ૫

અખ મોહ તારો રે, બિરૂદ નિહારો રે;
તીરથ જિનવર દો લેટી, મેં જન્મ જરા દુઃખ મેટી.

હું પાયો શુષ્ણી પેટી-જિનંદા૦ ૬

દ્રાવિડ વારિખિલ્લા રે, દશ કોડી મુનિ મિલ્લા રે;
 હુઆ મુક્તિ રમણી ભરતારા, કાર્તિક પૂનમ દિન સાર
 જિન શાસન જગ જયકારા—જિનંદાં
 સંવત શિખિ ચારા રે, નિધિ ઈન્દુ ઉદારા રે;
 આતમકેા આનંદકારી, જિન શાસનકી બલીહારી,
 પામ્યો ભવજલધિ પારી—જિનંદાં

(૧૫)

ઋષભ જિણું ઠ વિમલગિરિ મંડન, મંડન ધર્મ ધુરા કહીએ
 તું અકલ સ્વરૂપી, બારકે કરમ ભરમ નિજ ગુણ લહીએ
 ઋષભં

અજર અમર પ્રભુ અલખ નિરંજન,
 ભંજન સમર સમર કહીએ

તું અદ્ભુત યોદ્ધા,
 મારકે કરમ ધાર જગ જશ લહીએ, ઋષભં
 અવ્યય વિભુ ઈશ જનરંજન,

રૂપ રેખ બીન તું કહીએ
 શિવ અચર અનંગી,
 તારકે જગ જન નિજ સત્તા લહીએ. ઋષભં

શત સુત માતા સુતા સુહંકર,

જગત જયંકર તું કહીએ;

નિજ જન સખ તારો,

હમેસેં અંતર રખના ના ચહીએ. ઋષભ ૪

મુખડા ભીંચકે બેસી રહેના,

હીન હયાલ કે ના ચઈએ;

હમ તન મન ઠારો,

બચનસે સેવક અપના કહુ દઈએ. ઋષભ ૫

ત્રિભુવન ઇશ સુહંકર સ્વામી,

અંતરભમી તું કહીએ;

જખ હમકું તારો,

પ્રભુસેં મનકી ખાત સકલ કહીએ. ઋષભ ૬

કદપતરૂ ચિતામણી ભર્યો,

આજ નિરાશે ના રહીએ;

તું ચિતિત હાયક,

હાસકી અરજ ચિત્તમેં દદ ગ્રહીએ. ઋષભ ૭

હીન હીન પર ગુણ રસ રાચી,

શરણ રહિત જગમેં રહીએ;

તું કરૂણા સિંધુ,

હાસકી કરૂણા કયું નહિ ચિત્ત ગ્રહીએ. ઋષભ ૮

તુમ ખીન તારક કોઈ ન હીસે,
હોવે તો તુમકું કયું કહીએ
ઈહ દીલમેં ઠાની,

તારકે સેવક જગમેં જશ લહીએ. ઋષભ૦
સાત વાર તુમ ચરણે આયો,
દાયક શરણુ જગત કહીએ

અળ ધરણે બેસી,
નાથસેં મનવંછિત સગ કુછ લહીએ. ઋષભ૦ ૧૮
અવગુણી માની પરીહરશે તો,
આદિગુણી જગ કો કહીએ

બે ગુણીજન તારે,
તો તેરી અધિકતા કયા કહીએ. ઋષભ૦ ૧૯
આતમ ઘટમેં બોજ પિયારે,
બાહ્ય ભટકતે ના રહીયે
તું અજ અવિનાશી,

ધાર નિજરૂપ આનંદધન રસ લહીએ. ઋષભ૦ ૨૦
આતમાનંદી પ્રથમ જિનેશ્વર,
તેરે ચરણુ શરણુ રહીએ.

સિદ્ધાચલ રાજ,
સરે સગ કાળ આનંદરસ કો પી લહીએ. ઋષભ૦ ૨૧

(૧૬)

(નહવણની પૂજા રે નિરમલ આતમા રે-એ દેશી.)

શેત્રુંજી ગઢના વાસી રે મુજરો માનજો રે,
 સેવકની સુણી વાતો રે દિલમાં ધારજો રે;
 પ્રભુ મેં દીઠડો તુમ દીદાર,
 આજ મુને ઉપન્યો હરખ અપાર.
 સાહીબીયાની સેવા રે ભવકુખ ભાંગશે રે-આંકણી ૦ ૧
 અરજ અમારી રે દિલમાં ધારજ્યો રે,
 ચોરાસી લખ ફેરા રે ફર નિવારજ્યો રે;
 પ્રભુ મુને દુરગતિ પડતો રાખ,
 દરસણ વહેલું દાખ. સાં ૨
 દોલત સવાઈ રે સોરઠ દેશની રે,
 બલીહારી હું બાઈ રે તાહરા વેશની રે;
 પ્રભુ તાહરે રૂડું દીઠું રૂપ,
 મોદ્યા સુરનર વૃંદને ભૂપ. સાં ૩
 તીરથ કો નહિ રે શેત્રુંજી સારખું રે,
 પ્રવચન પેખીને કીધું મેં પારખું રે;
 રૂપભને જોઈ જોઈ હરખે જોહ,
 ત્રિભુવન લીલા પામે તેહ. સાં ૪
 સદા તે માગું રે પ્રભુ તાહરી સેવના રે,
 ભાવઠ ન ભાંજે રે જગમાં જો વિના રે;
 પ્રભુ માહરા પોહતા મનના કોહ,
 ઈમ કહે ઉદય રતન કરજોહ. સાં ૫

શ્રી સિદ્ધાયલ્લની સ્તુતિ જોડા-૩

(૧)

શત્રુજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ,
 નાભિ ભૂપ કુલ કમલ દિણુંદ, મરૂદેવીનો નંદ
 જસ મુખ સોહે પૂનમ ચંદ,
 સેવા આરે ઇંદ નરિંદ, ઉન્મૂલે દુઃખદંદ

વાંછિત પૂરણ સુરતરૂ કંદ,
 લંછન જેહને સુરભિ નંદ, ફેડે ભવભય કંદ
 પ્રણમે જ્ઞાનવિમલ સૂરિંદ,
 જેહના અહોનિશ પદ અરવિંદ, નામે પરમાનંદ.

શ્રી સીમંધર જિનવર રાજે,
 મહાવિદેહે બાર સમાજે, ભાખે ઈમ ભવિ કાજે
 સિદ્ધક્ષેત્ર નામે ગિરિરાજે,
 એહજ ભરત માંહે એ છાજે, ભવજલ તરણ મહાજે
 અનંત તીર્થંકર વાણી ગાજે,
 ભવિમન કેરા સંશય ભાંજે, સેવક જનને નિવાજે
 વાજે તાલ કંસાલ પવાજે,
 ચૈત્રી મહોત્સવ અધિક દીવાજે, સુરનર સજી બહુ સાજે.

રાગદ્વેગ વિષ ખીલણુ મંત, ભાંજી ભવભય ભાવઠ ખાંત,
 ટાલે દુઃખ દુરંત,
 સુખ સંપત્તિ હોય જે સમરંત, ધ્યાયે અહુનિશ
 સધલા સંત, ગાયે ગુણ મહંત;
 શિવસુંદરી વશ કરવા તંત, પાપ તાપ ખીલણુ એ જંત,
 સુષ્ટીયે તે સિદ્ધાંત,
 આણી મોટી મનની ખંત, ભવિષ્ય ધ્યાવે એકણુ
 ચિત્ત, રાત વેલાઉલ હુંત. ૩
 આદિ જિનેશ્વર પદ અનુસરતી, ચતુરંગુલ ઉંચી રહે
 ધરતી, દુરિત ઉપદ્રવ હરતી,
 સરસ સુધારસ વયણુ ગરંતી, જ્ઞાનવિમલગિરિ સાનિધ્ય
 કરતી, દુશમન દુષ્ટ દલંતી;
 દાડિમ પકવકલી સમ દંતી, જ્યોતિ ગુણ ધંકાં રાજી
 પંતી, સમકિત ખીજ વપંતી,
 ચક્રેસરી સુરસુંદરી હુંતી, ચૈત્રી પૂનમ દિન આવંતી,
 જય જયકાર ભણુંતી. ૪

(૨)

- યૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુજયગિરિ અહિકાણુ,
 પુડરીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યાં નિર્વાણુ;
 આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર,
 કેવલ કમલાવર, નાભિ નરિહ મહ્દાર. ૧
- ચાર જંબૂ દ્વીપે, વિચરંતા જિનદેવ,
 અડ ધાતકી ખંડે, સુરનર સારે સેવ;
 અડ પુષ્કર અર્ધે, ઇણિપરે વીશ જિનેશ,
 સંપ્રતિ એ સોહે, પંચ વિદેહ નિવેશ. ૨
- પ્રવચન પ્રવહણુ સમ, ભવજલનિધિ(થી)ને તારે,
 કોહાદિક મહોટા, મત્સ્ય તણાં ભય વારે;
 જિહાં જીવ દયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો,
 ભવિ ભાવ ધરીને ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩
- જિન શાસન સાન્નિધ્ય-કારી વિધન વિદારે,
 સમકિત દષ્ટિ સુર, મહિમા જસ વધારે;
 શત્રુજય ગિરિ સેવો, જેમ પામો ભવપાર,
 કવિ ધીરવિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

(૩)

- સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો,
 વિમલગિરિ વધાવો, મોતીયાં થાલ લાવો;
 જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો,
 ન હોયે દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો. ૧
- શુભ કેશર ઘોલી, માંહે કપૂર ચોલી,
 પહેરી સિત પટોલી, વાસીયે ગંધ ઘોલી;
 ભરી પુષ્કર નોલી, ટાલિયે દુઃખ હોલી,
 સવિ જિનવર ટોલી, પૂજિયે ભાવ ભોલી. ૨
- શુભ અંગ અગ્યાર, તેમ ઉપાંગ બાર,
 વલી મૂલ સૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગ દ્વાર;
 દશ પયજા ઉદાર, છેદ પટ વૃત્તિ સાર,
 પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિયુક્તિ સાર. ૩
- જય જય જયનંદા, જૈન દ્રષ્ટિ સૂરીંદા,
 કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખ દંદા;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદા, સામ્ય માકંદ કંદા,
 વર વિમલ ગિરીંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદા. ૪

શ્રી ગિરનારજી તીર્થનાં સ્તવન. ૨

(૧)

તોરણથી રથ ફરી ચાલ્યા કંત રે, પ્રીતમજી
 આઠ લવની પ્રીતડી ત્રોડી તંત; માહરા પ્રીતમજી
 નવમે લવ પણ નેહ ન આણેા મુઝ રે, પ્રીતમ
 તો રથેં કારણ એટલે આવણું તુઝ. માહમ ૧
 એક પાકાર મુણી તિર્થ યનો એમ રે, પ્રીતમ
 મૂકેા અબલા રોતી પ્રભુજી કેમ; માહમ
 પદ જીવના રખવાલમાં શિરદાર રે, પ્રીતમ
 તો કેમ વિલસતી સ્વામી મૂકેા નારી. માહમ ૨
 શિવવધૂ કેઈ એહધું કેહવું રૂપ રે, પ્રીતમ
 મુઝ મૂકીને ચિત્તમાં ધરી જિન ભૂપ; માહમ
 જિનજી લીએ સહસાવનમાં પ્રતભાર રે, પ્રીતમ
 ઘાતી કરમ ખપાવીને નિરધાર. માહમ ૩
 કેવલ શ્રદ્ધિ અનંતી મગટ કીધ રે, પ્રીતમ
 જાણી રાજુલ એમ પ્રતિજ્ઞા લીધ; માહમ
 જે પ્રભુજીયે કીધું કરવું તેહ રે, પ્રીતમ
 એમ કહી પ્રતધર થઈ પ્રભુ પાસે જેહ. માહમ ૪
 પ્રભુ પહેલાં નિજ શોકમનું જોવા રૂપ રે, પ્રીતમ
 કેવલજ્ઞાન લીધી થઈ સિદ્ધ સ્વરૂપ; માહમ
 શિવ વધૂ વરીયા જિનવર હિસમ નેમ રે, પ્રીતમ
 પદા કહે પ્રભુ રાખ્યો અવિચલ પ્રેમ. માહમ ૫

(જત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ-એ દેશી.)

સહસ્રાવન જઈ વસીએ, ચાલોને સખી

સહસ્રાવન જઈ વસીએ૦

ધરનો ધંધો કળુઅ ન પૂરો, જો કરીએ અહોનિશિએ;
ચાલો૦

પીયરમાં સુખ ઘડીય ન દીકું, લય કારણ ચહદિશિએ;
ચાલો૦ ૧

નાક વિહ્વણા સમલ કુકુ'ળી, લજા કિંમતિ ન પસીએ;
ચાલો૦

લેગાં જમીએ ને નજર ન હીસે, રહેલું ઘોર તમસીએ;
ચાલો૦ ૨

પીયર પાછલ છલ કરી મહેલયું,

સાસરીયે સુખ વસીએ; ચાલો૦

સાસુડી તે ઘર ઘર ભટકે, લોકને ચટકે ડસીએ.

ચાલો૦ ૩

કહેતાં સાસુ આવે હાંસું, ભુ'શીએ મુખ લેઈ મરીએ;
ચાલો૦

કં'ત અમારો બાળો લોળો, જાણે ન અસિ મસિ કસીએ;
ચાલો૦ ૪

જુઠા બોલી કલહણ શીલા, ઘર ઘર શુની જ્યૂં ભસીએ;
ચાલો ૦

એ દુઃખ દેખી હઈડું મુંઝે, દુર્જનથી દૂર ખસીએ.
ચાલો ૦ ૫

રૈવતગિરિનું ધ્યાન ન ધરીયું, કાલ ગયો હસ ભસીએ;
ચાલો ૦

શ્રી ગિરનારે ત્રણ કલ્યાણક, નેમિ નમન ઉલ્લસીએ.
ચાલો ૦ ૬

શિવ વરશે ચોવીશ જિનેશ્વર, અનાગત ચડવીશીએ;
ચાલો ૦

કૈલાસ ઉજ્જયંત રૈવત કહીએ, શરણુ ગિરિને ફરસીએ.
ચાલો ૦ ૭

ગિરનાર નંદભદ્ર એ નામે, આરે આરે છ પ્રવીશીએ;
ચાલો ૦

દેખી મહીતલ મહિમા મહોટો, પ્રભુગુણ જ્ઞાન વરસિયે.
ચાલો ૦ ૮

અનુભવ રંગ વધે તેમ પૂજે, કેશર ઘસી ચોરસીએ;
ચાલો ૦

ભાવ સ્તવ સુત કેવલ પ્રગટે, શ્રી શુભવીર વિલસીએ.
ચાલો ૦ ૯

શ્રી ગિરનારતીર્થની સ્તુતિ. ૨

(૧)

ગિરનારે ગીરવો, બહાલો નેમિ જિણુંદ,
અષ્ટાપદ ઉપર, પૂજી ધરો આણુંદ;
સિદ્ધાંતની રચના, ગણુધર કરે અનેક,
દીવાલી દીવસે, દો અંબાઈ વિવેક.

૧

(૨)

શ્રી ગિરનાર શિખર શણુગાર, રાજમતી હેડાનો હાર,
જિનવર નેમિકુમાર,
પૂજી કણ્ણા રસ ભંડાર, ઉગાર્યો પશુઆં અંબાર,
સમુદ્રવિજય મલ્હાર;
ભોર કરે મધુરા કિકાર, વિચે વિચે કોયલના ટહુકાર,
સહસ ગમે સહકાર,
સહસાવનમેં હુઆ અણુગાર, પ્રણુજી પામ્યા કેવલ સાર,
પહોંચ્યા મુગતિ મોઝાર. ૧

શ્રી અર્જુનગિરિ તીર્થ સ્તવન.

આદિ જિજ્ઞેસર પૂજતાં, દુઃખ મેટો રે,

આખૂગઢ દ્રઢ ચિત્ત; ભવિક જઈ ભેટો રે૦
હેલવાડે હેહરાં નમી, દુઃ૦ ચાર પરિમિત નિત્ય. ભ૦ ૧

વીશ ગજ બલ પદમાવતી, દુઃ૦ ચક્ષેસરી દ્રવ્ય આણ; ભ૦
શંખ દીયે અંખીસુરી, દુઃ૦ પંચ કોશ વહે બાણ. ભ૦ ૨

બાર પાદશાહ જીતીને, દુઃ૦ વિમલ મંત્રી આડાહ; ભ૦
દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીયો, દુઃ૦ રૂપભદ્રેવ પ્રાસાહ. ભ૦ ૩

ખિહુંતેર અધિકાં આઠશે, દુઃ૦ બિંબ પ્રમાણ કહાય; ભ૦
પત્તરશે કારીગરે, દુઃ૦ વરસ ત્રિકે તે થાય. ભ૦ ૪

દ્રવ્ય અનુપમ ખરચિયો, દુઃ૦ લાખ ત્રેપન બાર કોડી; ભ૦
સંવત દશ અઠ્ઠાશીયે, દુઃ૦ પ્રતિષ્ઠા કરી મન હોડી. ભ૦ ૫

હેરાણી જેઠાણીના ગોખલા, દુઃ૦ લાખ અઠાર પ્રમાણ; ભ૦
વસ્તુપાલ તેજપાલની, દુઃ૦ એ હોય કાંતા બાણ. ભ૦ ૬

મૂલ નાયક નેમીસર, દુઃ૦ ચારશે અડશઠ બિંબ; ભ૦
રૂપભ ધાતુમય હેહરે, દુઃ૦ એકસો પિસ્તાલીશ બિંબ.

ભ૦ ૭

ચઉમુખ ચૈત્ય જીહારીએ, દુઃ૦ કાર્તિકસગીયા ગુણવંત; ભ૦
બાણ મિત્ત તેહમાં કહું, દુઃ૦ અગન્યાસી અરિહંત. ભ૦ ૮

અચલગઢે પ્રભુજી ઘણાં, દુઃ૦ જાત્રા કરો હુંશીયાર; ભ૦
 ઠોડી તપે ફલ જે લહે, દુઃ૦ તે પ્રભુ ભક્તિ વિચાર. ભ૦
 સાલંબન નિરાલંબને, દુઃ૦ પ્રભુ ધ્યાને ભવપાર; ભ૦
 મંબલલીલા પામીયે, દુઃ૦ વીરવિજય જયકાર.
 ભ૦ ૧૦

શ્રી અષ્ટાષ્ટગિરિ તીર્થ સ્તવન.

અષ્ટાષ્ટગિરિ યાત્રા કરણકું, રાવણ પ્રતિહરિ આયા;
 પુષ્પક નામે વિમાને બેસી, મંદોદરી સુહાયા. ૧

શ્રી જિન પૂજી લાલ, સમકિત નિર્મલ કીજે
 નયણે નિરખી હો લાલ, નરભવ સફલો કીજે;

હેયડે હરખી લાલ, સમતા સંગ કરીજે. આંકણી૦

ચઉમુખ ચઉગતિ હરણુ પ્રાસાદે, ચઉવીસે જિન બેઠા;

અઊદિશિ સિદ્ધાસન સમ નાસા, પૂરવ દિશિ દોય જિઠ્ઠા.

શ્રી૦ ૨

સંભવ આદે દક્ષિણ આરે, પશ્ચિમ આઠ સુપાસા;

ધર્મઆદિ ઉત્તરદિશિ જાણે, એવં જિન ચઉવીસા.

શ્રી૦ ૩

બેઠા સિહ તણે આકારે, જિણુહર ભરતે કીધાં;

રણજી બિજ મૂરતિ થાપીને, જગ જશવાદ પ્રસિદ્ધા.

શ્રી૦ ૪

કરે મંદોદરી રાણી નાટક, રાવણ તાંત બજાવે;
માહલ વીણા તાલ તાંબૂરો, પગ રવ ઠમ ઠમકાવે.

શ્રી૦ ૫

ભક્તિ ભાવે એમ નાટક કરતાં, ત્રૂટી તાંતી વિચાલે;
સાંધી આપ નસા નિજ કરની, લઘુ કલાશું તતકાલે.

શ્રી૦ ૬

દ્રવ્ય ભાવશું ભક્તિ ન ખાંડી, તો અક્ષય પદ સાધ્યું;
સમકિત સુરતરૂ ફલ પામીને, તીર્થ કર પદ ખાંધ્યું.

શ્રી૦ ૭

એણિપરે ભવિજન જે જિન આગે, બહુ પરે ભાવના ભાવે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ તેહના અહનિશ, સુરનર નાયક આવે.

શ્રી૦ ૮

શ્રી સમ્મેત શિખરગિરિ તીર્થ સ્તવન.

(ચેતન ચતુર થઇ ચૂક્યો-એ દેશી.)

નામ સુષુત શીતલ શ્રવણા, જસ દર્શન શીતલ નયણાં;
સ્તવન કરત શીતલ વચણાં રે. ૧

સમ્મેતશિખર લેટણ અલજે,

મુજ મન બહુ ભવી સાંભલજે રે;
અનુભવ મિત્ર સંહિત મલજે રે. સં ૨

જંબૂદ્વીપ હાહિણુ ભરતે, પૂરવદેશે અનુસરતે;
સમ્મેતશિખર તીરથ વરતે રે. સં ૩

જસ દર્શન ધન કર્મ હહે, દિનકર તાપ ગગન વહે;
શશી વસી પદ્મ વિનાશ લહે રે. સં ૪

અજિતાદિક દશ શિવ વરીયા,

વિમલાદિક નવ ભવ તરીયા;

પાશ્વનાથ એમ વીશ મત્રીયા રે. સં ૫

મુક્તિ વર્યા પ્રભુ ઇણુ ઠામે, વીશે દુકે અભિરામે;
વીશ જિનેશ્વરને નામે રે. સં ૬

ઉત્તરદિશ એરવતમાંહિ, શ્રી સુપ્રતિષ્ઠગિરિ જ્યાંહિ;
સુચંદ્રાદિક વીશ ત્યાંહિ રે. સં ૭

ધમિ દશ ક્ષેત્રે વીશ લલા, એક એક ગિરિવરસિદ્ધ થયા;
તીર્થોગાલી પયજે કહ્યા રે. સં ૮

રત્નત્રયી જેહથી લહીએ, ભવજલ પાર તે નિરવહીએ;
સબજન તીરથ તસ કહીએ રે. સં ૯

કલ્યાણક એક જિહાં થાય, તે પણ તીરથ કહેવાય;
વીશ જિનેશ્વર શિવ બાય રે. સં ૧૦

તેણે એ ગિરિવર અભિરામ, મુનિવર કોડી શિવ ઠામ;
શિવવડૂ ખેલણ આરામ રે. સં ૧૧

મુનિવર સૂત્ર અરથ ધારી, વિચરે ગગનલગ્નિ ખ્યારી;
દેખી તીરથ પયચારી રે. સં ૧૨

સમ્મેતશિખર સુપ્રતિષ્ઠ તણી, ઠવણા પૂજન દુઃખ હરણી;
ઘેર બેઠાં શિવ નિસરણી રે. સં ૧૩

દર્શને જસ દર્શન વરીએ,

લહી શુભ સુખ દુઃખડાં હરીએ;
વીરવિજય શિવ મંદિરીયે રે. સં ૧૪

શ્રી તારંગા તીર્થનાં સ્તવન. ૨

(૧)

ઢાધ-પહેલી

(દીઠો સુવિધિ જિજ્ઞાસુ-એ દેશી.)

આણુંદ અધિક ઉચ્છાહ, ધરી દિલમાં ધણો; હો લાલ-ધરી૦
ખડુદિનનો ઉમાહ, સફલ થયો મુઝ તણો.

હો લાલ-સફલ૦ ૧

ભવતારણ તારંગ-અચલ જળ નિરખીયો;

હો લાલ-અચલ૦

હિયડું હેજ વિલાસ-ધરી ધણું હરખીયો.

હો લાલ-ધરી૦ ૨

હંડ કલશ અભિરામ, ધ્વજશ્યું સોહતો;

હો લાલ-ધ્વજ૦

ગગનશું માંડે વાહ, પ્રાસાદ મન મોહતો.

હો લાલ-પ્રાસાદ૦ ૩

કુમારપાલનરિંદ, પરમશ્રાવકે કર્યો; હો લાલ-પરમ૦
ધન્ય ધન્ય હેમસૂરીંદ, જેણે નૃપ ઉદયો.

હો લાલ-જેણે૦ ૪

તેણે કીધો કુમારવિહાર, નામે દેવકુલ ભલો;

હો લાલ-નામે૦

મહીયલમાંડિ જયંત, બાણે ત્રિભુવન તિલો.

હો લાલ-બાણે૦ ૫

ખેઠા અજિતજિણુંદ, ગજાંક મનોહર; હો લાલ-ગજાંક૦
વિજયામાત મહાર, સોભાગી સુંદર.

હો લાલ-સોભાગી૦ ૬

પટક્રતુની વનરાજિ, વિરાજે ખડુપરે;

હો લાલ-વિરાજે૦

કોડિશિલા જિહાં દીઠે, ભવિજન મન ઠરે.

હો લાલ-ભવિ૦ ૭

તારણદેવી નામ, અછે રખવાલિકા; હો લાલ-અછે૦
એ ગિરિની મનોહાર, ભવિક સુખદાયિકા.

હો લાલ-ભવિક૦ ૮

ચાર પાજે ચઢી ચઉગતિ, દુઃખ નિકંદીયે;

હો લાલ-દુઃખ૦

લેટી અજિતજિણુંદ, સદા આણુંદીયે.

હો લાલ-સદા૦ ૯

તોરણ થંભ ઉત્તંગ, કેગરની કોરણી;

હો લાલ-કેગરની૦

પૂતલીરૂપ અનૂપ, શોભા અતિ ચોગુણી.

હો લાલ-શોભા૦ ૧૦

સિદ્ધાચલ સમ એહ, આનંદપુર પાસથી;

હો લાલ-આનંદ૦

સફલ કરે અવતાર, સુદર્શન વાસથી.

હો લાલ-સુદર્શન૦ ૧૧

(હો સુંદર ! પાપસ્થાનક તન્ને સોલમું-એ દેશી.)

સાહિબ ! અજિત જિણુંદ ! અવધારીયે,
હાસ તણી અરદાસ હો;

આહિબ ! શ્રી તારણુગિરિમંડણો,
મહીમાં મહિમનિવાસ હો. સાં ૧૨

સાં ગુણુ અનંત છે તાહરે, તો કાં ન દીઓ એક હો;

સાં તિણુ ગુણુથી તુઝને મિલું,
લક્તિ તણે સુવિવેક હો. સાં ૧૩

સાં રચણુાયર એક રચણુડે,
હેતાં ન હોય હાણિ હો;

સાં તિણે નાસે લોકની આપઠા,
વાધે સુજસની વાણી હો. સાં ૧૪

સાં સુનજરથી હોયે, સેવક શુદ્ધ સુબોધ હો;

સાં તરણિપ્રભા પણુ દ્રશી,
કરે કમલાકર બોધ હો. સાં ૧૫

સાં ગિરૂઆ ગુણુવંતા જિકે, હોય તે સમભાવ હો;

સાં ન્હાના મ્હોટા નવિ ગણે,
સવિને તારે નાવ હો. સાં ૧૬

સાં હાથે દોય કુસુમાંજલિ, વાસે વામ અવામ હો;
સાં ચંદ્ર જ્યોતિ સઘલે સમી,

ઉંચ નીચ ગણુ ધામ હો. સાં ૧૭

સાં મેહ મહીતલે વરસતાં, ન ગણે ઠામ કુઠામ હો;
સાં ચંદન નિજવાસે કરી,

તરવર પરિમલ ધામ હો. સાં ૧૮

સાં ફલફલ છાયા બહુ કરે, પંથીજન વિશ્રામ હો;
સાં વાટે જે સુરતરૂ ફળ્યા,

ઉપગારી ગુણુધામ હો. સાં ૧૯

સાં ન્હાના સામું વિશેષ જે, સાહિજને ચિત્ત હોય હો;
સાં નિર્ગુણુ પણુ ગુણુવંત તે,

લોક કહે સહુ કોય હો. સાં ૨૦

સાં ઈમ બાણીને તારીયે, વિનતડી ઢિલ આણુ હો;
સાં આવી લાગ્યા પાઉલે,

તેહને શી કરો તાણુ હો. સાં ૨૧

સાં લોચન લટકે તાહરે, તરીયા સેવક લાખ હો;
સાં કહો તેણે ફયું આપીયું,

તે પ્રભુ મુજને દાખ હો. સાં ૨૨

સાં ચિત્ત ધરશે તો પૂરશે, એ નિશ્ચય મહારાજ હો;
સાં સેવક પણુ સુખીયો હોયે,

વધશે સાહિજ લાજ હો. સાં ૨૩

સાં જ્ઞાનવિમલ તેજે તપે, પ્રભુતાસુંદરી સાથ હો;
સાં મહેર કરીને માનીયે,

વિનતડી જગનાથ હો. સાં ૨૪

કલશ.

બવખાંતિવારણ જગતતારણ, તારંગગિરિવરમંડણ,
શ્રીઅજિતજિનવર નાણુદ્વિણ્યર, દુરિતતિમિર વિહંડણ;
ચઉતીસ અતિશય રચણ મણિગણ, બવણવણ રચણાયરો,
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીદ્વંદિત, સકલ મંગલ સુહંકરો. ૨૫

છહો તારિંગાનો રાજ્યો, લાલા અજિત જિણુંદ દયાલ;
છહો સેવંતા સવિ દુઃખ ટલે, લાલા હોવે સુખ સુગાલ.

કૃપાનિધિ તું મુજ માણ્ય આધાર૦

છહો તુજ પ્રસાદ હું પામતો,

લાલા સફલ ગણું અવતાર-કૃ૦ આંકણી. ૧

છહો તુજ ગુણ કમલ પરાગમાં,

લાલા લીનો મુજ મન ભૂંગ;

છહો અવરહેવ ગુણ કુલનો, લાલા ન કરે તેહ પ્રસંગ.

કૃ૦ ૨

છહો મુજ મન મોહું તુજ ગુણે,

લાલા તુજ વિણ ન રહું રે ભય;

છહો તુજ મુખ ચંદ્ર નિહાલતાં,

લાલા આનંદ અધિકો થાય. કૃ૦ ૩

છહો તુજશું મુજ મન નેહલો, લાલા લાગો ચોલ મછલ;

છહો રંગ પતંગ સમ એ નહિ,

લાલા સેવું તુજ પદ પીઠ. કૃ૦ ૪

છહો તુજ સેવાને કારણે, લાલા ન ગણું સુર નર કોડી;

છહો નેક નજર કરી જોઈએ, લાલા ઉલો છું કરજોડી.

કૃ૦ ૫

જહો મુખ મટકે મોહી રહ્યો, લાલા દેખું તુજ દિદાર
જહો લટકે તુજ લોચણ તણે, લાલા પ્રગટે પ્રેમ અપાર

કૃં ૦

જહો અલગાથી હું આવીયો, લાલા કરવા તાહરી યાત્ર
જહો કૃપા લહરી તાહરી લહી,

લાલા અમીય પખાલ્યું ગાત્ર. કૃં ૦

જહો મેરૂ સમોવડ તાહરો, લાલા તારિંગો પ્રાસાદ
જહો દેખીને હરખીત હુઆ,

લાલા ટલ્યા સકલ વિખવાદ. કૃં ૦

જહો ભાવઃ ભંજન તું જયો,
લાલા અનિતનાથ જિનરાજ

જહો તારિંગા મુખ મંડણો, લાલા સારે અઘલાં કાજ
કૃં ૦

જહો સંઘ મિલે છે સામટા,
લાલા તુજ મુખ દેખણ કાજ

જહો સુરતરૂ પરે તું પૂરવે,
લાલા તેહના વંછિત કાજ. કૃં ૦ ૧

જહો અનિતનાથ શિવમુખકરૂ,
લાલા પૂરો સંઘ જગીશ

જહો શ્રીનયનિજય વિમુઘ તણો,
લાલા શિખ્ય ભણે નિશદિશ. કૃં ૦ ૧

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથના ચૈત્યવંદન. ૨

(૧)

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, ભારી મહિમા જોડનો,
 નિખિલ આતમરમા રાજિત, નામ જપીએ તેહનો;
 દુષ્ટ કર્મોષ્ટક ગંજરી જે, ભવિક જનમન સુખ કરો,
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ
 શંખેશ્વરો. ૧

બહુ પુન્યરાશી દેશ કાશી, તત્થ નયરી વણારસી,
 અશ્વસેન રાજા રાણી વામા, રૂપે રતિ તનુ સારીસી;
 તસ કુખે સુપન ચોદ સૂચિત. સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો,
 નિત્ય૦ ૨

પોષ માસે કૃષ્ણ પક્ષે, દશમી દિન પ્રભુ જનમીયા,
 સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે, મેરૂશંગે સ્નાપીયા;
 પ્રભાતે પૃથ્વીપતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ કર્યો,
 નિત્ય૦ ૩

ત્રણ લોક તરૂણી મન પ્રમોદી, તરૂણ વય જબ આવીયા,
 તવ માત તારે પ્રસન્ન ચિત્તે, ભામિની પરણાવીયા;
 કમઠ શઠ કૃત અગ્નિકુંઠે, નાગ બલતો ઉદ્ધર્યો,
 નિત્ય૦ ૪

પોષ વદિ એકાદશી દિને, પ્રવ્રજ્યા જિન આદરે,
 સુર અસુરરાજી ભક્તિ તાજી, સેવના ઝાઝી કરે;
 કાઉરસગ્ગ કરતાં દેખી કમડે, કીધ પરીષદ આકરો,
 નિત્ય૦ ૫

તવ ધ્યાનધારા રૂઢ જિનપતિ, મેઘધારે નવિ ચલ્યો,
તેહાં ચલિત આસન ધરણુ આયો, કમઠ પરીપહ
અટકલ્યો;

દેવાધિદેવની ઠરી સેવા, કમઠને કાઢી પડે, નિત્ય૦ ૬
કમે પાલી કેવલજ્ઞાન કમલા, સંઘ ચઊવિહ સ્થાપીને,
પ્રભુ ગયા મોક્ષે સમ્મેત-શિખરે, માસ અણુસણુ પાલીને;
શિવ-રમણી રંગે રમે રસિયો, ભવિક તસ સેવા કરો,
નિત્ય૦ ૭

ભૂત પ્રેત પિશાચ વ્યંતર, જલણુ જલોદર લય ટલે,
રાજ રાણી રમા પામે, ભક્તિ લાવે જો મલે;
કલ્પતરૂથી અધિક ફાતા, જગતત્રાતા જય કરો,
નિત્ય૦ ૮

જરા-જર્જરી ભૂત બાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા,
વઢીયાર હેશે નિત ગિરાજે, ભવિક જીવને તારતા;
એ પ્રભુ તણાં પદ પદ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો,
નિત્ય૦ ૯

(૨)

સેવા પાસ શંખેશ્વરો મન શુદ્ધે,
 નમો નાથ નિશ્ચે; કરી એક બુદ્ધે;
 દેવી દેવતાં અન્યને શું નમો છો ?

અહો ભવ્યલોકો ભુલાં કાં ભમો છો ? ૧

ત્રિલોકના નાથને શું તજો છો ?

પડ્યા પાસમાં ભૂતને કાં ભજો છો ?

સુરધેનુ છંડી અજ્ઞ શું અજ્ઞો છો ?

મહાપંથ મૂઢી કુપંથે વળો છો. ૨

તજો કોણ ચિંતામણિ કાચ માટે,

ગ્રહ કોણ રાસબને હસ્તિ સાટે ?

સુરદ્રુમ ઉપાડી કુણ આક વાવે ?

મહા મૂઢ તે આકુલા અંત પાવે. ૩

કિહાં કાંકરોને કિહાં મેરૂ શૃંગ ?

કિહાં કેશરીને કિહાં તે કુરંગ ?

કિહાં વિશ્વનાથ કિહાં અન્ય દેવા ?

કરો એક ચિત્તે પ્રભુ પાસ સેવા. ૪

પૂજો દેવ પ્રભાવતી પ્રાણનાથ,

સહુ જીવને જે કરે છે સનાથ;

મહાતત્ત્વ ભણી સદા જેહ ધ્યાવે,

તેનાં દુઃખ દારિદ્ર દૂરે પલાવે. ૫

પામી માનુષોને વૃથા કાં ગમે છે ?

કુશીલે કરી દેહને કાં હમે છે ?

નહિ મુક્તિ વાસં વિના વીતરાગં,

ભભે ભગવંતં તભે દષ્ટિરાગં. ૬

ઉદયરત્ન ભાષે સદા હેત આણી,

દયા ભાવ કીજે પ્રભુ દાસ બાણી;

આજ માહરે મોતીડે મેહ વૂઝ્યા,

પ્રભુ પાસ શંખેશ્વરે આપ તૂઝ્યા. ૭

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથના સ્તવન. ૧૨

(૧)

(રાગ-શ્રી રાગ)

અખ મોહે ઐસી આયળની;

શ્રી શંખેસર પાસ જીનેસર, મેરે તું એક ધની.

અખ૦ ૧

તુમ બિનુ કોઉ ચિત્ત ન સુકાવે, આવે કોડી ગુણી;

મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો, અલિ જિમ કમલ બણી.

અખ૦ ૨

તુમ નામે સવિ સંકટ ચૂરે, નાગરાજ ધરણી;

નામ જપુ નિશિવાસર તેરો, એ શુભ મુજ કરણી.

અખ૦ ૩

કોપાનલ ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અરની;

નામ જપુ જલધાર તિહાં તુજ, ધાઈ દુઃખ હરની.

અખ૦ ૪

મિથ્યામતિ બહુ જન હે જગમેં, પદ ન ધરત ધરની;

ઉનકો અખ તુમ ભક્તિ પ્રભાવે, ભય નહિ એક કની.

અખ૦ ૫

સજ્જન-નયન સુધારસ-અંજન, દુરજન રવિ ભરની;

તુજ મૂરતિ નિરખે સો પાવે, સુખ જસ લીલ ધની.

અખ૦ ૬

(૨)

પાસ શંખેશ્વરા સાર કર સેવકા,

દેવ ! કાં ? એવડી વાર લાગે;

કેડી કરજોડી દરબાર આગે ખડા,

ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે. પાસ૦ ૧

પ્રગટ થા પાસજી મેટ્રી પડદો પરો,

મોડ અસુરાણુને આપ છોડો;

મુજ મહીરાણુ મંબુસમાં પેસીને,

ખલકના નાથજી બંધ ખોલો. પાસ૦ ૨

જગતમાં દેવ ! જગદીશ ! તું જાગતો,

એમ શું આજ જિનરાજ ! ઉઘે ?

મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીયે,

દાન દે જેહ જગકાલ મુંઘે. પાસ૦ ૩

મીડ પડી જાદવા જોર લાગી જરા,

તતક્ષણે ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો;

પ્રગટ પાતાલથી પલકમાં તેં પ્રભુ,

લકતજન તેહનો ભય નિવાર્યો. પાસ૦ ૪

ખાદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે,

દીન દયાલ છે કોણુ દૂજે ?

દેદ્યરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી,

પામી ભયભંજનો એહ પૂજે. પાસ૦ ૫

(૩)

પાસજી તોરા રે પાય; પલકમાં છોડા ન જાય;

તુમસેં લગન લગી—આંકણી

લગી લગી આંખીયાને રહી રે લોભાય;

દુનિયામાં દુજે કોઈ આવે ન દાય. તુમસેં ૦

આછી આછી આંખીયાને રંગ અનૂપ;

અજબ બન્યું છે સાહિબા આજનું રૂપ. તુમસેં ૦

શિર કાને કર હેયે સોહે ઉદાર;

મુગટ કુંડલ બાબુબંધને હાર. તુમસેં ૦

તુજ પદ પંકજ મુજ મન ભૂંગ;

ચિત્તમાં લાગ્યો રે સાહિબા ચેલનો રંગ. તુમસેં ૦

દેવાધિદેવ તું તો દીન દયાલ;

ત્રિભુવન નાયક તુજને નમું ત્રણ કાલ. તુમસેં ૦

લંબી લંબી બાઉડીને બડે બડે નેણ;

સુરતરૂ સરીખા સાહિબા શિવ સુખ દેણ. તુમસેં ૦

જુની જુની મૂરતિને જ્યોત અપાર;

સુરત દેખીને પ્રભુની મોહો સંસાર. તુમસેં ૦

સત્તરસેં એંશી સમેને ચૈતર માસ;

પૂરણ માસે પહોતી પૂરણ આશ. તુમસેં ૦

ઉદય રતન વાયક વહે એમ;

પાશ્વ શંખેશ્વર જોતાં વાધ્યો છે પ્રેમ. તુમસેં ૦

(૪)

પાસ શંખેશ્વર ભેટીયે રે લોલ,

ભેટીયે વિમ્ન વિકાર રે; વાલ્હેસર૦

અદ્ભુતક્રીતિ કલિયુગે રે લોલ,

ભવિજનને આધાર રે. વા૦ પાસ૦ ૧

દેશ દેશના જન ઘણા રે લોલ,

યાત્રા કરવા કાજ રે; વા૦

આવે અતિ ઉલટ ભર્યા રે લોલ,

લેઇ લેઇ પૂજ સમાજ રે. વા૦ પાસ૦ ૨

નવરંગી આંગી રચે રે લોલ,

ભવી અંજે ધરી ભાવ રે; વા૦

એહિજ ભાવના ભાવતા રે લોલ,

ભવજલ તરવા નાવ રે. વા૦ પાસ૦ ૩

કમઠ હડી હઠ ભંજણો રે લોલ,

રંજણો જગજન ચિત્ત રે; વા૦

સાથ મિલ્યો હવે તાહરો રે લોલ,

કીધો જન્મ પવિત્ત રે. વા૦ પાસ૦ ૪

વામાનંદન વાલહા રે લોલ,

પ્રભાવતીના નાથ રે; વા૦

જ્ઞાનવિમલ ગુણ બાંધથી રે લોલ,

પ્રહીને કરો સનાથ રે. વા૦ પાસ૦ ૫

હરિસણુ ઘોળ ઘોળ ઘોળ ઘોળ,

શ્રીશંખેશ્વર સાહિબ હરિસણુ ઘોળ.

ત્રિભુવનનાં નાયક-૬૦ મહેં છાં તુમ પદના પાયક-૬૦

જિમ પ્રગટે સમકિત ખાયક-૬૦

આશ કરી ઉમાદા ધરીને, અલગાંથી અમે આયા;

મહેર ધરી જે હરિસણુ આપો,

તો અમે સવિ સુખ પાયા. ૬૦ ૧

એકણુ ચિત્તે શુભ વિધિ રીતે, અવિચલ પ્રીતે ધ્યાતાં;

ગતિ મતિ ચિતિ છતી તુંહિ તુંહિ,

ધર્મ બહુવિધ ગુણુ જ્ઞાતા. ૬૦ ૨

લોચન લીલે અનુભવ શીલે, ખલક પલકમેં તારી;

તો એવડી શી ઢીલ કરો છો, આજે અમારી વારી.

૬૦ ૩

હરિસણુથી દર્શન હુએ નિર્મલ, દર્શન ગુણુ પણુ આવે;

દર્શન મુદ્રા તેહીજ શુદ્ધિ, ત્રિકરણુ તુમ ગુણુ ગાવે.

૬૦ ૪

જ્ઞાનવિમલ લીલાએ જાણો, વાત અમારી સ્વામી;

તુમ આણુ અનુસારે સાચું, એ પ્રતીત મેં પામી.

૬૦ ૫

પ્રભુ જગજીવન જગ બંધુ રે, સાંઘ સયાણો રે૦
 તારી મુદ્રાએ મન માન્યું રે, જૂઠ ન બાણો રે૦
 તું પરમાત્મ ! તું પુરૂષોત્તમ !

વાલા મારા તું પર પ્રદક્ષ સ્વરૂપી;
 સિદ્ધિ સાધક સિદ્ધાંત સનાતન, તું ત્રય ભાવે પ્રરૂપી રે.
 સાંઘ સયાણો રે-તારી૦ ૧

તાહરી પ્રભુતા ત્રિહું જગમાંહે, વા૦
 પણ મુજ પ્રભુતા મોટી;
 તુજ સરીખો માહરે મહારાજ,

માહરે નહિ કાંઈ ખોટ રે-સાં૦ ૨
 તું નિરદ્રવ્ય પરમપદવાસી, વા૦ હું તો દ્રવ્યનો ભોગી;
 તું નિરગુણ હું તો ગુણધારી,

હું કરમી તું અભોગી રે-સાં૦ ૩
 તું તો અરૂપી ને હું રૂપી, વા૦ હું રાગી તું નીરાગી;
 તું નિરવિષ હું તો વિષધારી,

હું સંગ્રહી તું ત્યાગી રે-સાં૦ ૪
 તાહરે રાજ નથી કોઈએકે, વા૦ ચૌદ રાજ છે મહારે;
 માહરી લીલા આગલ ભેતાં,

અધિકું શું છે તાહરે રે-સાં૦ ૫

પણ તું મોટો ને હું છોટો, વાં ફોગટ કુલ્યે શું થાય;
ખમજો એ અપરાધ અમારો,

ભક્તિ વશે કહેવાય રે-સાં૦ ૬

શ્રી શંખેશ્વર વામાનંદન, વાં ઉભા ઓલગ કીજે;
રૂપવિબુધનો મોહન પભણે, ચરણની સેવા દીજે રે.
સાંઈ સયાણો રે-તારી મુદ્રાએ૦ ૭

(૭)

સુણો સખી શંખેશ્વર જઈએ, વિશ્વંભરને શરણે રહીએ;
હુઃખ છંડીને સુખીઆ થઈએ. સુણો૦ ૧
નમિયે દેવાધિદેવા, સાચે શુદ્ધે કરું સેવા;
ચિત્ત વસે સાચુંજ કહેવા. સુણો૦ ૨
આણી કબટ થકી તો આરે, સેવક સાહિબ દિલ ધારે;
ભરાવી દામોદર વારે. સુણો૦ ૩
પડિમા પાર્શ્વનાથ તણી, ગંગા જમનામાંહે ઘણી;
કાલ અસંખ્ય જિનેંદ્ર ભણી. સુણો૦ ૪
લવણોદધિ વ્યંતર નગરે, ભુવનપતિમાં એમ સઘલે;
પૂજી ભાવ ઘણે અમરે. સુણો૦ ૫

- ચંદ્ર સૂરજ-વિમાને, કદપે સૌધર્મ ઈશાને;
અર્ચી ખારમા ગીર્વાણે. સુણો ૬
- બહવ લોક જરા વાસી, રામ હરિ રહ્યા ઉઠાસી;
અઠમ ધ્યાન ધરે આસી. સુણો ૭
- પદ્માવતી દેવી તૂઠી, શંખેશ્વર પ્રતિમા કીધી;
બહવ લોક જરા નીડી. સુણો ૮
- પાર્શ્વ પ્રભુનો જશ વ્યાપે, શંખેશ્વર નગરી થાપે;
સેવકને વાંછિત આપે. સુણો ૯
- ગામે ગામે ઓચ્છવ થાવે, થોડ ગુણિજન ગુણ ગાવે;
શંખેશ્વર નગરી પાવે. સુણો ૧૦
- તે પ્રભુ ભેટણને કામે, શા મૂલચંદ્ર સુત શ્રી પામે;
સંઘવી માણેકશા નામે. સુણો ૧૧
- વંશે વડા છે શ્રીમાલી, ઇચ્છાચંદ્ર માણેક ભેડ ભલી;
ગુર્જર દેશનો સંઘ મલી. સુણો ૧૨
- અઢારસો સીતોતેર વરસે, માગશર વઢિ પડવા દિવસે;
વિશંભર ભેટ્યા ઉદ્દસે. સુણો ૧૩
- સાહિબ મુખ દેખી હસતા, શ્રી શુભવીર વિધન હરતા;
પ્રભુનામે કમલા વરતા. સુણો ૧૪

(૮)

આજ શંખેશ્વર જિન ભેટીએ,

ભેટંતા ભવ દુઃખ નાસે; સાહિબ મોરા રે૦
જયો અશ્વસેન કુલ ચંદ્રમા,

માતા વામા સુત પાસ. સા૦ આ૦ ૧
ભક્ત વત્સલ જન ભયહરે,

હસતાં હણીયા ખટ હાસ્ય; સા૦
દાનાદિક પાંચને દુહૃયા,

ફરી નાવે પાસની પાસ. સા૦ આ૦ ૨
કરી કામને કારમી કમકમી,

મિથ્યાત્વને ન દીર્ઘ માન; સા૦
અવિરતિને રતિ નહિ એક ઘડી,

અગુણી અલગુ અજ્ઞાન. સા૦ આ૦ ૩
નિદક નિદ્રાને નાસવી,

મૃત રાગને રોગ અપાર; સા૦
એક ધક્કે દેષને ઢાલીયો,

એમ નાઠા દોષ અઢાર. સા૦ આ૦ ૪
વલી મત્સર મોહ મમત ગયો,

અરિહા નિરિહા નિરદોષ; સા૦
ધરણેન્દ્ર કમઠ સુર બિહું પરે,

તુસ માત્ર નહિ તોષ દોષ. સા૦ આ૦ ૫

અચરિજ મુણ્ણે એક તેણે સમે,
 શત્રુને સમકિત દાય; સાં
 ચંદન પારસ ગુણ અતિ ઘણા,
 અક્ષર થોડે ન કહાય. સાં આં ૬
 જાગરણ દશા ઉપર ચઢ્યા,
 ઉજ્જગરણે વીતરાગ; સાં
 આલંબન ધરતા પ્રભુ તણું,
 પ્રભુતા સેવક સૌભાગ્ય. સાં આં ૭
 ઉપાદાન કારણ કારજ સધે,
 અસાધારણ કારણ નિત્ય; સાં
 જે અપેક્ષા કારણ ભવી લહે,
 ફલદા કારણ નિમિત્ત. સાં આં ૮
 પ્રભુ ત્રાયક સાયકતા ધરી,
 દાયક નાયક ગંભીર; સાં
 નિજ સેવક જાણી નિવાળ્યે,
 તુમ ચરણે નમે શુભંવીર. સાં આં ૯

(૯)

(મહાવીર પ્રભુ ધરે આવે-એ દેશી.)

નિત્ય સમરૂં સાહિય સયણાં, નામ સુણુતાં શીતલ શ્રવણાં,
જિન દરિઅણે વિકસે નયણાં, ગુણુ ગાતાં ઉલસે વચણાં રે;
શંખેશ્વર સાહિય સાચો, ખીજનો આશરો કાચો રે.

શંખેશ્વર૦ ૧

દ્રવ્યથી દેવ દાનવ પૂજે, ગુણુ શાંતરૂચિપણું લીજે;
અરિહાપદ પન્નજવ છાજે, મુદ્રા પદ્માસન રાજે રે.

શં૦ ૨

સંબેગે તજી ઘરવાસો, પ્રભુ પાસના ગણુધર થાશો;
તવ મુક્તિપુરીમાં જાશો, ગુણિલોકમાં વચણે ગવાશો રે.

શં૦ ૩

એમ દામોદર જિનવાણી, આપાઢી શ્રાવકે જાણી;
જિન વંદી નિજ ઘર આવે,

પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવે રે. શં૦ ૪

ત્રણ કાલ તે ધૂપ ઉખેવે, ઉપકારી શ્રી જિન સેવે;
પછી તેહ વૈમાનિક થાવે,

તે પ્રતિમા પણ તિહાં લાવે રે. શં૦ ૫

છણા કાલ પૂજી બહુમાને, વલી સૂરજ ચંદ્ર વિમાને;
નાગ લોકના કષ્ટ નિવાર્યા,

જ્યારે પાર્શ્વ પ્રભુજી પધાર્યા રે. શં૦ ૬

ચહુ સૈન્ય રહ્યો રણુ ઘેરી, જીત્યા નવિ જાએ વૈરી;
જરાસંધે જરા તવ મેલી, હરિ બલ વિના સઘલે ફેલી રે.
શં ૭

નેમીશ્વર ચોકી વિશાલી, અક્રમ કરે વનમાલી;
તૂઠી પદમાવતી બાલી, આપે પ્રતિમા ઝાક ઝમાલી રે.
શં ૮

પ્રભુ પાસની પ્રતિમા પૂજી, બલવંત જરા તવ મૂજી;
છંટકાવ નહવણજલ જોતી, ભદવની જરા બાય રોતી રે.
શં ૯

શંખ પૂરી સહુને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે;
મંદિરમાં પ્રભુ પધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવે રે.
શં ૧૦

રહે જે જિનરાજ હજૂરે, સેવક મન વંછિત પૂરે;
એ પ્રભુજીને લેટણ કાળે, શેઠ મોતીભાઈને રાજે રે.
શં ૧૧.

નાના માણેક કેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમચંદ વીરચંદ;
રાજનગરથી સંઘ ચલાવે,
ગામે ગામના સંઘ મિલાવે રે. શં ૧૨

અહાર અઠોતેર વરસે, ફાગણ વદિ તેરસ દિવસે;
જિન વંદી આનંદ પાવે,

શુભવીર વચન રસ ગાવે રે. શં ૧૩

આ નીચે આપેલ સ્તવનને અંગે એવું જાણવામાં આવ્યું છે કે કોઈ એક ગામનો શ્રાવક આનંદધનજી મ-ના પદોનો અર્થ તેમના અભિપ્રાય પ્રમાણે કરે છે એવી વાત પં. વીરવિજયજી મ-ના કાને આવી ત્યારે તેઓ બોમ્બા કે પદનો અર્થ વિદ્વાન માણસ કરી શકે એ બરાબર છે પણ કર્તાના અભિપ્રાય મુજબ કરે છે એની ખાત્રી થાય નહિ. બીજો દિવસે એ શ્રાવકને આ ' સહજનંદી શીતલ સુખ ભોગી તો ' એ પદથી શરૂ થતું પોતાનું સ્તવન અર્થ કરવા આવ્યું ત્યારે પેલો શ્રાવક એ સ્તવનનો અર્થ કરી શક્યો નહિ એટલુંજ નહિ, પરંતુ કયા તીર્થ કરનું આ સ્તવન છે તે પણ કળી શક્યો નહિ. આટલું આ સ્તવનને અંગે પ્રામંગિક જણાવ્યા બાદ એનો અર્થ પણ સૌ કોઈને ખ્યાલમાં આવે તે માટે તેમણે પોતેજ આ સ્તવન ઉપર ટોચે લખ્યો છે તેને આધારે આ સ્તવનની નીચે એનો અર્થ આપીએ છીએ.

(૧૦)

સહજનંદી શીતલ સુખ ભોગી તો,

હરિ હૃંખ હરી ઇશતા વરી,

કેસર ચંદન ઘોડી પૂજે રે કુસુમે-આંકણીં

અમૃતવેલિના વૈરીની બેઠી તો,

કંત હાર તેહનો અરિ. કે૦ ૧

૧-શ્રી-અમૃતવેલિનો વૈરી હિમ, પરંતુ તે હિમ સખદથી અહિં હિમાચલ બેવો, તેની બેઠી પાર્વતી-તેનો કંત મહાદેવ તેનો હાર સર્પ-તેનો અરિ ગરૂડ-તેનો સ્વામી કૃષ્ણ-તેની કાન્તા લક્ષ્મી-તેનું એક અક્ષરનું નામ ' શ્રી ' તેને આગળ સ્થાપવું.

તેહના સ્વામીની કાન્તાનું નામ તો,

એક વરણે લક્ષણ બરી;

તે ધુર થાપીને આગલ વહીયે તો,

૨ઉમાણ ચન્દ્ર ક ખં ધરી. કે૦ ૨

૩ફરસનો વરણ તે નયન પ્રમાણે તો,

માત્રા સુદર શિર ધરી;

૪વીશરાજ સુત દાહક નામે તો,

તિગ વરણાદિ દૂરે કરી. કે૦ ૩

૨-શ-ઉમાણ ' રાપસહ ' - ' ચન્દ્ર ' એટલે તેનો પહેલો
અક્ષર-' ક ' એટલે તેના શિર ઉપર-' ખ ' એટલે
શન્ય તેને મુકીએ એટલે ' શ ' થશે.

૩-ખે-સ્પર્શ વ્યંજનનો ' નયન ' પ્રમાણે વર્ણ ' ખ '-તેના
શિર ઉપર માત્રા ધરીએ એટલે ' ખે ' થશે.

૪-સ્વર-' વીશ ' આ પદમાં ' વી ' એટલે પક્ષી અને ' ઈશ '
એટલે તેનો સ્વામી ગરૂડ-તેનો રાજા કૃષ્ણ-તેનો પુત્ર
પ્રહુમ્ન (કામ) તેને બાળનાર મહાદેવ-તેનું તણ
અક્ષરનું નામ ઇશ્વર તેમાંથી પહેલો અક્ષર દૂર કરી
બાકીના ખે અક્ષર લેવા એટલે ' શ્વર ' થશે.

૫એકવીશમે ફરસે ધરી કરણુ તો,
 ૧અર્થાભિધ તે સમ હરી;
 અંતસ્થે ખીજે સ્વર ટાઢી તો,
 શિવગામી ગતિ આચરી. કે૦ ૪
 ૭વીશ ફરસ વઢી સંયમ માને તો,
 આદિ કરણુ કરી દિલ ધરી;
 એણે નામે જિનવર નિત્ય ધ્યાઉ તો,
 જિનહર જિનકું પરિહરી. કે૦ ૫
 ૮અંબકે દાહ્યો વૃષ જન ખોલે તો,
 વાત એ દિલમાં ન ઉતરી;
 ૧૦અજ ઇશ્વર પણુ ૧૧સીતાની આગે તો,
 જાસ વિવશ નટતા ધરી. કે૦ ૬

૫-૫ા-એકવીશમો સ્પર્શ વ્યંજન 'પ' તેને 'કરણુ' એટલે કાનો
 કરીએ તો 'પા' થશે.

૬-૬ર્વ-'અર્થાભિધ' અર્થ (ધન)નું એક અક્ષરનું નામ 'શ્વ'
 [સ્વ] તથા અંતસ્થ ખીજે 'ર' તેમાંથી સ્વર ટાળીને
 રેફને શીવગામી એટલે ઉર્ધ્વ ચઢાવીએ તો '૬ર્વ' થશે.

૭-નાથ-વીશમો સ્પર્શ વ્યંજન 'ન' તથા 'સંયમમાને' એટલે
 સત્તરમો સ્પર્શ વ્યંજન 'ય' તે બેમાંથી પહેલાને 'કરણુ'
 કરી એટલે કાનો કરીએ તો 'નાથ' થશે.

૮-મહાદેવ. ૯-કામ. ૧૦-કૃષ્ણ. ૧૧-લક્ષ્મી અથવા પાર્વતી.

તે જિન તસ્કર તું જિન રાજા તો,
 ૧૨હરિ પ્રણમે તુજ પાઉં પરી;
 બાલપણે ઉપગારે ૧૩હરિપતિ,
 સેવન છલ લાંછન ૧૪હરિ. કે૦ ૭
 પ્રભુ પ્રત્યય કબ અલિ હોત રહીયે તો,
 ભવ ભવમાં નહિ ૧૫શલિ કલિ;
 મન મંદિર મહારાજ પધારે તો,
 ૧૬હરિ ઉઠ્યે ન ૧૭વિભાવરી. કે૦ ૮
 ૧૮સારંગમાં ૧૯શંખા જ્યું ઝરકત,
 ધ્યાન અનુભવ લેહરી;
 શ્રી શુભવીર વિજય શિવ વહુને તો,
 ઘર તેડંતા દોય ઘરી. કે૦ ૯

૧૨-ઈન્દ્ર. ૧૩-ધરણેન્દ્ર. ૧૪-સર્પ. ૧૫-શરીરની પીડા.
 ૧૬-સૂર્ય. ૧૭-રાત્રિ. ૧૮-મેઘવટા. ૧૯-વિજયી.

(૧૧)

(વીતરાગકો દેખ દરશ-એ દેશી.)

શ્રી શંખેશ્વર દેખ દરશ, કુમતિ મેરી મીટ ગઈ રે૦
જ્ઞાની બચન પૂજા રસ છાયો,

નાસ કષ્ટ લવિજન મન લાયો;
યું જિન મૂરતિ રંગ દેખ,

દુર્ગતિ મેરી છુટ ગઈ રે. શ્રી૦ ૧
નિર્વિકાર વામા સંગ ત્યાગી,

જપ માલા નહિ નાથ નીરાગી;
શસ્ત્ર નહિ કર દ્વેષ મીટે,

બ્રમતા સખ છુટ ગઈ રે. શ્રી૦ ૨
આનંદ મંગલ જગમેં ચાર,

મંગલ પ્રથમહી જજ કિરતાર;
શ્રી વામાસુત પાસ તુંહી,

અઘબાંતિ મીટ ગઈ રે. શ્રી૦ ૩
શ્યામ મેઘ સમ પાસજી નિરખી,

આતમ આનંદ શિખી જિમ હરખી;
કરત શબ્દ મુખ પાસ તુંહી,

એહી રટના રટ ગઈ રે. શ્રી૦ ૪

(૧૨)

- સારકર સારકર સ્વામી શંખેશ્વરા,
વિન્ધ વિખ્યાત એકાંત આવો;
જગતના નાથ મુજ હાથ ઝાલ્લી કરી,
આજ કિમ કાજમાં વાર લાવો? સારકર૦ ૧
- હૃદય મુજ રંજણો શત્રુ દુઃખ ભંજણો,
ઈષ્ટ પરમિષ્ટ મોહિ તુંહિ સાચો;
ખલક ખિજમત કરે વિપતિ સમે ખિણુ ભરે,
નવિ રહે તાસ અભિલાષ કાચો. સારકર૦ ૨
- યાદવા રણુજણે રામ કેશવ રણે,
જામ લાગી જરા નિંદ સોતી;
સ્વામી શંખેશ્વરા ચરણુજલ પામીને,
યાદવાની જરા જાચ રોતી. સારકર૦ ૩
- આજ જિનરાજ ઉઘે કિશ્યું? આ સમે,
જાગ મહારાજ ! સેવક પનોતા;
સુબુદ્ધિ મઘેં ટલે ઘૂતેં દોલત હરે,
વીર હાકે રિપુવંદ રોતા. સારકર૦ ૪
- હાસ છું જન્મના પૂરીયે કામના,
ધ્યાનથી માસ દશ દોય વીત્યા;
વિકટ સંકટ હરો નિકટ નયણું કરો,
તો અમે શત્રુ નૃપતિકું છૂત્યા. સારકર૦ ૫

કાલઝુંઘે અશન શીતકાલે વસન,
 શ્રમ સુખાસન રણે ઉઠક દાઈ;
 સુગુણુનર સાંભરે વિસરે નહિ કદા,
 પાસજી તું સદા છે સખાઈ.
 માત તું તાત તું બ્રાત તું દેવ તું,
 દેવ દુનિયામાં દૂળે ન વહાલો;
 શ્રી શુભવીર જગ જીતડંકો કરે,
 નાથજી નેક નયણે નિહાલો.

સારકર૦ ૬

સારકર૦ ૭

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

શંખેશ્વર પાસળ પૂજ્યો,

નર ભવનો લાહો લીજ્યો;

મન વંછિત પૂરણ સુરતર,

જય વામાસુત અલવેસર. ૧

હોય રાતા જિનવર અતિ ભલા,

હોય ઘોલા જિનવર ગુણનીલા;

હોય નીલા હોય શામલ કહ્યા,

સોલે જિન કંચન વણું લદ્યા. ૨

આગમ તે જિનવર ભાખીયો,

ગણધર તે હેઠે રાખીયો;

તેહનો રસ જેણે આખીયો,

તે હુવો શિવસુખ સાખીયો. ૩

ધરણે દ્રવ્ય પદ્માવતી,

પ્રણ પાર્શ્વતણાં ગુણ આવતી;

સહુ સંઘના સંકટ ચૂરતી,

નયવિમલનાં વંછિત પૂરતી. ૪

શ્રી શામલા પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન. ૨

(૧)

(પરમપુરૂષ પરમાતમા, સાહેબજી-એ દેશી.)

અકલ સરૂપી શામલા સાહેબજી,

અરજ સુણો અમ એક હો;

મનડારા મોહન માનો વિનતિ-સાહેબજી૦

આસંગાયત આંગણે-સા૦

ઉભો ઓલગ કરે છેક હો. મનડારા૦ ૧

મોહ મહીયના રાજમાં-સા૦

સુભટ ઘણા સેતાન હો; મનડારા૦

પીડા કરે પ્રાણી બાણી-સા૦

ક્રોધ લોભ માયા માન હો. મનડારા૦ ૨

ભવ પાટણમાં ભટકતા-સા૦

ચોટા ચોરાશી લાખ હો; મનડારા૦

ચઉગતિ શેરી સાંકડી-સા૦

દુઃખતરૂ જીહાં શત શાખ હો. મનડારા૦ ૩

રાગ દ્વેષ સુત મોહના-સા૦

હરિ ગજ વિક્રમ જાસ હો; મનડારા૦

પીઠે તે જગ જીવને-સા૦

કરી કરી બહુ વિધ પાસ હો. મનડારા૦ ૪

એ દુઃખથી અમ રાખીએ-સાં

ભગત વચ્છલ ભગવંત હો; મનડારાં

અરજ સુણી ન ઉવેખીયે-સાં

તુમ બલ શક્તિ અનંત હો. મનડારાં ૫
તાર્યા બહુ નર નારીને-સાં

વિવિધ કરી ઉપદેશ હો; મનડારાં
આજ કિશ્કું બોલો નહિ-સાં

અમસાથે એક લેશ હો. મનડારાં ૬
અવસર પામી બોલગું-સાં

એકાંતે અમે આજ હો; મનડારાં
નિજ પદ પદ્મની આકરી-સાં

રૂપને ઘો મહારાજ હો. મનડારાં ૭

(૨)

મેરે સાહિબ પાસજી, પ્રભુ ! વામાનંદા;
 ખીજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. મેરે૦ ૧
 સેવા સારે 'વાસુકી, લંછન મિસે ઈંદા;
 તુમ ઉપગારમુધારસે, થયો તે ધરણિંદા. મેરે૦ ૨
 અનુભવ તેજ પ્રકાશથી, જીત કોડી દિણંદા;
 નિજદાને દાસી ક્યાં, મુરમણિ હરિ ચંદા. મેરે૦ ૩
 શામલપાસ સોહંકરં, સમ મેરૂગિરિંદા;
 સાહિબસુનજરથી હોવે, નિતુ પરમાનંદા. મેરે૦ ૪
 અવર દેવ તુમ અંતરો, જિમ મહિષ ગઈંદા;
 દેવ ! દેવાધિપણે કરી, પિયુમંદ માફંદા. મેરે૦ ૫
 ત્રિભુવન લવને વિસ્તર્યાં, જસ ગુણ મકરંદા;
 જ્ઞાનવિમલ સેવા કરે, પ્રભુ પદ અરવિંદા. મેરે૦ ૬

શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(લાઝલહે માત મહાર-એ દેશી.)

શ્રી પંચાસરપાસ, મહીમાં મહિમ નિવાસ;
 આજ હો પસર્યો રે, પરિમલ જસ ચંદનની પરે જી. ૧
 રવિથી અધિક પ્રકાશ, લોકાલોક વિકાશ;
 આજ હો કરતો રે, નિજ જ્ઞાને ક્ષાયક ભાવથી જી. ૨
 શાંત-સુધારસ વૃષ્ટિ, મુદ્રા મનોહર સૃષ્ટિ;
 આજ હો એહવી રે, નવિ દીસે ખીજ દેવને જી. ૩
 અતિશયવંત મહંત, ગુણ અનંત ભગવંત;
 આજ હો દીઠું રે, અતિ મીઠું હરિસણ તાહરું જી. ૪
 જ્ઞાનવિમલગુણ વૃદ્ધિ, તેહથી દર્શનસિદ્ધિ;
 આજ હો વાધે રે, મુખ સાધે સહજ વિલાસથી જી. ૫

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્થનાથનું સ્તવન.

જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ જિણુંદ; ટેકો
અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન,

ભવિક કમલ ઉલ્લાસ દિણુંદ. જય૦ ૧

તેરે ચરન શરન મેં કીને, તૂં ખિનું કુન તોરે ભવ ફંદ;
પરમ પુરૂષ પરમારથ-દર્શી, તૂં દિયે ભવિકકું પરમાનંદ.

જય૦ ૨

તૂં નાત્યક તૂં શિવસુખ-દાયક, તૂં હિતચિંતક તૂં સુખકંદ;
તૂં જનરંજન તૂં ભવભંજન, તૂં કેવલ-કમલા-ગોવિંદ.

જય૦ ૩

કોડી દેવ મિલકે કર ન શકે, એક અંગુઠ રૂપ પ્રતિષ્ઠંદ;
ઐસો અદ્ભુત રૂપ તિહારો, વરષત માનુ અમૃતકો ખુંદ.

જય૦ ૪

મેરે મન મધુકરકે મોહન, તુમ હો વિમલ સદલ અરણિંદ;
નયન ચકોર વિલાસ કરતુ છે, દેખત તુમ મુખ પુરનચંદ.

જય૦ ૫

દૂર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરિશનતેં,

કુખ-હોહગ દાલિદ્ર-અધ-દંદ;

વાચક જસ કહે સહસ ફલતેં તુમ હો,

જે જોલે તુમ ગુનકે વૃંદ. જય૦ ૬

શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

વામાનંદન જિનવર ગોડી, ચરણ કમલ અનુસરીયે કે
જગનાતાડ૦ મુજ તારો રે જિણેસર સ્વામી૦
એકવાર વંદન શ્રુત રીતે, ભવજલ હેલા તરીએ કે.

જગ૦ મુજ૦

હરિલંછન દક્ષિણ પય જંઘે, નીલ વરણ જિનરાયા કે; જગ
કલ્યાણક પંચે સવિ જગને, સાહિબ સુખ ઉપાયા કે

જગ૦ મુજ૦

નાણુને દરશન ચરણ અનંતુ, દાનાદિક અનંતા કે; જગ
અગુરુ લઘુ અવગાહનવંતા, અરૂપી સરૂપી ભદંતા કે

જગ૦ મુજ૦

અજર અખંડ અકોહી અમાની,

અમાયી અલોભી અવ્યાધિ કે; જગ

અકલેશી અજ અમર અયોગી, સુખલોગી અનુપાધિ કે

જગ૦ મુજ૦

તુમ સેવે તે તુમ સમ હોવે, ભૂત્યાશ્રિત નર સંગે કે; જગ

લહે સંપદ શુભ ચિત્ત હિતકારી,

વીરવિજય મન રંગે કે. જગ૦ મુજ૦

બીજનું ચૈત્યવંદન.

- હુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન;
બીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, ભવ હુઃખ નિકંદન. ૧
- હુવિધ ધ્યાન તુમે પરિહરો, આદરો હોય ધ્યાન;
એમ પ્રકાશ્યું સુમતિ જિને, તે ચવિઆ બીજ દિન. ૨
- હોય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવી તજીએ;
મુજ પરે શીતલજિન કહે, બીજ દિને શિવ ભજીએ. ૩
- જીવાજીવ પદાર્થનું, કરી નાણુ સુખાણુ;
બીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લહો કેવલ નાણુ. ૪
- નિશ્ચય નય વ્યવહાર હોય, એકાંત ન ગ્રહીએ;
અરજિન બીજ દિને ચરી, એમ જન આગલ કહીએ. ૫
- વતંમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણુ;
બીજ દિને કેઈ પામીઆ, પ્રભુ નાણુ નિર્વાણુ. ૬
- એમ અનંત ચોવીશીએ, હુઆ બહુ કહ્યાણુ;
જિન ઉત્તમપદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણુ. ૭

બીજની સ્તુતિ.

જંબૂદ્વીપે અહોનિશ દીપે, દોય સૂર્ય દોય ચંદાળ,
 તાસ વિમાને શ્રી ઋષભાદિક, શાશ્વતા શ્રી જિનચંદાળ;
 તેહ ભણી ઉગતે શશી નિરખી, પ્રણમે ભવિજન ચંદાળ,
 બીજ આરાધો ધર્મની બીજે, પૂજી શાંતિજિણ્ણંદાળ. ૧

દ્રવ્યભાવ દોય ભેદે પૂજે, ચોવીશે જિનચંદાળ,
 બંધન દોયને દૂર કરીને, પામ્યા પરમાણ્ણંદાળ;
 દુષ્ટ ધ્યાન દોય મત્તમતંગજ, ભેદન મત્તમચંદાળ,
 બીજ તણે દિનજે આરાધે, જેમ જગ મહા ચિરનંદાળ. ૨

દ્વિવિધ ધર્મ જિનરાજ પ્રકાશે, સમવસરણ મંડાણુજ,
 નિશ્ચયને વ્યવહાર બેહુશું, આગમ મધુરી વાણુજ;
 નરક તિર્યંચગતિ દોય ન હોવે, બીજને જે આરાધેજ,
 દ્વિવિધ દયા ત્રસ થાવરકેરી, કરતાં શિવસુખ સાધેજ. ૩

બીજ વહન પર ભૂષણ ભૂષિત, દીપે નિલવટ ચંદાળ,
 ગરૂડ જક્ષ નારી સુખકારી, નિર્વાણી સુખ કંદાળ;
 બીજ તણે તપ કરતાં ભવિને, સમકિત સાન્નિધ્ય કારીજ,
 ધીરવિમલ શિષ્ય કહે ઇણ વિધ શીખ,
 સંઘના વિદ્ધ નિવારીજ. ૪

પંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ખાર પરપદા આગલે, શ્રી નેમિ જિનરાય;
 મધુર ધ્વનિ દીએ દેશના, ભવિજનને હિતદાય. ૧
 પંચમી તપ આરાધીએ, જિમ લહીએ જ્ઞાન અપાર;
 કાર્તિક સુદિ પંચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન. ૨
 પાંચ વર્ષ ઉપર વહી, પંચ માસ લગે જાણુ;
 અથવા જાવજીવ લગે, આરાધો ગુણ ખાણુ. ૩
 વરહત્તને ગુણમંજરી, પંચમી આરાધી;
 અંતે આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી. ૪
 ઇણિપરે જે આરાધશે એ, પંચમી વિધિસંયુક્તા;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમી થાયે શિવલક્ષ્મી. ૫

પંચમીનું સ્તવન.

લાલ-છટ્ટી.

ચોવીશ હંડક વારવા, હું વારી લાલં

ચોવીશમે જિનચંદ્ર રે; હું વારી લાલં
પ્રગલ્ભો પ્રાણુત સ્વર્ગથી, હું

ત્રિશલા હિર સુખકંદ રે. હું ૧

મહાવીરને કરૂં વંદના-હું ૦ એ આંકણી.

પંચમી ગતિને સાધવા, હું ૦ પંચમ નાણુ વિલાસ રે; હું ૦
મહાનિશીથ સિદ્ધાંતમાં, હું ૦ પંચમી તપ પ્રકાશ રે.

હું ૦ મં ૨

અપરાધી પણ ઉદ્ધર્યો, હું ૦ ચંડકોશિઓ સાપ રે; હું ૦
યજ્ઞ કરંતા બંભણા, હું ૦ સરખા કીધા આપ રે.

હું ૦ મં ૩

દેવાનંદા પ્રાદાણી, હું ૦ અપભદ્ર વલી વિપ્ર રે; હું ૦
ખ્યાશી દિવસ સંબંધથી, હું ૦ કામિત પૂર્યા ક્ષિપ્ર રે.

હું ૦ મં ૪

કર્મ રોગને ટાલવા, હું ૦ સવિ ઓષધને બાણુ રે; હું ૦
આદર્યો મેં આશા ધરી, હું ૦ મુજ ઉપર હિત આણુ રે.

હું ૦ મં ૫

શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશનો, હુંં

સત્યવિજય પંચાસ રે; હુંં

શિષ્ય કપૂરવિજય કવિ, હુંં ચંદ કિરણ જસ જસ રે.

હુંં મં ૧

પાસ પંચાસરા સાન્નિધ્યે, હુંં

ખિમાવિજય ગુરુ નામ રે; હુંં

જિનવિજય કહે મુજ હજયો, હુંં

પંચમી તપ પરિણામ રે. હુંં મં ૭

श्री पञ्चमीनी स्तुति.

श्रीनेमिः पञ्चदशत्रिंशपतिकृतप्रान्त्यनन्मन्त्रिषेक-
 श्रान्त्यपञ्चाक्षमत्तद्विरदमद्विद्वपञ्चवद्वेपमानः ।
 निमुक्तः पञ्चदेव्याः परमसुखमयः प्रास्तकर्मप्रपञ्चः,
 कद्व्याद्यं पञ्चमीसत्तत्तसि वितनुतां पञ्चमज्ञानवान्वः ॥१॥
 सम्प्रीणन् सन्त्यकेरान् शिवतिलकसमः कोशिकानन्दिभूतिः,
 पुण्याग्निः प्रीतिदायी सितस्वयिरिव यः

स्वीयजोबलिस्तमांसि ।

सान्द्राणि ध्वंसमानः सकलकुवल्योदलासमुच्चैश्चकार,
 ज्ञानं पुष्पाब्जिनोदः स तपसि लवितां
 पञ्चमीवासरस्य ॥२॥

पीत्वा नानाविधार्थामृतसमसमं यान्ति यास्यन्ति जग्मु-
 ल्वा यस्मादनेके विधिवदभरतां प्रान्त्यनिर्वाण्युपुर्वाभ ।
 यात्वा देवादिदेवागमदशमसुधाकुण्डमानन्दहेतु-
 स्तत्पञ्चम्यास्तपस्वद्यतविशदधियां लाविनामस्तु

नित्यम् ॥३॥

स्वर्णालङ्कृतवद्वगन्मण्डिकिण्णुमण्डवस्तनित्यांधकारा,
 दुर्द्धारावद्वरीकृतसुकृतिजनन्यातविमप्रयारा ।
 देवी श्रीअग्निकाञ्चा निनवरचरणाभोजलङ्कीसमाना,
 पञ्चम्यङ्गनस्तपोऽर्थं वितरतु कुशलं धीमतां

શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

- મહા સુદિ આઠમને દિને, વિજયાસુત જાયો;
 તેમ કાગણ સુદિ આઠમે, સંભવ ચવી આયો. ૧
- ચૈતર વદની આઠમે, જનમ્યા રૂપલ જિણુંદ;
 દીક્ષા પણ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનિચંદ. ૨
- માધવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કમં કર્યા દ્વર;
 અલિનંદન ચોથા પ્રણ, પામ્યા સુખ ભરપૂર. ૩
- એહીજ આઠમ ઉજલી, જનમ્યા સુમતિ જિણુંદ;
 આઠ જાતિ કલશે કરી, ન્હવરાવે સુર ઇંદ. ૪
- જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિસુવત સ્વામી;
 નેમિ અષાઠ શુદિ આઠમે, અષ્ટમીગતિ પામી. ૫
- શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગલાણ;
 તેમ શ્રાવણ શુદિ આઠમે, પાસળનું નિર્વાણ. ૬
- ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને એ, ચવિઆ સ્વામી સુપાસ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, સેવ્યાથી શિવવાસ. ૭

શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન.

ઠાલ-પહેલી.

- કાંરે મારે ઠામ ધરમના સાડા પચવીસ દેશ જો,
 ળિપે રે તિહાં દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લોલ;
 કાંરે મારે નગરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો,
 ળાજે રે તિહાં શ્રેણિક ગાજે ગજ પરે રે લોલ. ૧
- કાંરે મારે ગામ નગર પુર પાવન કરતા નાથ જો,
 વેચરંતા તિહાં આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ;
 કાંરે મારે ચૌદ સહસ્ર મુનિવરના સાથે સાથ જો,
 ડુધા રે તપ સંયમ શીયલે અલંકર્યા રે લોલ. ૨
- કાંરે મારે કુટ્યા રસભર ગુટ્યા અંબ કદંબ જો,
 નાણું રે અણુશીલવન હસી રોમાંચિયો રે લોલ;
 કાંરે મારે વાયા વાય સુવાય તિહાં અવિલંબ જો,
 પાસે રે પરિમલ ચિહું પાસે સંચિયો રે લોલ. ૩
- કાંરે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડા કોડ જો,
 ત્રેગડું રે મણિહેમરજતનું તે રચે રે લોલ;
 કાંરે મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડા હોડ જો,
 ખાજે રે રસ લાગે ઈદ્રાણી નચે રે લોલ. ૪
- કાંરે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન ખેઠા આપ જો,
 ળલે રે સુર આમર મણિરત્ને જડ્યા રે લોલ;
 કાંરે મારે સુણતાં ડુંડુલિ નાદ ટલે સવિ તાપ જો,
 વરસે રે સુર કુલ સરસ જાનું અડ્યાં રે લોલ. ૫

હાંરે મારે તાજે તેજે ગાંજે ઘન જેમ લુંખ બે,
 રાજે રે જિનરાજ સમાજે ધર્મને રે લોલ;
 હાંરે મારે નિરખી હરખી આવે જન મન લુંખ બે,
 પોષે રે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે લોલ. ૬
 હાંરે મારે આગમ બાણી જિનનો શ્રેષ્ઠિકરાય બે,
 આબ્યો રે પરિવરિયો હય ગય રથ પાયગે રે લોલ;
 હાંરે મારે દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી બેડો ઠાય બે,
 સુણવા રે જિન વાણી મોટે લાયગે રે લોલ. ૭
 હાંરે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ ભગવંત બે,
 આણી રે જન કૃણા ધર્મ કથા કહે રે લોલ;
 હાંરે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના જંત બે,
 સુણવા રે જિનવાણી મનમાં ગહ ગહે રે લોલ. ૮

ઠાલ-ખીજી.

વીર જિનવર ઇમ ઉપદેશે, સાંભલો ચતુર સુખાણુ રે;
 મોહની નિદમાં કાં પડો, ઓલખો ધર્મનાં ઠાણુ રે. ૧
 વિરતિએ સુમતિ ધરી આદરો, પરિહરો વિષય કષાય રે;
 બાપડા પંચ પરમાદથી, કાં પડો કુગતિમાં ધાય રે.

વિં ૨

કરી શકો ધર્મ કરણી સદા, તો કરો એ ઉપદેશ રે;
 સર્વ કાલે કરી નવિ શકો, તો કરો પર્વ સુવિશેષ રે.

વિં ૩

જૂજૂઆ પર્વ પટનાં કહ્યાં, ફલ ધણું આગમે ભોય રે;
 વચન અનુસારે આરાધતાં, સર્વથા સિદ્ધિ ફલ હોય રે.

વિં ૪

જીવને આયુ પરભવ તણો, તિથિ દિને બંધ હોય પ્રાય રે;
 તે લણી એહ આરાધતાં, પ્રાણીઓ સદગતિ ભાય રે.

વિં ૫

તેહવે અષ્ટમી ફલ તિહાં, પૂજે શ્રી ગૌતમ સ્વામ રે;
 ભવિક જીવ બલુવા કારણે, કહે વીર પ્રભુ તામ રે.

વિં ૬

અષ્ટમહાસિદ્ધિ હોય એહથી, સંપદા આઠની વૃદ્ધિ રે;
 બુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપન્ને, એહથી અષ્ટગુણ સિદ્ધિ રે.

વિં ૭

લાલ હોય આઠ પડિહારનો, આઠ પવનથી ફલ હોય રે;
નાથ આઠ કર્મનો મૂલથી, અષ્ટમીનું ફલ જોય રે.

વિ० ૮

આદિજિન જન્મ દીક્ષા તણો, અજિતનો જન્મ કલ્યાણ રે;
ચ્યવન સંભવતણો એહ તિથે, અભિનંદન નિરવાણ રે.

વિ० ૯

સુમતિ સુવ્રત નમિ જનમિયા, નેમનો મુગતિ દિન જાણુ રે;
પાશ્વજિન એહ તિથે સિદ્ધલા,

સાતમા જિન ચ્યવન માણુ રે. વિ० ૧૦

એહ તિથિ સાધતો રાજ્યો, દંડવીરજ લલ્લો મુક્તિ રે;
કર્મ હણવા ભણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિયુક્તિ રે. વિ० ૧૧
અતીત અનાગત કાલના, જિન તણાં કેઈ કલ્યાણ રે;
એહ તિથે વલી ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિરવાણ રે.

વિ० ૧૨

ધર્મ વાસિત પશુ પંખીયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસ રે;
વ્રતધારી જીવ પોસહ કરે, જેહને ધર્મ અભ્યાસ રે.

વિ० ૧૩

ભાખીયો વીરે આઠમ તણો, ભવિક હિત એ અધિકાર રે;
જિન મુખે ઉચ્ચરી પ્રાણીયા, પામશે ભવ તણો પાર રે.

વિ० ૧૪

એહથી સંપદા સવિ લહે, ટલે કષ્ટની કોડી રે;
સેવજો શિષ્ય યુધ મૈમનો, કહે કાન્તિ કરજોડી રે.

વિ० ૧૫

કલશ.

ઇંમ ત્રિજગલાસન અચલશાસન, વર્ધમાન જિનેસર,
 બુધ પ્રેમ ગુરુ સુપસાય પામી, સંથુષ્યો અલવેસર;
 જિન ગુણ પ્રસંગે લખ્યો રંગે, સ્તવન એ આઠમ તણો,
 જે લવિક લાવે સુણે ગાવે, કાન્તિ સુખ પાવે ઘણો. ૧

શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ.

અષ્ટમી વાસર મજ્જિમ રચણી, આઠ જાતિ દિશિકુમરી જી,
 જન્મ ગૃહે આવે ગહગહતી,

નિજ નિજ કારજ સમરી જી;

અઠાર કોડાકોડિ સાગર અંતર,

તુજ તોલે કોણ આવે જી,

રૂપલ જગતગુરુ દાયક જનની,

એમ કહી ગીત સુણાવે જી. ૧

આઠ કર્મ ચૂરણુકર જાણી, કલશ આઠ પ્રકાર જી,

આઠ ઇંદ્રાણી નાયક અનુક્રમે, આઠનો વર્ગ ઉઠાર જી;

અષ્ટ પ્રકારી પૂજા કરીને, મંગલ આઠ આલેખે જી,

દાહિણુ ઉત્તર દિશિ જિનવરનો, જન્મમહોત્સવ લેખે જી. ૨

પ્રવચન માતા આઠ આરાધો, આઠ પ્રમાદને બાધો છ,
આઠ આચાર વિભૂષિત આગમ,

ભણતાં શિવ સુખ સાધો છ;
આઠમે ગુણઠાણે ચઢી અનુક્રમે, ક્ષપકશ્રેણિ મંડાણુ છ,
આઠમે અંગે અંતગત કેવલી, થઈ પામ્યા નિર્વાણુ છ. ૩
વૈમાનિક જ્યોતિષી ભુવનાધિપ, વ્યંતરપતિ સુરનારી છ,
હુદ્રાદિ અડદોષ નિવારી, અડગુણ સમકિતધારી છ;
આઠમે દ્વીપે અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરતા ભક્તિ વિશાલ છ,
ક્ષમાવિજય જિનવરની ઠવણા,

ચઉસઠીસથ અડચાલ છ. ૪

શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરછ, પ્રભુ કેવલ પાયો;
સંઘ ચતુર્વિંધ સ્થાપવા, મહસેન વન આયો. ૧
માધવસિત એકાદશી, સોમિલ દ્વિજ યજ્ઞ;
ધન્દ્રભૂતિ આદિ મહ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ. ૨
એકાદશસે ચઉ ગુણો, તેહનો પરિવાર;
વેદ અર્થે અવલો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩

જીવાદિક સંશય હરી એ, એકાદશ ગણધાર;
 વીરે થાપ્યા વંદીએ, જિન શાસન જયકાર. ૪
 મદિલ જન્મ અર મદિલ પાસ, વર અરણ્ય વિલાસી;
 દુષણ અનિત સુમતિ નમિ,

મદિલ ધનઘાતી વિનાશી. ૫

પદ્મ પ્રભુ શિવવાસ પાસ, લવલવનાં તોડી;
 એકાદશી દિન આપણી, ઋદ્ધિ સઘલી જોડી. ૬
 દશક્ષેત્રે ત્રિહું કાલના, ત્રણસેં ઠંઠ્યાણુ;
 વરસ અગ્યાર એકાદશી, આરાધો વરનાણુ. ૭
 અગીયાર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;
 પુજણી ઠવણી વીંટણા, મપી કાગલ કાઠાં. ૮
 અગીઆર અત્રત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગીયાર;
 ક્ષમાવિજય જિનશાસને, સફલ કરે અવતાર. ૯

શ્રી એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાયક નેમિ જિણુંદ, દારિકા નગરી સમોસર્થા;
 જગપતિ વંદવા કૃષ્ણનરિંદ, જાદવ કોડ શું પરિવર્થા. ૧
 જગપતિ ધીગુણ કુલ અમૂલ, ભક્તિગુણે માંલા રચી;
 જગપતિ પૂજ પૂછે કૃષ્ણ, ક્ષાયિક સમકિત શિવરૂચિ. ૨

જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અશક્ત, રક્ત આરંભ પરિગ્રહે;
 જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કારણ તુમવિણુ કોણ કહે. ૩
 જગપતિ તુમ સરીખો મુજ નાથ, માથે ગાજે ગુણનિલો;
 જગપતિ કોઈ ઉપાય બતાવ, જિમ વરે શિવવધૂ કંતલો. ૪
 નરપતિ ઉજવલ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી;
 નરપતિ એકસોને પચાસ, કલ્યાણુક તિથિ ઉલ્લસી. ૫
 નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલ, ચોવીશી ત્રીશે મલી;
 નરપતિ નેવુ જિનનાં કલ્યાણુ, ત્રિવરી કહું આગત વલી. ૬
 નરપતિ અરદીક્ષા નમિ નાણુ, મલિલ જનમ પ્રત કેવલી;
 નરપતિ વર્તમાન ચોવીશી-માંહે કલ્યાણુક કહ્યાં વલી. ૭
 નરપતિ મોનપણે ઉપવાસ, દોઢસો જપમાલા ગણો;
 નરપતિ મન વચ્ચ કાય પવિત્ર, ચરિત્ર સુણો સુમત તણો. ૮
 નરપતિ દાહિણુ ધાતકી ખંડ, પશ્ચિમ દિશિ ઇક્ષુકારથી;
 નરપતિ વિજય પાટણુ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાલથી. ૯
 નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજ ગામિની;
 નરપતિ શ્રેષ્ઠ શૂર વિખ્યાત, શીયલ સલીલા કામિની. ૧૦
 નરપતિ પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણુ ચીવર ધરી;
 નરપતિ જાયે નિત્ય જિન ગેહ, નમન સ્તવન પૂજ કરી. ૧૧
 નરપતિ પોષે પાત્ર સુપાત્ર, સામાયિક પોષધ વરે;
 નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક, કાલ વેલાએ અનુસરે. ૧૨

શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

શ્રીભક્તનેમિર્જાલાષે જલશયસ્યવિષે સ્ફૂર્તિમેકાદશીયાં,
માઘમેહાવનીન્દ્રપ્રશમનવિશિષ્ઠઃ પત્યખાણુચિરર્ણુઃ ।
મિથ્યાત્વધ્વાન્તવાન્તૌ રવિકરનિકરસ્તીવલોભાદ્રિવજ્રમ્,
શ્રેયસ્તતપર્વ વઃ સ્તાચ્છિવસુખમિતિ વા સુવ્રતશ્રેષ્ઠિનોડભૂત
॥ ૧ ॥

ઇન્દ્રેશ્વરમદ્ભિર્મુનિપગુણુરસાસ્વાદનાનન્દપૂણે-
દીવ્યદ્ભિઃ સ્ફારકારૈર્લલિતવરવપુર્યષ્ટિભિઃ સ્વર્વધૂભિઃ ।
સાક્ષી કલ્યાણકૌઘો જિનપતિનવતેર્ભિન્દુભૂતેન્દુસંખ્યે,
ધસે યસ્મિન્ જગે તદ્ ભવતુ સુભવિનાં
પર્વ સચ્છર્મહેતુઃ ॥ ૨ ॥

સિદ્ધાન્તાન્ધિપ્રવાહઃ કુમતજનપદાન્ પ્લાવયન્ યઃ પ્રવૃત્તઃ,
સિદ્ધિદ્રીપં નયન્ પ્રીધનમુનિવણિજઃ સત્યપાત્રપ્રતિષ્ઠાન્ ।
એકાદશ્યાદિપર્વેન્દુમણિમતિદિશન્ પ્રીવરાણાં મહાધર્મ,
સખ્યાયામ્ભશ્ચ નિત્યં પ્રવિતરતુ સ નઃ સ્વપ્રતીરે
નિવાસમ્ ॥ ૩ ॥

તત્પર્વોદ્યાપનાર્થં સમુદિતસુધિયાં શંભુસંખ્યાપ્રમેયા-
મુત્કૃષ્ટાં વસ્તુવીથીમભયદસદને પ્રાભૃતીકુર્વતાં તામ્ ।
તેષાં સંખ્યાક્ષપાદૈઃ પ્રલપિતમતિભિઃ પ્રેતભૂતાદિભિર્વા,
દુષ્ટેર્જન્યં ત્વજન્યં હરતુ હરિતનુન્યસ્તપાદામ્બિ-
કાખ્યા ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુષણ પર્વનું ચૈત્યવંદન.

- પર્વ પર્યુષણ ગુણનીલો, નવ કલ્પી વિહાર;
ચાર માસાન્તર સ્થિર રહે, એહિજ અર્થ ઉદાર. ૧
- અષાઢ શુદ્ધિ ચૌદશ થકી, સંવત્સરી પંચાસ;
મુનિવર દિન સિત્તેરમે, પડિશ્ચમતા ચોમાસ. ૨
- શ્રાવક પણ સમતા ધરી, કરે ગુરૂનું બહુમાન;
કલ્પસૂત્ર સુવિહિત મુખે, સાંભલે થઈ એક તાન. ૩
- જિનવર ચૈત્ય જુહારીએ; ગુરૂ ભક્તિ વિશાલ;
પ્રાચે અષ્ટ ભવાંતરે; વરીએ શિવ વરમાલ. ૪
- દર્પણથી નિજ રૂપને, જુવે સુદૃષ્ટિ રૂપ;
દર્પણ અનુભવ અર્પણો, જ્ઞાન રચણ મુનિભૂપ. ૫
- આત્મ સ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગટે મિત્ર સ્વભાવ;
શય ઉઠાયી ખામણાં, પર્વ પર્યુષણ દાવ. ૬
- નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુકલ ચતુર્થી સીમા;
પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોમ વિરાધક નિયમા. ૭
- એ નહિ પર્વે પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
ભવભીરૂ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહા નાથે. ૮
- શ્રુત કેવલી વચણાં સુણી એ, ભહી માનવ અવતાર;
શ્રી શુભવીરને શાસને, પામ્યા જય જયકાર. ૯

શ્રી પર્યુષણ પર્વનું સ્તવન.

સુણ્ણે સાજન સંત, પળુસણ આલ્યાં રે;
તુમે પુણ્ય કરે પુણ્યવંત, ભવિક મન લાલ્યાં રે.

આંકણી૦

વીર જીણેસર અતિ અલવેસર, વાલા મારા૦

પરમેશ્વર એમ જોલે રે;

પર્વ માંહે પળુસણ મોટા, અવર ન આવેતસ તોલે રે.

પળુ૦ ૧

ચોપદમાં જેમ કેસરી મોટો, વા૦

ખગમાં ગરૂડ તે કહિએ રે;

નદી માંહે જેમ ગંગા મોટી, નગમાં મેરૂ લહિએ રે.

પળુ૦ ૨

ભૂપતિમાં ભરતેશ્વર લાખ્યો, વા૦ દેવમાંહે સુર ઈંદ્ર રે;

તીરથમાં શેત્રુંજે દાખ્યો, ગ્રહગણમાં જેમ ચંદ્ર રે.

પળુ૦ ૩

હસરા દીવાલી ને વલી હોલી, વા૦ અખાત્રીજ દિવાસો રે;

ખજેવ પ્રમુખ બહુલાં છે ખીન્ન,

પણ નહિ મુક્તિનો વાસો રે. પળુ૦ ૪

તે માટે તમે અમર પલાવો, અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કીજે રે;

અઠ્ઠમ તપ અધિકાઈએ કરીને, નરભવ લાહો લીજે રે.

પળુ૦ ૫

ઢોલ દદામાં ભેરી નફેરી, વાં કલ્પસૂત્રને જગાવો રે;
ભાંજરના ઝમકાર કરીને, ગોરીની ઢોલી મઢી આવો રે.

પશુ ૦ ૬

સોના રૂપાને કુલડે વધાવો, વાં કલ્પસૂત્રને પૂજો રે;
નવ વખાણુ વિધિએ સાંભળતાં, પાપ મેવાસી મૂજો રે.

પશુ ૦ ૭

એમ અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કરતાં, વાં

બહુ જન જગ ઉદ્ધરિયા રે;

વિષુધવિમલ વર સેવક એકુથી,

નવનિધિ શિદ્ધિ સિદ્ધિ વરિયા રે. પશુ ૦ ૮

શ્રી પર્યુષણ પર્વની સ્તુતિ જોડા-૨

(૧)

પુણ્યનું પોષણ પાપનું શોષણ, પર્વ પન્નુસણ પામીજી,
કદ્ય ઘરે પધરાવો સ્વામી, નારી કહે શિર નામીજી;
કુંવર ગચ્ચર ખંધ ચઢાવી, ઢોલ નિશાન વજડાવોજી,
સદગુરુ સંગે ચંદતે રંગે, વીર ચરિત્ર સુણાવોજી. ૧
પ્રથમ વખાણે ધર્મસારથિપદ, ખીજે સુપના ચારજી,
ત્રીજે સુપન પાઠક વલી ચોથે, વીર જનમ અધિકારજી;
પંચમે દીક્ષા છઠ્ઠે શિવપદ, સાતમે જિન ત્રેવીશજી,
આઠમે ધિરાવલી સંભલાવી, પિઠડા પૂરે જગીશજી. ૨
છઠ્ઠું અઠ્ઠમ અઠ્ઠામ્ દીજે, જિનવર ચૈત્ય નમીજેજી,
વરશી પડિધ્રમાણું મુનિવંદન, સંઘ સચલ ખામીજેજી;
આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી, ઠાન સુપાત્રે દીજેજી,
ભદ્રબાહુ ગુરુ વચણ સુણીને, જ્ઞાન મુધારસ પીજેજી. ૩
તીરથમાં વિમલાચલ ગિરિમાં, મેરૂ મહીધર જેમજી,
મુનિવર માંહી જિનવર મોહોટા, પર્વ પન્નુસણ તેમજી;
અવમર પામી સ્વામિવતસલ, બહુ પકવાત વડાઈજી,
ખિમાવિજય જિન દેવી સિદ્ધાઈ,

દિન દિન અધિક વધાઈજી. ૪

(૨)

મણિ રચિત સિંહાસન, બેઠા જગદાધાર,
 પર્યુષણ કેરો, મહિમા અગમ અપાર;
 નિજ મુખથી દાખી, સાખી સુર નર વૃંદ,
 એ પર્વ પર્વમાં, જિમ તારામાં ચંદ. ૧
 નાગકેતુની પરે, કલ્પ સાધના કીજે,
 વ્રત નિયમ આખડી, ગુરુ મુખ અધિકી લીજે;
 દોય લેહે પૂજા, દાન પંચ પરકાર,
 કર પડિશ્કમણાં ધેર, શીઘલ અખંડિત ધાર. ૨
 જે ત્રિકરણ શુદ્ધે, આરાધે નવવાર,
 ભવ સાત આઠ અવ-શેષ તાસ સંસાર;
 સહુ સૂત્ર શિરોમણિ, કલ્પસૂત્ર મુખકાર,
 તે શ્રવણ સુણીને, સફલ કરો અવતાર. ૩
 સહુ ચૈત્ય જુહારી, અમત ખામણાં કીજે,
 કરી સાહુમિવત્સલ, કુગતિ દ્વાર પટ દીજે;
 અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્ત લાઇ,
 ઇમ કરતાં સંધને, શાસન દેવ સહાઈ. ૪

શ્રી નવપદજનું ચૈત્યવંદન.

સકલ મંગલ પરમ કમલા, કેલિ મંજુલ મંદિરં;
 લવકોટિ સચિત પાપ નાશન, નમો નવપદ જયકરં. ૧
 અરિહંત સિદ્ધ સૂરીશ વાચક, સાધુ દર્શન સુખકરં;
 વર જ્ઞાન પદ ચારિત્ર તપ એ, નમો નવપદ જયકરં. ૨
 શ્રીપાલરાજ શરીર સાજ, સેવતાં નવપદ વરં;
 જગમાંહિ ગાજ કીર્તિ ભાજ, નમો નવપદ જયકરં. ૩
 શ્રી સિદ્ધચક્ર પસાય સંકટ, આપદા નાસે સવે;
 વલી વિસ્તરે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકરં. ૪
 આંખિલ નવદિન દેવ વંદન, ત્રણ ટંક નિરંતરં;
 બે વાર પડિશ્કમણાં પલેચણ, નમો નવપદ જયકરં. ૫
 ત્રણ કાલ ભાવે પૂજ્યે, ભવતારકં તીર્થકરં;
 તિમ ગુણુલુંદોય હજાર ગણીએ, નમો નવપદ જયકરં. ૬
 વિધિ સહિત મન વચન કાયા, વશ કરી આરાધીએ;
 તપ વર્ષ માડાચાર નવપદ, શુદ્ધ સાધન સાધીએ. ૭
 ગદ કષ્ટ ચૂરે શર્મ પૂરે, યક્ષ વિમલેશ્વર વરં;
 શ્રી સિદ્ધચક્ર પ્રતાપ જાણી, વિજય વિલસે સુખભરં. ૮

શ્રી નવપદજનું સ્તવન.

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નરભવ લાહો લીજે જી,
 વિધિ પૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવભવ પાતિક છીજે;
 ભવિજન ભજિયે જી

અવર અનાદિની ચાલ, નિત નિત તજીએ જી. ૧

દેવનો દેવ દયાકર ઠાકર, ચાકર સુરનર ઈંદા છ;
ત્રિગટે ત્રિભુવન નાયક બેઠા, પ્રણમે શ્રી જિનચંદા.

ભવિં ૨

અજ અવિનાશી અકલ અજરામર, કેવલદંસણ નાણી છ;
અવ્યાખાધ અનંતુ વીરજ, સિદ્ધ પ્રણમે ગુણખાણી.

ભવિં ૩

વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મંત્રરાજ યોગપીઠ છ;
સુમેરૂપીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને, નમે આચારજ હિંદુ.

ભવિં ૪

અંજ ઉપાંજ નંદી અનુયોગા, છ છેદને મૂલ ચાર છ;
દશ પયજ્ઞા એમ પણયાલીસ, પાઠક તેહના ધાર.

ભવિં ૫

વેદ ત્રણને હાસ્યાદિક ષટ, મિથ્યાત્વ આર કપાય છ;
ચૌદ અભ્યંતર નવવિધ બાહ્યની, ગ્રંથિ તજે મુનિરાય.

ભવિં ૬

ઉપશમ ક્ષયઉપશમ ને ક્ષાયક, દર્શન ત્રણ પ્રકાર છ;
શ્રદ્ધા પરિણતિ આતમ કેરી, નમીયે વારંવાર.

ભવિં ૭

અઠ્ઠાવીસ ચૌદને ષટ દુગ એક, મત્યાદિકના બણુ છ;
એમ એકાવન લેહે પ્રણમે, સાતમે પદ વરનાણુ.

ભવિં ૮

નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે, ચારિત્ર છે વ્યવહાર જી;
નિજગુણ સ્થિરતા ચરણ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર.
ભવિં ૯

ખાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર, સમતા નિર્જરાહિતુ જી;
તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાચરમાં સેતુ.
ભવિં ૧૦

એ નવપદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચાર જી;
દેવશુર ને ધર્મ તે એહમાં, દો તીન ચાર પ્રકાર.
ભવિં ૧૧

મારગ દેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતે જી;
સહાયપણું ધરતા સાધુજી, પ્રણમો એહિજ હેતે.
ભવિં ૧૨

વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય કરે તેહની, ઉત્તમ જે આરાધે જી;
પદ્મવિજય કહે તે ભવી પ્રાણી, નિજઆતમ હિત સાધે.
ભવિં ૧૩

શ્રી નવપદજીની સ્તુતિ. ૨

(૧)

ધીર જિનેશ્વર ભવનદિનેશ્વર, જગદીશ્વર જયકારી જી,
એણિક નરપતિ આગલ જંપે, સિદ્ધચક્ર તપ ભારી જી;
સમકિત દષ્ટિ ત્રિકરણ શુદ્ધે, જે ભવિયણ આરાધે જી,
શ્રી શ્રીપાલ નરિંદ પરે તસ, મંગલ કમલા વાધે જી. ૧

અરિહંત વચ્ચે સિદ્ધ સૂરિ પાઠક, સાહુ ચિહ્નદિશિ સોહે જી,
 દંસણુ નાણુ ચરણુ તપ વિદિશે, એહ નવપદ મન મોહે જી;
 આઠ પાંખડી હૃદયાંબુજ રોપી, લોપી રાગને રીશ જી,
 ૐ હ્રીં પદ એક એકની ગણીએ, નવકારવાલી વીશ જી. ૨
 આસો ચૈત્રી શુદ્ધિ સાતમથી, માંડી શુભ મંડાણુ જી,
 નવનિધિ દાયક નવ નવ આંગિલ, એમ એકાશી પ્રમાણુ જી;
 દેવવંદન પડિલ્લમણું પૂજા, સ્નાત્ર મહોત્સવ ચંગ જી,
 એહ વિધિ સઘલો જિહાં ઉપદિશ્યો,

પ્રણમું અંગ ઉપાંગ જી. ૩

તપ પૂરે ઉજમણું કીજે, લીજે નરભવ લાહો જી,
 જિન-ગૃહ પડિમા સ્વામિવત્સલ, સાધુ ભક્તિ ઉત્સાહો જી;
 વિમલેશ્વર ચક્ષેસરી દેવી, સાન્નિધ્યકારી રાજે જી,
 શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાયે,

મુનિ જિન મહિમા છાજે જી. ૪

(૨)

સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી શુણિયે,
 અરિહંતાદિક નવ પદ ગણિયે;
 શ્રીપાલ અરિત્ર સદા સુણિયે,
 વિમલેસર વીર વિધન હણિયે.

૧

(આ થોય ચાર વખત કહેવાય.)

શ્રી દીવાલીનું ચૈત્યવંદન.

વીર જિનવર વીર જિનવર, ચરમ ચોમાસ,
 નયરી અપાપાયે આવીયા,
 હસ્તિપાલ રાજન સભાયે, કાર્તિક અમાવાસ્યા રચણીયે,
 મુહૂર્ત શેષ નિર્વાણ તાંહિ;
 સોલ પહોર દેઠ દેશના, પહોત્યા મુક્તિ મઝાર,
 નિત્ય દીવાલી નય કહે, મલિયા નૃપતિ અઢાર. ૧

શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

(વાત્રાજીની વાટડી અમે જોતા રે-એ દેશી.)

જય જિનવર જગ હિતકારી રે,
 કરે સેવા સુર અવતારી રે;

ગૌતમ પમુહા ગણધારી,

સનેહી વીરજી જયકારી રે. ૧

અંતરંગ રિપુને ત્રાસે રે, તપ કોપાટોપે વાસે રે;
 લહું કેવલ નાણ ઉડ્ડાસે. સનેહીં ૨

કટિલંકે વાદ વદાય રે, પણ જિન સાથે ન ઘટાય રે;
 તિણે હરિ લંછન પ્રભુ પાય. સનેહીં ૩

સવિ સુરવધૂ થેઠ થેઠ કારા રે, જલપંકજની પરે ત્યારા રે;
 તજી તૂષણા લોગ વિકારા. સનેહીં ૪

પ્રભુ દેશના અમૃતધારા રે, જિનધર્મ વિષે રથકારા રે;
 જિણે તાર્યા મેઘકુમારા. સનેહીં ૫

ગૌતમને કેવલ આલી રે, વર્યા સ્વાતિએ શિવ વરમાલી રે;
કરે ઉત્તમ લોક દીવાલી. સનેહી૦ ૬
અંતરંગ અલચ્છ નિવારી રે, શુભ સન્નનને ઉપકારી રે;
કહે વીર વિભુ હિતકારી. સનેહી૦ ૭

શ્રી દીવાલીની સ્તુતિ.

મનહર મૂર્તિ મહાવીરતણી,
જિણે સોલ પહોર દેશના પભણી;
નવ મલ્લી નવ લચ્છી નૃપતિ સુણી,
કહી શિવ પામ્યા ત્રિભુવનધણી. ૧
શિવ પહોત્યા ઋષભ ચઉદશ ભકતે,
બાવીશ લહ્યા શિવ માસ થિતે;
છટ્ટે શિવ પામ્યા વીર વલી,
કાતિ વહી અમાવાસ્યા નિરમલી. ૨
આગામી ભાવી ભાવ કહ્યા, દીવાલી કલ્પે જેહ લહ્યા;
પુણ્ય પાપ ફલ અનન્યણે કહ્યાં,
સવિ તહત્તિ કરીને સદહ્યાં. ૩
સવિ દેવ મલી ઉઘોત કરે, પરભાતે ગૌતમ જ્ઞાન વરે;
જ્ઞાનવિમલ સદા ગુણ વિસ્તરે,
જિનશાસનમાં જયકાર કરે. ૪

પહો તથા નાના સ્તવનો. ૧૫

(૧)

મનો-વેદના.

(રાગ-આશાવરી.)

પ્રભુ મેરે અઘસી આય ખની,

મનકી વ્યથા કુનપેં કહીએ;

બનો આપ ધની.

પ્રભુ૦ ૧

જનમ મરણ જરા જીઉ ગઈ લહે,

વિલગી વિપત્તિ ધની;

તન મન નયન દુઃખ દેખત,

સુખ નવી એક કની.

પ્રભુ૦ ૨

ચિત્ત દુભઈ દુરજનકે ખયના,

જૈસે અર અગની;

સજ્જન કોઉ નહિ બકે આગે,

બાત કહું અપની.

પ્રભુ૦ ૩

ચઉ ગઈ ગમણ-બ્રમણ-દુઃખ વારો,

ખિનતિ એહી સુની;

અવિચલ સંપદ જસકું દીજે,

અપને દાસ બની.

પ્રભુ૦ ૪

(૨)

મહુ મત્યે રાગ.

(રાગ-સામેરી.)

મેરે મહુમુ' મગલ્યો પૂરન રાગ-ટોક

જિન-ગુન-ચંદ-કિરનસું ઉમગ્યો, સહજ સમુદ્ર અથાગ.

મેરે૦ ૧

ધ્યાતા ધ્યેય ભયે દોઉ એકહુ, મિલ્યો લેદકો ભાગ;
કુલ ગિદારી ચલે જળ અરિતા, તળ નહિ રહત તણાગ.

મેરે૦ ૨

પૂરન મન સળ પૂરન દીસે, નહિ દુગિધાકો ભાગ;
પાઉં ચલત પનહી જો પહિરે, નહિ તસ કંટક ભાગ.

મેરે૦ ૩

ભયો પ્રેમ લોકોત્તર જૂઠો, લોક જંધકો તાગ;
કહો કોઉ કછ હમતો ન રૂચે, છૂટિ એક વીતરાગ.

મેરે૦ ૪

વાસત હે જિનગુન મુઝ દિલકું, જેસો સુરતરૂ ખાગ;
ઓર વાસના લગેં ન તાતેં, જશ્ન કહે તૂં વડલાગ.

મેરે૦ ૫

(૩)

પ્રભુ દર્શનથી પરમાનંદ,

(છંદ-સવૈયા.)

આજ આનંદ લયો, પ્રભુકો દર્શન લલ્યો;
શામ શામ શીતલ લયો, પ્રભુ ચિત્ત આયો હે.

આજ૦ ૧

મન હું તે ધાર્યાં તો હે, ચલ કે આર્યો મન મોહો;
ધરણ-કમલ તેરો, મન મેં ઠહરાયો હે. આજ૦ ૨
અકલ અરૂપી તુંહી, અકલ અમૂરતિ ચુંહી;
નિરખ નિરખ તેરો, સુમતિ શું મિલાયો હે આજ૦ ૩
સુમતિ સ્વરૂપ તેરો, રંગ લયો એક અનેરો;
વાઈ રંગ આત્મપ્રદેશે, સુજસ રંગાયો હે. આજ૦ ૪

(૪)

પ્રભુને શરણે.

(રાગ-ધન્યાશ્રી-અથવા ગુર્જરી.)

જિન ! તેરે ધરન સ્થરન ગ્રહું-ટોક૦

હૃદય કમલમેં ધ્યાન ધરતહું, શિર તુજ આણુ વહું.

જિન૦ ૧

તુજ સમ ખોડ્યો દેવ ખલકમેં, પૈખ્યો નાંહિ કળહું;
તેરે ગુનકી જપુ જપ માલા, અહનિશિ પાપ હહું.

જિન૦ ૨

મેરે મનકી તુમ સખ જાનો, કયા મુખ બહોત કહું ?
કહે જસ વિજય કરો ત્યું સાહિબ,
જ્યું ભવ-દુઃખ ન લહું. જિન૦ ૩

(૫)

રાજુલ-નિવેદન.

(રાગ-કાશી.)

દેખતહી ચિત્ત ચોર લિયો હે,
દેખતહી ચિત્ત ચોર લિયો;
સામકો નામ રૂચત મોહિ અહનિશિ,
સામ બિના કહા કાજ જિયો. દેખતહી૦ ૧
સિદ્ધિવધૂકે લિયે મુઝ છોરી,
પશુઅનકે શિર દોષ દિયો;
પરકી પીર ન જાનત તાસો,
વૈર વસાયો જો નેહ કિયો. દેખતહી૦ ૨
પ્રાન ધરત મેં પ્રાનપિયા બિન,
વજાહિથેં મોહિ કઠિન હિયો;
જસ પ્રભુ નેમિ મિલે દુઃખ ડાર્યો,
રાજુલ શિવ સુખ અમૃત પિયો. દેખતહી૦ ૩

(૬)

ત્વમેવ શરણું મમ.

(રાગ-કાશી.)

તો બિન ઓર ન જાયું, જિનંદરાય ! તો ૦ ટેક ૦
મેં મેરો મન નિશ્ચય કીનો,

એહમાં કછુ નહિ કાયું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૧
તુમ ચરન-કમલપર ભ્રમર-મન મેરો,

અનુભવ રસ ભર ચાખું;
' અંતરંગ અમૃતરસ ચાખો, '

એહ વચન મન સાચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૨
જસ પ્રભુ ધ્યાયો મહારસ પાયો,

અવર રસે નહિ રાયું;
અંતરંગ ફરસ્યો હરસન તેરો,

તુજ ગુણ-રસ સંગ માચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૩

(૭)

પ્રભુ સેવા.

(રાગ-નટ.)

સુખદાઈ રે સુખદાઈ, દાદો પાસજી સુખદાઈ;
ઐસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમેં, સેવા કીજે દીલ લાઈ.

સુ ૦ ૧

સખ સુખદાયક એહિજ નાથક, એહિ સાયક સુસહાઈ;
કિકરકું કરે શંકર સરિસો, આપે અપની ઠકુરાઈ.

સુ૦ ૨

મંગલ રંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપવેલી જાએ કરમાઈ;
શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર, મિટે મોહકી ગરમાઈ.

સુ૦ ૩

કહા કઈ સુરતરૂ ચિંતામણિકું, જો મેં પ્રભુ સેવા પાઈ;
શ્રી જસવિજય કહે દર્શન દેખ્યો,

ધર-અંગન નવનિધિ આઈ. સુ૦ ૪

(૮)

હૃદય માર્થના.

(રાગ-ધન્યાશ્રી-અથવા દરબારી કાનડો.)

વામાનંદન જગદાનંદન, સેષકજન-આસા-વિસરામ;
નેક નજર કરી મોહિપર નિરખો,

તુમ હો કરૂના રસ કે ધામ. વામા૦ ૧

હતની ભૂમિ પ્રભુ તુમહી આન્યો,

પરિ પરિ બહુત બઢાઈ મામ;

અજ દો ચાર ગુનઠાન બઢાવત,

લાગત હે કહા તુમકું ઠામ. વામા૦ ૨

અહનિશિ ધ્યાન ધઈ હું તેરો,

મુખથી ન વિસાઈ તુમ નામ;

શ્રી નયવિજય વિબુધવર સેવક,

કહે તુમ મેરે આતમરામ. વામા૦ ૩

(૯)

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-કયાણ)

સહુને પ્રભુ લેટે, અંતરીક્ષ પ્રભુ લેટે-ટેક૦
જગત વચ્છલ જગ હિતદાઈ, સહુને પ્રભુ લેટે;
મોહ ચોર જળ જોર ફિરાવત, તળ સમરવો પ્રભુ નેટે.
સ૦ ૧

ઓર સખાઈ ચાર દિવસકી, સાચ સખા પ્રભુ લેટે;
ઇતનો આપ વિવેક વિચારે, માયામેં મત લેટે.
સ૦ ૨

ભામણડે તો ભૂખ ન ભાંજે, જિનુ ભોજન ગયે પેટે;
લગવંત ભક્તિ જિના સવિ નિષ્કલ,
જશ કહે ભક્તિ મેં લેટે. સ૦ ૩

(૧૦)

પ્રભુનું અદભુત રૂપ.

(રાગ-દેવગંધાર.)

દેખો માઈ! અજળ રૂપ જિનજીકો; ટેક૦
ઉનકે આગે ઓર સખહુંકો, રૂપ લાગે મોહે શીકો.
દેખો ૦ ૧

લોચન કરના-અમૃત-કચોલે, મુખ સોહે અતિ નીકો;
કવિ જસવિજય કહે યોં સાહિબ, નેમજી ત્રિભુવન ટીકો.
દેખો ૦ ૨

(૧૧)

શ્રી રૂપભજિન સ્તવન.

(રાગ-પ્રભાતી.)

માન કહા અખ મેરા મધુકૃષ્ણ ! માન૦ એ આંકણી૦
નાલિનંદકે ચરણ સરોજમે,

કીજે અચલ વસેરા રે;

પરિમલ તાસ લહત તન સહેજે,

ત્રિવિધ તાપ ઉતેરા રે. માન૦ ૧

ઉદિત નિરંતર જ્ઞાનભાન જિહાં,

તિહાં ન મિથ્યાત્વ અંધેરા રે;

સંપુટ હોત નહીં તાતેં કહા,

સાંજ કહા સંવેશ રે. માન૦ ૨

નહીંતર પછતાવોગે આખર,

ખીત ગયા યું બેરા રે;

ચિદાનંદ પ્રભુ પદકજ સેવત,

બહુરી ન હોય ભવ ફેરા રે. માન૦ ૩

(૧૨)

શ્રી ચંદ્રમણુનું સ્તવન.

(રાગ-સોહિણી)

સરણુ તિહારે ગહી છે, ચંદા પ્રભુજી બે;

સરણુ તિહારે ગહી છે. એ આંકણી૦

જનમં જરા મરણાદિક કેરી;

પીડા બહુત સહી છે. ચંદા પ્રભુજી બે૦ ૧

પરદુઃખ ભંજન નાથ બિરૂદ તુમ;

તાતે તુમકું કહી છે. ચંદા પ્રભુજી બે૦ ૨

ચિદાનંદ પ્રભુ તુમારે દરસથી;

વેદના અશુભ હતી છે. ચંદા પ્રભુજી બે૦ ૩

(૧૩)

ભોર.

વિમલગિરિ ક્યું ન ભયે હમ ભોર;

સિદ્ધવડ રાયણુ રૂપકી શાખા,

બુલત કરત ઝકોર.

વિમલ૦ ૧

આવત સંઘ રથાવત અંગિયા,

ગાવત ગુણુ ધમધોર;

હમભી છત્ર કલા કરી નિરખત,

કટને કમ કોર.

વિમલ૦ ૨

ભૂરત દેખ સદા મન હરખે,

જૈસે ચંદ ચકોર;

શ્રી રિષહેશ્વર દાસ તિહારૈ,

અજ કરત કર ભોર.

વિમલ૦ ૩

(૧૪)
(કવાલી.)

સાંધશું દિલ્લગા મ્રાની, નિસાનું પર નઘાખાંની;
કચે ઘટ જલ લયાં જેસા, ભરૂંસા પિંડકા તેસા. સાં ૧
ઝોરત ઝોર મહેલ ક્યા કરના,

છોર કર એક દિન મરના;
તેરા કોઈ નહોં કિસી બાતે,

ચલેગા એકિલા રાતે. સાં ૨
સાંધકું ચાદ કર હરદમ્મ, પ્રભુસેં યું મિલોગે તમ્મ;
સાંધ હરરોજ દિલપેઠે, સદા શુભવીર ઘરખેઠે. સાં ૩

(૧૫)

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે, વીરજિનંદ જગત કરપાલા;
તેરાહી દરશ સુહાવે છે. ત્રિં ૧

આ મેરે બહાલા ત્રિભુવનલાલા, હુમક હુમક ચલ આવે છે.
ત્રિં ૨

પારણે પોઢ્યો ત્રિભુવન નાયક, ફિર ફિરકે કંઠ લગાવે છે.
ત્રિં ૩

આવો સખી મુજ નંદન દેખો, જગત ઉઘોત કરાવે છે.
ત્રિં ૪

આતમ અનુભવ રસકે દાતા, ચરન શરન તુમ ભાવે છે.
ત્રિં ૫

સમાપ્ત.

